Sfântul mare mucenic Efrem cel nou, Grecia - grabnic ajutător şi mare făcător de minuni (1384 - 1426)

(3 ianuarie şi 5 mai)

Sfântul părinte şi mare mucenic Efrem cel nou, cel care împarte daruri la toată lumea, mesager al iubirii dumnezeieşti, un al doilea înger păzitor şi doctor fără de arginţi, grabnic ajutător întru toate nevoile, grabnicul vindecător de orice boală, tămăduitor al sufletelor şi al trupurilor, salvatorul din multe necazuri şi primejdii, ocrotitor al celor dependenţi de droguri, al celor cuprinşi de depresie şi al celor deznădăjduiţi este pomenit pe 5 mai (moartea mucenicească) şi 3 ianuarie (aflarea cinstitelor sale moaşte).

Index

Acatistul Sfântului mare mucenic Efrem cel nou (5 mai).....4
Acatistul întâi al Sfântului Efrem cel nou.....20
Acatistul al doilea al Sfântului Efrem cel nou.....32
Acatistul Sfântului Efrem cel nou pentru ridicarea din deznădejde sau mâhnire51
Paraclisul Sfântului Efrem cel nou 66
Paraclisul întâi al Sfântului mare mucenic Efrem cel nou (5 mai).....88
Paraclisul al doilea al Sfântului mare mucenic Efrem cel nou 103
Rugăciune către Sfântul cuvios mucenic pentru copilul bolnav 121
Rugăciune de mulţumire pentru binefacerile primite de la Sfântul Efrem cel nou 123
Sfântul Efrem cel nou - Viaţa şi pătimirile.....125
Viaţa Sfântului Efrem cel nou.....126
Sinaxar - Pomenirea Sfântului noului mucenic Efrem 148
Sfântul Efrem cel nou - Viaţa şi descoperirea moaştelor.....152
Viaţa şi pătimirile Sfântului Efrem cel nou - Marele mucenic din Nea Makri, Grecia 157
Viaţa Sfântului mare mucenic şi tămăduitor Efrem cel nou 164
Înfăţişarea Sfântului Efrem cel nou, marele mucenic din Nea Makri, Grecia....167
Sfântul Efrem cel nou - Sfintele moaşte 168
Descoperirea moaştelor Sfântului Efrem cel nou.....169
Sfântul Efrem cel nou – La Taifas - Patimile şi descoperirea Sfintelor sale moaşte.....177
Aflarea moaştelor Sfântului mare mucenic Efrem cel nou, Grecia (3 ianuarie) 183
Moaştele Sfântului Efrem cel nou – localizare.....184
Canonizarea Sfântului Efrem cel nou.....188
Ce trebuie făcut pentru a primi ajutorul Sfântului Efrem cel nou 191
Sfântul mare mucenic Efrem cel nou – Minuni 194
Marea putere făcătoare de minuni a Sfântului Efrem cel nou - marele mucenic din Nea Makri, Grecia 194
Sfântul Efrem cel nou - Mărturii ale minunilor săvârşite în zilele noastre - "Îi voi ajuta pe mulţi înainte să vină suferinţele, înainte să vină nenorocirile!".241
"Familia ortodoxă": Îl consider pe Sfântul Efrem ca un tată ocrotitor.....259
Sfântul Mare Mucenic Efrem cel nou - Binevesteşte despre dragostea lui Dumnezeu 264

Mirela Sova - Sfântul Efrem cel nou din Grecia, cel care îmbrăţişează suferinţa întregii lumi 265
Icoana izvorâtoare de mir a Sfântului Efrem cel nou de la Mănăstirea Sihăstria Rarău 270
Mărturii noi despre minunile săvârşite de Sfântul Efrem cel nou prin icoana să izvorâtoare de mir pentru ediţia a doua a cărţii 273
Noile minuni din Mănăstirea Sihăstria Rarău 277
Noi minuni ale Sfântului Efrem. Minuni cu copii născuţi şi nenăscuţi 285
„Îţi mulţumesc” 285
L-am dus cu maşina pe sfânt 286
Raluca Brodner - Mărturii despre Sfântul cuvios mucenic Efrem cel nou 288
Pr. Corneliu Dogaru - Efrem cel nou din Muntele neprihăniţilor 292
Cărţi despre Sfântul Efrem cel nou şi minunile sale 295
Mănăstirea Sfântul Efrem cel nou - Nea Makri 299
Teodor Danalache - Mănăstirea Sfântul Efrem cel nou - Nea Makri 300
Silvia Moian - Amintiri printre Sfinţi - Sfântul Efrem cel nou 337
Acasă la Sfântul Efrem cel nou în Nea Makri 339
Cum au fost descoperite moaştele Sfântului Efrem cel nou 370
Site-uri despre Sfântul mare mucenic Efrem cel nou din Nea Makri, Grecia 373
Icoane 374

Acatistul Sfântului mare mucenic Efrem cel nou (5 mai)

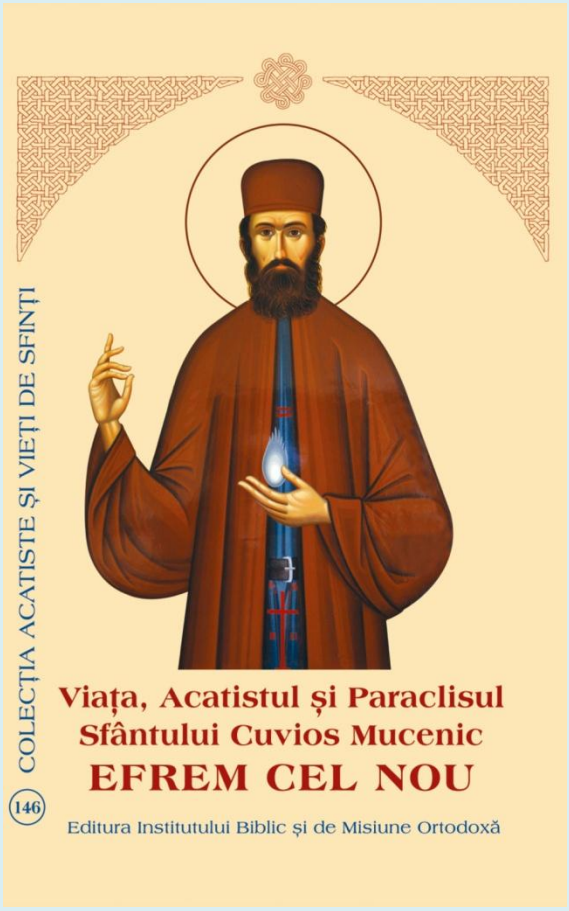

[Preotul, după ce își pune epitrahilul și felonul, deschide dvera și dă obișnuita binecuvântare din fața Sfintei Mese, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și puru rea și în vecii vecilor.
Strana: Amin.]

Dacă nu este preot de față, în locul binecuvântării de mai sus, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti: Pentru rugăciunile Sfinților părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Apoi se rostesc rugăciunile începătoare:

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le împlineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te

sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este Împărăţia, şi puterea, şi slava: a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Strana: Amin.]

Dacă nu va fi preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti: Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi se zic troparele de umilinţă:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Simbolul credinţei

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.

Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi: **Psalmul 142**

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule! (de 3 ori).

Şi îndată se cântă, pe glasul al 3-lea: ***Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori),*** *apoi:*

Troparul, glasul 1: Ca un soare ai strălucit în Biserica lui Hristos, nevoindu-te în viață sihăstrească și prin răbdare ai primit cununa muceniciei, Sfinte cuvioase părinte Efrem. Pentru aceasta ai făcut ca dumnezeiescul har să se reverse neîncetat peste cei ce cu evlavie strigă: Slavă Celui ce ţi-a dat ţie putere! Slavă Celui ce te-a

arătat făcător de minuni! Slavă Celui ce dăruieşte prin tine tămăduiri! (de două ori).

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. al Născătoarei-Învierii,acelaşi glas:

Gavriil, zicând ţie, Fecioară: „Bucură-te!”, împreună cu glasul S-a întrupat Stăpânul tuturor, întru tine, chivotul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai desfătată decât cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău. Slavă Celui ce S-a sălăşluit întru tine! Slavă Celui ce S-a născut din tine! Slavă Celui ce ne-a mântuit pe noi prin naşterea ta!

Apoi: ***Doamne, miluieşte !*** (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.

17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Acatistul Sfantului Efrem cel nou - Arhidiacon Vlad Rosu:
https://www.youtube.com/watch?v=hb1FOMl5whg

Condacele şi icoasele

Condacul 1
Ca o stea nou arătată ne-ai răsărit, prin arătarea cinstitelor tale moaşte, părinte, şi tuturor străluceşti cu razele minunilor. Deci, împlineşte totdeauna cererile celor care se apropie de tine cu credinţă, cuvioase, şi strigă ţie: ***Bucură-te, Sfinte Efrem, părinte fericite!***

Icosul 1
Ca un înger trimis din cer, ne-ai arătat nouă harul dumnezeiescului Duh, prin care veseleşti pe toţi credincioşii, mare mucenice Efrem. Pentru aceasta, fericindu-te, strigăm ţie unele ca acestea:
Bucură-te, cel ce odinioară lupta cea bună ai purtat;
Bucură-te, cel ce de curând ni te-ai arătat;
Bucură-te, cel ce ne dăruieşti nouă veselie;
Bucură-te, cel ce ne pricinuieşti cerească bucurie;
Bucură-te, stea nouă a Bisericii lui Hristos Dumnezeu;
Bucură-te, sabie cu două tăişuri împotriva năvălirii celui rău;
Bucură-te, cel ce, întru nevoinţă, în chip cuvios te-ai purtat;
Bucură-te, cel ce, prin pătimiri după lege, te-ai încununat;
Bucură-te, întărire nouă a credinţei;
Bucură-te, rană şi surpare a necredinţei;
Bucură-te, cel prin care se întăresc cei evlavioşi;
Bucură-te, cel prin care se căiesc cei necredincioşi;
Bucură-te, Sfinte Efrem, părinte fericite!

Condacul 2
Viaţa ta cuvioasă şi sfântul tău sfârşit au fost neştiute de oameni, dar prin minunata descoperire a sfintelor tale moaşte, întru tot fericite Efrem, te-ai făcut cunoscut

până la marginile pământului, îndemnându-I pe toţi să cânte lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 2

Dobândind noi în chip minunat cunoașterea vieţii tale întru Domnul, prin arătarea sfintelor tale moaște, laudă aducem lui Dumnezeu, Celui ce te-a slăvit pe tine, fericite Efrem, prin mulţime mare de minuni, prin care veseleşti pe cei ce strigă ţie:
Bucură-te, al lui Hristos dumnezeiesc slujitor;
Bucură-te, al luminii nematerialnice văzător;
Bucură-te, următor sârguincios al nevoinţei pustniceşti;
Bucură-te, fierbinte doritor al luptelor mucenicești;
Bucură-te, vas prea curat, ce ai primit dumnezeiască insuflare;
Bucură-te, floare ce răspândeşti tainică înmiresmare;
Bucură-te, înţelept care ai lepădat deşertăciunea lumească;
Bucură-te, cel ce în chip tainic te-ai înălţat la viaţa cerească;
Bucură-te, cel ce mulţime de înviforări ai potolit;
Bucură-te, cel ce dorul minţii spre cer l-ai suit;
Bucură-te, cel ce dragostea de Hristos ai sporit-o;
Bucură-te, cel ce înşelăciunea diavolească ai nimicit-o;
Bucură-te, Sfinte Efrem, părinte fericite!

Condacul 3

Prin sfintele tale arătări, ai descoperit celor ce te-au văzut, o, cuvioase Efrem, mucenice al Domnului, slava pe care ai dobândit-o de la Dumnezeu, iar prin minuni umpli de nădejde pe cei ce cu credinţă strigă lui Hristos: ***Aliluia!***

Icosul 3

Ai strălucit odinioară pe Muntele celor neprihăniţi, arătându-te plăcut lui Hristos prin cuvioasă vieţuire, iar acum, Sfinte Efrem, sfinţeşti cu sfintele tale moaşte mănăstirea ta, care cu veselie tresaltă și strigă ţie:
Bucură-te, candelă a liniștirii;
Bucură-te, glas al mulţumirii;
Bucură-te, cel ce veseleşti cugetul ortodocșilor;
Bucură-te, cel ce ruşinezi îndrăzneala necredincioșilor;
Bucură-te, cel ce ţi-ai înroșit în sânge haina sufletească;
Bucură-te, cel ce ţi-ai pecetluit viaţa prin nevoinţă mucenicească;
Bucură-te, cel ce ai îndurat chinuri de la păgâni;
Bucură-te, părtaș al veșnicelor cununi;
Bucură-te, ocrotire a mănăstirii tale celei vestite;
Bucură-te, comoară a Luminii celei întreite;

Bucură-te, luminător prin nevoinţe sihăstreşti;
Bucură-te, arzător al răutăţii diavoleşti;
Bucură-te, Sfinte Efrem, părinte fericite!

Condacul 4

Risipind tulburarea şi aducând bucurie, te-ai arătat cinstitei egumene şi i-ai descoperit în chip limpede că sfintele oseminte pe care le aflase erau ale tale. Iar ea umplându-se de dumnezeiască insuflare, pentru arătarea ta, cânta lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 4

Egumena, căreia i te-ai arătat, întru tot fericite, ţi-a auzit glasul şi te-a văzut, înţelepte, când îi vorbeai; iar tu ţi-ai descoperit numele şi sfântul tău sfârşit, pentru care îţi cântăm unele ca acestea:
Bucură-te, mucenic între cuvioşii părinţi;
Bucură-te, cel mult slăvit între sfinţi;
Bucură-te, cel ce ai vieţuit asemenea îngerilor;
Bucură-te, cel ce ai adunat rod nemuritor;
Bucură-te, cunună de aur pentru sfânta ta mănăstire;
Bucură-te, pom înflorit aducător de duhovnicească rodire;
Bucură-te, cel ce ai pătimit pentru dragostea Mântuitorului;
Bucură-te, cel ce ai sfărâmat puterea ispititorului;
Bucură-te, cel ce pe Muntele neprihăniţilor te-ai nevoit;
Bucură-te, cel ce cu strălucirea lui Hristos te-ai îmbogăţit;
Bucură-te, cel ce curăţeşti întinăciunea sufletelor;
Bucură-te, cel ce veseleşti mulţimea credincioşilor;
Bucură-te, Sfinte Efrem, părinte fericite!

Condacul 5

Prin uimitoare minuni şi prin mulţimea arătărilor tale, descoperi tuturor, în vis ori aievea, slava pe care ai dobândit-o de la Dumnezeu, sfinte pentru care minunându-ne de strălucirea ta, cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 5

Racla cu sfintele tale moaşte revarsă tămăduiri, bucurie şi sănătate celor care vin să se închine în sfântă mănăstirea ta şi-ţi cer stăruitor ajutorul, Sfinte Efrem. De acea, bucurându-ne de darurile tale, strigăm către tine cu credinţă:
Bucură-te, izvor al tămăduirilor;
Bucură-te, vindecător al bolilor;
Bucură-te, cel ce te arăţi aievea şi în vis;

Bucură-te, în felurite primejdii păzitor neînvins;
Bucură-te, cel ce tainic sfinţeşti pe cei ce te cheamă;
Bucură-te, cel ce alungi pe demoni fără teamă;
Bucură-te, cel ce în chip minunat veseleşti pe cei ce te privesc;
Bucură-te, cel ce multora te-ai arătat în chip monahicesc;
Bucură-te, cel ce tămăduieşti boli de nevindecat;
Bucură-te, cel ce umpli de bucurie pe cei ce ţi s-au rugat;
Bucură-te, al cortului ceresc locuitor;
Bucură-te, al nostru cald sprijinitor;
Bucură-te, Sfinte Efrem, părinte fericite!

Condacul 6

Cei ce au dobândit binefacerile tale s-au făcut propovăduitori ai multelor tale minuni, prin care ai într-aripat sufletele credincioşilor. Pentru aceasta, mulţimile aleargă la cinstitul tău locaş şi dobândesc har din belşug prin sfintele tale moaşte, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 6

Strălucind ca o făclie, te-ai arătat ca un glăsuitor ceresc, pe Muntele Neprihăniţilor. Neştiut fiind de către pământeni, te-ai făcut cunoscut acum Bisericii lui Hristos, prin descoperire minunată, făcându-i pe toţi să cânte ţie:
Bucură-te, stâlp al ostenelilor pustniceşti;
Bucură-te, viţă a legilor dumnezeieşti;
Bucură-te, luceafăr nou arătat al Mântuitorului;
Bucură-te, pavăză nou arătată a Bisericii Domnului;
Bucură-te, pildă sfântă a virtuţilor câştigate întru cuvioşie;
Bucură-te, stâncă tare a pătimirilor încununate cu mucenicie;
Bucură-te, cel ce, după lege, tiranilor te-ai împotrivit;
Bucură-te, cel ce te-ai mutat către Domnul în chip prea mărit;
Bucură-te, al strălucirii lui Hristos veşnic văzător;
Bucură-te, al bunătăţii Lui pururea lăudător;
Bucură-te, cel ce arăţi vitejia sufletului;
Bucură-te, cel ce nimiceşti tăria vrăjmaşului;
Bucură-te, Sfinte Efrem, părinte fericite!

Condacul 7

În sânurile pământului ai rămas ascuns vreme de mulţi ani, purtătorule de Dumnezeu, iar de curând te-ai arătat, prin bunăvoinţa Domnului, ca o comoară sfântă, părinte Efrem, îmbogăţindu-i cu harul tău pe cei ce strigă lui Hristos: ***Aliluia!***

Icosul 7

Te-ai arătat ca un nou soare Bisericii lui Hristos, luminându-o cu dumnezeieştile raze ale minunilor, iar pe cei care cer fierbinte mijlocirea ta îi izbăveşti din noaptea întunecatelor patimi. Pentru aceea, şi noi, cuvioase, strigăm pururea:
Bucură-te, pildă de curată rugăciune;
Bucură-te, dezlegător al lipsei de înţelepciune;
Bucură-te, tămăduire a bolnavilor, dăruită de Dumnezeu;
Bucură-te, izbăvire a celor ce pătimesc din greu;
Bucură-te, purtător de Duh Sfânt, următor al sfinţilor;
Bucură-te, pătimitor înţelept al Împăratului tuturor;
Bucură-te, cel ce ai unit nevoinţa cu lupta mucenicească;
Bucură-te, cel ce străluceşti în slava cerească;
Bucură-te, cel ce întunericul patimilor îl risipeşti;
Bucură-te, cel ce bunătăţile răsplătirii le vădeşti;
Bucură-te, cel ce ai smerit păgânească mândrie;
Bucură-te, cel ce ai pătimit cu vitejie;
Bucură-te, Sfinte Efrem, părinte fericite!

Condacul 8

Harul pe care-l dăruieşti, fericite Efrem, tuturor celor ce te cheamă în ajutor, se revarsă asupra lor în chip prea minunat. Pentru aceasta, vestea minunilor tale s-a răspândit în toată Atica, iar noi, care alergăm cu grăbire la sfintele tale moaşte, Îi strigăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 8

Cu totul fiind luminat de strălucirile dumnezeieşti, nu te îndepărtezi de sfânta ta mănăstire, arătându-te în felurite chipuri, în Duh, celor cu inima curată şi dăruind har neîmpuţinat celor ce cu dragoste cântă ţie:
Bucură-te, laudă a călugăriei;
Bucură-te, stâlp al Ortodoxiei;
Bucură-te, comoară a luminii de nespus;
Bucură-te, sălaș al înţelepciunii celei de sus;
Bucură-te, mireasmă cerească a harului credinţei;
Bucură-te, mir de mult preţ al ostenelilor nevoinţei;
Bucură-te, jertfă sfinţită prin pătimire din mâna păgânilor;
Bucură-te, înfrângere deplină a îndrăznelii barbarilor;
Bucură-te, viaţă aleasă de cuvios;
Bucură-te, purtare fără prihană întru Hristos;
Bucură-te, stea pe Muntele celor neprihăniţi;
Bucură-te, pildă de curăţie celor necăsătoriţi;
Bucură-te, Sfinte Efrem, părinte fericite!

Condacul 9

Tu dezlegi legăturile celor paralitici, îi tămăduieşti pe cei îndrăciţi şi faci să înceteze mulţimea bolilor fără de leac. Pentru aceasta, credincioşi din toată lumea se sârguiesc spre mănăstirea ta, părinte, lăudându-te pe tine şi cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 9

Când tânăra cea evlavioasă te-a văzut strălucind în slava cerească şi a auzit dumnezeieştile tale cuvinte, a mărturisit tuturor grija pe care o porţi mănăstirii tale, înţelepte, și tuturor celor ce strigă ţie acestea:
Bucură-te, lauda nouă a cuvioșilor;
Bucură-te, purtător al strălucirii mucenicilor;
Bucură-te, cel ce mănăstirea ta pururea o păzești;
Bucură-te, cel ce cu Sfinţii Îngeri dimpreună locuieşti.
Bucură-te, cel ce pe cei grav bolnavi i-ai vindecat;
Bucură-te, cel ce pe paralitic l-ai ridicat în chip minunat;
Bucură-te, cel ce durerea de cap ai potolit-o;
Bucură-te, cel ce boala diabetului ai contenit-o;
Bucură-te, vas al dumnezeieștilor comori;
Bucură-te, diademă de cinste pentru cei nevoitori;
Bucură-te, frumusețe a ostenitorilor;
Bucură-te, icoană și strălucire a călugărilor;
Bucură-te, Sfinte Efrem, părinte fericite!

Condacul 10

Cuvioasele monahii te-au văzut în dumnezeiască vedenie ori în vis, venind în locaşul tău, sfinte, şi umplându-se ele de o mare bucurie, te-au ales drept ocrotitor, pentru care strigă către Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 10

Adunând în sufletul tău mirul ceresc, dăruieşti mângâiere inimilor celor credincioşi, iar din racla cu sfintele tale moaşte răspândeşti minunată mireasmă tuturor celor ce îţi cântă cu evlavie:
Bucură-te, vas al harismelor cerești;
Bucură-te, ocrotitor al turmei tale duhovnicești;
Bucură-te, grădină înmiresmată a curatei vieţuiri;
Bucură-te, chiparos înalt al sfintei nepătimiri;
Bucură-te, cel ce pe vrăjmașul nevăzut l-ai biruit;
Bucură-te, cel ce, prin chinurile tale, pe Hristos L-ai slăvit;
Bucură-te, cel ce mulţi ani sub ţărână neștiut ai stat;

Bucură-te, cel ce, prin minune dumnezeiască, din pământ te-ai arătat;
Bucură-te, cel ce curăţeşti întinăciunea pricinuită de păcate;
Bucură-te, cel ce alungi bolile şi duhurile necurate;
Bucură-te, cel ce pururea ne dăruieşti tămăduire;
Bucură-te, cel ce ne ocroteşti fără contenire;
Bucură-te, Sfinte Efrem, părinte fericite!

Condacul 11

Mulţimile credincioşilor de pretutindeni L-au lăudat pe Mântuitorul când au fost aflate sfintele tale moaşte, că acestea, nestricate de curgerea atâtor ani, s-au tăinuit în pământ. Pe acestea cinstindu-le, Sfinte Efrem, strigăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 11

Prin mijlocirea ta către Mântuitorului Hristos, păzeşte mănăstirea ta de toată nevoia, dăruindu-i binefacerile binecuvântării tale, părinte Efrem, că, iată, aleargă la harul tău, pururea strigând:
Bucură-te, zidul nostrum nesurpat;
Bucură-te, al credincioşilor turn nestrămutat;
Bucură-te, ocrotitor de nădejde al sfintelor mănăstiri;
Bucură-te, păzitor al fiilor tăi de orice asupriri;
Bucură-te, sprijin nebiruit al monahiilor evlavioase;
Bucură-te, tainică slavă a pustnicelor cuvioase;
Bucură-te, cel ce împlineşti cererile credincioşilor;
Bucură-te, cel ce primeşti rugăminţile creştinilor;
Bucură-te, cel ce ne aperi de orice strâmbătate;
Bucură-te, cel ce alungi de la noi orice răutate;
Bucură-te, cel ce lui Hristos te rogi pentru toţi;
Bucură-te, cel ce mijloceşti pentru cei vii şi pentru cei morţi;
Bucură-te, Sfinte Efrem, părinte fericite!

Condacul 12

Din destul reverşi daruri şi belşug de bucurie dumnezeiască, părinte, iar racla cu sfintele tale moaşte veseleşte sufletele noastre şi ne sfinţeşte trupurile, nouă, celor ce îndrăznim să grăim Preasfintei Treimi: ***Aliluia!***

Icosul 12

Lăudându-ţi în cântări nevoinţele, părinte, slăvim darul de care te-ai învrednicit şi, apropiindu-ne de sfintele tale moaşte, îţi cerem să ne dai ocrotirea ta până la sfârşitul vieţii noastre pământeşti, ca pururea să-ţi aducem această cântare:
Bucură-te, cel de o cinstire cu toţi cuvioşii;

Bucură-te, cel ce te numeri dimpreună cu mucenicii;
Bucură-te, părtaș al cununilor netrecătoare;
Bucură-te, cel plin de lumina Întreitului Soare;
Bucură-te, laudă de mult preţ pentru sfânta ta mănăstire;
Bucură-te, întărire nou arătată a Bisericii, vrednică de cinstire;
Bucură-te, cel ce mulţimi de credincioşi ai umplut de veselie;
Bucură-te, cel ce înalţi sufletele, întărindu-le în curăţie;
Bucură-te, cel ce ne dezrobești de grijile pierzătoare;
Bucură-te, cel ce ne scoţi din patimile cele stricătoare;
Bucură-te, cel ce către Hristos eşti mijlocitor fierbinte;
Bucură-te, cel ce ne izbăveşti din necazuri cumplite;
Bucură-te, Sfinte Efrem, părinte fericite!

Condacul 13

O, de trei ori fericite părinte, cuvioase mucenice Efrem, împreună locuitorule cu Sfinţii cei de demult, roagă-te lui Hristos, dimpreună cu ei, ca să ne izbăvească din toate necazurile, făcându-ne părtaşi vieţii celei veşnice, pe noi, cei ce-I strigăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Acest Condac se zice de trei ori, după care se citeşte iarăşi Icosul 1.

Icosul 1

Ca un înger trimis din cer, ne-ai arătat nouă harul dumnezeiescului Duh, prin care veseleşti pe toţi credincioşii, mare mucenice Efrem. Pentru aceasta, fericindu-te, strigăm ţie unele ca acestea:
Bucură-te, cel ce odinioară lupta cea bună ai purtat;
Bucură-te, cel ce de curând ni te-ai arătat;
Bucură-te, cel ce ne dăruieşti nouă veselie;
Bucură-te, cel ce ne pricinuieşti cerească bucurie;
Bucură-te, stea nouă a Bisericii lui Hristos Dumnezeu;
Bucură-te, sabie cu două tăişuri împotriva năvălirii celui rău;
Bucură-te, cel ce, întru nevoinţă, în chip cuvios te-ai purtat;
Bucură-te, cel ce, prin pătimiri după lege, te-ai încununat;
Bucură-te, întărire nouă a credinţei;
Bucură-te, rană şi surpare a necredinţei;
Bucură-te, cel prin care se întăresc cei evlavioşi;
Bucură-te, cel prin care se căiesc cei necredincioşi;
Bucură-te, Sfinte Efrem, părinte fericite!

Apoi se cântă Condacul 1, în timpul căruia preotul cădeşte.

Condacul 1

Ca o stea nou arătată ne-ai răsărit, prin arătarea cinstitelor tale moaşte, părinte, şi tuturor străluceşti cu razele minunilor. Deci, împlineşte totdeauna cererile celor care se apropie de tine cu credinţă, cuvioase, şi strigă ţie: ***Bucură-te, Sfinte Efrem, părinte fericite!***

După citirea Acatistului, rostim rugăciunea: Cuvine-se, cu adevărat, să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

[Dacă este preot, acesta rosteşte Ectenia întreită, după care face otpustul mic.]

În lipsa preotului, după rugăciunea către Maica Domnului, zicem: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Viaţa Sfântului cuvios mucenic Efrem cel nou (5 mai)

Sfântul mare mucenic Efrem s-a născut la 14 septembrie 1384, în ziua praznicului Înălţării Sfintei Cruci, în cetatea Trikala din Grecia, primind la botez numele de Constantin. Rămânând orfan de tată încă de mic, a rămas în grija mamei sale, dim - preună cu cei șapte fraţi ai săi.

În vremea aceea, otomanii cuceriseră regiunea și luau copii și tineri până în 20 de ani, înrolându-i în oastea ienicerilor și silindu-i să renunţe la credinţa lor și să îmbrăţișeze credinţa mahomedană. De aceea, la vârsta de 14 ani, cu binecuvântarea mamei sale, a intrat vieţuitor la Mănăstirea Buna Vestire, zidită pe locul numit Muntele neprihăniţilor, de lângă localitatea Néa Makri.

La tunderea în monahism, tânărul a primit numele Efrem. În această mănăstire s-a nevoit a urma lui Hristos mai bine de 27 de ani prin vieţuire curată, blândeţe și smerenie și a primit marele dar al preoţiei.

În anul 1416 otomanii au ocupat și regiunea Atica, unde se afla mănăstirea în care vieţuia sfântul.

În anul 1424, atacând mănăstirea, otomanii au tăiat capetele tuturor călugărilor, Sfântul Efrem cel nou scăpând nevătămat, deoarece se afla într-o peşteră în care obişnuia să se nevoiască. În anul următor, păgânii au atacat din nou mănăstirea, prinzându-l și pe Sfântul Efrem.

În ziua de 14 septembrie 1425, când sfântul împlinea 41 de ani, a fost luat rob. Vreme de opt luni și jumătate a fost supus la chinuri groaznice chiar în curtea mănăstirii sale pentru a se lepăda de credinţa sa.

Păgânii, văzând că Sfântul Efrem rabdă cu bărbăţie chinurile, l-au ţintuit cu piroane de un dud, l-au spânzurat cu capul în jos, i-au străpuns trupul cu piroane de fier și, în cele din urmă, i-au înfipt în pântece un lemn aprins.

Sfântul Efrem s-a mutat la Domnul în ziua de 5 mai, în vârstă fiind de 42 de ani. Bătaia și tortura zilnică nu l-au făcut să renunţe la Hristos și să devină musulman. După moartea sa, mănăstirea a rămas pustie vreme de 500 de ani și uitarea s-a așternut peste mucenicia sfântului.

În anul 1945, mănăstirea a fost redeschisă prin venirea monahiei Macaria, care și-a ridicat o chilie între ruine și a reparat biserica. Atunci Sfântul Efrem a început să se arate în vedenie și aievea, atât monahiei Macaria, cât și altor credincioși, descoperindu-le viaţa sa, chipul pătimirii și locul unde se află moaștele sale.

În urma acestor arătări, la 3 ianuarie 1950 au fost descoperite cinstitele sale moaște îmbrăcate în haina monahală care rămăsese nestricată. De atunci în lumea întreagă s-au făcut nenumărate minuni prin mijlocirea sa, Sfântul Efrem cel nou fiind cunoscut drept grabnic ajutător și vindecător de boli.

Trecerea sa în rândul Sfinţilor s-a făcut la data de 2 martie 2011, de către Patriarhia Ecumenică a Constantinopolului, în urma cererii Bisericii Ortodoxe a Greciei, rânduindu-i-se ca dată de prăznuire ziua de 5 mai.

Fragmente din moaștele Sfântului cuvios mucenic Efrem cel nou se află la mănăstirea Radu-Vodă din București, și la Reședinţa Patriarhală.

Pentru rugăciunile marelui mucenic Efrem, Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne pe noi. Amin.

[Extras din: Viaţa, acatistul şi paraclisul Sfântului cuvios mucenic Efrem cel nou (5 mai)]

„Ca un soare ai strălucit în Biserica lui Hristos, nevoindu-te în viață sihăstrească și prin răbdare ai primit cununa muceniciei, Sfinte Cuvioase Părinte Efrem. Pentru aceasta ai făcut ca dumnezeiescul har să se reverse neîncetat peste cei ce cu evlavie strigă: Slavă Celui ce ți-a dat ție putere! Slavă Celui ce te-a arătat făcător de minuni! Slavă Celui ce dăruiește prin tine tămăduiri!

Troparul Sfântului
Cuvios Mucenic Efrem cel Nou

www.editurapatriarhiei.ro
ISBN 978-973-616-443-9

Acatistul întâi al Sfântului Efrem cel nou

(protector al copiilor şi mare făcător de minuni)

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condac 1

Să se bucure credincioşii şi să se veselească, mulţumindu-i lui Dumnezeu pentru aflarea sfintelor moaşte ale mult-pătimitorului mucenic Efrem, prin care se revarsă mulţime de minuni şi se arată mulţime de tămăduiri, şi să îi cânte într-un glas robului Său: ***Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, noule făcător de minuni!***

Icos 1

Văzut-a stareţa Macaria cerească procesiune în care sfintele moaşte erau purtate cu evlavie de oamenii pe care i-ai ajutat în multe feluri. Cine poate spune câţi bolnavi au scăpat de suferinţele lor prin rugăciunile tale? Sau câţi copii s-au izbăvit de bolile care îi apăsau? Sau câţi oameni au biruit încercările prin care treceau, alergând la tine? Pentru care îţi cântăm:
Bucură-te că, mult pătimind pentru Hristos, ai primit cununa cea neveştejită;
Bucură-te că, sângele tău mucenicesc a dat roadă în ogorul Bisericii;
Bucură-te că, aflarea sfintelor tale moaşte a adus bucurie creştinilor;
Bucură-te că, din icoanele tale izvoresc lacrimi şi mir;
Bucură-te că, prin aceasta, vedem că nu te-ai depărtat de noi;
Bucură-te că, s-au înălţat multe biserici şi paraclise cu hramul tău;
Bucură-te, nădejde a celor înviforaţi de deznădejde şi de necredinţă;
Bucură-te că, te-ai arătat tinerei care s-a închinat la moaştele Sfântului Ioan Rusul;
Bucură-te că, ea a cunoscut că sfinţii împreună lucrează spre folosul oamenilor;

Bucură-te că, le-ai cerut celor pe care i-ai ajutat să nu treacă sub tăcere minunile tale;
Bucură-te, cel ce ai leacuri pentru toate felurile de boli;
Bucură-te că, vestea harismelor tale în tot pământul s-a răspândit;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condac 2

"Ieşi afară, Lazăre, prietene iubit", a auzit în vis bolnava glasul tău, ca oarecând Lazăr din Evanghelie glasul Mântuitorului, şi după ce s-a tămăduit, văzând chipul tău zugrăvit în icoană, te-a recunoscut cu bucurie. Şi, dând mărturie despre ajutorul tău, i-a îndemnat pe oameni să Îi cânte lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 2

Te-ai arătat mamei copilului bolnav, zicându-i: ***"Sunt Efrem.Tot timpul mă gândesc la tine".*** O, de ne-am învrednici şi noi de un asemenea dar ceresc... Ştiind că mare este iubirea pe care o arăţi celor credincioşi, îndrăznind să te rugăm să porţi de grijă şi sufletelor noastre şi zicem către tine:
Bucură-te că, urmând Sfântului Efrem Sirul te-ai făcut alăută duhovnicească;
Bucură-te, vrednic ucenic al Mântuitorului Hristos, biruitorul morţii;
Bucură-te, propovăduitorule al credinţei în înviere;
Bucură-te că, pomenirea ta o prăznuim cu mare cinste;
Bucură-te, dar făcut de Dumnezeu poporului credincios;
Bucură-te că, ai defăimat credinţa agarenilor şi L-ai mărturisit pe Hristos;
Bucură-te că, prin răbdarea ta, te-ai arătat mai puternic decât prigonitorii tăi;
Bucură-te că, sfintele tale moaşte sunt mărturie a sfinţeniei tale;
Bucură-te că, racla ta este propovăduitoare a vieţii veşnice;
Bucură-te că, ne călăuzeşti spre învierea duhovnicească;
Bucură-te, sabie ascuţită care taie spinii păcatelor care ne apasă;
Bucură-te, foc care arde pleava din ţarina sufletelor noastre;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condac 3

Am aflat de tânăra pe care ai chemat-o în chip minunat la mănăstirea ta, ca să se închine la sfintele tale moaşte şi să o binecuvântezi, şi ştim că ai vindecat-o de boala ei după ce a stăruit în rugăciune către tine. Iar noi suspinăm după cerescul tău ajutor, sfinte, vrând să trăim şi noi acoperiţi de binecuvântarea ta, ca să Îi cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 3

Te-ai arătat în vis femeii care s-a rugat ţie pentru a scăpa de cancer şi i-ai spus: ***"De acum înainte voi fi ocrotitorul tău"***, şi ea s-a întărit în credinţă. Fii de acum înainte şi ocrotitorul nostru, sfinte, şi ajută-ne pe noi şi pe toţi creştinii, pe toţi ierarhii şi preoţii, pe toţi monahii şi mirenii, pe părinţi şi pe copii să cunoască darul dat ţie de la Dumnezeu, ca să îţi aducă laude ca acestea:
Bucură-te că, L-ai iubit pe Hristos şi El ţi-a dat darul iubirii jertfelnice;
Bucură-te, chemare tainică a pelerinilor spre mănăstirea ta;
Bucură-te că, de multe ori te-ai arătat în chip minunat celor ce aveau nevoie de ajutor;
Bucură-te că, ne înveţi să nu căutăm iubire de la oameni, ci de la Dumnezeu;
Bucură-te că, sufletul tău este plin de iubire dumnezeiască pentru noi;
Bucură-te că, de la tine învăţăm să lepădăm voia noastră cea rea;
Bucură-te, cel ce alungi dezbinarea dintre credincioşi;
Bucură-te că, ne înveţi să preţuim iubirea pentru aproapele mai mult decât dreptatea;
Bucură-te că, îi binecuvântezi pe cei care îşi împlinesc făgăduinţele cucernice;
Bucură-te, mângâietorule al celor neputincioşi şi neajutoraţi;
Bucură-te, stavilă împotriva celor care vor să facă rău;
Bucură-te că, prin chemarea numelui tău, arătările drăceşti se risipesc;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condac 4

Femeia care îţi ceruse o cruce pe care să o poată duce a primit crucea naşterii celui de-al doilea prunc, deşi vreme de opt ani pântecele ei fusese sterp. Şi ea, îndemnându-i pe soţi să aducă pe lume copii şi să îi crească spre slava lui Dumnezu, fără să se teamă de greutăţi, I-a cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 4

Şapte ani s-a rugat Domnului tânăra Sofia, pentru a-i face un copil soţului ei şi sufletul ei se umpluse de deznădejde, dar, rugându-se ţie ai ajutat-o. Şi când, după naştere, pruncul s-a îmbolnăvit, doctorii au spus că va muri, însă mama a răspuns cu nădejde că pruncul nu va păţi nimic rău, căci este copilul promis de tine. Şi nu ai ruşinat credinţa ei, ci ai ruşinat ştiinţa doctorilor, căci pruncul s-a vindecat şi mama ţi-a cântat unele ca acestea:
Bucură-te, doctor trimis de Dumnezeu la căpătâiul celor bolnavi;
Bucură-te că, femeia care ţi-a cerut o cruce pe care să o poată duce a mai adus pe lume un copil;
Bucură-te că, îi ajuţi pe cei căsătoriţi să lepede frica de a avea copii;
Bucură-te că, îi înveţi să caute voia lui Dumnezeu şi să se lepede de voia lor;

Bucură-te că, pe copilul care îşi unsese picioarele cu ulei de la mănăstirea ta l-ai ferit de moarte năprasnică;
Bucură-te că, pe pruncul despre care doctorii au spus că va orbi şi va avea mintea tulburată l-ai însănătoşit;
Bucură-te că, vindeci nu numai trupurile, ci şi minţile bolnave;
Bucură-te că, îi faci pe doctorii neiscusiţi mai pricepuţi decât pe doctorii cu nume mare;
Bucură-te, cel ce primeşti rugăciunile bolnavilor şi ale doctorilor;
Bucură-te că, îi cercetezi pe cei mistuiţi de fierbinţeala bolii;
Bucură-te că, prin lucrarea ta, se biruieşte rânduiala firii;
Bucură-te, leac ceresc care alungi orice boală şi durere;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condac 5

Mult s-au întristat părinţii lui Eftimie când copilul a început să nu îi mai recunoască, să îi muşte şi să îi lovească şi îmbolnăvindu-se din ce în ce mai rău, doctorii au mărturisit că nu se pricep să îl ajute. Dar după ce rudele lui s-au rugat ţie, te-ai arătat de trei ori în camera de spital şi boala a început să se stingă, până ce copilul s-a tămăduit şi toţi I-au cântat lui Dumnezeu cântarea: ***Aliluia!***

Icos 5

Când puţin-credincioşii doctori au spus că pruncul purtat în pântece de preoteasa părintelui Mihail are mari probleme de sănătate şi i-au ispitit pe părinţi să se învoiască la păcatul prunc-uciderii, preotul a zis: "Vom fi răsplătiţi dacă Dumnezeu va lăsa să ducem o cruce aşa de grea cum ne-a spus doctorul". Dar, pentru rugăciunea lor, i-ai ajutat şi copilul s-a născut sănătos, iar mai apoi a primit la botez numele tău şi preotul ţi-a adus împreună cu preoteasa laude ca acestea:
Bucură-te, floare a Raiului care înmiresmezi casele creştinilor;
Bucură-te că, părintele Mihail a cunoscut puterea rugăciunilor tale;
Bucură-te că, preoteasa lui a propovăduit minunile tale;
Bucură-te că, te rogi pentru noi să primim întărire în credinţă;
Bucură-te că, ne îndrumi să ascultăm de Dumnezeu mai mult decât de doctori;
Bucură-te că, prin rugăciunile tale copiii care erau pe patul de moarte s-au tămăduit;
Bucură-te că, îi fereşti de moarte năprasnică pe cei care ne rugăm ţie;
Bucură-te, liman al sufletelor îngenuncheate de suferinţă;
Bucură-te, cel ce ştergi ochii înlăcrimaţi ai părinţilor ispitiţi de deznădejde;
Bucură-te, cel ce alungi demonii din copiii îndrăciţi;
Bucură-te, că, la tine caută uşurare cei chinuiţi de duhurile necurate;
Bucură-te, fierbinte rugător pentru neamul creştinesc;

Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condac 6

"Nu acum, mamă, alţi copii, ci îngrijeşte-te doar de noi", au spus într-un glas cei 6 copii care au auzit-o pe mama lor promiţându-ţi că dacă se va vindeca de boala ei va mai face un copil şi îi va pune numele tău. Dar femeia, primind ajutorul cerut, nu a ascultat de cuvintele egoiste ale copiilor, ci de glasul conştiinţei, şi şi-a ţinut făgăduinţa, lăudându-L pe Dumnezeu şi zicând: ***Aliluia!***

Icos 6

Zece prunci muriseră în pântecele femeii ce purta numele Evangheliei, unul murise după naştere şi doar unul singur rămăsese în viaţă şi, când femeia a zămislit din nou, doctorii i-au cerut să renunţe la prunc. Dar ea şi-a pus nădejdea în Dumnezeu şi în rugăciunile tale, răbdând prigonirile bărbatului ei care o sfătuia să se împovăreze cu păcatul prunc-uciderii. Răbdarea i-a fost încununată şi a adus pe lume o fetiţă, pentru care minune te lăudăm zicând:

Bucură-te că, biruind ispitele, femeia a adus pruncul pe lume;
Bucură-te, cel ce ajuţi mamele în vremea sarcinii şi în vremea naşterii;
Bucură-te că, fereşti mamele credincioase de păcatul prunc-uciderii;
Bucură-te că, ocrotite de tine, ele Îl ascultă pe Dumnezeu şi nu pe doctorii cu inimile împietrite;
Bucură-te că, dai putere mamelor să stea împotriva soţilor necredincioşi;
Bucură-te, cel ce ai dezlegat pântecele cele neroditoare;
Bucură-te că, ai vindecat trupurile bolnave ale femeilor care nu mai puteau avea copii;
Bucură-te că, pe femeile care nu vor să facă copii le întorci la pocăinţă;
Bucură-te, văzând mulţimea de copii care au venit pe lume păziţi de tine;
Bucură-te că, doctorii au rămas fără glas văzând că ai arătat cu putinţă cele cu neputinţă;
Bucură-te că, ai ascultat rugăciunile copiilor care nu voiau să fie singuri la părinţi;
Bucură-te că, pe pruncii cărora părinţii au vrut să le pună numele tău îi ocroteşti;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condac 7

Mult s-a rugat lui Dumnezeu Atena pentru mama ei muribundă şi aceasta te-a văzut făgăduindu-i că se va vindeca. "Este o adevărată înviere din morţi", a spus directorul spitalului, şi, pentru că femeii îi apăruseră plămâni noi şi sănătoşi, cu toţii I-au cântat lui Dumnezeu cu credinţă: ***Aliluia!***

Icos 7

Te-ai arătat în vis fetiţei Ecaterina, stând lângă ea atunci când tatăl ei ţi se ruga, făcând mătănii. Şi ea a priceput cât de mare este folosul copiilor care sunt ocrotiţi de rugăciunile părinţilor lor. ***Iar noi, rugându-te să ai grijă de toţi copiii care fac parte din Biserica lui Hristos, te lăudăm aşa:***

Bucură-te, reazem al copiilor pentru rugăciunile părinţilor lor;
Bucură-te că, ai urmat Sfântului Stelian în grija arătată copiilor;
Bucură-te, glas care indemni tinerii să meargă pe calea Bisericii;
Bucură-te că, te-ai arătat tânărului care voia să se sinucidă;
Bucură-te că, l-ai ajutat să înţeleagă cât de mare era povara păcatelor lui;
Bucură-te că, ducându-l la casa sa, l-ai trezit din beţia păcatelor;
Bucură-te că, ajutat de tine, a lăsat patima băuturii şi lanţurile drogurilor;
Bucură-te, înger păzitor care aduci liniştea în sufletele tulburate;
Bucură-te că, prin arătarea ta, ai salvat viaţa tinerei femei care voia să îşi pună capăt zilelor;
Bucură-te că, îi ajuţi pe tineri să îşi găsească un rost în viaţă;
Bucură-te că, goneşti lenevia cea ucigătoare de suflet;
Bucură-te că, pentru rugăciunile copiilor credincioşi, îi ocroteşti pe părinţii lor;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condac 8

"Cel mai de preţ ajutor pentru copil este Sfânta Împărtăşanie", i-a spus femeii al cărui prunc venise pe lume prin mijlocirea sa. ***Trezeşte, sfinte, râvna în toţi părinţii credincioşi ca să îi crească pe copii aproape de biserică, pentru a primi Sfintele Taine nu spre osândă, ci spre viaţa veşnică, şi ca să înalţe împreună cu ei lui Dumnezeu cântarea: Aliluia!***

Icos 8

Venind o fetiţă nouă la orfelinatul aflat în grija mănăstirii tale, s-a mirat văzând cum ceilalţi copii se pregăteau de spovedanie, scriindu-şi greşelile pe hârtie pentru a nu uita să le mărturisească. Însă mirarea ei s-a stins când i-ai apărut în vis şi i-ai cerut să meargă şi ea la spovedanie, pentru care lucru îţi cântăm aşa:

Bucură-te că, ascultând povaţa ta, fata a început să se spovedească;
Bucură-te că, ea a devenit mărturisitoare a minunilor tale;
Bucură-te că, pe mulţi i-ai îndreptat spre scaunul de spovedanie;
Bucură-te că, şi de la copii primeşti laude aduse din prinosul inimii;
Bucură-te, pecete a sfinţeniei pusă pe inimile celor care se roagă ţie;
Bucură-te că, îi înveţi pe copii să se pregătească să primească Sfânta Împărtăşanie;
Bucură-te, dascăl al rugăciunii pentru cei care te cinstesc;
Bucură-te că, prin rugăciunile tale, copiii devin mici apostoli ai dreptei credinţe;
Bucură-te, rugătorule pentru tinerii neascultători şi puţin credincioşi;

Bucură-te că, pe tineri îi aduci la înţelepciunea celor bătrâni;
Bucură-te, cel ce îi înveţi pe părinţi să îşi crească fiii aproape de Biserică;
Bucură-te, comoară de mult preţ ascunsă în vistieria inimilor noastre;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condac 9

Tinerei care se rugase ţie să poată întemeia o familie i-ai spus în vis: ***"Te voi ajuta să fii alături de cel pe care îl vrei".*** Şi cuvântul tău s-a adeverit, căci tânărul la care ţinea a cerut-o şi a luat-o de soţie. ***Ajută-i, sfinte, pe toţi tinerii care vor să pornească pe calea familiei să facă alegerea cea mai bună, pentru ca nunta lor să fie binecuvântată de Dumnezeu şi în toate zilele vieţii lor să Îi cânte: Aliluia!***

Icos 9

Fiind alungată de soţul ei şi de părinţii nemilostivi, mult a lăcrimat Maria, necăjindu-se că fiul ei creşte departe de tatăl său dar, după ce ea s-a rugat să îi ajuţi, a doua zi soţul şi-a înţeles greşeala şi a rugat-o să se întoarcă acasă. Văzând grabnicul tău ajutor, ne rugăm ţie să alungi dezbinarea şi tulburarea din toate familiile creştine, îndemnându-i pe toţi să te laude împreună cu noi;
Bucură-te că, aduci pacea în casele în care diavolul a adus dezbinare;
Bucură-te că, îi întorci la familiile lor pe cei pe care patimile i-au robit;
Bucură-te că, înmoi inimile împietrite şi îi întorci tulburarea în linişte;
Bucură-te, aflătorule al lucrurilor pierdute;
Bucură-te că, celor nedreptăţiţi le-ai vădit dreptatea în faţa judecătorilor;
Bucură-te că, ridici ocara celor defăimaţi pe nedrept;
Bucură-te că, pe oamenii care nu aveau unde să muncească i-ai îndrumat cu folos;
Bucură-te, odihnă a celor istoviţi din pricina lucrului peste măsură;
Bucură-te, cel ce ne înveţi dreapta socoteală;
Bucură-te, cel ce te-ai arătat printre musafirii din casa creştinului credincios;
Bucură-te, pridvor pentru cei ce stau departe de lumina Sfântului Botez;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condac 10

Mult s-a ostenit să lucreze spre slava lui Dumnezeu iconarul cărturar Fotie, în casa căruia s-a zugrăvit prima ta icoană, sfinte. Şi, fiind încununat pentru că şi-a înmulţit talanţii, la sfârşitul vieţii sale i-ai luat sufletul la cer, pe care lucru văzându-l, evlavioasa lui soţie I-a cântat lui Dumnezu: ***Aliluia!***

Icos 10

"Ascultă, copila mea, o voi lua cu mine pe mama ta, dar nu te teme. Este voia lui Dumnezeu şi uite ce loc minunat i-am pregătit", i-ai spus Anulei, arătându-i

frumuseţile Raiului. ***"Nu te lăsa pradă durerii, căci eu voi fi mereu alături de tine şi te voi ocroti"***, a auzit ea făgăduinţa ta, şi sufletul ei s-a liniştit. ***Iar noi te rugăm să fii aproape de toţi copiii orfani*** şi zicem către tine unele ca acestea:
Bucură-te că, nu laşi pe nimeni fără ajutor în vremea necazurilor;
Bucură-te că, pe copiii orfani îi sprijini;
Bucură-te că, îi ajuţi să aleagă binele şi să se ferească de păcat;
Bucură-te, dăruitorule al celor de trebuinţă;
Bucură-te, chivernisitorule al celor de folos;
Bucură-te, păzitorule al curăţiei tinerilor;
Bucură-te, părinte, icoană a virtuţilor zugrăvită în sufletele noastre;
Bucură-te că, ai defăimat îmbuibarea şi ai lăudat înfrânarea;
Bucură-te că, alungi frica morţii de la cei care se roagă ţie;
Bucură-te că, pe creştini îi pregăteşti pentru întâlnirea cu Dreptul Judecător;
Bucură-te că, în ceasul morţii vii lângă cei care ţi-au cerut să le fii ocrotitor;
Bucură-te că, păstrăm în sufletele noastre cuvintele şi minunile tale;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condac 11

"Îmi era cu neputinţă să mă întâlnesc cu sufletul ei pângărit", ai spus despre femeia care voia să primească ajutorul tău fără a se lepăda de fărădelegile ei şi de diavolul pe care îl slujea prin păcate. Şi, izgonindu-l pe diavol, ai îndepărtat-o de la tine pe femeie, că nu voia să îşi curăţească sufletul prin pocăinţă şi să Îi cânte lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 11

O femeie vindecată de tine a visat că voia să se închine sfintelor tale moaşte, dar diavolul i-a stat împotrivă, spunându-i că e păcătoasă. "Tocmai pentru că sunt păcătoasă voi merge să mă închin Sfântului Efrem, chiar dacă ar trebui să mor", a spus ea, vrând să îşi trăiască viaţa acoperită de ajutorul tău. Pentru care noi, luând pildă din râvna ei, ne rugăm aşa:
Bucură-te că, prin rugăciunile tale, sporeşte râvna noastră pentru sfinţenie;
Bucură-te că, păcătoşilor care se pocăiesc le dai ceea ce le este de folos;
Bucură-te că, pe păcătoşii care nu leapădă păcatele îi mustri cu asprime;
Bucură-te, veghetor al celor care vor să se închine la sfintele tale moaşte;
Bucură-te, jertfă bineprimită de Dumnezeu în altarul ceresc;
Bucură-te, risipitorule al uneltirilor celor viclene;
Bucură-te că, pe cărturarii cei iubitori de slavă îi ruşinezi;
Bucură-te, cel ce nu primeşti laudele celor făţarnici;
Bucură-te că, stai împotriva diavolilor care ne împiedică să facem faptele credinţei;
Bucură-te că, îi îndepărtezi cu sabia rugăciunii de la cei ce se roagă ţie;

Bucură-te, duşman al mândriei, al lăcomiei şi al minciunii;
Bucură-te, pildă de răbdare, de credinţă şi de nevoinţă;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condac 12

"Merită să suferim şi noi puţin din iubire pentru Hristos", i-ai spus maicii care se lupta cu o ispită şi i-ai arătat semnele pătimirii tale mucenicești. ***Şi noi avem nevoie de întărirea ta, sfinte, că valurile acestei vieţi s-au ridicat asupra noastră şi suntem apăsaţi de deznădejde.Ajută-ne să trecem de încercările care ne împovărează, ca să Îi putem cânta lui Dumnezu: Aliluia!***

Icos 12

"Cum m-ai chemat, am sosit!", i-ai spus femeii care te rugase să îi tămăduieşti fiul, şi i-ai plinit cererea. ***Şi noi te chemăm, sfinte, ajută-ne, nu ne lăsa, ajută-ne, că mare nevoie avem de ajutorul tău, robule al lui Dumnezeu***, şi pentru aceasta te lăudăm aşa:
Bucură-te, apărătorule al predaniilor Sfinţilor părinţi;
Bucură-te că, faptele tale ne-au învăţat mai mult decât cuvintele;
Bucură-te că, episcopul care se îndoia de sfinţenia ta şi-a înţeles greşeala;
Bucură-te, piatră de poticnire pentru clericii nevrednici;
Bucură-te că, îi povăţuieşti să lepede păcatele şi să meargă pe calea sfinţeniei;
Bucură-te că, la vreme de necaz, vii degrabă în ajutorul nostru;
Bucură-te că, îi fereşti de hoţi şi de tâlharii văzuţi şi nevăzuţi pe cei ce duc crucea nevoinţelor;
Bucură-te că, cel care a furat o parte din sfintele tale moaşte a adus-o înapoi la mănăstire;
Bucură-te, mustrătorule al creştinilor iubitori de păcat;
Bucură-te, împreună călătorule cu pelerinii evlavioşi;
Bucură-te că, răbdând chinurile prigonitorilor, ne-ai învăţat să nu ne temem de suferinţă;
Bucură-te că, îi răsplăteşti pe cei care se ostenesc să ajungă la sfintele tale moaşte;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condac 13 (de trei ori)

O, mult pătimitorule şi mare mucenice Efrem, cel ce te-ai arătat în chip minunat şi ai dat mărturie despre iubirea pe care o ai faţă de noi, cei nemulţumitori, care ne rugăm să facem voia lui Dumnezeu, dar trăim după voia noastră cea pătimaşă, arată şi acum ajutorul tău tuturor celor care te cheamă în rugăciune şi tuturor celor pentru care ne rugăm ţie, ca, punând început bun mântuirii, să Îi mulţumim Dumnezeului celui în Treime lăudat, cântând: ***Aliluia!***

Apoi se zice:

Icos 1

Văzut-a stareţa Macaria cerească procesiune în care sfintele moaşte erau purtate cu evlavie de oamenii pe care i-ai ajutat în multe feluri. Cine poate spune câţi bolnavi au scăpat de suferinţele lor prin rugăciunile tale? Sau câţi copii s-au izbăvit de bolile care îi apăsau? Sau câţi oameni au biruit încercările prin care treceau, alergând la tine? Pentru care îţi cântăm:

Bucură-te că, mult pătimind pentru Hristos, ai primit cununa cea neveştejită;
Bucură-te că, sângele tău mucenicesc a dat roadă în ogorul Bisericii;
Bucură-te că, aflarea sfintelor tale moaşte a adus bucurie creştinilor;
Bucură-te că, din icoanele tale izvoresc lacrimi şi mir;
Bucură-te că, prin aceasta, vedem că nu te-ai depărtat de noi;
Bucură-te că, s-au înălţat multe biserici şi paraclise cu hramul tău;
Bucură-te, nădejde a celor înviforaţi de deznădejde şi de necredinţă;
Bucură-te că, te-ai arătat tinerei care s-a închinat la moaştele Sfântului Ioan Rusul;
Bucură-te că, ea a cunoscut că sfinţii împreună lucrează spre folosul oamenilor;
Bucură-te că, le-ai cerut celor pe care i-ai ajutat să nu treacă sub tăcere minunile tale;
Bucură-te, cel ce ai leacuri pentru toate felurile de boli;
Bucură-te că, vestea harismelor tale în tot pământul s-a răspândit;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condac 1

Să se bucure credincioşii şi să se veselească, mulţumindu-i lui Dumnezeu pentru aflarea sfintelor moaşte ale mult-pătimitorului mucenic Efrem, prin care se revarsă mulţime de minuni şi se arată mulţime de tămăduiri, şi să îi cânte într-un glas robului Său: ***Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, noule făcător de minuni!***

(Extras din cărticica: Sfântul Efrem cel nou - marele mucenic - Viaţa, paraclisul, acatiste şi rugăciuni)

Acatistul al doilea al Sfântului Efrem cel nou

Acatistul al doilea al Sfântului Efrem cel nou (pdf):
https://www.academia.edu/49268922/Acatistul_al_doilea_al_Sf%C3%A2ntului_Efrem_cel_nou

https://archive.org/details/ac.-al-doilea

https://www2.slideshare.net/steaemy1/ac-al-doilea/steaemy1/ac-al-doilea

***

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

***

Troparul: Ai strălucit ca soarele pe Colina Neprihăniţilor şi ai urcat la Domnul pe calea martiriului, dându-ţi sufletul sub loviturile necredincioşilor, Sfinte părinte Efrem, mare mucenic al lui Hristos. Pentru aceasta, ai făcut ca dumnezeiescul har să se reverse neîncetat spre cei ce cu evlavie îţi strigă ţie: slavă Celui ce ţi-a dăruit putere, slavă Celui ce ţi-a dăruit harul tămăduirilor, slavă Celui care dă tuturor tămăduiri prin tine.

Condacul: Pe Colina Neprihăniţilor te-ai întărit vieţuind întru nevoinţă, părinte de Dumnezeu înţelepţite, şi de acolo ai purces pe calea muceniciei. Pentru aceasta, Cel care dăruieşte lumii viaţa cu îndoită cunună te-a încununat, mare mucenice Efrem, şi te-a dăruit nouă ca în tot locul să te avem ajutător şi să te rugăm cu stăruinţă: miluieşte-i pe cei ce te cinstesc pe tine.

&&&

Condacul 1

Strălucitu-ne-ai tuturor, ca o nouă stea, când s-au descoperit sfintele tale moaşte, părinte, iar cu strălucirea minunilor tale luminezi întreaga lume. Prin mila şi smerenia ta, plineşte cererile celor care se apropie cu credinţă şi care îţi strigă ţie: ***Bucură-te, Sfinte părinte Efrem, de-a pururi fericite!***

Icosul 1

Ca un înger nemaivăzut ai fost trimis din cer şi ne-ai arătat nouă harul Preasfântului Duh, cu care îi mângâi pe toţi credincioşii, Sfinte mucenice Efrem. Pentru aceasta, ,,prea fericit" te numim şi îţi strigăm ţie:
Bucură-te, că odinioară lupta cea bună ai purtat;
Bucură-te, că acum tu străluceşti prea luminat;
Bucură-te, cel ce ne dăruieşti nouă veselie;
Bucură-te, că pricinuieşti în ceruri bucurie;
Bucură-te, stea cu totul nouă a Bisericii lui Hristos-Dumnezeu;
Bucură-te, sabie cu două tăişuri împotriva nebuniei celui rău;
Bucură-te, că tuturor te-ai făcut pildă de sfântă nevoinţă;
Bucură-te, că în ale tale lupte ai dobândit cununi de biruinţă;
Bucură-te, întărirea cea nouă a credinţei;
Bucură-te, rana şi surparea necredinţei;
Bucură-te, că eşti putere dăruită celor credincioşi;
Bucură-te, că preschimbi inimile celor necredincioşi;
Bucură-te, Sfinte părinte Efrem, de-a pururi fericite!

Condacul al 2-lea

Viaţa ta sfântă şi sfârşitul prea fericit au fost neştiute de oameni, dar prin descoperirea sfintelor tale moaşte, prea fericite Efrem, te-ai făcut cunoscut până la marginile pământului, îndemnându-i pe toţi să laude dumnezeiasca iconomie şi să cânte Preasfintei Treimi: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Dobândind noi cunoştinţa dumnezeiască a vieţii tale întru Domnul, prin arătarea sfintelor tale oseminte, lăudăm pe Cel care te-a proslăvit prin mulţime mare de minuni, prea fericite Efrem. Prin ele tu dăruieşti mângâiere celor care îţi cântă cu umilinţă:
Bucură-te, că lui Hristos-Dumnezeu Îi eşti slujitor;
Bucură-te, că al luminii nematerialnice eşti văzător;
Bucură-te, următor plin de sârg al nevoinţei pustniceşti;
Bucură-te, fierbinte râvnitor al luptelor mucenicеşti;
Bucură-te, vas prea curat, ce ai primit dumnezeiască insuflare;

Bucură-te, floare sfântă ce răspândeşti tainică înmiresmare;
Bucură-te, înţelepte care ai lepădat deşertăciunea cea lumească;
Bucură-te, căci în chip tainic ai văzut lumea cea cerească;
Bucură-te, căci mulţime de înviforări ai potolit;
Bucură-te, că dorirea cea bună a duhului ţi-ai hrănit;
Bucură-te, că prin dragostea ta sfântă pavăză ne eşti;
Bucură-te, că înşelăciunile diavoleşti tu le stârpeşti;
Bucură-te, Sfinte părinte Efrem, de-a pururi fericite!

Condacul al 3-lea

Prin sfintele tale arătări, ai descoperit celor ce te-au văzut, o, Sfinte Efrem, mucenice al Domnului, slava cea ascunsă pe care ai dobândit-o de la Dumnezeu. Iar prin mulţimea minunilor umpli de nădejde pe toţi cei ce strigă Domnului cu credinţă: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Ai strălucit odinioară pe colina neprihăniţilor, arătându-te plăcut lui Hristos prin sfântă vieţuire, iar acum, sfinte, sfinţeşti cu sfintele tale moaşte mănăstirea ta, care se veseleşte duhovniceşte şi îţi strigă:
Bucură-te, luminător prea strălucit al isihiei;
Bucură-te, chip al cumpătării şi trezviei;
Bucură-te, căci veseleşti minţile cele credincioase;
Bucură-te, că amesteci cugetele inimilor necredincioase;
Bucură-te, că veşmintele sufletului tău sunt cu sânge împurpurate;
Bucură-te, căci cu pecetea mucenicească faptele ţi-s încrustate;
Bucură-te, căci caznele păgânilor le-ai îndurat cu răbdare;
Bucură-te, că ai râvnit să dobândeşti cununile nepieritoare;
Bucură-te, far străluminat ce ne scoţi la neclătit liman;
Bucură-te, cel ce îndepărtezi săgetările celui viclean;
Bucură-te, că mănăstirii tale îi eşti bucurie roditoare;
Bucură-te, cupă veşnic primitoare a Întreitului Soare;
Bucură-te, Sfinte părinte Efrem, de-a pururi fericite!

Condacul al 4-lea

Risipind tulburarea şi aducând încredinţare, te-ai arătat cinstitei egumene şi i-ai descoperit în chip limpede că sfintele oseminte pe care le găsise erau ale tale. Iar ea, văzându-te, s-a umplut de dumnezeiască insuflare şi a cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Egumena, căreia i te-ai arătat, întru tot fericite, ţi-a auzit glasul şi te-a văzut că îi vorbeai, iar tu i-ai descoperit numele şi chipul morţii tale. Pentru aceasta, îţi cântă unele ca acestea:
Bucură-te, mare mucenice din ceata călugărilor;
Bucură-te, cel proslăvit întru soborul sfinţilor;
Bucură-te, căci ai vieţuit în chipul îngeresc;
Bucură-te, că te-ai învrednicit de rodul cel ceresc;
Bucură-te, cunună aurită a sfintei tale mănăstiri;
Bucură-te, pom pururea neveştejit, plin de sfintele rodiri;
Bucură-te, că pe Colina Neprihăniţilor ai vieţuit întru nevoinţă;
Bucură-te, că dragostea de Dumnezeu ţi-a fost armă şi iscusinţă;
Bucură-te, că ai sfărâmat puterea celui pizmaş şi duşmănos;
Bucură-te, că te-ai împodobit cu frumuseţea Domnului Hristos;
Bucură-te, că sufletele întinate de păcat le curăţeşti;
Bucură-te, că mulţimea credincioşilor o veseleşti;
Bucură-te, Sfinte părinte Efrem, de-a pururi fericite!

Condacul al 5-lea
Prin uimitoare minuni şi prin mulţimea arătărilor tale, tu descoperi tuturor, în vis ori în stare de trezie, slava pe care ai dobândit-o de la Dumnezeu, Sfinte părinte Efrem. Pentru aceasta, privind cu bucurie către slava ta, strigăm Celui care te-a înveşmântat în lumină: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea
Racla cu sfintele tale moaşte revarsă tămăduiri, bucurie şi sănătate celor care vin să se închine în sfântă mănăstirea ta şi-ţi cer stăruitor ajutorul, Sfinte părinte Efrem. De aceea, copleşiţi fiind de darurile tale care se revarsă atât de bogat, strigăm către tine cu credinţă:
Bucură-te, cel care ne eşti izvor de tămăduire;
Bucură-te, că suferinzilor le eşti neîncetată izbăvire;
Bucură-te, că te arăţi celor ce dorm, dar şi celor ce veghează;
Bucură-te, că vii degrabă la cei ce după ajutorul tău însetează;
Bucură-te, că tainic îi sfinţeşti pe cei ce cheamă numele tău;
Bucură-te, veselia negrăită a celor ce văd slava chipului tău;
Bucură-te, că tu tămăduieşti de bolile ce nu au vindecare;
Bucură-te, că ne ridici poverile ce le purtăm prin drăcească insuflare;
Bucură-te, că prin pronia de sus, multor credincioşi te-ai arătat;
Bucură-te, că îi umpli de bucurie pe cei care ţi s-au rugat;
Bucură-te, căci cortului ceresc îi eşti locuitor;
Bucură-te, prea fierbinte şi minunat ocrotitor;

Bucură-te, Sfinte părinte Efrem, de-a pururi fericite!

Condacul al 6-lea

Cei care au dobândit facerile tale de bine s-au făcut solitori ai minunilor tale celor fără de număr şi prin razele cuvintelor au într-aripat sufletele tuturor credincioşilor. Pentru aceasta, Sfinte părinte Efrem, mulţimile aleargă la sfântă mănăstirea ta şi dobândesc har din belşug prin sfintele tale moaşte, cântând Preasfântului Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Strălucind ca un alt soare, te-ai arătat şi ţi-ai făcut auzit glasul pogorât din cer, pe Colina Neprihăniţilor. Neştiut fiind de către pământeni, te-ai făcut cunoscut acum Bisericii lui Hristos, prin descoperirea sfintelor tale moaşte, făcându-i pe toţi oamenii să îţi aducă dulce cântare:

Bucură-te, stâlp al pătimirilor mucenicești;
Bucură-te, viţă a dreptarelor dumnezeieşti;
Bucură-te, sfeşnic al luminii lui Hristos;
Bucură-te, cel nou arătat nouă, celor de jos;
Bucură-te, scară nou zidită a Bisericii Mântuitorului;
Bucură-te, că nevoinţa virtuţilor ţi-a zugrăvit chipul teoforului;
Bucură-te, piatra cea din capul unghiului a luptelor mucenicești;
Bucură-te, că tiranilor cugetului trupesc li te împotriveşti;
Bucură-te, că întru slava muceniciei ai suit calea cea cerească;
Bucură-te, cel ce prea măreşti bunătatea dumnezeiască;
Bucură-te, cel ce ţi-ai vădit bărbăţia sufletului;
Bucură-te, tu, care abaţi turbarea vrăjmaşului;
Bucură-te, Sfinte părinte Efrem, de-a pururi fericite!

Condacul al 7-lea

În sânurile pământului ai rămas ascuns vreme de mai multe veacuri, purtătorule de Dumnezeu, iar în anii din urmă te-ai arătat, prin bunăvoirea Domnului, ca o comoară sfântă, părinte Efrem, îmbogăţindu-i cu harul tău pe cei care-I strigă lui Hristos: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Te-ai arătat ca un nou astru în Biserica lui Hristos, luminând-o cu dumnezeieştile raze ale minunilor tale, iar pe cei care cer cu râvnă mijlocirea ta cea caldă îi izbăveşti din asuprirea întunecatelor patimi. Pentru aceea, şi noi, Sfinte părinte Efrem, îţi strigăm fără de încetare:

Bucură-te, ciorchine ce cu veselie ne-ndulceşti;

Bucură-te, căci amarele mâhniri tu risipeşti;
Bucură-te, tămăduire minunată a celor aflaţi în grele pătimiri;
Bucură-te, izbăvire a celor ce sunt împovăraţi de multe ispitiri;
Bucură-te, că eşti purtător de Dumnezeu şi sfinţilor următor;
Bucură-te, atlet prea iscusit şi mucenic al Împăratului tuturor;
Bucură-te, că nevoinţa cu lupta mucenicească ai împreunat;
Bucură-te, cel ce slava cea de sus ne-ai arătat;
Bucură-te, că întunericul patimilor tu îl risipeşti;
Bucură-te, că în inima drepţilor bucurie zămisleşti;
Bucură-te, că sângeroşilor păgâni le-ai biruit nebunia;
Bucură-te, că fără de strămutare ţi-ai purtat mucenicia;
Bucură-te, Sfinte părinte Efrem, de-a pururi fericite!

Condacul al 8-lea

Harul pe care-l dăruieşti, prea fericite Efrem, tuturor celor ce te cheamă în ajutor se revarsă asupra lor în chip prea minunat. Pentru aceasta, vestea minunilor tale s-a răspândit în toată Attica, iar noi, care alergăm cu grăbire la sfintele tale moaşte, Îi strigăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Întru totul luminat fiind de strălucirea dumnezeiască, nu te îndepărtezi nici o clipă de mănăstirea cea sfântă, Sfinte mare mucenice Efrem, arătându-te în felurite chipuri celor cu inima curată şi dăruind har îmbelşugat celor ce cu râvnă îţi cântă ţie:
Bucură-te, slavă a călugăriei;
Bucură-te, stâlp al Ortodoxiei;
Bucură-te, curcubeu al luminii nezidite;
Bucură-te, că eşti părtaş al firii îndumnezeite;
Bucură-te, alabastru plin cu mirul lacrimii de umilinţă;
Bucură-te, surâs de bucurie izvorât din aspră nevoinţă;
Bucură-te, jertfă sfinţită prin război până la sânge;
Bucură-te, că prin tine nebunia necredinţei se înfrânge;
Bucură-te, viaţă înveşmântată cu monahicească haină;
Bucură-te, mireasmă bună a vieţuirii fără de prihană;
Bucură-te, stea care pe colina neprihăniţilor răsare;
Bucură-te, că în bezna vremurilor noastre eşti precum un soare;
Bucură-te, Sfinte părinte Efrem, de-a pururi fericite!

Condacul al 9-lea

Tu dezlegi legăturile celor slăbănogi, îi tămăduieşti pe cei îndrăciţi şi faci să înceteze mulţimea bolilor fără de leac. Pentru aceasta, atenienii, locuitorii din Pireu şi

din împrejurimi se zoresc în număr mare spre mănăstirea ta, părinte Efrem, lăudându-te pe tine şi cântând Celui care te-a încununat: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

O, prea minunate părinte Efrem, când tânăra cea evlavioasă te-a văzut strălucind cu o slavă care nu era din lumea aceasta şi a auzit dumnezeieştile tale cuvinte, a mărturisit tuturor grija pe care tu o porţi mănăstirii tale. Pentru acestea toate, după cuviinţă îţi cântăm:

Bucură-te, slava călugărilor din vremea de acum;
Bucură-te, că spre cer suit-ai pe mucenicescul drum;
Bucură-te, că ocrotitor neobosit al mănăstirii tale eşti;
Bucură-te, căci cu Sfinţii Îngeri dimpreună locuieşti;
Bucură-te, că i-ai tămăduit pe cei cuprinşi de noianul durerii;
Bucură-te, că pe paralitic tu l-ai ridicat prin harul înfierii;
Bucură-te, căci cu darul tău ai risipit groaznice dureri de cap;
Bucură-te, că boala diabetului tot prin darul tău a încetat;
Bucură-te, potir ceresc ce te pogori în revărsări de har;
Bucură-te, nestemată dată firii omeneşti în dar;
Bucură-te, mare mucenice, podoaba nevoitorilor;
Bucură-te, icoană prea slăvită a cetei călugărilor;
Bucură-te, Sfinte părinte Efrem, de-a pururi fericite!

Condacul al 10-lea

Cuvioasele monahii te-au văzut în dumnezeiască vedenie ori în vis, preumblându-te prin locaşul tău, Sfinte părinte Efrem, şi umplându-se ele de o mare bucurie, te-au ales drept sfântul lor ocrotitor. Pentru unele ca aceste daruri, dintru smerenia inimii strigă către Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Adunând în sufletul tău mirul cel de taină dobândit întru adâncul smereniei, dăruieşti mângâiere inimilor celor credincioşi, iar din racla cu sfintele tale moaşte răspândeşti minunată mireasmă tuturor celor care, cu capetele plecate, îţi cântă cu evlavie:

Bucură-te, mir al smereniei prea binemirositor;
Bucură-te, că turmei tale îi eşti dumnezeiesc păstor;
Bucură-te, rai ce răspândeşte ale nestricăciunii bune-nmiresmări;
Bucură-te, chiparos înalt al sfintei nepăsări;
Bucură-te, că pe potrivnicul cu răstignirea ta l-ai biruit;
Bucură-te, că prin chinurile mucenicești Hristos te-a proslăvit;
Bucură-te, că moaştele tale în tainiţa pământului s-au aflat;

Bucură-te, că din dumnezeiască poruncă tu te-ai arătat;
Bucură-te, că întinăciunea sufletelor noastre tu o curăţeşti;
Bucură-te, că răutatea credincioşilor degrabă o pârjoleşti;
Bucură-te, că tu în toată vremea dăruieşti tămăduire;
Bucură-te, că ne ocroteşti fără de contenire;
Bucură-te, Sfinte părinte Efrem, de-a pururi fericite!

Condacul al 11-lea

Noroadele credincioşilor de pretutindeni L-au lăudat pe Domnul când au fost aflate sfintele tale moaşte, căci El, prin dumnezeiasca Sa iconomie, le-a ţinut tăinuite în pământ şi nestricate de curgerea atâtor ani. Pe acestea cinstindu-le, Sfinte Efrem, şi noi ne închinăm înaintea Împăratului Vieţii, zicând: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Prin mijlocirea ta la tronul Mântuitorului Hristos păzeşti mănăstirea de toată nevoia şi necazul, dăruindu-i binecuvântarea ta, părinte Efrem, căci iat-o alergând spre dobândirea darului tău şi strigând cu umilinţă către tine:
Bucură-te, zidul nostru nesurpat;
Bucură-te, al credincioşilor turn nestrămutat;
Bucură-te, păzitorul de nădejde al mănăstirii tale;
Bucură-te, căci pe copii îi ţii sub ocrotirea trezviei tale;
Bucură-te, sprijin nebiruit al monahiilor celor cu sârguinţă;
Bucură-te, tainică slavă a maicilor iubitoare de nevoinţă;
Bucură-te, cel ce cererile credincioşilor plineşti;
Bucură-te, că rugăminţile copiilor tăi primeşti;
Bucură-te, că ne dăruieşti toate bunătăţile;
Bucură-te, că alungi de la noi toate răutăţile;
Bucură-te, că pentru lumea întreagă te rogi neîncetat;
Bucură-te, că prin tine mângâiere mare am aflat;
Bucură-te, Sfinte părinte Efrem, de-a pururi fericite!

Condacul al 12-lea

Din destul reverşi daruri şi belşug de veselie şi de fericire dumnezeiască, părinte Efrem, iar racla cu sfintele tale moaşte veseleşte sufletele noastre şi ne sfinţeşte chiar şi trupurile, nouă, celor sărmani, ce îndrăznim să grăim Preasfintei Treimi: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Lăudându-ţi luptele în cântările noastre, părinte mucenice Efrem, slăvim darul de care te-ai învrednicit şi, apropiindu-ne de sfintele tale moaşte, îţi cerem să ne

ocroteşti până în sfârşitul vieţii noastre pământeşti. Iar pentru tainica ocrotire ce ne-o arăţi în toată vremea, îţi aducem această cântare:
Bucură-te, cel ce eşti asemenea cu toţi sfinţii;
Bucură-te, cel ce te numeri dimpreună cu mucenicii;
Bucură-te, căci ai dobândit cununile netrecătoare;
Bucură-te, că ai cuprins lumina Întreitului Soare;
Bucură-te, apărător nepreţuit al celor ce trăiesc în mănăstire;
Bucură-te, temelia nou arătată Bisericii, vrednicule de cinstire;
Bucură-te, că mulţimi de credincioşi ai umplut de veselie;
Bucură-te, că tu înalţi sufletele, întărindu-le în curăţie;
Bucură-te, că tu mă slobozeşti de grijile pierzătoare;
Bucură-te, că mă scoţi din patimile cele stricătoare;
Bucură-te, că la tronul lui Hristos eşti mijlocire;
Bucură-te, cel ce mă izbăveşti dintru mâhnire;
Bucură-te, Sfinte părinte Efrem, de-a pururi fericite!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, de trei ori prea fericite părinte, Sfinte mucenice Efrem, împreună locuitorule cu Sfinţii, roagă-L pe Hristos, dimpreună cu ei, să ne izbăvească din toate nevoile, făcându-ne părtaşi vieţii celei veşnice, pe noi, cei ce-I strigăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi se zic din nou:

Icosul 1
Ca un înger nemaivăzut ai fost trimis din cer şi ne-ai arătat nouă harul Preasfântului Duh, cu care îi mângâi pe toţi credincioşii, Sfinte mucenice Efrem. Pentru aceasta, „prea fericit” te numim şi îţi strigăm ţie:
Bucură-te, că odinioară lupta cea bună ai purtat;
Bucură-te, că acum tu străluceşti prea luminat;
Bucură-te, cel ce ne dăruieşti nouă veselie;
Bucură-te, că pricinuieşti în ceruri bucurie;
Bucură-te, stea cu totul nouă a Bisericii lui Hristos-Dumnezeu;
Bucură-te, sabie cu două tăişuri împotriva nebuniei celui rău;
Bucură-te, că tuturor te-ai făcut pildă de sfântă nevoinţă;
Bucură-te, că în ale tale lupte ai dobândit cununi de biruinţă;
Bucură-te, întărirea cea nouă a credinţei;
Bucură-te, rana şi surparea necredinţei;
Bucură-te, că eşti putere dăruită celor credincioşi;
Bucură-te, că preschimbi inimile celor necredincioşi;

Bucură-te, Sfinte părinte Efrem, de-a pururi fericite!

Condacul 1

Strălucitu-ne-ai tuturor, ca o nouă stea, când s-au descoperit sfintele tale moaşte, părinte, iar cu strălucirea minunilor tale luminezi întreaga lume. Prin mila şi smerenia ta, plineşte cererile celor care se apropie cu credinţă şi care îţi strigă ţie: ***Bucură-te, Sfinte părinte Efrem, de-a pururi fericite!***

Apoi se zice această:

Rugăciune

Sfinte mare mucenice Efrem, ascultă rugăciunea mea, a păcătosului, şi vino în ajutorul meu. Am aflat de minunile tale, am aflat de darurile pe care le-ai primit de la Dumnezeu pentru jertfelnicia ta. Şi văzând cum atâta mulţime de oameni a fost ajutată de tine, îndrăznesc să nădăjduiesc şi eu, crezând că nu vei trece cu vederea cererea mea.

De nenumărate ori te-ai arătat în vedenii şi în vise, spunând credincioşilor că vor primi cele cerute în rugăciune. Eu nu sunt vrednic de o astfel de mângâiere, pentru că păcatele mele sunt multe şi credinţa mea este puţină. Dar cred că iubirea ta covârşeşte răutăţile mele şi nădăjduiesc că prin mijlocirea ta voi pune început bun mântuirii mele.

Roagă-te lui Dumnezeu pentru mine, sfinte, să caut cele de folos mântuirii. Trupul meu este slăbănogit de păcate şi sufletul meu este moleşit din pricina patimilor. Iubitor de păcate sunt şi la faptele cele bune mă lenevesc. Cere-I lui Dumnezeu să îmi sporească credinţa, să îmi dăruiască smerenie, răbdare, râvnă în războiul duhovnicesc.

Sfârşitul tău mucenicesc mă îndeamnă să lepăd desfătările trecătoare ale acestei lumi. Chinurile tale mă îndeamnă să ridic şi eu crucea ascultării de Dumnezeu. Învaţă-mă, sfinte, să trăiesc nu după voia mea, ci după voia dumnezeiască, să nu caut cele ale mele şi să mă izbăvesc de tirania păcatelor care mă apasă. Goneşte de la mine toată ispita diavolească. Prea mult am păcătuit, prea mult am izgonit de la mine harul dumnezeiesc. Acum a sosit ceasul mântuirii mele, sfinte. Domnul bate la uşa inimii mele şi vreau să Îi deschid. Ajută-mă, sfinte, că sunt neputincios. Roagă-te pentru mine până la ultima suflare a vieţii mele.

Şi roagă-te pentru tot poporul creştinesc, pentru toţi ierarhii, preoţii, monahii şi credincioşii. Roagă-te pentru duhovnicul meu şi pentru toate rudeniile mele după trup şi după duh. Înmulţeşte rugăciunile pe care le faci pentru noi, ca şi noi să cădem la rugăciune, mulţumindu-ţi din prea plinul inimii. Ca împreună cu tine să Îl slăvim pe Dumnezeul cel în Treime lăudat, în vecii vecilor.

Amin.

Rugăciunea părinţilor pentru copiii lor

Sfinte Efrem, ocrotitorul al părinţilor bine credincioşi şi ai copiilor lor, auzi rugăciunea noastră şi sârguieşte-te să ne vii în ajutor. Ne rugăm ţie, sfinte, pentru copiii noştri. Ocroteşte-i prin rugăciunile tale, fii lor povăţuitor pe calea adevărului şi fereşte-i de toată ispita şi necazul. Fii lor călăuză pe marea cea învolburată a vieţii acesteia. Fii lor dascăl înţelept, învaţă-i să aleagă cele bune şi să se ferească de cele rele.

Roagă-te pentru ei iubitorule de oameni, Dumnezeu să le dăruiască sănătate sufletească şi trupească şi minte luminată. Tu, cel ce te-ai arătat fetiţei pe care ai îndemnat-o să se spovedească, îndeamnă-i şi pe copiii noştri să meargă pe calea spovedaniei. Tu ne-ai învăţat că Sfânta Împărtăşanie este cel mai mare ajutor pentru copii, pentru aceasta ajută-i pe aceştia să trăiască o viaţă curată, pentru a primi fără osândă Sfintele Taine.

Ne rugăm ţie, Sfinte Efrem, pentru toţi copiii credincioşi, pentru duhovnicii şi părinţii lor, fereşte-i de prieteniile pierzătoare de suflet, fereşte-i de uneltirile celui viclean. Ajută-i, sfinte, să ducă o viaţă bineplăcută lui Dumnezeu şi să fie pilde de credinţă şi evlavie pentru cei din jurul lor. Ca lucrând cele de folos şi simţind ocrotirea ta, să îţi mulţumească în fiecare zi a vieţii lor şi pe Dumnezeu să Îl laude în tot ceasul, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Amin.

Rugăciune către Sfântul Efrem pentru cel bolnav

Sfinte Efrem, mare mucenice al lui Hristos, ascultă acum puţina noastră rugăciune pentru cel încercat de boală. Venim la tine ca la un doctor ceresc, crezând că vei primi cererea noastră şi vei uşura suferinţele lui.

Ai spus că ai leacuri pentru toate felurile de boli, şi pentru aceasta nădăjduim că iubirea ta de oameni nu s-a împuţinat. Cine poate spune mulţimea minunilor tale? Cine ştie câţi suferinzi au aflat izbăvire prin rugăciunile tale?

Ajută-l, Sfinte Efrem, ajută-l. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru el şi, dacă îi este de folos să fie tămăduit degrabă, fă să se întâmple aceasta spre slava lui Dumnezeu. Iar dacă îi este mai de folos să ducă mai departe crucea bolii, ajută-l să rabde fără să cârtească, ca să primească luminoasa cunună a răbdării.

Da, Sfinte mucenice Efrem, tu ai răbdat suferinţe de nedescris, iar viaţa noastră este plină de desfătări.

Dar chiar dacă suntem păcătoşi şi întinaţi prin tot felul de patimi, îndrăznim a ne ruga ţie. Căci nu pentru noi ne rugăm ţie, sfinte, ci pentru bolnavul acesta pe care suferinţele l-au îngenuncheat. Fii lui păzitor, povăţuitor, ocrotitor şi tămăduitor, ca

să îţi mulţumească cu inima smerită şi să Îl slăvească pe Dumnezeul care te-a acoperit cu harul Său, arătându-te mare făcător de minuni, în vecii vecilor.

Amin.

Rugăciunea părinţilor care nu pot avea copii

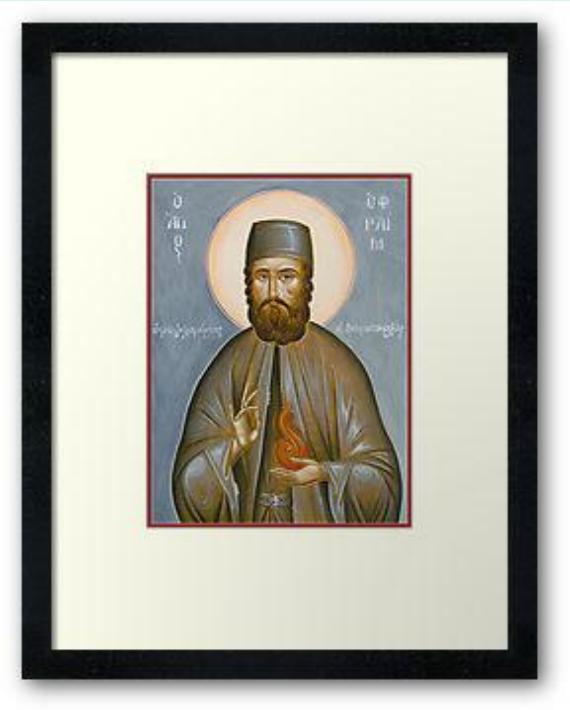

O, Sfinte Efrem, grabnic ajutătorule, al celor ce se roagă ţie, primind puţină noastră rugăciune, vino în ajutorul nostru. Întristată este inima noastră că nu ne-am învrednicit a aduce pe lume fii şi fiice.

Am auzit de nevoinţa şi rugăciunea Sfântului Ioachim, care fusese defăimat de arhiereu din pricină că nu avea urmaşi. Am auzit şi de durerea Sfintei Ana, femeia sa, care se ruga: "Vai mie, celei lipsite! Că eu singură sunt mai păcătoasă între fiicele lui Israel! Eu singură mai defăimată decât toate, între femei. Toate îşi poartă rodul pântecelui pe mâinile lor, toate de fiii lor se mângâie, iar eu sunt străină de acea mângâiere. Vai mie, Doamne! Eu, păcătoasa, singură am sărăcit de facerea de roade. Tu, Cel ce ai dat Sarei la bătrâneţe fiu pe Isaac, Tu, Cel ce ai deschis pântecele Anei, mama lui Samuil, proorocul Tău, caută acum spre mine şi ascultă rugăciunile mele! Ştii ocara nerodirii, deci singur să-mi dezlegi durerea inimii mele şi să deschizi jgheaburile pântecelui şi pe cea neroditoare să o arăţi roditoare" .

Ştim că rugăciunile lor au fost ascultate, că Sfânta Ana a zămislit pe Fecioara Maria, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu.

Sfinte mare mucenice Efrem, noi nu avem nici credinţa şi nici răbdarea Sfinţilor Ioachim şi Ana, dar avem nădejde în ajutorul rugăciunilor tale. Mare este darul

naşterii de prunci şi mult se bucură părinţii de copiii lor. Dar, din pricina păcatelor noastre, noi suntem lipsiţi de această bucurie. Ştim că multe femei, care erau apăsate de felurite boli, şi cărora doctorii le spuseseră că pântecele lor va rămâne sterp, s-au rugat ţie şi au primit ceea ce ceruseră.

Cine poate spune veselia lor, când au văzut pruncii veniţi pe lume după rugăciuni fără număr? Sau cine poate spune veselia bărbaţilor care, deşi aflaseră de la doctori că nu vor putea avea copii, au crezut mai mult în sprijinul tău decât în ştiinţa acelora?

Şi noi credem că ne poţi ajuta, chiar dacă răbdarea noastră s-a împuţinat şi credinţa noastră este puţină.

"Dă-le lor pântece sterp şi sâni fără lapte", le-a blestemat proorocul Osea pe femeile israeliţilor care au părăsit legea lui Dumnezeu. Să nu cadă şi peste noi pedeapsa dumnezeiască, ci, ştiindu-ne păcatele, să ne curăţim sufletele prin pocăinţă.

Roagă-te pentru noi, Sfinte Efrem, ca, îndreptându-ne viaţa, să primim şi bucuria de a avea copii. Şi, dacă îi vom avea, să îi creştem în dreapta credinţă, fiindu-le pildă de vieţuire creştinească. Iar dacă, din pricini neştiute de noi, Dumnezeu ne va lăsa lipsiţi de acest dar, roagă-te să mergem pe calea rugăciunii, pe calea cea îngustă care duce la Împărăţia Cerurilor.

Întăreşte-ne, sfinte, ca în viaţă să nu căutăm voia noastră, ci voia dumnezeiască, şi în tot locul să Îi aducem laudă Dumnezeului celui iubitor de oameni: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Amin.

Rugăciune către Sfântul Efrem cel nou

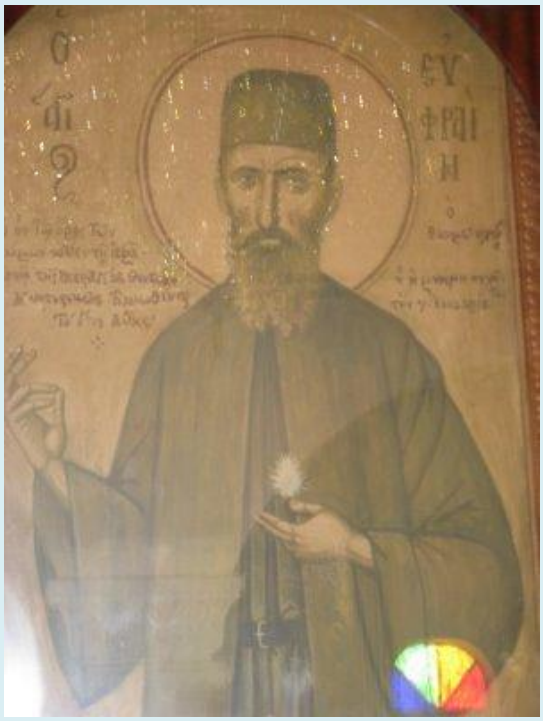

O, Sfinte părinte Efrem, căzând înaintea ta, cu umilinţă ridicăm acum glasul nostru spre tine. Cum se cuvine oare să te numim: minunat următor al Domnului Hristos, mare nevoitor şi pustnic, cuvios părinte, mare mucenic, preot al Dumnezeului celui Preaînalt, izvorâtor de mir, făcător de minuni, grabnic ajutător, mare tămăduitor de multe feluri de boli, slobozitor din multe necazuri şi primejdii, mângâietor în deznădejde sau ajutător întru toate nevoile? Cu adevărat, toate aceste numiri le porţi dintru darul Duhului Sfânt şi de aceea te rugăm să nu ne treci cu vederea, ci degrabă venind întru întâmpinarea noastră, mijloceşte-ne mare milă de la Domnul şi Mântuitorul nostru Iisus Hristos. Şi fie ca prin puterea minunată a rugăciunilor şi a pildei tale să dobândim întărire în a purcede şi noi pe calea cea strâmtă ce duce spre Împărăţia Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh. Amin.

(Extras din cărticica: Sfântul Efrem cel nou - marele mucenic - Viaţa, paraclisul, acatiste şi rugăciuni)

Acatistul Sfântului Efrem cel nou pentru ridicarea din deznădejde sau mâhnire

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te

sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Rugându-te pentru întreaga fire omenească, întru Duhul Sfânt ai văzut suferinţa şi sfâşierea femeii care îşi tăiase venele şi ai vestit celui pe care l-ai vindecat de ochi să-i vină degrabă în ajutor. De aceea, te rugăm, prea cuvioase părinte Efrem, să ne miluieşti şi pe noi, ca să ne învrednicim a-ţi grăi: ***Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, lumină a credinţei, a nădejdii şi a vieţii!***

Icosul 1

Ştiind slăbiciunea firii omeneşti şi cunoscând întru pustnicească nevoinţă cât poate fi de adâncă şi de cumplită mâhnirea deznădăjduirii, i-ai dat grabnică ajutorare acelei femei care a vrut să-şi pună capăt vieţii, biruindu-l încă o dată pe cel care este neîmpăcat urâtor al Vieţii. Sfinte Efrem, tu ai cunoscut cu făptuirea ce este pogorârea la iad a Domnului Hristos şi, acolo cufundându-te şi bând amarul deznă-

dăjduirii, ai biruit, pentru că nu ţi-ai dezlipit ochii de slava lui Hristos Cel Înviat. Pentru acestea toate, cu umilinţă îţi cântăm:
Bucură-te, ocrotitorul şi tămăduitorul cel prea grabnic al celor biruiţi de deznădejde;
Bucură-te, negrăită bunătate care nu judecă, ci îmbrăţişează sufletele noastre;
Bucură-te, cel care prin pătimirile tale mucenicești ridici poverile multora;
Bucură-te, cruce a durerii strălucind de pe flamura Învierii lui Hristos;
Bucură-te, sânge tămăduitor care ai potopit biruinţele morţii noastre lăuntrice;
Bucură-te, foc aprins întru dragostea dumnezeiască prin suflarea Duhului Sfânt;
Bucură-te, soare răsărit în inimile noastre prin lucrarea nenumăratelor minuni;
Bucură-te, pom înverzit dintru care se revarsă cu îmbelşugare tihna veacului viitor;
Bucură-te, senin al nădejdii înveşmântat cu norii cei prea curaţi ai milei păcii;
Bucură-te, cer lăuntric întru care se vesteşte tuturor slava veacului ce va să fie;
Bucură-te, înflorire viorie ce umple de bucurie sufletele noastre ostenite de întristare şi păcat;
Bucură-te, curcubeu al curăţiei, care ai potopit cu noian de blândeţe pornirile gândurilor noastre rele;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, lumină a credinţei, a nădejdii şi a vieţii!

Condacul al 2-lea

Mâhnirile şi suspinările cele de multe feluri se isprăvesc de îndată când eşti chemat în rugăciune, iar prietenia ta dumnezeiască şi plină de smerenie îndulceşte nespus sufletele noastre, Sfinte părinte Efrem. Umple-ne de tărie făpturile şi cuvintele, ca să putem vesti tuturor minunile tale, săvârşite întru puterea Celui căruia I se cuvine veşnicul: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

În noianul nevoinţelor pustniceşti ai cunoscut amărăciunea cea cumplită a depărtării harului lui Dumnezeu, neclintitule părinte Efrem, şi biruind prin îndelungărăbdare, te faci nouă far şi stea călăuzitoare spre întremarea întru nădejde. Te cinstim pe tine cu tot sufletul, căci prin tine Domnul ne poate schimba lacrimile în bucurie, şi de aceea râvnim să îţi grăim aşa:
Bucură-te, visterie de mari daruri pentru cei care te-au cunoscut prin credinţă;
Bucură-te, prieten sfânt care porţi pe umeri povara de păcate şi dureri ale semenilor;
Bucură-te, pas nevăzut care ne însoţeşti şi ne păzeşti întru toate căile şi alegerile;
Bucură-te, frate şi părinte care niciodată nu se ruşinează de noi, cei neînsemnaţi;
Bucură-te, roşeală străluminată ce preschimbi în curăţie întunecarea inimilor noastre;

Bucură-te, văpaie lină şi feciorelnică, mistuitoare a întinăciunilor omeneşti;
Bucură-te, rază sfântă dintru care ne împărtăşim cu dragostea lucrătoare a Preasfintei Treimi;
Bucură-te, pajişte înmiresmată întru care se odihnesc cei ce urmează lui Hristos;
Bucură-te, azur cristalin întru care cunoaştem bunătatea surâsului lui Dumnezeu;
Bucură-te, tainică stea care ne călăuzeşti nevătămaţi prin noaptea acestei vieţi;
Bucură-te, amurg ce vesteşti zorii zilei care niciodată nu se mai sfârşeşte;
Bucură-te, ploaie limpede ce ne arată curcubeul nesfârşitei iubiri şi milostiviri dumnezeieşti;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, lumină a credinţei, a nădejdii şi a vieţii!

Condacul al 3-lea

Străjer te-ai făcut celor bântuiţi şi vătămaţi de gândurile de sinucidere, iar prin puterea dumnezeiască a rugăciunilor şi a dragostei tale poţi să le preschimbi minţile şi inimile, aducându-i întru înnoirea şi luminarea lăuntrică. Fii nouă tuturor sprijinitor şi apărător, prea cuvioase părinte Efrem ca, păzindu-ne mintea de gândurile necurate, să ne învrednicim a cânta Preasfintei Treimi: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Suspinul îl preschimbi în surâs, lacrima în zâmbet, mâhnirea în bună nădejde, iar povara sufletească în bucurie, Sfinte mare mucenice Efrem. Pentru aceea, şi noi, pomenindu-te în rugăciunile noastre, cunoaştem cum ne înseninezi sufletele şi ne dăruieşti nădejdea cea curată şi izvorâtoare de viaţă şi cu voioşie îţi grăim unele ca acestea:
Bucură-te, alinare grabnică, urzită nouă cu multă vreme înainte de a te cunoaşte;
Bucură-te, fulg de nea care ne aduci răcoarea Duhului Sfânt în arşiţa sufletească;
Bucură-te, bucurie a strălucirii chipului întru care Îl vedem pe Fiul întru Tatăl;
Bucură-te, cădelniţă şi mireasmă cerească ce stârpeşte lâncezeala tuturor mâhnirilor;
Bucură-te, iubire de osteneala ce a fost încununată cu sângiuri mucenicеşti;
Bucură-te, jar nestins ce arde în chip nevăzut tăciunii patimilor noastre;
Bucură-te, lumină blândă şi ocrotitoare, ţesută în minunat acoperământ;
Bucură-te, vlăstar ce a ajuns arbore după chipul şi întru puterea Pomului Vieţii;
Bucură-te, veşnică înseninare a minţii, dobândită urcând muntele ostenelilor;
Bucură-te, strălucire de pe bolta Bisericii lui Hristos, care reverşi raza curatelor nădejdi;
Bucură-te, flamură înainte mergătoare ce vesteşte suflarea Duhului Sfânt;
Bucură-te, curcubeu dumnezeiesc, plămădit dintru razele Soarelui Dreptăţii revărsate în lacrimile rugăciunilor tale;

Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, lumină a credinţei, a nădejdii şi a vieţii!

Condacul al 4-lea

Am ostenit săturându-ne cu saţul cel greu al patimilor şi a gândurilor rele, iar inimile noastre suspină după tămăduire, după cum cel închis în temniţă jinduieşte să fie liberat. Primeşte-ne şi pe noi, dumnezeiescule Efrem, şi slobozindu-ne din închisorile cele de gând, arată-ne calea care ne va duce către viaţa cea nepieritoare, unde toţi cei mântuiţi îi cântă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Bogăţia milostivirilor tale întâmpină sufletele celor doborâţi de mâhnire, iar rugăciunea ta cea lucrătoare îşi arată grabnic iscusinţa prin neîncetatele tămăduiri. De aceea şi noi, prea bunule părinte Efrem, întru surâsul nădejdii îţi aducem aceste cuvinte de mulţumire:

Bucură-te, zbor pornit din veşnicul tărâm spre a cuprinde toată slăbănogirea omenească;

Bucură-te, biruinţă a dragostei lui Hristos arătată prin sălăşluirea în inimă a Prea-Sfântului Duh;

Bucură-te, prieten care îşi pune neîncetat sufletul pentru noi înaintea lui Dumnezeu;

Bucură-te, poartă tuturor deschisă, alcătuită din nestematele minunilor tale;

Bucură-te, grâu arămiu, copt întru suflarea şi suspinarea Duhului Sfânt;

Bucură-te, înflăcărare şi îmbărbătare întru urmarea poruncilor Mântuitorului Hristos;

Bucură-te, soare vesel ce încălzeşti cu mulţime de raze în zilele geroase ale iernii sufleteşti;

Bucură-te, sevă a vieţii veşnice, revărsată cu milostivire în sufletele noastre slăbănogite de păcat;

Bucură-te, nor neprihănit care degrab ne adumbreşti când suntem cuprinşi de pârjolul necazurilor;

Bucură-te, braţe pururea deschise întru care se alină durerile tuturor oamenilor;

Bucură-te, izbândă veşnică prin a cărei privire se spulberă taberele vrăjmaşilor;

Bucură-te, linişte şi pace desăvârşite, pecetluite întru curcubeul graiurilor lui Dumnezeu;

Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, lumină a credinţei, a nădejdii şi a vieţii!

Condacul al 5-lea

Neoprită şi pururea îmbelşugată este bunătatea şi dragostea ta, prea cuvioase mucenice Efrem, şi numai necredinţa noastră poată să stăvilească răul cel grabnic curgător al facerilor tale de bine. De aceea, te rugăm, sfârâmă împietrirea inimilor, ca limpezindu-ne şi curăţindu-ne lăuntric să ne învrednicim a cânta împreună cu tine lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Nenumăraţi sunt cei care aleargă la tine, dumnezeiescule Efrem, căci au cunoscut dragostea ta şi ştiu că tu ai un zâmbet pentru fiecare dintre noi, în orice împrejurare ne-am afla. Pentru aceea şi noi, toţi cei cu inimile întristate, venim degrab către tine şi îţi grăim unele ca acestea:

Bucură-te, soarele cel strălucitor al speranţei, care ai risipit bezna deznădejdii;
Bucură-te, voioşie care revarsă şi asupra noastră bucuria vieţii şi a bunei voirii;
Bucură-te, veselie întru care acum saltă tămăduiţi toţi cei mai înainte schilodiţi de gândurile deznădejdii;
Bucură-te, bucurie fără seamăn a apropierii noastre de Sfintele Taine ale lui Hristos;
Bucură-te, strugure rumenit sub cerul Dumnezeirii pentru a potoli însetarea sufletelor;
Bucură-te, vatră aburindă întru care se coace pâinea cereştilor dăruiri;
Bucură-te, aur sfânt care cu bogăţia strălucirii umpli de bucurie visteria sufletelor;
Bucură-te, înmugurire ce vesteşte primăvara bunelor vestiri dumnezeieşti;
Bucură-te, căci stolurile cele amare ale gândurilor negre le alungi de pe cerul inimii;
Bucură-te, gingăşie a prieteniei care ne cunoaşte înainte ca noi să te cunoaştem;
Bucură-te, rugăciune străvăzătoare ce cuprinde suspinurile şi lacrimile tuturor;
Bucură-te, curcubeu ce împodobeşti cu seninul nădejdii sufletele cuprinse de înnourarea gândurilor;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, lumină a credinţei, a nădejdii şi a vieţii!

Condacul al 6-lea

Nu zăboveşti a ne ieşi întru întâmpinare nouă, celor doborâţi sufleteşte, Sfinte părinte Efrem, iar aplecarea ta se preschimbă în ridicarea noastră, făcându-ni-se astfel cunoscută dragostea cea nemincinoasă a Evangheliei lui Hristos. Fii nouă împreună călător pe căile acestei vieţi şi ne învaţă cum să cumpănim cuvintele şi faptele noastre, tăinuind în ele cântarea: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Mulţimea lacrimilor călugăreşti s-au unit cu şiroaiele însângerate ale muceniciei tale, prea cuvioase mucenice Efrem, adăpând rădăcina cea adâncă a pomului rugăciunii, dintru ale cărui roade cu toţii râvnim a gusta spre învierea sufletelor. Primeşte cu îngăduinţă şchioapele noastre cuvinte, prin care îţi mulţumim în acest chip:

Bucură-te, căci la stropul nostru de credinţă răspunzi cu munţi de daruri;
Bucură-te, cântec al Învierii ce cuprinde în el toată bucuria înnoirii sufleteşti;
Bucură-te, duioşie care ne şopteşte inimii cuvinte sfinte şi îndemnuri de nădejde;
Bucură-te, dor de Patria de sus, adeverit nouă prin milostivirea ta cea lucrătoare;
Bucură-te, ruşinare şi îmbujorare a sfielii Duhului Sfânt, arătată pentru multele noastre păcate;
Bucură-te, fierbinţeală ce veştejeşte toată deznădejdea şi delăsarea noastră lăuntrică;
Bucură-te, bunătate fără de seamăn ce reaprinde pâlpâirea credinţei noastre;
Bucură-te, înverzire a nădejdii, pogorâtă asupra cioatelor nelucrării noastre lăuntrice;
Bucură-te, arvună a sălăşluirilor cereşti pentru cei care cer mijlocirea ta;
Bucură-te, tainică lucrare în inimile noastre, care ne deschide calea spre Sfânta Spovedanie;
Bucură-te, arhierească putere care îmbrăţişează întreaga fire omenească;
Bucură-te, curcubeu care prin blândeţea ta dumnezeiască ne deschizi porţile zilei a opta;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, lumină a credinţei, a nădejdii şi a vieţii!

Condacul al 7-lea

Cel care a voit să-şi pună capăt zilelor şi şi-a pregătit loc pentru spânzurare te-a avut pe tine păzitor şi, împiedecând lucrarea lui, în chip nevăzut ai luat asupra ta povara întunecatelor gânduri, prea blândule Efrem. Primeşte-ne şi pe noi, toţi cei necăjiţi şi întristaţi şi, fărâmându-ne poverile lăuntrice, învredniceşte-ne să-I cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Nu îi treci niciodată cu vederea pe cei întristaţi şi deznădăjduiţi, căci prea plinul dragostei tale dumnezeieşti mângâie în chip tainic toate lacrimile şi suspinurile noastre, prea cuvioase mucenice Efrem. Rupând zăgazurile morţii lăuntrice, aduci lumina lui Dumnezeu în inimi, iar noi, ştiind că nu avem cuvinte pe măsura recunoştinţei ce ţi se cuvine, cu umilinţă îţi grăim aşa:

Bucură-te, că te-ai pogorât în temniţa sufletelor cu lumina harului dumnezeiesc;
Bucură-te, că ai rupt cătuşele făurite minţii de către gândurile întunecate;

Bucură-te, că lanţurile neştiinţei şi ale nepăsării se spulberă prin rugăciunile tale;
Bucură-te, izbândă a vieţii fără de moarte, care îi alungă pe vrăjmaşii mântuirii omului;
Bucură-te, sabie înroşită întru focul Sfintelor Scripturi spre călăuzirea şi tămăduirea minţilor rătăcite;
Bucură-te, arşiţă care aprinde în inimile noastre setea dorului de pocăinţă;
Bucură-te, comoară a dumnezeieştilor minuni tăinuită în pământ vreme de cinci veacuri;
Bucură-te, ramură cu mulţime de roade, altoită pe tulpina Bisericii lui Hristos;
Bucură-te, milostivire şi întâmpinare grabnică, pogorâtă spre cei zdrobiţi de răutatea gândurilor;
Bucură-te, binecuvântare a cuvântului facător de viaţă, sădit în lume prin multe minuni;
Bucură-te, cântec limpede ce răsună dintru mormântul cel fără de moarte al Domnului;
Bucură-te, curcubeu al sfintelor nădejdi pe care râvnim să-l vedem la sfârşitul zilelor noastre;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, lumină a credinţei, a nădejdii şi a vieţii!

Condacul al 8-lea

Întru vâltoarea caznelor mucenicеşti fiind cuprins, nu ţi-ai dezlipit mintea de numele lui Hristos Dumnezeu, Sfinte părinte Efrem, ci chemându-L prin rugăciune, ai arătat biruinţa cu care blândeţea poate înfrânge bulboana cea aprigă a răutăţii ucigaşe. Pe acestea văzându-le, alergăm la tine, prea cuvioase, cerând mijlocirile tale înaintea Celui căruia Îi cânţi veşnicul: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Potopire pururea izvorâtoare de bunătăţi este inima ta, dumnezeiescule Efrem, revărsând asupra noastră neîncetate daruri şi tămăduiri. De aceea, toţi cei care neam învrednicit de binefacerile tale te rugăm, primeşte recunoştinţa noastră urzită întru aceste cuvinte:
Bucură-te, reazem de lumină, neclintit de învolburările lumii pământeşti;
Bucură-te, cruce biruitoare prin răbdare a tuturor necazurilor omeneşti;
Bucură-te, mângâierea fără seamăn ce odrăsleşte surâsul în inimile celor mâhniţi;
Bucură-te, slavă a Evangheliei lui Hristos, cunoscută nouă prin mulţime de minuni;
Bucură-te, candelă aprinsă în inimile credincioşilor pentru dragostea veghetoare a Preasfintei Treimi;
Bucură-te, zefir lin ce pogoară primăvara peste gheţurile inimilor noastre;

Bucură-te, licărire preschimbată grabnic în fulger pentru cei cuprinşi de multe necazuri;
Bucură-te, pom veşnic verde prin care suntem chemaţi către cele nepieritoare;
Bucură-te, dragoste fără de seamăn care ne chemi la nunta cea fără de moarte a Învierii;
Bucură-te, pătimire mucenicească ce a străfulgerat noaptea acestei lumi;
Bucură-te, fluture prea frumos care ne călăuzeşti către câmpia înflorită a dumnezeieştii cunoştinţe;
Bucură-te, cascadă de curcubeie dintru care ne adăpăm cu dragostea lui Hristos;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, lumină a credinţei, a nădejdii şi a vieţii!

Condacul al 9-lea

Paharul cel cumplit de amar al pătimirilor mucenicești l-ai băut până la fund, prea cuvioase Efrem, înfruntând fără de clintire turbarea răutăţii ucigaşilor tăi. Pentru aceea, şi noi te rugăm să ne izbăveşti dintru prigonirile cele lăuntrice ale gândurilor rele, ca, răsuflând întru nădejde, să cutezăm a mulţumi lui Dumnezeu, zicând: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Nimic din dragostea ce am cunoscut-o pe pământ nu se poate asemăna cu ceea ce dăruieşti tu prin lucrarea Sfântului Duh, mare mucenice Efrem, şi de aceea, inimile noastre mărturisesc prin tăcere nădejdea şi bucuria, iar prin cuvinte, recunoştinţa, grăindu-ţi aşa:
Bucură-te, căci primii paşi în credinţă ni-i faci trepte către Dumnezeu;
Bucură-te, nevăzut car de foc care ne porţi inimile către cele de Sus;
Bucură-te, simfonie nemaiauzită a delicateţii dumnezeieşti;
Bucură-te, picătură sfântă care sfărâmă cochilia iubirii de sine;
Bucură-te, căci mâinile noastre însângerate de mulţimea păcatelor le curăţeşti prin lacrimile tale;
Bucură-te, cuptor întru care se coace plămada minunilor lui Dumnezeu;
Bucură-te, sfinţenie însutit roditoare care ne scoţi la lumină din bezna multelor mâhniri;
Bucură-te, frunziş ocrotitor ce ne izbăveşti de ploaia cea mâloasă a gândurilor rele;
Bucură-te, zâmbet ceresc care spulberi rânjetele şi biruinţele drăceşti din viaţa noastră;
Bucură-te, putere de neînţeles care i-a cutremurat şi înspăimântat pe stăpânitorii iadului;
Bucură-te, vultur care îşi deschide aripile cunoştinţei până în străfundul inimilor noastre;

Bucură-te, curcubeu pururea însorit de Evanghelia Fiului lui Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, lumină a credinţei, a nădejdii şi a vieţii!

Condacul al 10-lea

Cunoscându-ţi mărinimia dragostei, feţele noastre întunecate şi mâhnite se înnoiesc dintru lumina chipului tău, minunatule Efrem. Încrustează-ţi strălucirea în inimile noastre prin tămăduirea suferinţelor lăuntrice, ca astfel, cu faţa senină, să grăim dimpreună cu tine lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Dragostea pe care ai învăţat-o din Evanghelia lui Hristos şi pe care ţi-ai pecetluit-o în suflet prin lucrarea poruncilor ni se face întâmpinare în multele noastre nevoi şi neputinţe, Sfinte părinte Efrem. Pentru aceasta, toţi cei cu sufletele povârnite de întristare şi deznădejde, unindu-ne suspinurile, alergăm către tine, grăindu-ţi aşa:
Bucură-te, alinare împletită din dragoste, bună voinţă şi deplină înţelegere;
Bucură-te, ocean de daruri, care prin line valuri ne primeneşti sufletele;
Bucură-te, nume şi odor de preţ, tăinuit în străfundul conştiinţei noastre;
Bucură-te, zbor înalt ce nu se sfieşte să ne răpească din mocirla deznădejdii;
Bucură-te, că ni te faci minunat prieten prin Trupul şi Sângele lui Hristos - Dumnezeu;
Bucură-te, flacără neostoită care stârpeşte bezna înşelăciunii, dăruind călăuzire celor rătăciţi;
Bucură-te, giuvaier izvorâtor de raze sfinte care ne îmbogăţeşte cu nenumărate minuni;
Bucură-te, poiană întru care aflăm odihnă în vremea sălbăticirii şi întunecării sufletului;
Bucură-te, susur limpede al oglindirilor cereşti, dăruit nouă prin lucrare preoţească;
Bucură-te, urcuş pogorâtor care a odihnit întru sine suspinul lui Dumnezeu pentru toată făptura;
Bucură-te, vioreaua cea înmiresmată care te pogori multelor noastre neputinţe;
Bucură-te, veşmânt de curcubeu, ţesut întru îndelunga răbdare a smereniei;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, lumină a credinţei, a nădejdii şi a vieţii!

Condacul al 11-lea

Grădină prea înmiresmată te avem pe tine, prea cuvioase Efrem, întru care darul Duhului Sfânt a plinit cu veşnice roade ostenelile tale călugăreşti şi mucenicesti. Dăruieşte-ne hrană potrivit vârstei noastre sufleteşti, ca, pricepând măcar puţin din adâncul nevoinţei tale, să grăim lui Dumnezeu cu mulţumire: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Cale cu totul istovitoare este deznădejdea, încât şi suflarea trupului aproape că piere din pricina durerii sufleteşti, însă sub privirea ta cea veghetoare, Sfinte Efrem, văzduhul cel curat al rugăciunii ne pătrunde în inimi ridicându-ne la viaţă, nădejde şi lucrare. Pentru aceasta, dintru voioşia cea curată a buneivoirii, îţi grăim aşa:

Bucură-te, mărinimie ce pluteşti peste veacuri cu aripile dragostei Mângâietorului;
Bucură-te, mână degrab întinsă care ne ridici cu putere din mlaştina deznădăjduirii;
Bucură-te, cumpănă a milostivirii lui Hristos, prin care iei asupra ta păcatele noastre;
Bucură-te, izbândă înălţată prin pogorârea în smerenia Fiului lui Dumnezeu;
Bucură-te, purpură izvodită şi pecetluită întru crucea pătimirilor mucenicеşti;
Bucură-te, vâlvătaie a dragostei dumnezeieşti, aprinsă în zborul Sfinţilor Serafimi;
Bucură-te, armură de lumină, dobândită prin neîncetata priveghere a minţii;
Bucură-te, căci dudul în care ai fost mucenicit te are pe tine drept roadă prea slăvită şi veşnică;
Bucură-te, bucurie înveşmântată cu seninul Învierii din morţi a Fiului lui Dumnezeu;
Bucură-te, tărie prea lină care sfărâmă porţile iadului din inimile omeneşti;
Bucură-te, râu de milostivire ce spală mulţimea necurăţiilor şi a fărădelegilor noastre;
Bucură-te, curcubeu care îşi înalţă bolta deasupra nenumăratelor pătimiri;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, lumină a credinţei, a nădejdii şi a vieţii!

Condacul al 12-lea

Colina neprihăniţilor s-a umplut de slava cerească în vremea pătimirilor tale, prea blândule Efrem, însă nevăzută le era cumpliţilor tăi prigonitori, căci însăşi inima lor crudă şi împietrită era privelişte de iad. Cu lumina ta cea tainică, prea cuvioase mucenice, sporeşte-ne credinţa şi nădejdea, ca întru plinătatea cunoştinţei să-I putem grăi lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Nu a putut trecerea celor cinci veacuri să te îngroape în bezna uitării, Sfinte Efrem, căci te-ai îngropat dimpreună cu dragostea lui Hristos, iar aflarea sfintelor tale moaşte s-a săvârşit întru proslăvirea dumnezeieştii Sale Învieri. De aceea, şi noi cădem înaintea ta, mulţumindu-ţi pentru că ni te-ai făcut cale spre Hristos Domnul şi îţi grăim aşa:

Bucură-te, corabia cerească, întru care ai adunat toţi deznădăjduiţii lumii spre a-i îmbrăţişa;

Bucură-te, căci prin puterea Duhului Sfânt nu părăseşti pe nimeni, niciodată;
Bucură-te, hrană sufletească dăruită întru bucuria curatelor nădejdi;
Bucură-te, carte sfântă în care fiecare literă e o minune săvârşită pentru noi;
Bucură-te, căci rănile noastre nevindecate le tămăduieşti întru puterea sfintei Învieri;
Bucură-te, dogoare limpede grăitoare, ce dăruieşti auzire inimilor noastre surde;
Bucură-te, căci, urmând pildele tale, ne îmbrăcăm cu zalele de aur ale credinţei şi rugăciunii;
Bucură-te, măslin duhovnicesc, care cu ungerea ta ne izbăveşti din învolburarea păcatului;
Bucură-te, prea înţelept povăţuitor pe calea cea strâmtă care duce către Sfânta Euharistie;
Bucură-te, dragoste neostoită care vine după noi în cele mai adânci prăpăstii de gând;
Bucură-te, furtună aprigă, care înălţările păcatului le spulberă şi le spală;
Bucură-te, curcubeu făcut nouă poartă de taină către Patria de sus;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, lumină a credinţei, a nădejdii şi a vieţii!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, dumnezeiescule părinte Efrem, toţi cei ce alergăm la tine ne izbăvim, căci suspinurile noastre le preschimbi întru ale tale şi prin aceasta se alcătuieşte în Ceruri biserică nefăcută de mână, întru care Preasfântul Duh pururea sălăşluieşte. Primeşte puţina noastră mulţumire şi, luminându-ne şi călăuzindu-ne în această viaţă pământească, ajută-ne să ajungem la ţărmul cel veşnic, ca, dimpreună cu toţi Sfinţii, să ne învrednicim a-I cânta lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi se citesc:

Icosul 1
Ştiind slăbiciunea firii omeneşti şi cunoscând întru pustnicească nevoinţă cât poate fi de adâncă şi de cumplită mâhnirea deznădăjduirii, i-ai dat grabnică ajutorare acelei femei care a vrut să-şi pună capăt vieţii, biruindu-l încă o dată pe cel care este neîmpăcat urâtor al Vieţii. Sfinte Efrem, tu ai cunoscut cu făptuirea ce este pogorârea la iad a Domnului Hristos şi, acolo cufundându-te şi bând amarul deznădăjduirii, ai biruit, pentru că nu ţi-ai dezlipit ochii de slava lui Hristos Cel Înviat. Pentru acestea toate, cu umilinţă îţi cântăm:
Bucură-te, ocrotitorul şi tămăduitorul cel prea grabnic al celor biruiţi de deznădejde;
Bucură-te, negrăită bunătate care nu judecă, ci îmbrăţişează sufletele noastre;

Bucură-te, cel care prin pătimirile tale mucenicești ridici poverile multora;
Bucură-te, cruce a durerii strălucind de pe flamura Învierii lui Hristos;
Bucură-te, sânge tămăduitor care ai potopit biruințele morții noastre lăuntrice;
Bucură-te, foc aprins întru dragostea dumnezeiască prin suflarea Duhului Sfânt;
Bucură-te, soare răsărit în inimile noastre prin lucrarea nenumăratelor minuni;
Bucură-te, pom înverzit dintru care se revarsă cu îmbelșugare tihna veacului viitor;
Bucură-te, senin al nădejdii înveșmântat cu norii cei prea curați ai milei păcii;
Bucură-te, cer lăuntric întru care se vestește tuturor slava veacului ce va să fie;
Bucură-te, înflorire viorie ce umple de bucurie sufletele noastre ostenite de întristare și păcat;
Bucură-te, curcubeu al curăției, care ai potopit cu noian de blândețe pornirile gândurilor noastre rele;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, lumină a credinței, a nădejdii și a vieții!

Condacul 1

Rugându-te pentru întreaga fire omenească, întru Duhul Sfânt ai văzut suferința și sfâșierea femeii care își tăiase venele și ai vestit celui pe care l-ai vindecat de ochi să-i vină degrabă în ajutor. De aceea, te rugăm, prea cuvioase părinte Efrem, să ne miluiești și pe noi, ca să ne învrednicim a-ți grăi: ***Bucură-te, Sfinte mare mucenice Efrem, lumină a credinței, a nădejdii și a vieții!***

După care se citește rugăciunea:

Rugăciune către Sfântul Efrem

O, prea bunule părinte Efrem, atâtea amărăciuni și dureri mă covârșesc, încât cu toată această povară poposesc înaintea ta. Nu găsesc cuvinte prin care să-ți spun tot ce-mi sfâșie sufletul, însă suferința lăuntrică mi s-a făcut neîncetat suspin. Sunt dureri, nemulțumiri, neîmpăcări și neîmpliniri care s-au adunat de-a lungul vremii. Primește-le pe toate aceastea întru pacea blândeții tale. Cuprinde-mă și pe mine în neasemuita ta dragoste și milostivire, curățindu-mă și înnoindu-mă precum știi doar tu.

Fie-ți milă de tot omul, căci nu sunt eu nici cel dintâi și nici cel de pe urmă care aleargă către tine covârșit de întristare ori deznădejde. Pune în inima mea spor de nădejde și credință, prin care să fac și eu cinste chipului lui Dumnezeu după care am fost zidit.

Înv redniceşte-mă a mă apropia de Sfânta Spovedanie şi de Sfânta Euharistie, ca şi eu să mă fac părtaş marii taine a Întrupării Fiului lui Dumnezeu, împărtăşindu-mă cu Trupul şi Sângele Său, dăruit pentru viaţa lumii.

Şi în acest fel întremându-se sufletul meu, fă-l să ia calea lui Dumnezeu, pe tine având-te neîncetat ocrotitor până la sfârşitul vieţii pământeşti, şi să trec apoi, cu bine şi în tărâmul luminii veşnice, pentru a-ţi putea mulţumi prin cuvinte care nu pot fi cuprinse aici, în lumea pământească.

Fie ca toate acestea să se împlinească întru numele şi întru puterea Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi se face otpustul: Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale Sfântului Efrem cel nou şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Sursa:**https://www.dervent.ro/rugaciuni.php?cID=cat-rugaciuni-acatiste&rID=00085-ACATISTUL_SFANTULUI_EFREM_CEL_NOU_PENTRU_RIDICAREA_DIN_DEZNADEJDE_ORI_MAHNIRE**

Paraclisul Sfântului Efrem cel nou

[Preotul: face obişnuitul început, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru.]

Citeţul: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Rugăciunile începătoare:

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;

Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm la Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi: **Psalmul 142**

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.

8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori), *apoi:*

Troparul Sfântului, glasul al 3-lea: Ai strălucit ca soarele pe Colina neprihăniţilor şi ai urcat la Domnul pe calea martiriului, dându-ţi sufletul sub loviturile necredincioşilor, Sfinte părinte Efrem, mare mucenic al lui Hristos. Pentru aceasta, ai făcut ca dumnezeiescul har să se reverse neîncetat spre cei ce cu evlavie îţi strigă ţie: Slavă Celui ce ţi-a dăruit putere! Slavă Celui ce ţi-a dăruit harul tămăduirilor! Slavă Celui care dă tuturor tămăduiri prin tine!

Condacul Sfântului , glasul al 3-lea: Pe Colina neprihăniţilor te-ai întărit vieţuind intru nevoinţă, părinte de Dumnezeu înţelepţite, şi de acolo ai purces pe calea muceniciei. Pentru aceasta Cel care dăruieşte lumii viaţă, cu îndoită cunună te-a încununat, mare mucenice Efrem, şi te-a dăruit nouă ca în tot locul să te avem ajutător şi să te rugăm cu stăruinţă: miluieşte-i pe cei ce te cinstesc pe tine!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe tine, cea care ai mijlocit mântuirea neamului omenesc, te lăudăm, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioară, căci cu trupul pe care l-a luat din tine, Fiul tău şi Dumnezeul nostru prin Cruce a biruit moartea şi ne-a izbăvit pe noi dintru puterea stricăciunii şi a întunericului celui veşnic.

Psalmul 50
1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.

5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canonul Sfântului Efrem cel nou

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat, şi din răutatea egiptenilor scăpând, israeliteanul, striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfinte părinte şi mare mucenice Efrem, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru tămăduirea sufletelor şi a trupurilor noastre!***

Din vârsta tinerească ai iubit frumuseţea cerească şi rugăciunea cea de taină şi îndreptându-ţi paşii spre Mănăstirea Buneivestiri, prin îndelungată nevoinţă călugărească şi aprigă osteneală a muceniciei ne-ai luminat pe noi cu vestea cea bună a vieţuirii şi a minunilor tale, dumnezeiescule Efrem.

Stih: ***Sfinte părinte şi mare mucenice Efrem, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru tămăduirea sufletelor şi a trupurilor noastre!***

Ca şi un neclătit pom al vieţii ţi-ai ţintuit privirea spre cele de Sus, răbdând cu blândeţe şi mărinimie chinurile cele cumplite ale martiriului. Iar cei care te băzneau, fiind robi ai morţii lăuntrice, năvăleau şi azvârleau în tine cu rodurile beznei şi ale cruzimii, rămânând orbiţi intru împietrirea lor şi nepricepând că aceeaşi dragoste care îţi dădea ţie putere le-a dăruit şi lor fiinţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cunoscând prin dar şi făptuire smerenia Domnului Hristos, ţi-ai tăinuit Sfintele oseminte în sânurile pământului, Sfinte părinte Efrem, iar prin rugăciunile tale cele fierbinţi, în taină ai îndreptat umbletele multora care porneau spre tărâmul nelegiuitei mândrii şi spre adâncul păcatului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cu umilinţă cădem înaintea ta, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, căci suntem cuprinşi deopotrivă de neputinţa sufletului şi a trupului, dar tu, ca una care eşti Maică şi Fecioară, prin marea ta milostivire, dăruieşte-ne izbăvire din asuprirea necazurilor şi a bolilor celor de multe feluri.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cela ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, că Tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unul Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte părinte şi mare mucenice Efrem, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru tămăduirea sufletelor şi a trupurilor noastre!***

Privind Preabunul Dumnezeu la veacul nostru şi văzând cât de mult ne-am înrăit şi cât s-a slăbănogit firea omenească, a descoperit lumii Sfintele tale moaşte, cuvioase mucenice Efrem. Trimis ai fost de Sus să ne fii mângâietor prin faptele tale minunate, iar prin tămăduiri să ne vindeci şi să cureţi feţele noastre mânjite de păcat şi deznădăjduire.

Stih: ***Sfinte părinte şi mare mucenice Efrem, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru tămăduirea sufletelor şi a trupurilor noastre!***

Sfinte mare mucenice Efrem, nu înceta să te rogi pentru noi înaintea Domnului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Cel pe care atunci când vieţuiai pe pământ L-ai văzut ascuns întru evangheliceştile porunci, iar acum Îl vezi faţă către faţă întru strălucirea smereniei şi a dragostei Sale dumnezeieşti.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

La praznicul Sfintei Cruci te-ai născut în lume dintru dureri de maică, iar prin durerile cele multe ale răstignirii tale mucenicești, ai început a prăznui naşterea ta pentru Viaţa cea veşnică. Întru acestea fiind prea mărit de Dumnezeu, te rugăm să ne binecuvântezi şi pe noi, pecetluindu-ne cu semnul Sfintei Cruci, întru care să biruim cu biruinţa nemincinoasă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Preacurată Fecioară, în cuptorul pătimirilor celor de multe feluri aflându-ne, către tine ridicăm glasul nostru şi strigăm: Preasfântă Maică a lui Dumnezeu, miluieşte-ne cu darul Aceluia pe care L-ai născut în chip feciorelnic.

Stihiri:

Putred şi găunos s-a făcut omul prin gustarea din pomul cunoştinţei binelui şi răului, iar tu, Sfinte părinte Efrem, întru sângiuirile muceniciei te-ai făcut următor al Stăpânului Hristos, dăruind tainică îmbrăţişare firii omeneşti. Prin dumnezeiasca iconomie, trupul tău a fost ascuns în scorbura copacului ca nouă, celor orbiţi de moarte, să ne fie sămânţă şi sevă a Pomului Vieţii veşnice cel pururea înfloritor şi roditor. Biruind focul patimilor trupeşti şi izbândind întru pârjolul muceniciei, ne dăruieşti roua rugăciunilor tale, prea cuvioase părinte Efrem, şi ne scoţi din aprinderea poftelor şi a multor primejdii.

Este cu neputinţă să moară cel care Îi urmează întru adevăr Stăpânului Hristos şi întru această putere venind tu în mijlocul nostru, părinte Efrem, cu îndrăzneală mărturisim tuturor, grăind: Sfântul este întru totul viu!

[Preotul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi Dumnezeule... la care pomeneşte pe cei pentru care se face paraclisul; Doamne miluieşte (de 12 ori) Apoi preotul zice ecfonisul: Că milostiv şi iubitor de oameni...]

Sedealna, glasul al 4-lea: Prin puterea dragostei lui Hristos, păcatele, beteşugurile, neputinţele şi sfâşierile noastre lăuntrice le iei asupra ta, prea blândule părinte Efrem, şi întru acest chip stai înaintea Tronului Dumnezeirii, înveşmântat cu prea slăvita haină a smereniei. Pentru aceea te rugăm să ne tămăduieşti pe noi, îndulcindu-ne cu o picătură din dumnezeiescul tău har, ca să nu fim biruiţi de mâhnirea cea amară care ne întâmpină în multe feluri.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti lumina celor întunecaţi şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Stih: ***Sfinte părinte şi mare mucenice Efrem, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru tămăduirea sufletelor şi a trupurilor noastre!***

Înalţă cugetul meu cel pământesc şi dăruieşte-mi tămăduire trupului, dumnezeiescule Efrem, învrednicindu-mă şi pe mine de îndulcirea milostivirii şi a ocrotirii tale părinteşti. Păzeşte-mă întru acoperământul trezviei tale şi fii pogorâtor prunciei mele sufleteşti, căci tu însuţi cunoşti că nu pot bea decât laptele duhovnicesc al minunilor tale, iar pentru pâinea cea coaptă în focul nevoinţei şi al muceniciei tale încă nu am dinţi.

Stih: ***Sfinte părinte şi mare mucenice Efrem, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru tămăduirea sufletelor şi a trupurilor noastre!***

Prea cuvioase Efrem, în vâltoarea acestei lumi te afli în chip tainic şi le ieşi în întâmpinare celor care îţi pun înainte neputinţele şi bolile cele de multe feluri. Grabnic este ajutorul tău, părinte, şi pe nimeni nu treci cu vederea dintre cei ce ţi se roagă cu credinţă, ci cu buna mireasmă a tămăduirilor îi îndrepţi către Împărăţia Cerurilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.
Cunoscând slăbiciunea firii omeneşti şi ştiind dintru pustnicească nevoinţă cât poate fi de adâncă şi de cumplită mâhnirea deznădăjduirii, dai grabnică ajutorare celor doborâţi de întristare, biruindu-l încă o dată pe cel care aruncă sămânţa morţii şi este potrivnicul neamului omenesc.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Preasfântă Maică a lui Dumnezeu, fii nouă milostivă şi stârpeşte deznădejdea sufletelor noastre, picurându-ne în inimi dar şi pricepere pentru a vedea cât de mare este taina prin care Dumnezeu Fiul S-a făcut om pentru mântuirea neamului omenesc.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel prea înalt; pacea Ta dă-o nouă, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte părinte şi mare mucenice Efrem, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru tămăduirea sufletelor şi a trupurilor noastre!***

Vindecându-ne de multe suferinţe şi de nenumărate boli, toate durerile noastre le iei asupra ta, părinte Efrem, înmulţind în acest chip durerile tale mucenicești, dar biruindu-le prin dumnezeiasca putere a Învierii. Nu înceta să ne încredinţezi pe noi de mila ta cea mare, ca să nu fim covârşiţi şi biruiţi de deznădejdea noastră cea de toate zilele.

Stih: ***Sfinte părinte şi mare mucenice Efrem, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru tămăduirea sufletelor şi a trupurilor noastre!***

Ţi-ai plecat cugetul înaintea voii lui Dumnezeu când chinuitorii tăi s-au apropiat de tine cu tăciunele cel aprins, iar atunci când ei, fiind turbaţi de cruzime, ţi l-au înfipt în pântece, intru potirul durerilor tale, Preadulcele Iisus a revărsat din vinul cel nou care se dă tuturor celor care râvnesc a se adăpa din taina cea mare a dragostei şi a smereniei dumnezeieşti.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Prea cuvioase mucenice Efrem, primind în pântecele tău tăciunele cel aprins al necredincioşilor, ai plinit porunca iubirii vrăjmaşilor şi lăcrimând pentru chinuitorii tăi, ai cerut pentru ei iertare de la Dumnezeu, ca unii care sunt fii ai Evei celei care s-a supus morţii. Pentru acestea, îndrăznim a-ţi striga: Miluieşte-ne în dar pe noi, neputincioşii!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Strămoaşa s-a atins de lemnul cunoştinţei binelui şi răului, iar mâna ei nu s-a mai aprins de focul cel duhovnicesc, ci doar a căpătat în dar făgăduinţa Întrupării lui Dumnezeu. Izbăvire am dobândit prin Maica-Fecioara, cea care neprihănit L-a purtat în pântece şi L-a născut pe Fiul lui Dumnezeu, întru a Cărui mână sunt focul şi jitniţele Învierii.

Cântarea a 6-a

Irmos: Doamne, Cela ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte intru dragostea Ta, că Tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte părinte şi mare mucenice Efrem, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru tămăduirea sufletelor şi a trupurilor noastre!***

Mulţimea metehnelor noastre sufleteşti şi a bolilor trupeşti, o vindeci, cuvioase părinte, prin mulţimea rănilor şi a suferinţelor tale sfinţite, şi picurând sămânţa sângelui şi a sudorilor tale mucenicești în ogorul cel secetos şi sterp al inimilor noastre, ne îndulcim, mulţumindu-ţi pentru revărsarea binefacerilor tale.

Stih: ***Sfinte părinte şi mare mucenice Efrem, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru tămăduirea sufletelor şi a trupurilor noastre!***

Bucurie şi încredinţare ai adus celui închis în temniţă, şi cu puterea harului dumnezeiesc şi a smereniei ai luat asupra ta orişice învinuire, arătându-ne că eşti cu adevărat următor al Blândului Hristos, Cel care a luat asupra Sa toate păcatele noastre şi care, din nemărginita dragoste pentru om, a întins braţele pe Cruce.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Trecând peste valul cel învolburat al acestei vieţi, ai ajuns la ţărmul cel pururea fiitor al Împărăţiei Preasfintei Treimi, dumnezeiescule Efrem. Însă auzind suspinurile şi rugăciunile noastre, vii degrab să ne slujeşti pe noi, cei care nu suntem vrednici să sărutăm nici urma picioarelor tale.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

De negura cea întunecată a păcatelor mele sunt cuprins, iar mâhnirea cea amară îmi otrăveşte sufletul. De aceea, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, cad înaintea ta şi te rog: ridică-mă şi pe mine întru nădejdea cea bună a milostivirii tale.

Stihiri:

Pildă de smerenie te-ai făcut nouă tuturor, prea cuvioase Efrem, căci pentru întărirea noastră în credinţă, ai iconomisit multe feluri de minuni şi până astăzi nu te-ai scârbit de noi, cei ce suntem atât de zăbavnici întru fapta cea bună.

Ajută-ne, Sfinte părinte Efrem, ca prin credinţă şi nădejde bună să dobândim ajutorul cel de Sus şi întru acest chip să biruim mulţimea asupririlor şi a cum-plitelor învolburări ale acestei lumi.

Învăţându-ne să fim cu luare-aminte şi recunoscători, ne izbăveşti de nesimţirea sufletească şi de împietrirea cea învârtoşată a mândriei, prea cuvioase mucenice Efrem. Pentru aceasta, te rugăm să veghezi în toată vremea asupra noastră şi luminându-ne cugetele cu raza smereniei, ridică-ne întru lucrarea evangheliceştilor porunci.

[Preotul pomeneşte pe cei pentru care s-a făcut paraclisul, aşa cum s-a arătat după cântarea a 3-a]

Condac, glasul al 3-lea: Mulţimea nevoinţelor călugăreşti şi a pătimirilor mucenicești le-ai purtat pe umerii tăi, precum o cruce, Sfinte părinte Efrem şi ai urmat Stăpânului Hristos, Cel care a luat asupra Sa toată neputinţa, pătimirea şi toată osânda păcatelor noastre.

Prochimen, glasul al 4-lea: Cinstită este înainte Domnului, moartea cuvioşilor Lui.

Stih: Ce vom răsplăti Domnului pentru toate câte ne-a dat nouă?

Apostolul

Preotul: Înţelepciune.

Din ***Epistola către Romani a Sfântului apostol Pavel*** citire (8,28-39)

(Dacă la săvârşirea paraclisului nu se află nici un preot ori diacon, Apostolul şi Evanghelia pot fi citite de către un simplu credincios, cu luare-aminte, cu smerenie şi dragoste.)

28.Şi ştim că Dumnezeu toate le lucrează spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, al celor care sunt chemaţi după voia Lui;
29.Căci pe cei pe care i-a cunoscut mai înainte, mai înainte i-a şi hotărât să fie asemenea chipului Fiului Său, ca El să fie întâi născut între mulţi fraţi.
30.Iar pe care i-a hotărât mai înainte, pe aceştia i-a şi chemat; şi pe care i-a chemat, pe aceştia i-a şi îndreptat; iar pe care i-a îndreptat, pe aceştia i-a şi mărit.
31.Ce vom zice deci la acestea? Dacă Dumnezeu e pentru noi, cine este împotriva noastră?
32.El, Care pe Însuşi Fiul Său nu L-a cruţat, ci L-a dat morţii, pentru noi toţi, cum nu ne va da, oare, toate împreună cu El?
33.Cine va ridica pâră împotriva aleşilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Cel ce îndreptează;

34.Cine este Cel ce osândeşte? Hristos, Cel ce a murit, şi mai ales Cel ce a înviat, Care şi este de-a dreapta lui Dumnezeu, Care mijloceşte pentru noi!
35.Cine ne va despărţi pe noi de iubirea lui Hristos? Necazul, sau strâmtorarea, sau prigoana, sau foametea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia, sau sabia?
36.Precum este scris: "Pentru Tine suntem omorâţi toată ziua, socotiţi am fost ca nişte oi de junghiere".
37.Dar în toate acestea suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit.
38.Căci sunt încredinţat că nici moartea, nici viaţa, nici îngerii, nici stăpânirile, nici cele de acum, nici cele ce vor fi, nici puterile,
39.Nici înălţimea, nici adâncul şi nici o altă făptură nu va putea să ne despartă pe noi de dragostea lui Dumnezeu, cea întru Hristos Iisus, Domnul nostru.

(Preotul: Pace ţie, cititorule. Citeţul: Şi duhului tău. Aliluia…)

Evanghelia

[Preotul: Cu înţelepciune drepţi, să ascultăm Sfânta Evanghelie, Pace tuturor!
Credincioşii: Şi duhului tău!
Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Luca citire]
Credincioşii: Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie!

[Preotul: Să luăm aminte]

Luca: 6,17-23

17. Şi coborând împreună cu ei, a stat în loc şes, El şi mulţime multă de ucenici ai Săi şi mulţime mare de popor din toată Iudeea, din Ierusalim şi de pe ţărmul Tirului şi al Sidonului, care veniseră ca să-L asculte şi să se vindece de bolile lor.
18. Şi cei chinuiţi de duhuri necurate se vindecau.
19. Şi toată mulţimea căuta să se atingă de El că putere ieşea din El şi-i vindeca pe toţi.
20. Şi El, ridicându-Şi ochii spre ucenicii Săi, zicea: Fericiţi voi cei săraci, că a voastră este împărăţia lui Dumnezeu.
21. Fericiţi voi care flămânziţi acum, că vă veţi sătura. Fericiţi cei ce plângeţi acum, că veţi râde.
22. Fericiţi veţi fi când oamenii vă vor urî pe voi şi vă vor izgoni dintre ei, şi vă vor batjocori şi vor lepăda numele voastre ca rău din pricina Fiului Omului.

23. Bucuraţi-vă în ziua aceea şi vă veseliţi, că, iată, plata voastră multă este în cer; pentru că tot aşa făceau proorocilor părinţii lor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pentru rugăciunile prea cuviosului tău Efrem, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: ***Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor tale curăţeşte toate fărădelegile noastre.***

Stihirea, glasul al 6-lea: Călăuză fă-te nouă, părinte Efrem, ca prin rugăciunile şi ajutorul tău să biruim toate învolburările lumeşti şi ispitirile vrăjmaşului şi să dobândim încredinţarea cea smerită a necuprinsei milostiviri a lui Dumnezeu.

[Preotul zice: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău, şi binecuvântează moştenirea Ta... Credincioşii: Doamne, miluieşte (de 12 ori) *Apoi ecfonisul: Cu mila şi cu îndurările şi cu iubirea de oameni...]*

Dacă paraclisul se săvârşeşte fără preot, credinciosul zice această **rugăciune**:

Dumnezeiescule părinte Efrem, suferinţele neştiute ale sufletului şi durerile cele multe ale trupului mă împing în învolburarea mâhnirii şi de aceea, ştiindu-te grabnic ajutător, îmi îndrept spre tine puţina mea nădejde şi credinţă. Tu însuţi cunoşti ce este adâncul singurătăţii şi al pustiirii, de aceea te rog să îmi vii întru întâmpinare şi să-mi mijloceşti tămăduire sufletului şi trupului.

Sfinte mucenice al lui Hristos, sfâşierile mele sufleteşti şi amărăciunile agonisite din necunoaşterea lui Dumnezeu mă copleşesc cu bezna lor, dar dacă moartea a biruit sufletul şi trupul meu, prin rugăciunile tale sfinte primeşte acest întuneric şi aruncă în el seminţele cele de lumină ale evangheliceştilor porunci.

Ridică-mă şi întăreşte-mă, Sfinte Efrem, întru fapta bună cea lucrătoare ca să mă învrednicesc de Sfintele Taine ale lui Hristos şi astfel să dobândesc tămăduire deplină şi putere duhovnicească pentru a pune început bun. Amin.

Doamne, miluieşte! (de 12 ori)

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce au mers în Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o cântând: bine eşti cuvântat, Dumnezeu părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte părinte şi mare mucenice Efrem, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru tămăduirea sufletelor şi a trupurilor noastre!***

Mireasma cea duhovnicească a moaştelor tale se revarsă în toate mădularele firii omeneşti, ca o sevă dătătoare de viaţă, alungând din inimile noastre stricăciunea necredinţei şi dăruindu-ne tămăduire trupurilor. Întăreşte-ne pe noi, prea cuvioase, ca prin harul lui Hristos să rodim măcar mugurul gândului smerit şi al chipului de pocăinţă.

Stih: ***Sfinte părinte şi mare mucenice Efrem, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru tămăduirea sufletelor şi a trupurilor noastre!***

Purtând haina cea monahicească, te-ai înveşmântat şi cu harul smereniei lui Hristos, părinte Efrem, şi întru acest chip lucrând multe nevoinţe pustniceşti, l-ai biruit pe vrăjmaşul cel mândru şi pizmătăreţ al firii omeneşti. Iar Cel a cărui viaţă este smerenia, cunoscându-te întru plecarea cugetelor tale, ţi-a dăruit şi ostenelile mucenicеşti şi te-a învrednicit să bei un strop din amarul pe care El l-a băut întreg în Grădina Ghetsimani.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Purtător al Crucii şi al florilor neprihănirii te-ai arătat a fi, dumnezeiescule Efrem, iar ostenelile tale monahiceşti ţi s-au făcut înaintemergătoare ale caznelor mucenicеşti. De aceea, ne închinăm înaintea ta ca unuia care eşti vestitor al Veşniciei şi rod prea minunat al Învierii Domnului Hristos.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Jugul beteşugurilor celor de multe feluri îl purtăm asupra noastră, Preasfântă Fecioară, de aceea, cu lacrimi căzând înaintea ta, te rugăm să ne întăreşti, să ne dăruieşti răbdare, iar la vremea cuvenită să ne mijloceşti şi deplină vindecare prin darul Fiului tău şi Dumnezeului nostru.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Stih: ***Sfinte părinte şi mare mucenice Efrem, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru tămăduirea sufletelor şi a trupurilor noastre!***

Nu încetezi să îmbrăţişezi suferinţa întregii lumi, prea cuvioase, iar rănile tale muceniceşti se înnoiesc prin căderile şi neputinţele noastre. Întru dragostea cea nemincinoasă a Evangheliei iei asupra ta sluţenia păcatelor şi a bolilor noastre şi te arăţi stâlcit şi fără de frumuseţe, tu, cela care te-ai făcut prea frumos prin harul cel îndumneizeitor al Preasfintei Treimi.

Stih: ***Sfinte părinte şi mare mucenice Efrem, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru tămăduirea sufletelor şi a trupurilor noastre!***

Multe lacrimi se îndreaptă spre tine, părinte Efrem, şi pe nici una nu o treci cu vederea, ci în chip tainic ori adeverit dăruieşti tuturor tămăduire, mângâiere ori îndreptare. Ridică-ne, cuvioase mucenice, şi ne întăreşte spre lucrarea dumnezeieştilor porunci.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântului Duh, Dumnezeu

Pom încărcat de roadele sfintelor rugăciuni ne eşti, părinte Efrem, şi toţi cei care ne-am întins mâinile spre ramurile sfinţeniei tale, am gustat după a noastră măsură din rodul Veşniciei, iar dorul poftelor lumeşti ni s-a împuţinat şi veştejit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Nădejde am dobândit, prea curată Fecioară, căci milostivirea ta de Maică ne învăluie în chip tainic pe toţi cei care ne închinăm Celui care S-a născut cu trup dintru tine, Domnul şi Mântuitorul Iisus Hristos, Dumnezeu-Omul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea slăvindu-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe Împăratul Ceresc, pe care Îl laudă oştile îngereşti, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-au cerurile şi marginile pământului s-au cutremurat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor în trup, şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti te prea măresc.

Stih: ***Sfinte părinte şi mare mucenice Efrem, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru tămăduirea sufletelor şi a trupurilor noastre!***

Ai sfinţit locurile prin care ai trecut, prea cuvioase, şi toată firea cea necuvântătoare s-a umplut de buna mireasmă a harului Duhului Sfânt, care se odihneşte întru tine. Ridică-ne şi pe noi din nesimţirea sufletească şi din stricăciunea bolilor trupeşti, împărtăşindu-ne cu darurile cele bogate care se fac lucrătoare prin sfinţitele tale rugăciuni.

Stih: ***Sfinte părinte şi mare mucenice Efrem, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru tămăduirea sufletelor şi a trupurilor noastre!***

Putere prea strălucită ne vesteşte Lemnul Crucii, căci toată minciuna se surpă prin razele lucrării ei şi toţi cei care bolim cu mândria cea dintru început a strămoşilor suntem vădiţi de lumina adevărului, cea care pătrunde până la încheietura sufletelor. Prea cuvioase părinte Efrem, roagă-te pentru noi întru puterea şi smerenia Adevărului, care este Însuşi Domnul şi Mântuitorul nostru Iisus Hristos.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Prin mândrie dobândim părtăşie cu vrăjmaşul firii omeneşti, însă Preabunul Stăpân a îmbrăţişat pentru noi moartea şi ridicându-Se prin Înviere, ne-a ridicat şi pe noi către veşnicele locaşuri, dăruindu-ne slobozenie intru dragostea Sa cea nepieritoare şi nemărginită. Sfinte mucenice Efrem, luminează-ne pe noi cu slava nevoinţelor tale ca să ne facem vrednici să gustăm măcar puţin din rodurile smereniei tale.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Prin amăgire a voit strămoaşa să guste îndumnezeirea, însă a dobândit numai amarul cunoştinţei binelui şi răului dintru care buzele ei s-au veştejit. Dar prin Întruparea Fiului lui Dumnezeu din tine, Preasfântă Fecioară şi Maică, am dobândit Focul cel Viu, Trupul şi Sângele Mântuitorului Hristos.

Apoi **troparele** acestea:

Învăţându-ne pe toţi dragostea cea adevărată a lui Hristos, eşti deopotrivă de aproape de cei din Grecia, din America ori din alte colţuri ale lumii şi pe nimeni nu treci cu vederea atunci când eşti chemat cu credinţă, părinte mucenice Efrem.

Pentru aceasta, închinându-ne sfinţeniei tale, ne rugăm grăind aşa: prea cuvioase părinte, nu trece cu vederea sufletele noastre, ci mijlocind pentru noi înaintea Mântuitorului, luminează-ne cu raza cea fierbinte a nădejdii nemincinoase.

Stih: ***Sfinte părinte şi mare mucenice Efrem, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru tămăduirea sufletelor şi a trupurilor noastre!***

Ne-am aprins în focul feluritelor pătimiri trupeşti şi sufleteşti, însă închinându-ne la icoana ta şi luând aminte la minunile pe care le săvârşeşti, ne răcorim prin lacrimile mijlocirilor tale, Sfinte Efrem, tămăduitor şi mare mucenic al lui Hristos.

Stih: ***Roagă-te pentru noi, părinte Efrem, ca prin primirea Sfintelor Taine să biruim toată nesimţirea şi să se izvodească în noi chip de pocăinţă şi de nemincinoasă înnoire.***

Păzindu-ţi mintea de toate gândurile trupeşti şi pământeşti, ai dobândit în inimă harul cel dumnezeiesc al rugăciunii necurmate, prea cuvioase Efrem, iar dintru revărsările lui ţi s-au sfinţit şi sufletul şi trupul. Pentru aceea te rugăm, luminează minţile noastre ca să pricepem cât de mult iubim lucrurile cele stricăcioase.

Stih: ***Sfinte părinte şi mare mucenice Efrem, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru tămăduirea sufletelor şi a trupurilor noastre!***

Cu darul tău cel minunat vino şi în casa sufletelor noastre şi arătându-ţi puterea şi slava, trezeşte-ne din somnul netrezviei şi ne ridică spre lucrarea dumnezeieştilor porunci ale Domnului şi Mântuitorului nostru Hristos.

Stih: ***Roagă-te pentru noi, părinte Efrem, ca prin primirea Sfintelor Taine să biruim toată nesimţirea şi să se izvodească în noi chip de pocăinţă şi de nemincinoasă înnoire.***

Sărmani suntem noi, căci nu putem pricepe prietenia Sfinţilor lui Dumnezeu din pricină că suntem învăluiţi de negura cea deasă a poftelor pământeşti. Apropie-te şi de noi, Sfinte Efrem şi împrăştiindu-ne toată pâcla sufletească, arată-ne strălucirile

Soarelui Dreptăţii, întru care toţi Sfinţii mărturisesc că ei una sunt întru Hristos Domnul.

Stih: ***Sfinte părinte şi mare mucenice Efrem, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru tămăduirea sufletelor şi a trupurilor noastre!***

Cine a văzut mulţimea ostenelilor tale? Cine a priceput adâncul plânsului tău lăuntric? Cine a cunoscut râvna pocăinţei tale? Cine ştie în chip lămurit numărul lacrimilor tale? Cine a auzit sfâşierea suspinelor tale? Cine a putut să privească ostenelile muceniciei tale? Cine a putut veni să te întărească atunci când erai cuprins de pârjolul durerilor? Cine te iubeşte cu dragoste nemincinoasă şi veşnică? Cu adevărat, nimeni altcineva decât Acela care ţi-a umplut inima de dragostea Sa cea dumnezeiască.

Stih: ***Roagă-te pentru noi, părinte Efrem, ca prin primirea Sfintelor Taine să biruim toată nesimţirea şi să se izvodească în noi chip de pocăinţă şi de nemincinoasă înnoire.***

Întru Răstignirea şi Învierea Domnului Hristos ne străluceşte Crucea ca şi un Pom al Vieţii, iar tu, părinte Efrem, răstignit fiind în pom şi biruind întru puterea Crucii, reverşi asupra noastră roadele cele minunate ale ostenelilor tale.

Stih: ***Sfinte părinte şi mare mucenice Efrem, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru tămăduirea sufletelor şi a trupurilor noastre!***

Bucură-te, Sfinte Efrem, că şiroaiele sângiuirilor tale au curs până în Cer;
bucură-te, cel care te-ai socotit mai prejos decât toată făptura;
bucură-te, nevoinţa de taină ce nu poate fi priceputǎ decât prin smerenia lui Hristos;
bucură-te, îmbrăţişare sfântă hărăzită firii omeneşti;
bucură-te, că ai dăruit lumii revărsările lacrimilor şi ale sângiuirilor tale;
bucură-te, pentru că te rogi fierbinte şi pentru cei care nu te cunosc;
bucură-te, că multora le faci bine şi rămâi neştiut;
bucură-te, că săvârşeşti minuni arătate, veselind Biserica lui Hristos;
bucură-te, că focul muceniciei tale ne curăţeşte de zgura păcatului;
bucură-te, Sfinte Efrem, căci cu mucenicia ta ai sporit biruinţa Fiului lui Dumnezeu!

Stih: ***Roagă-te pentru noi, părinte Efrem, ca prin primirea Sfintelor Taine să biruim toată nesimţirea şi să se izvodească în noi chip de pocăinţă şi de nemincinoasă înnoire.***

Sfinte părinte Efrem, îţi mulţumim pentru toate minunile pe care tu le faci pentru noi, neputincioşii, însă este cu cuviinţă a ne pleca înaintea ta şi a-ţi fi recunoscători şi pentru toate cele pe care smerenia ta nu vrea să le scoată la arătare.

Stih: ***Sfinte părinte şi mare mucenice Efrem, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru tămăduirea sufletelor şi a trupurilor noastre!***

Cunoscând mulţimea pătimirilor omeneşti, cu ochi milostiv priveşti spre cei aflaţi pe patul suferinţei, părinte Efrem, şi ridicând braţele tale către bunătatea Mântuitorului Hristos, ne dobândeşti tămăduire deopotrivă sufletului şi trupului. Cuvioase mucenice, nu înceta a te ruga lui Dumnezeu pentru noi, cei aflaţi în multe feluri de boli şi de necazuri.

Stih: ***Roagă-te pentru noi, părinte Efrem, ca prin primirea Sfintelor Taine să biruim toată nesimţirea şi să se izvodească în noi chip de pocăinţă şi de nemincinoasă înnoire.***

Cei care s-au învrednicit să se închine Sfintelor tale moaşte, cuvioase părinte Efrem, mărturisesc despre darul lor cel mare, despre care auzind şi noi, cei de departe, îi aducem închinare Mântuitorului Hristos, Cel care are putere să sfinţească sufletele şi trupurile celor care cred întru Dumnezeirea Lui.

Stih: ***Sfinte părinte şi mare mucenice Efrem, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru tămăduirea sufletelor şi a trupurilor noastre!***

Cu florile cele neprihănite ale virtuţilor şi ale nevoinţelor tale mucenicești ai înmulţit podoaba Raiului, Sfinte Efrem, iar nouă, celor de pe pământ, ne picuri din mireasma cea dumnezeiască a harului lui Hristos, întru a cărui putere ai biruit lumea şi toată cugetarea cea trupească.

Stih: ***Roagă-te pentru noi, părinte Efrem, ca prin primirea Sfintelor Taine să biruim toată nesimţirea şi să se izvodească în noi chip de pocăinţă şi de nemincinoasă înnoire.***

Întru toate nevoile ni te faci ajutător, dumnezeiescule părinte Efrem, iar noi ne smerim şi ne plecăm înaintea ta, neştiind ce se mai cuvine să grăim spre lauda ta.

Pentru aceea, ca unul care eşti ocrotitor al fiecărui om în parte, al familiilor şi al seminţiilor, al creştinătăţii şi al întregii firi omeneşti, tu însuţi suspină pentru noi toţi înaintea Dumnezeului Celui care S-a făcut Om.

Stih: ***Sfinte părinte şi mare mucenice Efrem, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru tămăduirea sufletelor şi a trupurilor noastre!***

Ţi-ai tăinuit Sfintele moaşte vreme de cinci veacuri, prea cuvioase părinte Efrem, iar când Mântuitorul Hristos a socotit că se cuvine să aduci folos firii omeneşti prin minuni arătate, a descoperit maicii Macaria sfinţitele tale oseminte. Iar de atunci cuvintele minunilor şi ale milostivirii tale nu încetează a se scrie în inimile tuturor.

Stih: Sfinte Efrem, nu înceta a te ruga lui Hristos Dumnezeu pentru mântuirea sufletelor noastre!

Prin dumnezeieştile tale rugăciuni ne eşti întâmpinare întru toate căile acestei vieţi şi de aceea, Sfinte părinte Efrem, cădem înaintea ta şi îţi cerem cu umilinţă: nu înceta a ne întări paşii pe cărările cele sfinte ale poruncilor lui Hristos-Dumnezeu.

Stih: ***Roagă-te pentru noi, părinte Efrem, ca prin primirea Sfintelor Taine să biruim toată nesimţirea şi să se izvodească în noi chip de pocăinţă şi de nemincinoasă înnoire.***

Sfinte părinte Efrem, dintru mulţimea nevoinţelor tale pustniceşti şi mucenicești ai dobândit chipul bărbatului desăvârşit şi de aceea te rugăm ca, privind cu multă milă la pruncia noastră duhovnicească, să ne iconomiseşti ca hrană mângâierea şi ocrotirea ta, întru care mereu să ne veghezi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Întru multe tămăduiri arătându-ţi slava mucenicească, ungi feţele noastre cu untdelemnul veseliei, iar noi, plecându-ne capul înaintea lui Dumnezeu, Cel care te-a proslăvit prin minuni, îţi strigăm plini de nădejde: Sfinte părinte Efrem, nu înceta a mijloci pentru noi înaintea Mântuitorului Hristos!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Preasfântă Maică a lui Dumnezeu, slava dragostei şi a milostivirii tale ne înseninează pe toţi cei care, venind către tine, dobândim tămăduire prin darul tău. De

aceea, cădem înaintea ta şi mulţumindu-ţi, te rugăm: păzeşte-ne pe noi sub acoperământul tău cel sfânt şi ne luminează cu strălucirea evangheliceştilor porunci.

Apoi:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi **troparele**, glasul al 6-lea:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

(Preotul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule ... la care îi pomeneşte pe cei pentru care se face paraclisul. Dacă paraclisul se săvârşeşte fără preot, aici vom zice: ***Sfinte părinte şi mare mucenice Efrem, mare tămăduitor şi făcător de minuni, milosteveşte-te spre robii tăi aceştia … şi pomenim numele celor pentru care ne rugăm.****)*

Doamne, miluieşte! (de 12 ori)

Şi se face **otpustul**:

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale Sfântului Efrem cel nou şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Paraclisul întâi al Sfântului mare mucenic Efrem cel nou (5 mai)

Alcătuit de maica Macaria, stareţa şi ctitora Mănăstirii Bunavestire de la Nea Makri, de pe muntele Amomon, Attika.

***

[Preotul, după ce își pune epitrahilul și felonul, deschide dvera și dă obișnuita binecuvântare din fața Sfintei Mese, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.
Strana: Amin.]

Dacă nu este preot de față, în locul binecuvântării de mai sus, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti: Pentru rugăciunile Sfinților părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Apoi se rostesc rugãciunile începãtoare:

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le împlineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te

sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este Împărăţia, şi puterea, şi slava: a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Strana: Amin.]

Dacă nu va fi preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm la Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi: **Psalmul 142**

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori), apoi:

Troparul, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Bine ai plăcut lui Dumnezeu, purtătorule de chinuri, şi prin nevoinţă ţi-ai albit haina şi te-ai îmbrăcat în harul Duhului Sfânt, părinte. Cu ardoare ai pătruns în lupta cea mucenicească şi ca un porumbel curat te-ai odihnit în locaşurile Sfinţilor

care cântă acolo întreit sfânta cântare. De aceea, Efrem, făcătorule de minuni, nu înceta a te ruga către Domnul (de două ori).

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. asemenea

Nu vom tăcea niciodată, Născătoare de Dumnezeu, a spune puterile tale noi nevrednicii. Că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea primejdii? Cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăveşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi **Psalmul 50**

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.

20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canonul, glasul al 8-lea:

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat, şi din răutatea egiptenilor scăpând, israeliteanul, striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

De multe necazuri fiind cuprins, de neputinţe amare şi cumplite, cu credinţă mă apropii de racla ta. Tămăduieşte-mă, sfinte, cu mijlocirea ta.

Datu-s-a ţie har de la Dumnezeu a tămădui bolile şi felurite neputinţe. Şi pe mine mă scoală, cel ce zac în boală grea, ca să te slăvesc pe tine, Sfinte Efrem, izbăvitorul meu.
Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

În adâncul păcatului fiind căzut, de vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi mă izbăveşte pe mine, cel ce mă rog ţie şi cu lacrimi te chem.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Stăpână Fecioară, Maica lui Dumnezeu, nu înceta a te ruga pentru mine, păcătosul, ca o slăvită Maică a Celui Preaînalt, ca să mă miluiască şi să mă mântuiască din îndelungatele mele boli, prea nevinovată.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, cela ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, că Tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unul Iubitorule de oameni.

Strâmtorat fiind cu totul, cu durere strig ţie: Grăbeşte, cuvioase spre cei ce strigă ţie şi tinde mâna ta cea sfântă, scoală-mă din pat şi tămăduire dăruieşte-mi, sfinte, mie, robului tău.

De greutatea păcatelor sunt acum împovărat şi în marea necazurilor cu totul mă topesc. Grăbeşte cu rugăciunea ta cea fierbinte şi pe vrăjmaşul acum îl zdrobeşte şi

cu totul îl nimiceşte, cuvioase, şi pace dăruieşte inimii mele, părintele nostru, sfinţite Efrem.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Izvor de tămăduiri nesecat eşti, Sfinte Efrem, cel asemenea îngerilor, care împreună cu îngerii slujeşti. De aceea, lăudăm nevoinţele tale şi dumnezeiasca mucenicie pe care pentru Mirele Hristos ai răbdat-o. Pe Acesta neîncetat roagă-L, cuvioase, să miluiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

În grele boli căzut-am acum, Preasfântă Fecioară. Tu îmi ajută, nădejdea mea în tine mi-am pus-o, eu, smeritul, nu mă trece cu vederea, bună Stăpână. Mântuieşte-mă, curată, prin Fiul tău, ca să mă izbăvesc de osândă.

Apoi aceste **Stihiri:**

Izbăveşte, de Dumnezeu cugetătorule Efrem, cuvioase mucenice, pe cei ce vin la dumnezeiasca ta ocrotire, de toată vătămarea, de boli şi de necazuri.

Caută cu milostivire, prea lăudată, de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.

[Preotul zice ectenia întreită scurtă.]

În lipsa preotului, se zice: ***Doamne, miluieşte (de 12 ori)***.

Şi îndată **sedealna**, glasul al 2lea: Izvor de tămăduiri nesecat eşti, Sfinte Efrem, cel asemenea îngerilor şi care împreună cu ei slujeşti. De aceea, lăudăm nevoinţele tale şi dumnezeiasca mucenicie pe care pentru Mirele Hristos ai răbdat-o. Pe Acesta neîncetat roagă-L, cuvioase, să miluiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. asemenea:

Ceea ce eşti rugătoare caldă şi zid nebiruit, izvor de milă şi lumii scăpare, cu osârdie strigăm ţie, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, vino degrabă şi ne izbăveşte din primejdii, ceea ce eşti una grabnic folositoare.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am Doamne Taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Fii călăuzitor sufletului meu celui rătăcit, vrednicule de cântare. Potoleşte tulburarea şi pace inimii mele dăruieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Rogu-te, Sfinte Efrem, sfinţite, fii ajutător sărmanului meu suflet. Pe tine te chem în noapte şi în zi. Vino degrabă, Sfinte Efrem, şi izbăveşte pe robul tău din nevoia de acum.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, nu ne trece cu vederea pe noi cei primejduiţi cumplit, izbăveşte-ne de tot păcatul şi de toată boala cea amară.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel prea înalt; pacea Ta dă-o nouă, Iubitorule de oameni.

Miluieşte-ne, Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, sfinţite făcătorule de minuni, şi ne călăuzeşte la limanul voii Celui Preaînalt, ca să cântăm: Aliluia.

Întăreşte-ne pe noi pe Piatra credinţei pentru care ai luptat, fericite, şi cu sângele tău cel sfânt ai întărit Biserica lui Hristos şi inimile noastre cele clătinate, Sfinte Efrem.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Nu trece cu vederea rugăciunile noastre, Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, sfinţite slujitor, preot şi prieten adevărat al lui Hristos. Ţie îţi cerem şi pe tine te rugăm: Nu înceta a te ruga pentru sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, bucuria tuturor, nădejdea cea neîn - fruntată. Bucură-te, Marie, cea fără de prihană, ajutorul celor ce te cheamă. Bucură-te, mângâierea cea dumnezeiască a sufletelor noastre.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Primeşte rugăciunea mea cea săracă şi lacrimile mele nu le trece cu vederea, sfinte, că neputinţa sufletului şi a trupului până la iad au pogorât viaţa mea. Ci, ca un doctor împreună pătimitor şi milostiv, dăruieşte tămăduire celui ce se roagă ţie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Îndrăzneală mare având către Stăpânul, sfinţite, cere pace lumii şi tămăduire dăruieşte robilor tăi. Ridică-mă din pat, sfinte, ca, după datorie, să te laud, izbăvitorul meu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Izbăveşte din bolile de tot felul pe robii tăi, Sfinte Efrem sfinţite, că ai multă îndrăzneală. De aceea, nu ne trece cu vederea pe noi cei din primejdii, părinte.

Apoi aceste **Stihiri:**

Izbăvește, de Dumnezeu cugetătorule Efrem, cuvioase mucenice, pe cei ce vin la dumnezeiasca ta ocrotire, de toată vătămarea, de boli și de necazuri.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de Maică.

[Preotul rosteşte Ectenia mică: Iară şi iară... şi ecfonisul: Că Tu eşti Împăratul păcii…]

În lipsa preotului, se zice: ***Doamne, miluieşte*** (de trei ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi zicem **Condacul**, glasul al 2lea: Apărător fierbinte al celor ce te cheamă eşti, Efrem, podoaba cuvioşilor. Nu trece cu vederea rugăciunile robilor tăi, ci, ca un împreună pătimitor al celor ce zăcem în boli cumplite, vino degrabă în ajutorul nostru, ca să strigăm cu dragoste: Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Prochimen, glasul al 4-lea: Aşteptând am aşteptat pe Domnul şi a căutat spre mine (Ps. 39: 1).

Stih: Şi a pus pe piatră picioarele mele şi a îndreptat paşii mei (Ps. 39: 3).

Evanghelia de la Matei citire:

Matei: 10, 1, 5-8

În vremea aceea,
1. Chemând la Sine pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat lor putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoată şi să tămăduiască orice boală şi orice neputinţă.
5. Pe aceşti doisprezece i-a trimis Iisus, poruncindu-le lor şi zicând: În calea păgâ-nilor să nu mergeţi, şi în vreo cetate de samarineni să nu intraţi;
6. Ci mai degrabă mergeţi către oile cele pierdute ale casei lui Israel.
7. Şi mergând, propovăduiţi, zicând: S-a apropiat Împărăţia Cerurilor.
8. Tămăduiţi pe cei neputincioşi, înviaţi pe cei morţi, curăţiţi pe cei leproşi, pe demoni scoateţi-i; în dar aţi luat, în dar să daţi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile cuviosului Tău, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. acelaşi glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: ***Miluieşte-mă Dumnezeule după mare mila ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegea mea.***

Stihirile, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Nu mă părăsi pe mine cel amăgit de înşelăciunea şarpelui celui viclean care oarecând pe strămoşi i-a alungat. Necazurile m-au înconjurat şi bolile grele, şi nu am afară de tine altă scăpare şi ajutor şi mângâiere, eu, ticălosul. Către tine scap, doctorul cel mare al sufletului meu, Efrem, lauda cuvioşilor, nu mă părăsi.

Nimeni alergând către tine nu iese ruşinat, fără a lua tămăduire. De aceea, cu fierbinte credinţă eu, robul tău, strig ţie: Miluieşte-mă.

Mă pocăiesc şi strig din adâncul inimii mele: Păcătuit-am, Sfinte al meu, Efrem, miluieşte-mă pe mine nevrednicul tău rugător şi dăruieşte-mi vindecare sufletului şi trupului.

[Preotul zice: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău... Strana: Doamne, miluieşte (de 12 ori), apoi preotul rosteşte ecfonisul: Cu mila şi cu îndurările şi cu iubirea de oameni... Strana: Amin.]

În lipsa preotului, se zice ***Doamne, miluieşte*** (de 12 ori) şi se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce au mers în Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o cântând: bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Tu, cel ce stai cu îndrăzneală multă înaintea tronului Sfintei Treimi, fă pomenire pentru pacea lumii şi mântuirea noastră, a păcătoşilor. Întăreşte credinţa noastră ortodoxă, ca să cântăm neîncetat: Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Din pricina feluritelor păcate, am ajuns în cădere de jale şi prea cumplită, şi nu putem a privi la tine, Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem fericite. Ci, ne ridică din boală, ca să strigăm: Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Noi, nevrednicii tăi robi, Sfinte Efrem, ne rugăm ţie: Nu lepăda rugăciunile cele din noapte şi din zi ale celor ce strigă către tine. Ci, auzi-ne pe noi cei ce cu frică,

cu dragoste şi cu umilinţă strigăm: Întăreşte credinţa noastră ortodoxă, pentru care te-ai nevoit până la sânge, sfinte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cea plină de har, Stăpână de Dumnezeu Născătoare, bucuria îngerilor, desfătarea tuturor sfinţilor, scăparea şi nădejdea noastră a păcătoşilor, pe tine te rugăm, Preasfântă şi prea neprihănită, împreună cu sfinţitul mucenic Efrem, cuviosul părintele nostru, rugaţi-vă pentru pacea lumii şi întărirea Bisericii.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Pe corifeul credinţei cu laude şi cântări îl mărim noi credincioşii, că a zădărnicit sfaturile celor fărădelege. De aceea cântăm: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Pe cel ce sălăşluieşte în locaşurile cereşti împreună cu îngerii, în cântări şi laude îl mărim, pe Efrem, viteazul ostaş şi nevoitor al lui Hristos, cel ce se roagă neîncetat să se mântuiască sufletele noastre.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Adunaţi-vă, ceata tuturor mucenicilor şi a cuvioşilor, împreună cu sfinţitul mucenic Efrem cel de Dumnezeu înţeleptit, şi ca unii ce staţi înaintea Sfintei Treimi, neîncetat rugaţi-vă pentru pacea lumii şi întărirea Bisericii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe Împărăteasa cerurilor o laudă cetele îngerilor neîncetat şi mulţimile cuvioşilor o slăvesc. Cu aceştia împreună şi cu sfinţitul mucenic Efrem, roagă-te, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, pentru întărirea credinţei ortodoxe, şi mântuieşte sufletele noastre.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea slăvindu-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe Împăratul Ceresc, pe care Îl laudă oştile îngereşti, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat te mărturisim pe tine Născătoare de Dumnezeu noi cei mântuiţi prin tine, Fecioară curată, împreună cu Cetele cele fără de trup, mărindu-te pe tine.

Înţelepţitule de Dumnezeu şi de Dumnezeu purtătorule, pe tine te lăudăm, noi cei izbăviţi prin tine din tot felul de boli. Pentru aceasta cu dragoste, Efrem, te fericim.

Lăudăm, binecuvântăm, pe Domnul slavei care a slăvit, părinte Efrem, pomenirea ta, că tu eşti slava mucenicilor şi podoaba monahilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Genunchii plecând, părinte Efrem, cu lacrimi strig ţie, eu, robul tău: Ajută-mă. Primeşte mica mea cântare de laudă şi izbăveşte-mă, sfinte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe tine ceea ce ai născut pe Stăpânul şi Domnul slavei, te lăudăm prea curată Stăpână, ceea ce eşti Maica şi lauda ortodocşilor.
Apoi cântăm: Cuvine-se, cu adevărat, să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Megalinariile

Bucură-te, apărătorul cel dumnezeiesc al mănăstirii tale şi temelia cea strălucitoare a cinului monahicesc. Bucură-te, vas cu dumnezeiesc mir al moaştelor, prin care luăm tămăduiri, Sfinte Efrem.

Bucură-te, doctorul celor bolnavi; bucură-te, râu ce pururea minuni izvorăşti; bucură-te, lauda cea mare a sufletului meu. Efrem, purtătorule de minuni, ocroteşte turma ta.

Efrem, veselia îngerilor, bucuria şi podoaba tuturor sfinţilor, rugămu-ne ţie, apără mănăstirea ta în care cu dragoste te-ai nevoit şi cinstita mucenicie ai săvârşit.

Fiind înălţat în pom, ca şi pe o cruce, ai urmat Dumnezeului tău, Stăpânului şi Izbăvitorului, pentru care ai răbdat, fericite, arderea pântecelui tău, zdrobind pântecele vrăjmaşului celui începător al răutăţii.

Pe tine, sfinţite mucenice al lui Hristos, lauda cuvioşilor şi podoaba mucenicilor, te rugăm, Efrem, făcătorule de minuni, miluieşte-ne pe noi degrabă cu rugăciunile tale.

Noi cei aflaţi în primejdii şi ispite, cu toată evlavia şi cu dorire sărutăm icoana ta cea dumnezeiască pe care ai izbăvit-o, fericite, de prăpădul focului mistuitor, arătând o altă minune între minunile tale, Efrem.

Toate oştirile îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece apostoli şi toţi Sfinţii, cu Născătoarea de Dumnezeu, rugaţi-vă ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori),

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Troparul, glasul 1:

Podobie: Locuitor pustiului şi înger în trup şi de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule, părintele nostru (N) cu postul, cu privegherea şi cu rugăciunea cereştile haruri luând, vindeci pe cei bolnavi şi sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Slavă Celui ce ţi-a dat putere; slavă Celui ce te-a încununat pe tine; slavă Celui ce lucrează prin tine, tuturor tămăduiri.

În Muntele Neprihăniţilor ca o făclie ai strălucit și mucenicește către Dumnezeu te-ai mutat, purtătorule de Dumnezeu, suferind năvălirile barbarilor, cuvioase mucenice al lui Hristos, Efrem; pentru aceasta izvorăşti pururea har celor ce cu evlavie strigă ţie: Slavă Celui ce ţi-a dat ţie putere! Slavă Celui ce minunat te-a arătat! Slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri!
[Preotul rosteşte Ectenia întreită, apoi cântăm:]

Stihirile, glasul al 2-lea:
Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Bucură-te, doctorul celor bolnavi; bucură-te, toiag şi zid al celor ce în amare nevoi, în neputinţe, în necazuri şi în mâhniri la tine scapă, părinte, cu suflet îndurerat. Nu mă părăsi până în sfârşit, că tu eşti apărătorul meu, cuvioase Efrem, rogu-mă ţie.

Izbăveşte pe robii tăi, cei ce nădăjduiesc în tine, cuvioase Efrem, bucuria şi acoperământul nostru; nu trece cu vederea, rugămu-ne ţie, pe cei ce cu credinţă şi cu dragoste scapă la milostivirea ta. Scapă de necazurile cele potrivnice pe toţi cei ce aleargă la racla ta şi se închină moaştelor tale.

Glasul al 8-lea: Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi necazul.

Glasul al 2-lea: Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

[Apoi preotul face otpustul mic.]

În lipsa preotului, încheiem, zicând: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

[Extras din: Viaţa, acatistul şi paraclisul Sfântului cuvios mucenic Efrem cel nou (5 mai)]

Paraclisul al doilea al Sfântului mare mucenic Efrem cel nou

alcătuire a părintelui Gherasim athonitul

***

https://www2.slideshare.net/steaemy1/paraclisul-al-doilea

https://archive.org/details/paraclisul-al-doilea

https://www.academia.edu/49268878/Paraclisul_al_doilea_al_Sf%C3%A2ntului_mare_mucenic_Efrem_cel_nou

&&&

[Preotul: face obişnuitul început, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru.]

Citeţul: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Rugăciunile începătoare:

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm la Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi: **Psalmul 142**
1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.

3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia... (de 3 ori)

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori), *apoi:*

După care aceste **tropare**, glasul 4:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Celor ce se apropie de cinstitele tale moaşte şi cer mijlocirea ta cea caldă, dă-le pururea dumnezeiasca ta ocrotire, izbăvindu-i pe aceştia de ispite, primejdii şi de toate necazurile şi de bolile cumplite, Sfinte cuvioase mucenice Efrem, ca cel ce eşti Mântuitorului slujitor prea fierbinte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Prin aflarea cinstitelor tale moaşte ai veselit sfânta ta mănăstire şi ai umplut de bucurie inimile credincioşilor, care câştigând harul tău, strigă: Tu eşti adăpostirea noastră şi cald apărător, Sfinte cuvioase mucenice Efrem. Pentru aceasta izbăveş-te-ne de necazuri cumplite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Niciodată nu vom tăcea, de Dumnezeu Născătoare, a vesti noi, nevrednicii, puterile tale, că de nu ai fi stat înainte rugându-te pentru noi, cine ne-ar fi izbăvit dintru atâtea nevoi sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? De la tine, Stăpână, nu ne vom depărta, căci tu îi izbăveşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi: **Psalmul 50**

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.

20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Şi îndată cântăm Canonul, al cărui acrostih în greceşte este: „Veseleşte-ne pe noi, părinte cu slava ta."

Cântarea l , glasul 8

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea egiptenilor scăpând, israeliteanul, striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfinte Efrem, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un crin de primăvară din pământ au ieşit, părinte Efrem, cinstitele tale moaşte, izgonind prin mireasmă cerească greul miros al patimilor.

Stih: ***Sfinte Efrem, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De sus cercetând mănăstirea ta, care te cinsteşte cu evlavie, dă-i acesteia, Sfinte Efrem prea fericite, bogatul har al binecuvântării tale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.
Cu lumina sfintelor tale rugăciuni, ceaţa păcatelor şi noaptea ispitelor, împrăştie-le, părinte, celor ce cu credinţă se închină la sfintele tale moaşte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Izbăveşte-mă de toată uneltirea vrăjmaşului celui netrupesc cu cinstită mijlocirea ta, întăreşte-mă, ceea ce eşti singura Născătoare de Dumnezeu, ca să cânt slava ta cea nespusă.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, cela ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, că Tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unul Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte Efrem, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Răsărit-au în vremurile din urmă ca o stea prea luminoasă prin descoperire sfintele tale moaşte, părinte, luminând inimile celor care cer ajutorul tău.

Stih: ***Sfinte Efrem, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin roua cinstitelor tale rugăciuni stingi arşiţa tuturor bolilor şi a grelelor necazuri. Pentru aceasta strigăm ţie: Stinge durerile noastre, sfinte cu ploaia dumnezeiescului Duh.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Celor ce alergă cu râvnă la sfintele tale moaşte, le aduci vindecare, părinte şi izbăvire de toată răutatea; căci tu le dai tuturor har şi milă, ca un prea îndurat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tron înţelegător te-ai arătat şi cort de aur al Împăratului slavei şi Atotţiitorului, Fecioară prea curată. Pentru aceasta arată-mă şi pe mine prin faptele curăţiei locaş al dumnezeiescului har.

Mântuieşte cu dumnezeiasca ta ocrotire de toată vătămarea, de boli şi de necazuri, pe cei ce vin la tine, purtătorule de Dumnezeu Efrem, mare mucenice al lui Hristos. Caută cu milostivire, de Dumnezeu Născătoare prea lăudată, spre necazul meu cel cumplit al trupului şi vindecă durerea sufletului meu.

[Apoi preotul zice ectenia…]

După care se cântă **Sedelna**, glasul 2:

Podobie: Ceea ce eşti rugătoare caldă şi zid nebiruit, izvor de milă şi lumii scăpare, cu de-adinsul strigăm către tine Născătoare de Dumnezeu, Stăpână: Vino degrab şi ne izbăveşte pe noi din nevoi, ceea ce eşti singură grabnic folositoare.

Cald ocrotitor te-ai arătat cu adevărat, prin descoperirea sfintelor tale moaşte, nouă, celor ce alergăm cu credinţă la mijlocirea ta, Sfinte Efrem de Dumnezeu fericite. De aceea, îţi strigăm cu credinţă: Roagă-te, părinte lui Hristos pentru noi toţi.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am Doamne taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Stih: ***Sfinte Efrem, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În multe feluri te arăţi, fericite, celor ce cheamă dumnezeiescul tău nume şi le împlineşti, cuvioase Efrem, cererile cele către mântuire.

Stih: ***Sfinte Efrem, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Celor neputincioşi vindecare şi celor necăjiţi bucuria cea mai bună, iar celor ce aleargă la acoperământul tău, dă-le ajutorul cel de sus, Sfinte Efrem.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfinte Efrem, păzeşte mănăstirea ta, în care se cinstesc sfintele tale moaşte, nevătămată de uneltirile vrăjmaşului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Din pântecele tău, Curată a răsărit Soarele dreptăţii, cu ale cărui raze luminează cu totul cugetul meu cel întunecat.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel prea înalt; pacea Ta dă-o nouă, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte Efrem, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu toiagul puternicei tale rugăciuni alungă, Sfinte Efrem pe vrăjmaşul cel nevăzut care urlă după noi ca un leu.

Stih: ***Sfinte Efrem, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Bine te-ai luptat şi acum te-ai făcut cunoscut nouă prin descoperirea sfintelor tale moaşte şi sfinţind, fericite, sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mare ajutor te-ai arătat sfinte, mănăstirii pe care ai îmbogăţit-o ca pe o dumnezeiască vistierie cu sfintele tale moaşte cele izvorâtoare de mir.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Curată Născătoare de Dumnezeu, nevinovată şi pururea fecioară, sufletul meu cel slăbănogit de patimi, fă-l vrednic de tămăduire cu harul tău.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Stih: ***Sfinte Efrem, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În zilele din urmă, harul Duhului Sfânt te-a arătat, vindecător al sufletelor şi al trupurilor noastre, prea fericite părinte, descoperind sfintele tale moaşte din gropile pământului, după un timp de tăinuire.

Stih: ***Sfinte Efrem, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înzdrăvenind mădularele paraliticului care s-a închinat la sfintele tale moaşte şi întărindu-l cu frică de Domnul, l-ai arătat sănătos pe acesta, părinte. Pentru aceasta, a plecat cu bucurie, slăvind facerea ta de minuni.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Când te-ai arătat egumenei, i-ai făcut cunoscute cele despre tine; şi acum, părinte, celor ce te doresc, arată-le sfânta ta faţă şi umple-i de bucurie cerească, Sfinte Efrem de Dumnezeu slăvite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Vas ales şi Biserică luminoasă a celui Preaînalt te-ai arătat, din curatele tale sângiuiri, Fecioară dând lumii ca om pe Hristos, pe care roagă-L să miluiască sufletele noastre.

Mântuieşte cu sfânta ta ocrotire pe cei ce vin la tine, de toată vătămarea, de boli şi de necazuri, purtătorule de Dumnezeu Efrem, mare mucenice al lui Hristos.

Curată, care prin cuvânt ai născut pe Cuvântul la plinirea vremii, în chip netâlcuit, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de Maică.

Condacul, glasul 2:

Podobie: Cu ale sângiuirilor tale…

Prin descoperirea sfintelor tale moaşte, strălucirea ta ai făcut-o cunoscută tuturor, căci întotdeauna izvorăşti vindecări şi izbăveşti de întâmplări cumplite, Sfinte Efrem, pe cei ce cheamă numele tău.

Prochimenul: Cinstită este înaintea Domnului, moartea cuviosului Lui.

Stih: Sfinţilor din pământul Lui minunate a făcut Domnul toate voile Sale întru dânşii.

Din Sfânta Evanghelie de la Matei citire

Matei 11, 27-30

Zis-a Domnul ucenicilor Săi:
27. Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu şi nimeni nu cunoaşte pe Fiul, decât numai Tatăl, nici pe Tatăl nu-L cunoaşte nimeni, decât numai Fiul şi cel căruia va voi Fiul să-i descopere.
28. Veniţi la Mine toţi cei osteniţi şi împovăraţi şi Eu vă voi odihni pe voi.
29. Luaţi jugul Meu asupra voastră şi învăţaţi-vă de la Mine, că sunt blând şi smerit cu inima şi veţi găsi odihnă sufletelor voastre.
30. Căci jugul Meu e bun şi povara Mea este uşoară.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. (glas 2)

Pentru rugăciunile cuviosului Tău, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: ***Miluieşte-mă Dumnezeule după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegile noastre.***

Chinurile barbarilor cu tărie le-ai răbdat şi mucenic biruitor al Domnului te-ai arătat, Sfinte Efrem, şi credincioşilor bucurie mare le-ai dăruit prin aflarea moaştelor tale, prin care se alungă toată răutatea lui Veliar, iar bolile se tămăduiesc şi rănile sufletelor se vindecă. Pentru aceasta îţi strigăm: nu înceta a te ruga lui Hristos să se dăruiască tuturor iertare şi viaţă paşnică.

[Preotul: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul ...]

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce au mers în Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o cântând: bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte Efrem, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din cer venind aici la turma ta, cugetătorule de Dumnezeu, te arăţi în chip slăvit prin felurite arătări şi plineşti cererile celor ce te laudă, cuvioase mucenice Efrem.

Stih: ***Sfinte Efrem, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În chip străin arătându-te în vis şi aievea, întru tot fericite părinte Efrem, dăruieşti bucurie şi mulţime de daruri, celor ce slăvesc sfânta ta viaţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfânta ta Mănăstire, îmbogăţită cu sfintele tale moaşte ca şi cu o dumnezeiască sfinţire şi dar sfânt, prin harul tău sfinţeşte pe cei ce de pretutindeni aleargă cu credinţă la dânsa.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Prin lucrarea nematerialnică a cinstitei tale rugăciuni, de Dumnezeu dăruită, sufletul meu învredniceşte-l să dea roade de pocăinţă, ca, după sfârşit, să mă fac părtaş vieţii celei de sus.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul Ceresc, pe care Îl laudă oştile îngereşti, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte Efrem, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Bucură, părinte Efrem, cu ajutorul tău cel îmbucurător pe cei ce suspină în întristări şi nevoi, ferindu-i de toată amărăciunea.

Stih: ***Sfinte Efrem, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu roua dumnezeieştilor rugăciuni, cugetătorule de Dumnezeu, durerea cea arzătoare a sufletului meu, stinge-o şi dăruieşte-mi dumnezeiască alinare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Părinte, locuind cu cetele Sfinţilor, roagă-te cu aceştia pentru cei ce cinstesc sfintele tale moaşte, de Dumnezeu purtătorule.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Scoate-mă, Fiică, din stăpânirea vrăjmaşului şi spală-mi mintea mea cea întinată prin gânduri şi fapte păcătoase.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat te mărturisim pe tine Născătoare de Dumnezeu noi cei mântuiţi prin tine, Fecioară curată, împreună cu Cetele cele fără de trup, mărindu-te pe tine.

Stih: ***Sfinte Efrem, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tămăduieşte, întru tot fericite, de tot răul obicei pe cei ce se apropie de sfintele tale moaşte, cuvioase mucenice al Domnului, fericite Efrem.

Stih: ***Sfinte Efrem, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mănăstirea ta cea sfântă, neîncetat păzeşte-o, sfinte cu minunata ta ocrotire de uneltirile lui Veliar şi de tot necazul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Noule între Sfinţi, ca cel arătat în cele din urmă vremi, făcătorule de minuni Sfinte Efrem vrednicule de laudă, izbăveşte-mă şi pe mine de sminteala vrăjmaşului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Mintea mea, Născătoare de Dumnezeu, arată-o biruitoare asupra gândurilor doritoare de cele pământeşti ale celui rău şi inima mea fă-o părtaşă dumnezeieştii lumini.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Apoi preotul tămâiază altarul şi pe popor, timp în care se cântă aceste **tropare:**

Bucură-te, cel ce te-ai luptat cu tărie de demult şi te-ai făcut cunoscut acum Bisericii lui Hristos prin descoperirea dumnezeieştilor tale moaşte, cuvioase mucenice Efrem, vrednicule de uimire.

Te-ai arătat şi ai adeverit în chip lămurit chemarea ta, părinte, şi cinstitul tău sfârşit. De aceea, închinându-ne la dumnezeieştile tale moaşte, cuvioase mucenice Efrem, primim har.

Neştiut ai rămas mulţi ani şi prin descoperirea cinstitelor tale moaşte, ai arătat lumii harul tău cel bogat lucrând minuni, fericite Efrem.

Bucură-te, al cuvioşilor părtaş; bucură-te, cel ce ai râvnit la virtutea mucenicilor; bucură-te, cel ce în muntele Neprihăniţilor ai fost descoperit.

Prin puterea dumnezeiască izvorăşti har şi trupul tău vindecă pe cei neputincioşi. Pentru aceasta, cei ce vin la sfânta ta mănăstire dobândesc sănătatea sufletului şi a trupului.

Având îndrăzneală către Hristos, Sfinte Efrem de Dumnezeu purtătorule, roagă-te cu dinadinsul pentru Mănăstirea ta care îţi este închinată, şi pentru toţi care cer ajutorul tău.

Cu toate oştirile îngereşti, cu Botezătorul, cu apostolii cei slăviţi şi cu tot soborul sfinţilor, Preacurată, Fiului tău te roagă, toţi să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi **troparele** de umilinţă, glasul 6:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi preotul zice ectenia, după care se cântă pe larg aceste **tropare**, glasul 2:

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Pe toţi care cad cu credinţă la moaştele tale cele izvorâtoare de mir, fericite Efrem, acoperă-i şi izbăveşte-i din tot necazul şi iertarea greşelilor şi vindecarea tuturor bolilor cere de la Hristos Dumnezeu. Binecuvintează, cugetătorule de Dumnezeu, cinstita ta Mănăstire, care a fost închinată purtării tale de grijă.

Glasul 8:

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte de toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

(Extras din cărticica: Sfântul Efrem cel nou - Viaţa, minuni, paraclise, rugăciuni)

Rugăciuni închinate Sfântului mare mucenic şi tămăduitor Efrem cel nou

Este lucru adeverit tuturor că aceia care se închină şi cinstesc cu dragoste şi credinţă moaştele Sfântului Efrem, dobândesc grabnic ajutor, tămăduindu-se de nenumărate boli, adesea incurabile, sfântul dăruind grabnic răspuns celor care îl roagă. Trebuie ştiut că Sfântul Efrem este nepărtinitor şi răspunde cu grăbire tuturor celor care i se roagă cu credinţă, indiferent în ce colţ al lumii s-ar afla cel care îl cheamă în ajutor. Deoarece a ajutat mulţi tineri aflaţi în situaţii limită, Sfântul Efrem cel nou este socotit pe drept cuvânt şi ocrotitorul celor dependenţi de droguri, al celor cuprinşi de depresie şi al celor deznădăjduiţi.

Minunile, binefacerile şi ajutorul pe care le dăruieşte Sfântul Efrem ni-l descoperă că pe un părinte foarte apropiat şi nespus de bun, care nu numai că ne ştie toate durerile, ci ne şi poate ajuta ca nimeni altcineva. Poate părea smintitor pentru unii, însă Dumnezeu este Cel care i-a dat Sfântului Efrem puterea de a face atât de multe minuni în generaţia noastră. Sfântul Efrem se arată în chip văzut şi vorbeşte cu oamenii în mod repetat şi cât se poate de firesc. El dăruieşte mângâiere ori tămăduire celor care poartă crucea bolilor incurabile, încât doctorii ajung să fie uimiţi că se găseşte vindecare acolo unde ştiinţa medicală nu poate decât să spună că nu mai e nimic de făcut. Dumnezeu ni le dăruieşte pe toate acestea, pentru că prin ele să ajungem să cunoaştem bunătatea şi nespusa Sa milostivire şi să nu ne pierdem nădejdea întru El în acest veac al apostaziei şi urâciunilor, al lipsei de dragoste şi al prisosului trupesc.

Rugăciune la vreme de mâhnire şi deznădejde

Sfinte părinte Efrem, inima mea e sfâşiată de durere şi de amărăciune şi nu ştiu ce cuvânt să aduc înaintea ta. Nimic nu mă mai bucură în această viaţă şi poverile şi suferinţele cele lăuntrice îmi sunt ca o băutură otrăvitoare şi cumplit de amară. Nu-L mai desluşesc pe Dumnezeu în nimeni şi nimic şi mă simt ca un om care e omorât de propriile gânduri.

Izbăveşte-mă, sfinte, de această asuprire diavolească, căci nu mai pot răbda mâhnirea şi urâciunea aceasta ce-mi soarbe vlaga şi toată puterea de viaţă. Tu i-ai văzut pe batjocoritorii şi ucigaşii tăi şi ai răbdat nenumărate schingiuiri şi urâciuni din partea lor, dar prin dragostea ta pentru Dumnezeu ai rămas neclintit în credinţă, înfruntând acea privelişte de iad.

Cu totul m-am slăbănogit, iar din multă durere lacrimile nu le mai pot opri. Nu am la cine să merg, nu este cine să mă audă, nu este cine să mă mângâie, nu este cine să-mi spună o vorbă bună. Fă-te tu toate acestea pentru mine, Sfinte Efrem, şi aşa cum eu nu ştiu, tămăduieşte şi limpezeşte sufletul meu, ridicându-mă întru nădejde şi lumină.

Ştiu că e de necuprins cu mintea toată pătimirea ta mucenicească, şi tocmai de aceea te rog pe tine, căci ştiu că ai răbdat urâciuni nemăsurat mai mari decât ceea ce rabd eu acum. Fie-ţi milă de mine ca de un frate mai mic şi foarte neputincios şi rânduieşte în aşa fel, încât prin această durere pe care o trăiesc acum să cunosc mai bine ostenelile tale mucenicești şi ceea ce înseamnă purtarea de fiecare zi a crucii.

Amin.

Rugăciune la vreme de necazuri şi primejdii

Am uitat, cuvioase părinte Efrem, obârşia noastră cea de Sus şi înnoirea primită în focul Botezului, şi de aceea vin asupra noastră multe necazuri şi primejdii, căci cu totul ne-am împătimit de cele pământeşti şi de îndulcirea simţurilor. Braţele noastre s-au deschis spre agonisirea lucrurilor trecătoare şi a slavei celei pieritoare, căci am uitat că ele sunt zidite spre mărturisirea dragostei de Dumnezeu şi de aproapele. Picioarele noastre au apucat calea păcatului, a uitării şi a nesimţirii sufleteşti, iar mintea şi inima ne sunt înceţoşate de nălucirile poftirilor şi ale doririlor deşarte.

Iarăşi şi iarăşi am trecut cu vederea că bogăţia cea mai mare ce se poate dobândi pe acest pământ este Trupul şi Sângele Mântuitorului Hristos. Viaţa noastă s-a făcut o învolburare de întuneric, griji şi dorinţe găunoase şi pieritoare, iar aprinderea stricăciunii mistuie sufletele noastre. Pentru aceea alergăm către tine cu grăbire, Sfinte părinte Efrem şi te rugăm cu lacrimi: aprinde şi în inimile noastre focul dragostei de Dumnezeu, ca să nu fim pârjoliţi de văpaia cea întunecată şi amarnică a pustiirii, a nesimţirii, a necazurilor şi a primejdiilor.

Fă-te nouă liman şi adăpostire în lupta cu cugetul trupesc şi mijloceşte-ne milă şi har înaintea Mântuitorului Hristos, căruia se cuvine slava cinstea şi închinăciunea, dimpreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, acum şi pururea şi în veci vecilor. Amin.

Rugăciune la vreme de boală

Primeşte, Sfinte părinte Efrem, puţina noastră rugăciune, ne iartă pentru mulţimea neputinţelor şi neajungerilor noastre, iar durerile, bolile şi suferinţele ce ne-au cuprins tămăduieşte-le cu minunata şi grabnic lucrătoarea ta iubire de oameni.

Sporeşte-ne, dumnezeiescule părinte, credinţa şi nădejdea întru tine, căci cel care a cunoscut o dată harul milostivirilor tale, s-a îndulcit de dragostea dumnezeiască şi nu te mai poate uita.

Fă-te nouă tămăduitor, povăţuitor, părinte, ocrotitor, frate şi prieten de taină, pune în inimile noastre cuvântul cel de folos şi ne învaţă să-L iubim pe Mântuitorul Hristos măcar cu un strop din noianul dragostei tale dumnezeieşti.
Dăruieşte-ne sănătate sufletului şi trupului, ca atât prin slăbiciuni şi neputinţe, cât şi prin bucuria sănătăţii să aducem slavă şi cinstire Preasfintei şi de viaţă Făcătoarei Treimi.

Primeşte-ne, părinte Efrem, şi nu ne trece cu vederea, căci credem cu adevărat că Unul este Dumnezeul tău şi Dumnezeul nostru - Mântuitorul Iisus Hristos - căruia I se cuvine slava dimpreună şi Părintelui Ceresc şi Preasfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

(Fragmente din "Sfântul Efrem cel nou. Viaţa, acatistele, paraclisul, rugăciuni la felurite trebuinţe", Editura Sophia)

Rugăciune către Sfântul cuvios mucenic pentru copilul bolnav

Rugăciune către Sfântul cuvios mucenic Efrem cel nou, pentru copiii bolnavi, rostită de către PS părinte episcop Macarie Drăgoi înaintea icoanei Maicii Domnului Vindecătoarea din biserica românească „Sfântul cuvios Efrem cel nou și Sfânta muceniță Irina” din Agerbæk-Esbjerg, Danemarca, 24 octombrie 2019

***

Ocrotitor al copiilor și grabnic ajutător întru toate nevoile te cunoaștem pe tine, Sfinte mare mucenice Efrem, iar lucrările tale sunt săvârșite cu dumnezeiască înțelepciune. Fii bun și, venind întru întâmpinarea noastră, ridică de la pruncii noștri toată durerea și boala, alinându-i și tămăduindu-i cu darul tău cel dumnezeiesc.

Miluiește-ne, cuvioase, și aprinde în inimile noastre focul rugăciunii ca, întru lumina acesteia, să vedem lămurit lucrarea pe care Dumnezeu o săvârșește neîncetat cu noi și tuturor să dăm mărturie pentru darurile tale minunate.

Mijlocește pentru familia noastră înaintea Preabunului Dumnezeu, Sfinte Efrem, ca nici unul dintre noi să nu ajungă rob pierzării, ci toți dimpreună să ne învrednicim a vedea lumina cea pururea fiitoare a Împărăției Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Sfinților părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Notă: Sfântul cuvios mucenic Efrem cel nou (sec. XV) este sărbătorit pe 5 mai. Moaștele sale se cinstesc în biserica Mănăstirii Nea Makri, în Grecia. Fragmente din moaștele sale se cinstesc în mai multe biserici, inclusiv în București la Mănăstirea Radu-Vodă.

Rugăciune de mulţumire pentru binefacerile primite de la Sfântul Efrem cel nou

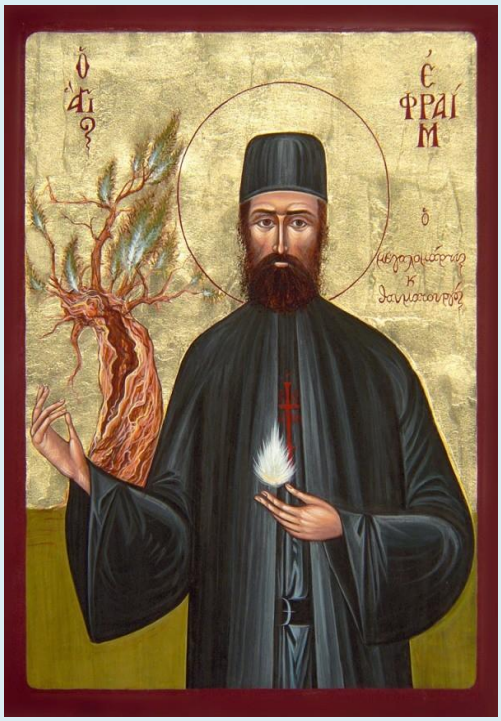

O, prea blândule părinte Efrem, nici unul dintre cei care se încred întru tine nu rămâne fără de răspuns, căci mila ta degrab ne cuprinde întru toate nevoile, prin faptă adeverind tuturor că eşti grabnic ajutător şi arătându-te ca pe un izvor nesecat ce ne adapă cu veşnica milostivire a Preasfintei şi de viaţă Făcătoarei Treimi.

Minunata mireasmă a sfinţeniei tale ne învăluie pe toţi cei care ne apropiem de tine cu credinţă, iar darul tău neîncetat face să sporească în inimile noastre puterea nădejdii celei sfinte.

Fă-te împreună călător cu noi în această viaţă pământească, ajutându-ne întru împlinirea evangheliceştilor porunci, căci multe şi neştiute sunt căile acestei vieţi şi felurită e mulţimea întâmplărilor care ne întâmpină; însă fiind povăţuiţi de lumina ta cea strălucitoare, cu grăbire dobândim putere să ne ridicăm din lunecările noastre în păcat.

Ajută-ne ca prin harul tău să biruim şi noi lucrarea cea de-a stânga a slavei deşarte şi a întristării celei rele şi, făcându-ne roditori întru smerenie, să cunoaştem strălucirea nevoinţelor tale şi să pricepem că întru adevăr eşti minte îndumnezeită, împodobită cu roua cereştii cunoştinţe.

Fie ca bunătatea ta cea plină de lumină să cuprindă sufletele şi trupurile noastre, iar darul tău cel tămăduitor să vindece în chip minunat bolile şi mâhnirile noastre cele de multe feluri.

Cu această nădejde şi bucurie în inimi, cu umilinţă alergăm către tine şi mulţumindu-ţi pentru toate binefacerile şi tămăduirile tale, îţi grăim: Bucură-te, potir îmbelşugat al bunelor dăruiri dumnezeieşti; bucură-te, comoară dăruită nouă de dreapta cea puternică a Părintelui Ceresc; bucură-te, curăţie străluminată împletită cu podoaba sângelui mucenicesc!

(Fragmente din "Sfântul Efrem cel nou. Viaţa, acatistele, paraclisul, rugăciuni la felurite trebuinţe", Editura Sophia)

Sfântul Efrem cel nou - Viaţa şi pătimirile

Viaţa Sfântului Efrem cel nou

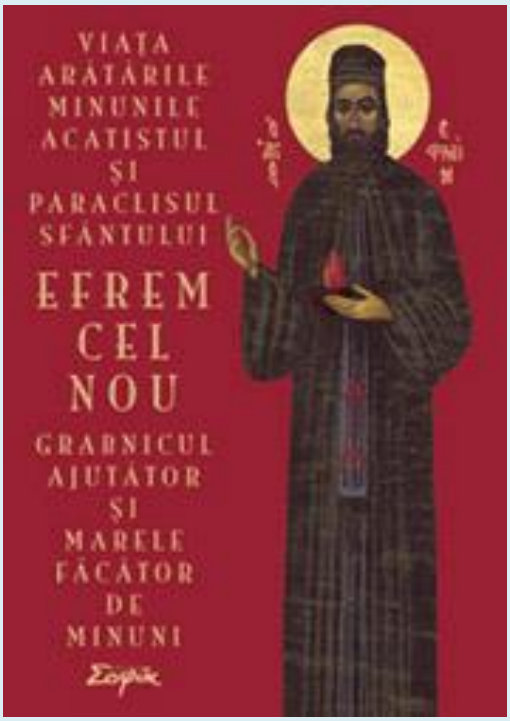

Mulţi dintre noi ne clătinăm în credinţă sau mai adesea, în nădejde de-a lungul vieţii, trecând prin grele ispite şi încercări. Pe acest drum greu al crucii de fiecare zi, se întâmplă să avem şi noi nevoie, asemenea "geamănului" nostru, Apostolul Toma, de noi încredinţări şi de noi mărturii vii că Dumnezeu este viu şi lucrător, mărturii care să ne irige sufletul uscat şi tulburat, care să ne împrospăteze cu un suflu nou credinţa slăbită.

Bucuria întâlnirii – fie şi mijlocită de o carte sau de un text – cu un sfânt prin care Dumnezeu a lucrat îmbelşugat facerile sale de bine este una ce nu se confundă, pentru omul cu adevărat credincios, cu nevoia primitivă de magic, de senzaţional, de "semne şi minuni", ci este o cale a inimii însetate de a-L avea o dată în plus mai aproape pe Hristos cel iubit, de a pune degetul pe urmele rănilor Sale şi de a-I simţi prezenţa, spre înnoirea şi schimbarea vieţii.

Un astfel de prilej ne este oferit şi astăzi de praznicul unui Sfânt grec care a devenit mai cunoscut (şi la noi) abia în ultimii ani, cu toate că a trăit acum aproape şase veacuri: Sfântul mucenic Efrem cel nou.

Acum doi ani, Editurile Sophia şi Cartea Ortodoxă traduceau din limba franceză şi tipăreau un volum cu totul deosebit, bogat ilustrat, care avea să se epuizeze destul

de repede, cu titlul: “Viaţa, arătările, minunile, acatistul şi paraclisul Sfântului Efrem cel nou, grabnicul ajutător şi marele făcător de minuni“. În aşteptarea şi în speranţa unei re-editări şi pentru cuvenita pomenire a Sfântului, a cărui zi de sărbătorire este 5 mai, am selectat doar câteva pagini din cartea amintită, cuprinzând rezumatul vieţii Sfântului, minunea descoperirii moaştelor sale întregi şi alte câteva dintre minunile sale, relatate de către maica Macaria Desipri – cea care a avut marea binecuvântare de a-l afla şi a-l şi vedea pe Sfânt (la 3 ianuarie 1950) şi care a scris apoi prima carte despre el, în 1981 - şi de către alţi martori şi “beneficiari” ai minunilor sale.

Sfintele moaşte ale Sfântului mucenic Efrem se găsesc la mănăstirea Buneivestiri din Néa-Makri (Attica, Grecia) şi sunt izvorâtoare de bună mireasmă şi de multe tămăduiri.

“Pe unii i-a vindecat de boli incurabile, altora le-a întărit credinţa zăbavnică, pe alţii i-a izbăvit din primejdii ori din foc şi pe mulţi deznădăjduiţi i-a mângâiat, arătându-le ce chinuri a răbdat el însuşi pentru dragostea Domnului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos“:

Sfinte părinte şi mare mucenice Efrem, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru tămăduirea sufletelor şi a trupurilor noastre!

***

Sfântul mare mucenic şi tămăduitor Efrem s-a născut la 14 septembrie 1384. A rămas orfan de tată încă de când era mic şi cu ajutorul lui Dumnezeu, evlavioasa lui mama s-a îngrijit de creşterea lui şi a celorlalţi şase fraţi ai săi.

La vârsta de 14 ani, Preabunul Dumnezeu i-a călăuzit paşii spre mănăstirea Buneivestiri a Preasfintei Maici a lui Dumnezeu – care era pe atunci înfloritoare – de pe Colina neprihăniţilor din Attica. Acolo, cu mare râvnă a luat pe umerii săi nepreţuita Cruce a Domnului, primind ca semn al desăvârşirii moartea sa cea înfricoşătoare şi slăvită intru mucenicie.

O dorire sfântă şi iubirea de Dumnezeu aprindeau tânăra lui inimă şi el se supunea de bunăvoie fericitei ascultări a lui Hristos. ***Prin vieţuirea sa călugărească a devenit asemenea îngerilor, făcându-se ucenic al marilor nevoitori şi Părinţi ai pustiei şi urmând vreme de aproape 27 de ani sfintei lor nevoinţe.***

Sfântul Efrem i-a urmat lui Hristos cu o râvnă dumnezeiască, lepădând toată frumuseţea cea trecătoare a acestei lumi. S-a făcut pildă de vieţuire prin minunata

lui purtare şi prin răbdarea suferinţelor îndurate pe Colina neprihăniţilor. ***Cu ajutorul lui Dumnezeu şi prin ostenelile sale intru aspră nevoinţă şi-a curăţit sufletul şi trupul de patimile cele stricătoare de suflet şi s-a făcut vrednic de a fi locaş al Preasfintei Treimi. De asemenea, a fost învrednicit de primirea marelui, tainicului şi sfântului dar al preoţiei şi de chemarea sfântă de a sluji Domnului la Sfântul Altar, precum un înger, cu frică de Dumnezeu şi cu mare străpungere de inimă.***

La 14 septembrie 1425, în ziua Înălţării Sfintei Cruci, a fost luat în robie şi aşa a început mucenicia lui; aceasta s-a sfârşit la 5 mai 1426, într-o zi de marţi, pe la orele 9 dimineaţa. Sfântul mare mucenic Efrem avea atunci 42 de ani. Rugându-se şi aflându-se în mijlocul unor cazne atât de îngrozitoare – căci fusese spânzurat într-un copac ce încă mai există, cu capul în jos, cu picioarele şi capul pironite, iar la sfârşit străpungându-i-se trupul martirizat şi acoperit de răni cu un lemn înroşit - viteazul atlet al lui Hristos îşi dădu sfântul suflet în mâinile Stăpânului său, de la care primi cunună de mucenic şi darul facerii de minuni.

După mai bine de 500 de ani, a plăcut lui Dumnezeu – prieten al oamenilor – să dezvăluie prin mulţime de arătări şi alte întâmplări minunate tot ceea ce cunoaştem astăzi.

Acestea toate au fost întărite prin descoperirea, pe 3 ianuarie 1950, a moaştelor pline de har ale Sfântului mucenic, moaşte care nu numai că răspândesc o bună mireasmă dumnezeiască şi cerească, ci sunt, de asemenea şi izvor de tămăduire pentru cei ce li se închină cu credinţă şi care cer ajutorul Sfântului, întotdeauna grabnic ajutător.

Întrucât s-a slăvit Numele lui Dumnezeu cel întreit Sfânt prin purtarea sa neprihănită şi prin mucenicia lui îndurate pentru dragostea lui Hristos, Atotputernicul Dumnezeu l-a proslăvit, ca răsplată a faptelor sale. Astfel, pentru cei care îi cer mijlocirea, Sfântul Efrem săvârşeşte, cu darul lui Hristos, dintru care a primit din belşug, minuni uimitoare şi mai presus de fire, pentru suflet şi trup.

Sfântul mare mucenic şi tămăduitor Efrem este prăznuit de două ori pe an:

- *pe 3 ianuarie, ziua aflării sfintelor şi nepreţuitelor sale moaşte, şi*
- *pe 5 mai, ziua săvârşirii sale întru mucenicie.*

Fie ca Domnul nostru Iisus Hristos să aibă milă de noi şi cu îndurările sale să ne izbăvească, pentru rugăciunile Sfântului mare mucenic Efrem!

Fie ca Preamilostivul Dumnezeu să ne învrednicească să ne închinăm sfintelor moaşte binemirositoare ale cuviosului mucenic şi să trăim intru plinătate sfintele şi nespusele daruri ale adevăratei noastre Credinţe ortodoxe!

Şi fie ca Domnul să ne învrednicească a mărturisi din adâncul sufletului că ***"minunat este Dumnezeu întru Sfinţii Săi"*** şi că ***"prin Sfinţii care sunt pe pământul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia intru ei"*** (Psalm 67, 36; 15, 3).

Colina neprihăniţilor

Nu este o întâmplare faptul că Domnul Dumnezeu a călăuzit paşii Sfântului Efrem spre Colina neprihăniţilor. Din veacul al X-lea până în al XI-lea, după tradiţie, Colina a cunoscut o perioadă înfloritoare, cu un mare număr de sihăstrii risipite prin pădurile de pin, de măslini, de roşcovi şi de alţi pomi care acopereau întregul munte.

Priveliştea şi frumuseţea dealului îl făceau pe călător să se întristeze la gândul că trebuie să părăsească un loc atât de minunat, unde ţâşnesc asemenea ape limpezi. Foarte numeroase erau persoanele evlavioase, chiar şi împăraţi, care cu dor râvneau viaţa îngerească a sfinţilor monahi şi lepădau zădărnicia plăcerilor trecătoare ale acestei lumi.

Aprins de o dumnezeiască dorire şi mişcat de pilda acestor sfinţi nevoitori, Sfântul Efrem a ales să ducă o viaţă de asceză la mănăstirea stavropighială a Buneivestiri a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Acest lăcaş, altădată strălucitor, era centrul călugăresc al călugărilor şi nevoitorilor.

Acolo, Sfântul şi-a trăit viaţa ascetică asemenea unui înger şi pentru acest lucru, Domnul i-a dăruit harul şi tăria de a mărturisi în vâltoarea chinurilor sale înspăimântătoare, care au durat de la 14 septembrie până în 5 mai 1426, ziua înfricoşătorului său sfârşit ca mucenic al lui Hristos.

Prin mucenicia sa plină de suferinţă, Sfântul Efrem a străluminat încă o dată şi a umplut de slavă Colina neprihăniţilor. Acolo s-au împlinit cuvintele psalmistului: ***"Cine se va sui în muntele Domnului şi cine va sta în locul cel sfânt al Lui? Cel nevinovat cu mâinile şi curat cu inima"*** (Psalm 23, 3-4).

Între ruinele vechii mănăstiri

Cunoscând prin dar și făptuire smerenia Domnului Hristos, ți-ai tăinuit sfintele oseminte în sânurile pământului, Sfinte Părinte Efrem, iar prin rugăciunile tale cele fierbinți, în taină ai îndreptat umbletele multora care porneau spre tărâmul nelegiuitei mândrii și spre adâncul păcatului. Izbăvește-mă, Părinte, cu rugăciunile tale, de toată aplecarea spre păcat și slavă deșartă

Aşezată între ruinele vechii mănăstiri, unde sfânta Pronie îmi călăuzise paşii, mi-am întors gândurile către anii care s-au scurs, către vremurile de demult, când peste tot erau risipite osemintele sfinţilor care au înroşit şi au hrănit cu sângele lor arborele Ortodoxiei.

Curăţând aceste ruine, mă gândeam că mă aflu într-un loc sfânt şi mă rugam aşa: ***"Doamne, Dumnezeul meu, învredniceşte-mă pe mine, smerita roaba a Ta, să văd pe unul din părinţii care au trăit aici". După un timp oarecare, în care eu m-am rugat fără încetare, am auzit înlăuntrul meu un glas zicându-mi: "Sapă acolo şi vei afla ceea ce doreşti" şi mi s-a arătat minunat, în chip tainic, un colţişor de pământ în pridvorul mănăstirii. Timpul trecea, iar glasul, şi mai puternic şi mai înflăcărat, îmi porunci: "Sapă acolo şi vei afla ceea ce doreşti".***

Atunci i-am arătat acel loc muncitorului pe care îl chemasem în acele zile pentru o mică reparaţie. Doar că el nu a vrut să sape în locul pe care glasul lăuntric mi-l însemnase. El voia să sape undeva mai departe.

În faţa încăpăţânării lui, l-am lăsat să sape unde voia, dar am rămas acolo, rugându-mă să nu poată plini lucrul, să dea de piatră şi să fie silit să vină la locul arătat de tainicul glas. Şi, în sfârşit, în vreme ce el încerca în trei sau patru locuri, dădu de fiecare dată de pietre şi până la urmă, se întoarse la locul pe care i-l arătasem la început. Acolo - vatră, trei nişe, peretele pe jumătate prăbuşit - totul arăta că în acel loc fusese cândva chilia unui monah şi că din ea rămăseseră doar ruinele, pentru a ne vorbi de drama care s-a săvârşit în acel loc. Am curăţat locul de pietrele care îl acoperiseră şi lucrătorul a început să sape. Era destul de agitat, puţin mânios şi mă temeam să nu facă vreo stricăciune.

I-am zis:
- Nu te grăbi, nu te obosi, lucrează uşurel.

Şi, ca şi când nu m-ar fi auzit, a continuat să sape în acelaşi fel.

I-am spus:
- Poate că cineva este îngropat aici şi s-ar putea să strici ceva. Te rog, fii cu luare-aminte!

Atunci a înţeles şi mi-a zis:
-Tu chiar crezi că este adevărat ceea ce-ţi trece prin cap?

Şi, într-adevăr, eram atât de sigură, ca şi cum aş fi văzut. Săpând tot mai mult şi ajungând la o adâncime de puţin peste 1,7 metri, hârleţul aduse mai întâi la lumină craniul omului lui Dumnezeu. Şi, în aceeaşi clipă, o mireasmă de nespus se răspândi de jur împrejurul nostru. Muncitorul păli pe dată, limba îi amuţi şi i se tăie răsuflarea.

- Lasă-mă singură, te rog, i-am zis, şi el se îndepărtă.

Am îngenuncheat cu evlavie şi am îmbrăţişat rămăşiţele Sfântului, presimţindu-i adânc măreţia martiriului. Sufletul meu s-a umplut de bucurie. Aflasem o mare comoară. Apoi, înlăturând cu grijă pământul, am descoperit sfintele sale moaşte întregi, care, în ciuda şederii lor de multe veacuri în pământ, nu putreziseră.

Am înţeles că era vorba de un cleric, căci, dând la o parte pământul din dreptul sfintelor sale mâini, am zărit marginile mânecii unei rase. Haina nu avea pe ea nici cea mai mică urmă de praf, era foarte curată, cusută mai grosolan, cu o lucrătură precum cele din vremurile de demult, iar grosimea firului era mai mare de un milimetru. Dezvelind locul unde se aflau picioarele, iată din nou tivitura rasei curate, ca şi cea a mânecilor, în vreme ce urma picioarelor Sfântului se imprimase pe sol.

N-am ştiut ce să fac mai întâi - să mă bucur, ori să plâng - întrebându-mă cum ajunsese omul lui Dumnezeu ca să fie îngropat acolo. Ce se întâmplase? Ce văzuseră ochii lui? Mă gândeam că trebuie să se fi întâmplat o dramă cutremurătoare. Am încercat să-i curăţ moaştele de noroi, dar oasele mâinii se fărâmiţau; ploaia pătrundea în mormânt. De aceea, am aşezat osemintele, aşa cum erau, într-o nişă deasupra mormântului. Dar ce să vă spun despre ploaia care începu să cadă? S-ar fi zis că cerul arunca frunzuliţe argintate cu care îl stropea pe Sfânt şi mormântul lui. Era seară, aşa că am citit Vecernia; eram încă singură în acel loc sfânt în care mă călăuzise Dumnezeu.

Deodată, am auzit paşi care porniseră dinspre mormânt şi înaintau spre curte: au ajuns până la uşa bisericii. Erau paşi puternici şi hotărâţi şi am simţit că erau ai unui bărbat viguros. A fost singurul moment când mi-a fost teamă. Am simţit cum tot sângele îmi îngheaţă şi paralizată de spaimă, nici nu m-am putut întoarce înapoi.

Atunci i-am auzit glasul, zicându-mi:
- Până când mă vei lăsa acolo? Şi el, care mi-a pus capul aşa…!

M-am întors şi l-am văzut: era înalt de statură, cu ochi mici, rotunzi şi cu uşoare riduri pe la colţuri. Barba îi acoperea gâtul şi de aici se despărţea într-o parte şi în alta şi în faţă, era puţin buclată şi de culoare neagră. Purta îmbrăcăminte călugărească, în mâna stângă ţinea o făclie foarte strălucitoare, iar cu mâna sa dreaptă binecuvânta. *Sufletul meu se umplu de fericire şi de o bucurie de nespus. Am dobândit din nou curaj şi putere. Frica dispăru, l-am simţit aproape de mine şi i-am spus:*

- Iartă-mă, mâine, de îndată ce Dumnezeu va face să răsară zorii zilei, mă voi îngriji de tine.

Într-o clipă s-a făcut nevăzut, iar eu am încheiat în tihnă Vecernia. A doua zi, după slujba Ureniei, am luat sfintele moaşte, le-am curăţat, le-am spălat şi le-am pus într-o firidă, în Sfântul Altar, aprinzând o candelă alături. În seara aceleaşi zile, l-am văzut în somn pe Sfântul bărbat al lui Dumnezeu stând în picioare în biserică, în partea dreaptă şi ţinând alăturat o icoană strălucitoare, având pe ea chipul lui. Icoana era în mărime naturală, îmbrăcată în argint vechi şi lucrată de mână. Lângă el se afla un mare policandru sub care am aprins o lumânare de ceară curată.

L-am auzit zicându-mi:
- Îţi mulţumesc mult. Mă numesc Efrem.

Cu cât timpul trecea, aveam în mine o nesiguranţă cu privire la cele întâmplate. Într-o zi, după Vecernie, când am întins mâna să închid uşa bisericii, am auzit trei bătăi, ca şi cum cineva ar fi lovit cu un şirag de mătănii de chihlimbar în uşă. Am înţeles că era Sfântul. Am intrat în Altar, unde îi aşezasem sfintele moaşte şi după ce am aprins o lumânare, m-am închinat.

Dar ce să vă spun? Cum aş putea cuprinde în cuvinte simţământul pe care l-am avut înaintea miresmei cereşti care se răspândea din sfintele moaşte? Un adevărat noian mi-a învăluit întreaga fiinţă, am simţit în mine însămi Raiul, dar în acelaşi timp, şi micimea mea în faţa acestei măreţii.

Numele mănăstirii noastre

În seara zilei de 24 martie 1965, săvârşeam priveghere de toată noaptea în cinstea sărbătorii Buneivestiri a Preasfintei Maici a lui Dumnezeu şi sărbătoream şi izbăvirea noastră de sub jugul turcesc. Noaptea înainta, liniştită şi tihnită. Slujba îşi urma cursul, se cântaseră frumoasele tropare ale Buneivestiri. Era o atmosferă de mare reculegere. Ajunsesem la momentul înfricoşător al Prefacerii Sfintelor

Daruri. Mă aflam în proscomidiar şi urmăream sfintele rugăciuni pline de umilinţă pe care părintele Nicolae le citea în faţa Mesei Sfântului Altar cu mare evlavie.

Şi, deodată, Altarul se umplu de lumină şi strălucire, ca şi cum ar fi fost din aer curat. În locul unde o veche fresca înfăţişa Bunavestire, raze subţiri coborau din cer, sclipind într-un chip cu totul deosebit şi răspândind lumină până la pământ.

S-a auzit un glas zicând:
- Iată! Astăzi se cuvine să prăznuim. Astăzi, ca în vremurile de demult, mănăstirea prăznuieşte cea mai mare sărbătoare a ei.

De îndată am vrut să aflu dacă Sfântul nostru trăia la acea dată şi am întrebat:
- Sfântul Efrem trăia în vremea când mănăstirea prăznuia această sărbătoare?

Iar glasul îmi răspunse:
- Sfântul Efrem lua parte la acest praznic cu multă bucurie, dar acum, la ce bun? La ce bun? La ce bun?

Nu vedeam pe nimeni, dar auzeam acest glas şi priveam această splendoare, pe care limbii mele de ţărână îi este cu neputinţă să o înfăţişeze în cuvinte. Glasul acela spunea fiecare cuvânt cu putere, pe un ton diferit de cel de dinainte. Cele trei întrebări "La ce bun?" au fost rostite cu mâhnire şi cu o durere nespusă. Aşa s-a încheiat această priveghere, care m-a mişcat adânc.

Dorinţa mea este de a împlini, înainte de a pleca din această lume, ascultarea pe care am primit-o. Iar numele de netăgăduit al mănăstirii noastre este cu adevărat cel al Buneivestiri a Preasfintei Maici a lui Dumnezeu, orişice ar fi scris privitor la aceasta mai mulţi clerici ori laici.

Cele două vedenii

Mănăstirea noastră are un orfelinat.

Într-o seară, una din fetiţele îngrijite aici l-a văzut pe Sfânt apropiindu-se de ea, pe când era aşezată în pat, dar încă trează. I-a fost frică.

Dar Sfântul i-a spus:
- Nu te teme, copila mea, sunt Sfântul Efrem, şi a mângâiat-o pe cap.

***

Într-o altă seară, bunica acestei fetiţe a venit să mă vadă după miezul nopţii. Era foarte speriată şi mi-a povestit următorul fapt:
- Maică, tocmai l-am văzut pe Sfântul Efrem, stând afară, aproape de fereastra dormitorului. Crezând că sunteţi dumneavoastră, v-am strigat, dar deodată am văzut o lumină care a luminat mănăstirea de jur împrejur. În această lumină l-am văzut pe Sfânt. Ţinea în mână o biserică bizantină cu patru cupole mici şi una mai mare în mijloc şi, de asemenea, şi o cruce luminoasă.

Mi-a zis cuvintele acestea: "Mare mucenic Efrem".

De îndată am îngenuncheat înaintea lui şi el a continuat: ***"M-am născut pe 14 septembrie, de ziua Sfintei Cruci şi am dat mărturie prin moarte mucenicească la 42 de ani. Spune-i maicii Macaria să-mi construiască un paraclis la cotitura drumului. Acolo voi sta şi mă voi odihni".***

Ce a binevoit să spună Sfântul prin aceste cuvinte? Vorbea despre odihna trupului sau cea a sufletului? Oamenii lui Dumnezeu nu au nevoie de odihna trupului, iar sufletul lor însetează după Cer; iar Cerul coboară înlăuntrul lor, dăruindu-le bucuria nestricăcioasă care preface pământul în Rai şi spinii durerii în trandafiri revărsând bucuria.

Sfântul Efrem a mai spus: "Scorbura copacului mi-a fost mormânt şi ne-credincioşii m-au chinuit chiar şi mort".

Auzind dorinţa Sfântului, am cugetat şi l-am rugat să ne spună locul precis în care ar fi vrut să-i fie ridicat paraclisul.

Câteva zile mai târziu, o doamnă a venit şi mi-a spus:
- L-am văzut pe Sfântul Efrem, şedea într-un loc ceva mai departe de aici şi mi-a zis: ***"Sofia, spune-i maicii Macaria că vreau ca paraclisul meu să fie în acest loc, aici obişnuiam să şed să mă odihnesc".***

Ne-am dus atunci să vedem locul arătat de Sfânt şi acolo, cu ajutorul Sfântului, am ridicat paraclisul care există acum. Este un locaş mic, dar plăcut, un fel de capelă.

Câtăva vreme mai târziu, un anume Barba Gheorghios a venit la mănăstire pentru Sfânta Liturghie şi ne-a povestit faptele care urmează: - Acum 35 de ani lucram la Marathon şi, într-o zi, trecând pe acest drum, ca de obicei, m-am oprit în locul în care se află acum paraclisul. Acolo am văzut un călugăr stând în picioare, care

privea spre mănăstire. Era trist şi m-am întrebat: “Ce face călugărul în acest loc?” Dar acum, că văd această sfântă icoană, înţeleg că acel călugăr era un Sfânt.

I-am mai vedea şi azi pe sfinţii lui Dumnezeu, dacă am avea inima curată.

Vestirea muceniciei sale (29 aprilie 1966)

Pe tot parcursul acelei nopţi am fost pradă unei grozave nelinişti şi nu am putut sta întinsă. La orele 3 dimineaţa, pe când stăteam culcată pe patul meu, am văzut în faţa mea şi puţin mai la stânga un călugăr cu un chip marcat de viaţă dusă intru nevoinţă. Părul său neîngrijit îi cădea pe umeri. Era uşor adus de spate. Rasa îi era uzată, de culoare neagră spre verde, chipul îi era palid şi ascetic şi era murdar. De îndată ce l-am văzut, neliniştea a dispărut: o mare pace şi o bucurie de nespus m-au învăluit. Şi, după ce l-am văzut în faţa mea, într-o clipă a fost lângă mine, fără să fi făcut vreun pas. S-a aplecat foarte aproape de urechea mea şi mi-a zis cu o evlavie adâncă:

- Sfântul Efrem şi-a săvârşit viaţa ucis de turci, la 5 mai 1426, la 9 dimineaţa.

Cum voiam să scriu aceste cuvinte pentru ca să nu le uit, călugărul mi le repetă de şapte-opt ori şi fiecare cuvânt a fost repetat pe un ton aparte.

Dimineaţa le-am povestit surorilor lucrul uimitor care mi se întâmplase. În noaptea următoare, una din surori se văzu în vis într-o încăpere plină de ofrande şi vru să ia două pentru Sfântul Efrem. ***În acel moment, văzu pe o masă o plăcuţă de mărimea unei icoane, care îl reprezenta pe Sfânt cu capul în jos. Îi înfipseseră în buric o bucată de lemn aprins şi măruntaiele sale ardeau, în vreme ce trupul îi era străpuns cu multe cuie, din acelea cu care fusese răstignit Domnul nostru Iisus Hristos pe Cruce. Şi în timp ce Sfântul se ruga, flăcările şi fumul îl înconjurau, dar flacăra iubirii lui Hristos biruia numeroasele chinuri şi grozavele dureri din acele clipe. Ţesătura cu care îi legaseră mijlocul era şi ea înroşită din pricina numeroaselor chinuri la care îl supuseseră aceşti lupi sângeroşi, care stăteau puţin mai departe şi priveau.***

Din ziua în care am aflat, prin această vedenie, când şi cum fusese mucenicit Sfântul, i-am luat sfintele moaşte şi le-am aşezat în faţa icoanei sale. Atunci, fraţilor, s-a întâmplat ceva nemaipomenit, iarăşi în timpul unei slujbe: ***icoana Sfântului a început să trosnească atât de tare, ca şi cum s-ar fi spart mai multe geamuri deodată. În acelaşi timp, trosneau şi sfintele sale oseminte, mai întâi cele mari, mai apoi cele mici şi la sfârşit toate deodată. În acelaşi timp, noi l-am***

văzut pe Sfânt trecând prin mijlocul nostru, încălţat cu papuceii săi şi îmbrăcat cu veşmântul său de preot. Sfânta mireasmă pe care o răspândea ne-a învăluit şi ne-a înălţat sufletele.

Într-o altă zi pe la amiază, fiind obosită, m-am întins pe pat pentru a mă odihni. ***Fiind pe jumătate adormită, am auzit apropiindu-se mai multe voci care psalmodiau cu dulceaţă. Ascultându-le, am început şi eu să psalmodiez, căci ştiam troparele pe care acele glasuri le cântau. Aveam impresia că era vorba de o procesiune sfântă care se apropia din ce în ce mai tare de chilia mea. Părea să vină dinspre stăreţie, din cealaltă parte a peretelui chiliei mele, şi se deplasa spre interiorul construcţiilor. Am văzut atunci cum se deschide peretele chiliei, ca şi o perdea pe care o tragi la o parte, şi procesiunea ajunse în chilia mea. Trupul Sfântului Efrem era purtat pe umerii tuturor celor care fuseseră vindecaţi de el şi pe ai celor cărora le făcuse bine în felurite chipuri. Ei cântau imnuri şi psalmodiau, mulţumindu-i Sfântului pentru toate binefacerile sale. Îi aşezară trupul sfânt în braţele mele şi, în vreme ce îl ţineam astfel, i-am văzut, prin rasa în care era îmbrăcat, trupul aproape scheletic. Îl ţineam astfel, aşteptând ca preoţii să-i săvârşească slujba îngropării. Apoi m-am aflat într-o foarte frumoasă biserică bizantină închinată Sfântului.*** Acolo se încheie visul.

Mult mai târziu, o soră din mănăstire văzu într-o vedenie cum fusese îngropat Sfântul în acel loc. ***Ea văzu cum un câine din mănăstirea din acele vremuri, alb cu pete negre, care trăise în vremea Sfântului, se ţinea pe aproape de copacul scorburos. Era foarte nefericit şi lacrimile îi curgeau din ochi. Atunci, trei ţărani intrară în mănăstire: pe dată câinele începu un du-te-vino între ţărani şi copacul cel scorburos, lătrând. Unul din bărbat a înţeles că se întâmplă ceva. Se apropiară şi văzură trupul însângerat şi ciopârţit al Sfântului. Au săpat o groapă şi au aşezat trupul în ea. După ce ei au luat trupul Sfântului, câinele alergă la scorbură şi luă o bucată din trup, căzută în urma numeroaselor chinuri la care fusese supus şi, ţinând-o cu delicateţe între dinţi, o puse în mormânt laolaltă cu trupul Sfântului. Apoi oamenii acoperiră mormântul şi plecară.***

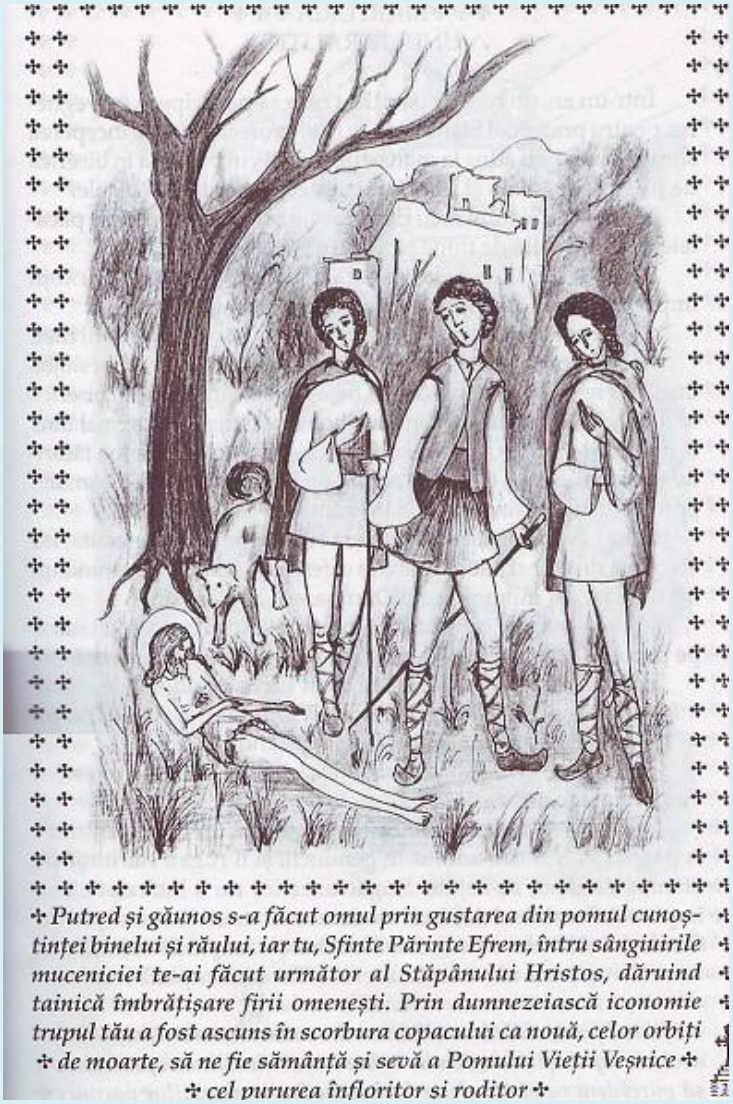

✣ Putred şi găunos s-a făcut omul prin gustarea din pomul cunoş-
tinţei binelui şi răului, iar tu, Sfinte Părinte Efrem, întru sângiuirile
muceniciei te-ai făcut următor al Stăpânului Hristos, dăruind
tainică îmbrăţişare firii omeneşti. Prin dumnezeiască iconomie
trupul tău a fost ascuns în scorbura copacului ca nouă, celor orbiţi
✣ de moarte, să ne fie sămânţă şi sevă a Pomului Vieţii Veşnice ✣
✣ cel pururea înfloritor si roditor ✣

Mărturia unui paralitic

Într-un an, un bolnav paralizat ceru să participle la privegherea pentru praznicul Sfântului. Cu câteva ore înainte de începerea slujbei, ai săi l-au dus la mănăstire. Bolnavul plângea în biserică de ţi se rupea inima şi îşi mărturisea cu sinceritate păcatele.

- Iartă-mă, Sfântul meu Efrem, e vina mea. Sufăr pentru păcatele mele. Ai milă de mine şi redă-mi sănătatea. Scena era atât de emoţionantă, încât noi plângeam cu toţii împreună cu el. I s-a spus să tacă, dar el strigă şi mai tare.

- Sfinte al lui Dumnezeu, fie-ţi milă de mine şi de copiii mei!

Sosi şi momentul să mergem la mormânt pentru a cânta slujba litiei. În vreme ce purtam sfintele moaşte şi alaiul ieşea din biserică în direcţia mormântului Sfântului, bolnavul strigă încă şi mai tare.

Şi deodată l-am văzut cu toţii ridicându-se brusc, fără ajutor, făcându-şi semnul Sfintei Cruci şi însoţind procesiunea până la mormânt, porni la drum singur.

Ce mare minune! Mergea singur! Casa în care locuia acest om era situată pe o culme înaltă, iar el cobora de atunci adesea până la cafenele şi bodegă, devenind un mărturisitor al minunilor lui Dumnezeu.

El zicea:
- Priviţi-mă, voi, care mă ştiaţi paralizat! Acum mă vedeţi stând pe picioarele mele. Aveţi credinţă şi daţi slavă lui Dumnezeu. Într-o duminică, în vreme ce acest bărbat vindecat se afla la mănăstire, au adus un copil paralizat.

Văzându-l, bărbatul începu să plângă şi îl rugă pe Sfântul Efrem, zicându-i:
- Sfinte al lui Dumnezeu, vindecă-l pe copil, aşa cum m-ai vindecat şi pe mine. Nu departe de mănăstirea noastră, locuia un paralitic ţintuit la pat. Ai săi veneau adesea în genunchi şi îl rugau stăruitor pe Sfânt, plângând, să-i ajute. Rugăciunea lor nu a întârziat să fie împlinită. Paraliticul dobândi vindecare. Acum el lucrează pentru familia lui şi împreună dau slavă lui Dumnezeu şi Sfântului Efrem pentru marea minune care li s-a întâmplat.

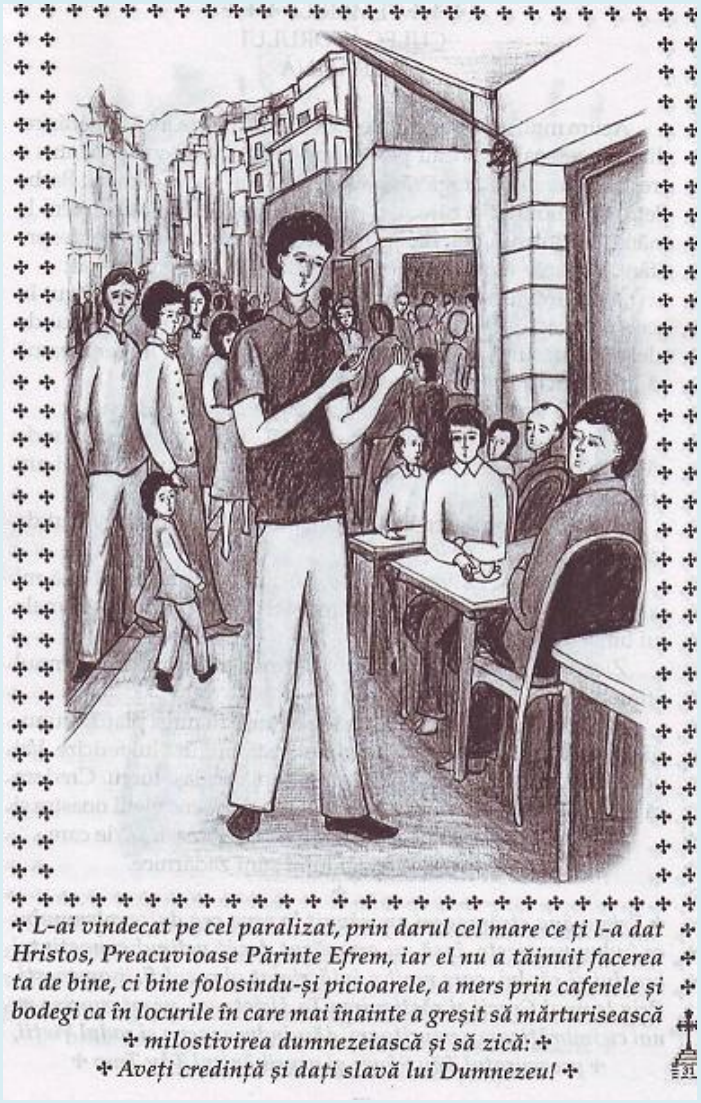

✣ L-ai vindecat pe cel paralizat, prin darul cel mare ce ți l-a dat Hristos, Preacuvioase Părinte Efrem, iar el nu a tăinuit facerea ta de bine, ci bine folosindu-și picioarele, a mers prin cafenele și bodegi ca în locurile în care mai înainte a greșit să mărturisească ✣ milostivirea dumnezeiască și să zică: ✣ ✣ Aveți credință și dați slavă lui Dumnezeu! ✣

(…)

Sfântul este întru totul viu

Nenumărate sunt semnele prezenţei adeverite a Sfântului.

Iată ce ne-a spus un pelerin evlavios:
- Nu mi-am crezut ochilor când, în timpul procesiunii cu sfintele moaşte, l-am văzut pe Sfântul însuşi, întru totul viu, plimbându-se printre noi, în ziua praznicului său.

Şi o altă persoană, adânc impresionată, povesteşte:

- Cum aş putea uita acele cântări cereşti care veneau din partea din spate a bisericii?

În acea seară, am auzit, venind dinspre paraclis şi dinspre mormântul său, dulcea şi emoţionanta psalmodie a Sfântului nostru. Foarte adesea oamenii ne povestesc că l-au văzut pe Sfânt fiind cu noi la rugăciune sau ocrotindu-ne mănăstirea; şi de multe ori ne-a vestit că s-a stins candela de la icoana sa şi că trebuie să o aprindem din nou.

În timpul Postului mare, o soră l-a văzut pe Sfânt de mai multe ori la rând în timpul slujbei. Părea foarte trist, se însemna cu semnul Sfintei Cruci, îngenunchea, ridica mâinile în semn de rugăciune stăruitoare şi se ruga Părintelui Ceresc pentru lumea întreagă. Sora s-a întrebat dacă nu era vorba de înşelare, într-atât de real îl vedea. Îl vedea gol, acoperit de răni, chinuit, mort fără de îngropare.

Sfântul a început să se tânguiască foarte tare şi când şi-a făcut semnul Sfintei Cruci, sora l-a auzit spunându-i:

- Tot ce vezi nu e altceva decât realitatea. Iată de ce trebuie să-mi ţii aprinsă candela.

O, prea sfântul meu Efrem, atlet al lui Hristos şi mare mucenic, te rog şi noi toţi, nevrednicii robii tăi, ne rugăm ţie, acoperă-ne cu sfânta şi puternica ta ocrotire, până când vei înfăţişa sufletele noastre mântuite înaintea Mântuitorului şi Dumnezeului nostru.

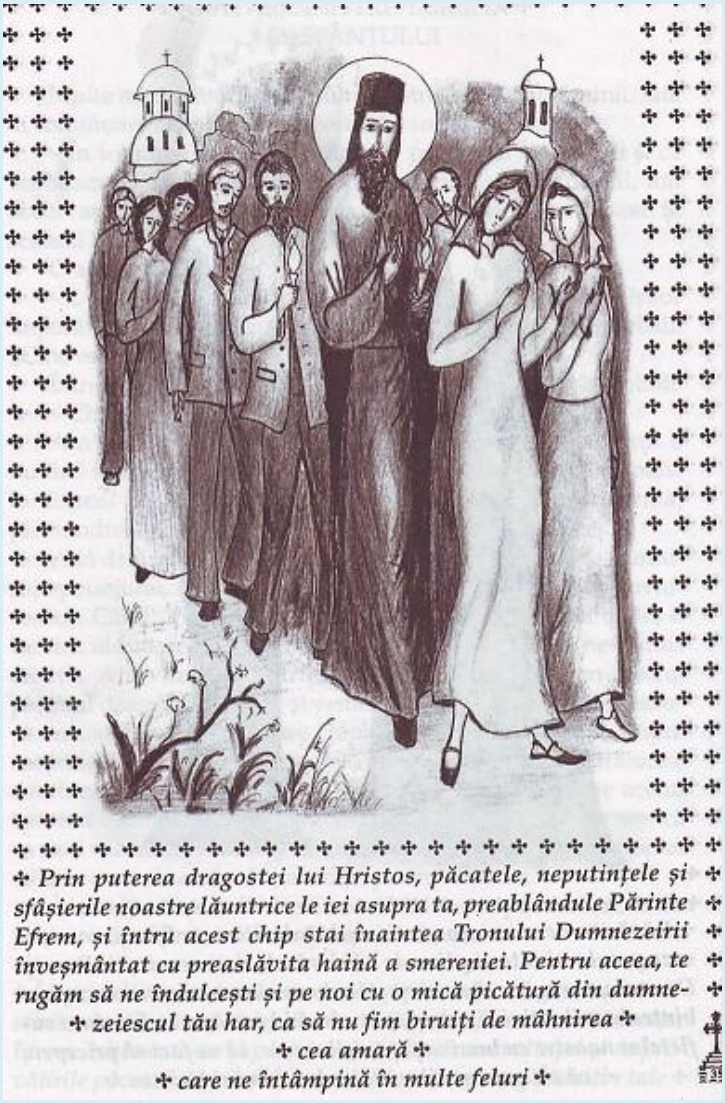

Sfântul izgoneşte demonii

Mă aflam într-o încăpere foarte luminoasă, unde maica Macaria picta icoana Sfântului Efrem. Deodată, o femeie bolnavă intră în încăpere, spunând că avea nevoie de rugăciunea noastră. Pe dată, am început să ne rugăm şi să facem metanii înaintea icoanei neterminate a Sfântului Efrem. Ne-am oprit o clipă şi m-am dus lângă femeia bolnavă, care era căzută la pământ şi părea pe jumătate moartă.

I-am spus:
- Eu ştiu ce boală ai tu. Ai un diavol în tine. Pe dată femeia deschise ochii şi, cu o privire sălbatică, a spus aceste cuvinte:
- De unde ştii că mă aflu în ea?

Mi s-a făcut foarte frică şi voiam să mă întorc spre Sfânt, dar nu am mai avut vreme.

O fiinţă cu înfăţişare îngrozitoare se afla deja în faţa mea şi îmi zise:
- Nu aţi făcut să ies decât eu prin rugăciunile voastre, dar nu sunt singur, se află o întreagă legiune în ea.

Atunci ne-am întors privirea spre icoana care era în lucru şi icoana Sfântului prinse viaţă şi printr-un semn, dânsul ne porunci să continuăm rugăciunea.

Este adevărat, ce dar ceresc şi ce armă poate fi mai de temut împotriva diavolilor decât rugăciunea?! *Dacă am simţi adânc în sufletul nostru puterea rugăciunii, am afla vindecare suferinţelor noastre, mângâiere în deznădejde, putere statornică în orice slăbiciune şi izbândă în toate greutăţile vieţii noastre. De aceea, îl rugăm pe Sfânt să ne dăruiască şi nouă harul rugăciunii către Domnul nostru, către Preasfânta Sa Maică şi către toţi Sfinţii.*

***

Odată, în timpul somnului, mă aflam în biserică şi l-am văzut pe Sfânt îmbrăcat cu bogate veşminte preoţeşti. Slujea şi înainta în faţa Uşilor Împărăteşti, ţinând în mâini Sfântul Potir şi zicând:

- Cu frică de Dumnezeu, cu credinţă şi cu dragoste să vă apropiaţi!

Îmi porunci să mă apropii pentru a mă împărtăşi. Atunci am băut de trei ori din Sfântul Potir, pe care îl ţinea cu mare evlavie în sfintele sale mâini. Sfânta Împărtăşanie a fost atât de dulce, încat i-am simţit gustul timp de mai multe zile.

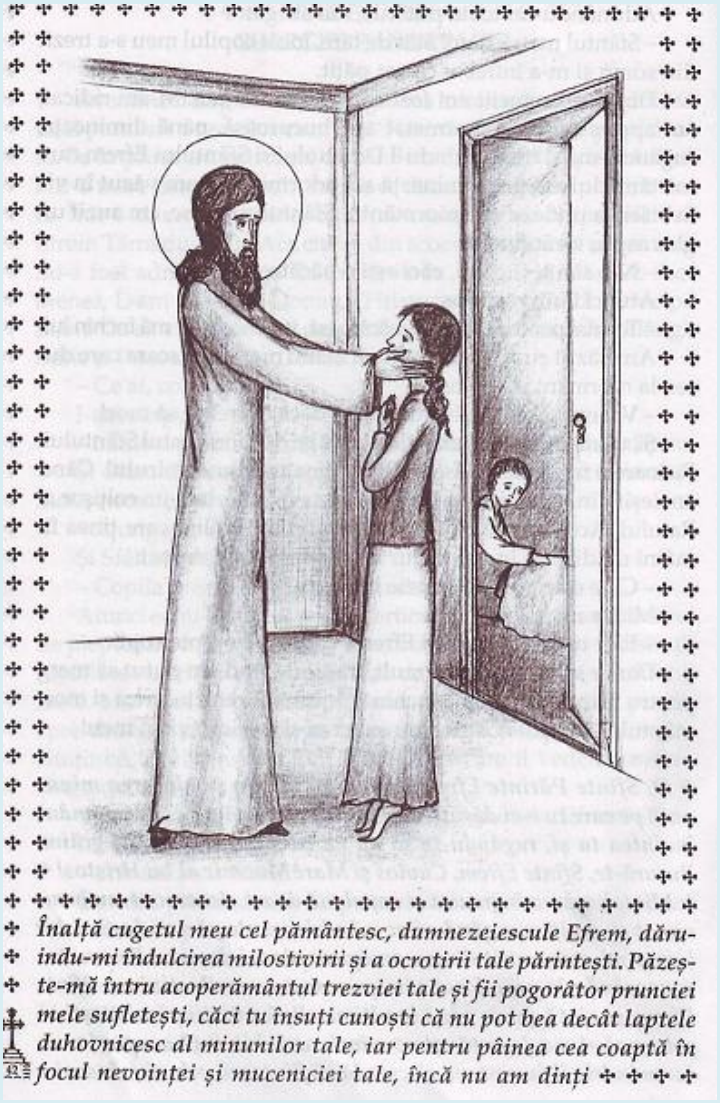

Înalță cugetul meu cel pământesc, dumnezeiescule Efrem, dăruindu-mi îndulcirea milostivirii și a ocrotirii tale părintești. Păzește-mă întru acoperământul trezviei tale și fii pogorâtor prunciei mele sufletești, căci tu însuți cunoști că nu pot bea decât laptele duhovnicesc al minunilor tale, iar pentru pâinea cea coaptă în focul nevoinței și muceniciei tale, încă nu am dinți

(…)

Vindecarea Georgiei Zambetaki

Aveam dureri groaznice în regiunea inimii şi la cap din pricina unei paralizii a nervilor cordului. Nu mă puteam ţine pe picioare. Se împliniseră patru ani de când eram ţintuită la pat, zăcând într-o mare deznădejde, în vreme ce durerile creşteau pe zi ce trece. Într-o zi, un suflet binevoitor mi-a adus cartea despre Sfântul Efrem tămăduitorul. Am citit-o din scoarţă în scoarţă şi nu mică mi-a fost admiraţia faţă de minunile lui atât de multe. De asemenea, L-am rugat pe Domnul Hristos să mi-l trimită şi mie pe Sfânt. Ce să vă spun? Mă rugam încă, pe când l-am văzut lângă mine şi i-am auzit glasul blând:

- Ce ai, copila mea?

I-am răspuns:
- Inima şi capul! Nu mai pot de durere, ajută-mă, Sfinte al meu!

Şi Sfântul începu să-mi desfacă articulaţiile una câte una, încât, nemaiputând de durere, am strigat:
- Ajunge, o, Sfinte al meu!

Şi Sfântul mi-a răspuns:
- Copila mea, lasă-mă să te vindec.

Atunci el mi-a pus la loc toate articulaţiile şi şi-a rezemat capul de pieptul meu. Dar, vă pot spune, fraţii mei iubiţi, că i-am simţit răsuflarea caldă până în cele mai de taină adâncuri ale inimii mele. Mai apoi mi-a luat capul între mâini, l-a apăsat cu putere spre dreapta şi spre stânga, în sus, apoi în jos, până ce m-am simţit cu totul vindecată.

Şi Sfântul, pe care îl vedeam mereu lângă mine, mi-a spus:
- Copila mea, rosteşte-mi numele, mă numesc Efrem!

Iar eu am zis:
- Sfântul meu Efrem!

Dar din pricina bolii, nu puteam rosti clar cuvintele, aşa că Sfântul mi-a spus:
- Spune-l mai tare, copila mea!

Şi am zis a doua oară:
- Sfântul meu Efrem!

Mi-a poruncit din nou:
- Mai tare!

Adunându-mi toate puterile, am strigat:

- Sfântul meu Efrem! atât de tare, încât copilul meu s-a trezit din somn şi m-a întrebat ce am păţit.

Din acel moment am fost complet vindecată. M-am ridicat, am aprins candela şi am stat aşa, bucuroasă, până dimineaţă, rugându-mă şi mulţumindu-I lui Dumnezeu şi Sfântului Efrem care mă tămăduise. Spre dimineaţă am adormit şi m-am văzut în vis în biserica unde se afla mormântul Sfântului.

Brusc, am auzit un glas aspru zicându-mi:
- N-o să i te închini, căci eşti o păcătoasă!

Atunci i-am răspuns:
- Tocmai pentru că sunt o păcătoasă, voi merge să mă închin lui!

Am văzut cum, grabnic, două mâini mari luau scara care ducea la mormânt şi am zis:
- Voi merge să mă închin, chiar dacă ar trebui să mor!

Şi, dintr-un salt, m-am aflat aproape de mormântul Sfântului. Picioarele mi se înmuiaseră din pricina miresmei mirului. Când am ieşit din mormânt, m-am trezit într-o curte, într-un colţişor al Raiului. Acolo am văzut o femeie purtând doliu, care ţinea în mâini un disc cu Îngeri de jur împrejur, şi am întrebat:
- Cine este această femeie în negru?

Mi s-a răspuns:
- Este mama Sfântului Efrem, văduvă cu şapte copii. Dar ce să vă spun mai mult, fraţilor! Când am putut să merg pentru prima oară să mă închin Sfântului Efrem, biserica şi mormântul Sfântului nostru erau exact ca şi cele din visul meu!

Sub insuflare dumnezeiască, această femeie a alcătuit un imn, spre a-i mulţumi Sfântului Efrem:

Am văzut un bărbat mare
şi măsliniu la înfăţişare
apropiindu-se de urechea mea
şi grăindu-mi cu blândeţe:
<<Ce ai, copila mea?>>
<<Iată locul unde mă doare>>, am zis
şi mi-am plecat capul.
Mâna sa blândă
mi-a adus harul dumnezeiesc.

Sfântul mi-a spus răspicat:
<<Mă numesc Efrem, copila mea,
vino la mănăstirea mea,
închină-te la racla mea.
Acolo îmi vei vedea mormântul,
îmi vei vedea candela.

Aprinde-o,
fă-mi această bucurie”.

Acesta este locul
în care am găsit izbăvirea,
eu, nefericita.
Am aflat un Părinte,
un Tămăduitor,
eu, care greu pătimeam.

O, Sfântul meu Efrem,
îţi mulţumesc,
slăvesc numele tău,
izbăveşte lumea de rele pătimiri,
ocroteşte-i pe copiii tăi”.

(din: “Viaţa, arătările, minunile, acatistul şi paraclisul Sfântului Efrem cel nou, grabnicul ajutător şi marele făcător de minuni“, editurile Sophia şi Cartea Ortodoxă, Bucureşti, 2006, pp.13-43)

Sinaxar - Pomenirea Sfântului noului mucenic Efrem

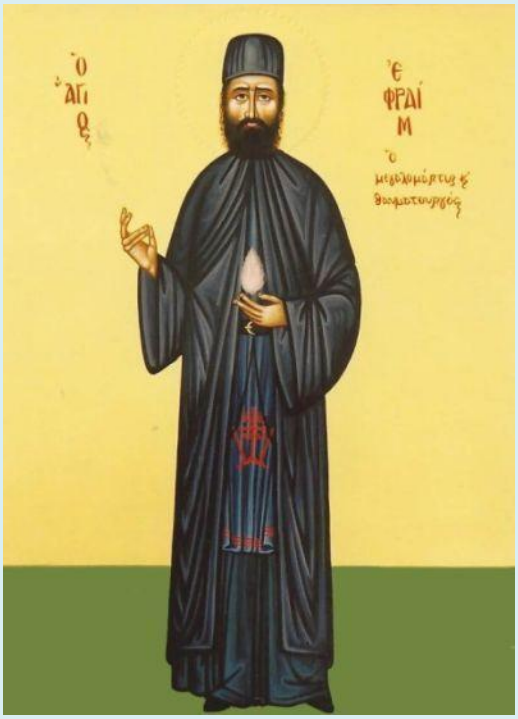

Tot în această zi (5 mai), pomenirea Sfântului noului mucenic Efrem.

Sfântul nou mucenic şi făcător de minuni Efrem s-a născut în Grecia la 14 septembrie, 1384. A rămas fără tată pe când era încă tânăr şi mama a rămas singură să crească şapte copii.

Când Efrem a împlinit 14 ani, Bunul Dumnezeu i-a călăuzit paşii către o mănăstire din Muntele Amoman, lângă Nea Makri din Atica. Mănăstirea avea hramul Buneivestiri şi a Sfintei Parascheva. Aici el şi-a luat crucea lui Hristos pe care toţi cei ce vor să-L urmeze trebuie să o facă (Mat. 16:24).

Aprins de dragostea pentru Domnul Sfântul Efrem s-a supus de bunăvoie disciplinei monastice. Timp de aproape 27 de ani el a urmat exemplul vieţii sfinţilor şi pustnicilor deşertului. Cu râvnă dumnezeiască el L-a urmat pe Hristos şi s-a dezrobit de plăcerile lumeşti. ***Din mila Domnului şi-a purificat sufletul de patimile omorâtoare devenind vas ales al Sfântului Duh, fiind învrednicit şi de înalta treaptă a preoţiei, slujind cu multă smerenie şi zdrobire de inimă în altar.***

În 14 septembrie 1425, barbarii turci au atacat mănăstirea dinspre mare, distrugând-o şi prădând locurile învecinate. Sfântul Efrem a fost unul din victimele

urii lor sălbatice. Mulţi călugări au fost torturaţi şi decapitaţi dar Sfântul Efrem a rămas calm. Acest lucru i-a înfuriat pe turci şi i-au făcut să-l arunce în temniţă pe Efrem pentru a-l tortura şi a-l forţa să renunţe la Hristos. Ei l-au închis într-o celulă mică, fără pâine sau apă, bătându-l în fiecare zi în speranţa că-l vor determina să se facă musulman.

Timp de mai multe luni sfântul a fost chinuit groaznic dar nu s-a lepădat de Dumnezeul lui. Văzînd aceasta, turcii au hotărât să-l ucidă. Într-o zi de joi, 5 mai 1426, a fost scos din celulă, întors cu capul în jos şi legat de un dud. După aceea l-au bătut şi l-au batjocorit întrebându-l aşa: "Unde e Dumnezeul tău?", "De ce nu te ajută acum?"

Dar sfântul nu şi-a pierdut curajul şi continua să se roage: "O, Doamne nu asculta vorbele acestor oameni şi facă-se totul după voia Ta."

Barbarii i-au smuls barba sfântului şi l-au torturat până când a slăbit puterea lui. Sângele curgea şi hainele îi erau numai fâşii. Corpul îi era aproape despuiat şi plin de răni dar agarenii nu erau mulţumiţi continuînd să-l chinuie.

Unul din ei a luat un băţ încins şi l-a înfipt violent în buricul sfântului. Ţipetele lui de durere îţi sfâşiau inima.

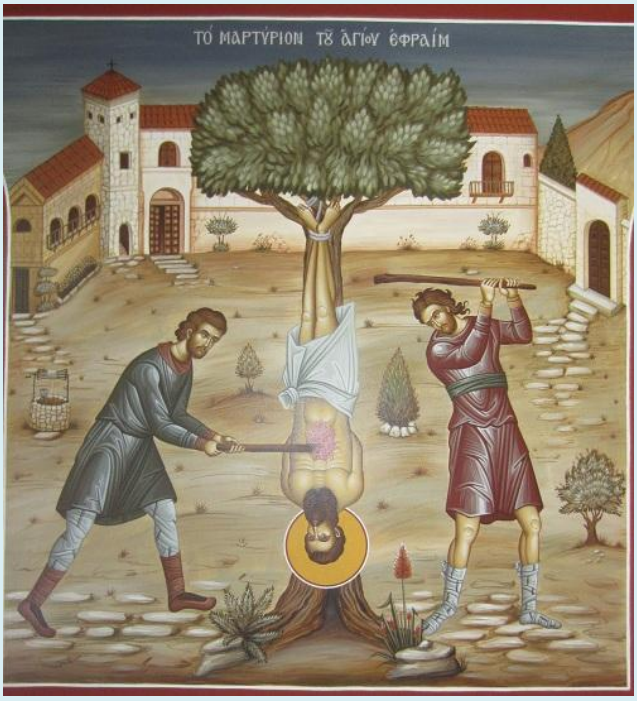

Sângele a început să curgă valuri din stomac dar turcii nu s-au oprit. Au repetat aceleaşi torturi iar şi iar până când tot corpul i s-a contorsionat şi membrele i s-au răsucit. Sfântul nu mai avea putere să vorbească şi se ruga în gând Domnului să-i ierte păcatele. Din gură i-au pornit saliva şi sângele şi tot pământul sub el era roşu. Curând sfântul a leşinat. Crezând că a murit, păgânii i-au tăiat legăturile cu care era legat de pom şi trupul sfântului a căzut la pământ. Mânia lor era diabolică şi chiar căzut jos ei continuau să-l lovească.

La un moment dat sfântul a deschis ochii şi s-a rugat: "Doamne, în ale Tale mâini îmi dau sufletul." Pe la nouă dimineaţa sufletul mucenicului s-a despărţit de trup.

Aceste fapte au rămas uitate aproape 500 de ani, până în 3 ianuarie, 1950. Pe atunci s-a ridicat o mănăstire de maici pe locul celei vechi.

Stareţa Macaria († 23 aprilie, 1999) se plimba printre ruinele mănăstirii cu gândul la numeroasele moaşte ce vor fi fost împrăştiate pe acel pământ şi la sângele care a udat copacul ortodoxiei. Ea şi-a dat seama că acela era un pământ sfânt şi s-a rugat la Dumnezeu să o învrednicească să vadă măcar pe un sfânt dintre cei care au trăit acolo.

După un timp i se părea că aude o voce care-i spune să meargă să sape într-un anumit loc. Ea a arătat acel loc unui meşter angajat să facă reparaţii la mănăstire. Omul n-a prea vrut să se apuce de săpat acolo pentru că el avea de săpat în altă parte. Văzând că nu-l poate convinge, Maica stareţă l-a lăsat să meargă unde avea el de săpat dar s-a rugat la Domnul să nu poată săpa, astfel încât atunci când s-a apucat omul a dat de piatră. A mai încercat în trei sau patru locuri şi s-a întâmplat acelaşi lucru. În cele din urmă a acceptat să facă ascultare şi a săpat în locul indicat de maică.

Printre ruinele unei chilii, bărbatul a dat la o parte molozul şi a început să sape în viteză. Stareţa l-a rugat să se liniştească şi să sape uşor pentru că nu vrea să strice trupul pe care crede că-l vor descoperi acolo. El a luat-o în râs când a auzit că se aşteaptă să găsească moaştele unui sfânt. Dar la o adâncime de şase picioare, au descoperit capul unui om al lui Dumnezeu care pe loc a umplut locul de miros bineplăcut. Meşterul s-a albit la faţă şi n-a mai putut grăi. Maica Macaria l-a rugat să se retragă şi să o lase singură acolo. Apoi a îngenunchiat şi a sărutat moaştele cu multă evlavie. Dând la o parte tot mai mult pământ, a descoperit mânecile de la rasa sfântului. Ţesătura era groasă şi părea să fi fost ţesută la un război foarte vechi. A descoperit apoi tot corpul, dezvelind sfintele moaşte ale unui mucenic.

Maica Macaria se afla tot în acel loc sfânt şi la Vecernie, aşa că citi sfânta slujbă acolo. Dintr-o dată a auzit un zgomot de paşi care veneau de la mormânt înspre ea, traversând toată curtea, până la uşa bisericii. Erau paşii unui om hotărât şi cu caracter puternic. Maicii i-a fost teamă să se întoarcă să se uite ce se aude când o voce a întrebat-o: ***"Cât timp vrei să mă mai laşi aici?"***

Atunci a văzut în faţa ei un călugăr înalt, cu ochii mici şi rotunzi şi cu barba până la piept. În mâna stângă avea o lumină puternică şi cu dreapta binecuvânta. Maica Macaria a fost cuprinsă de bucurie şi frica i-a dispărut. "Iartă-mă," spuse ea, "Am să mă ocup de tine mâine, când Domnul va aduce zorii zilei ." Sfântul a dispărut şi stareţa a continuat să citească slujba de seară.

În dimineaţa următoare după utrenie, Maica Macaria a curăţat osemintele şi le-a aşezat într-un ungher al altarului bisericii, aprinzând şi o candelă în faţa lor. În acea seară Sfântul Efrem i s-a arătat în vis mulţumindu-i că a avut grijă de el şi spunându-i că îl cheamă Efrem. Din gura sfântului a auzit povestea vieţii lui şi mucenicia pe care a suferit-o.

Sfântul Efrem l-a slăvit pe Dumnezeu în timpul vieţii lui şi prin moartea lui, de aceea Dumnezeu l-a învrednicit cu darul facerii de minuni. Cei care se închină la sfintele sale moaşte cu dragoste şi credinţă se vindecă de nenumărate boli şi infirmităţi şi este grabnic ajutător la rugăcinile celor care-l cheamă.

Sfântul Efrem cel nou - Viaţa şi descoperirea moaştelor

Sfântul Efrem cel nou, numit mare mucenic şi tămăduitor, s-a născut în data de 14 septembrie 1384, în ziua prăznuirii Sfintei Cruci. La vârsta de numai 14 ani, el va intra ca monah în Mănăstirea Buna Vestire, mănăstire zidită pe locul numit "Colina neprihăniţilor", undeva în Atica, Grecia. Sfântul Efrem cel nou a adormit în Domnul în ziua de 5 mai 1426, într-o zi de joi, în jurul orei 09.00, după neînchipuite torturi, în vârstă fiind de numai 42 de ani. Sfintele lui Moaşte au fost descoperite în data de 3 ianuarie 1950.

Mergând înspre Insula Evia, drumul trece prin Nea Makri, prin regiunea Atica, pe lângă locul numit "Colina neprihăniţilor, unde se află Mănăstirea Buna Vestire. Aici se află Moaştele întregi şi frumos mirositoare ale Sfântului Efrem cel nou, mucenicul şi tămăduitorul, mare făcător de minuni şi grabnic ajutător intru nevoi.

Viaţa Sfântului mucenic Efrem cel nou

Sfântul Efrem cel nou, numit mare mucenic şi tămăduitor, s-a născut în data de 14 septembrie 1384, în ziua prăznuirii Înălţării Sfintei Cruci, în oraşul Trikala,

în Grecia. În urma Botezului, copilul a primit numele de Constantin. Rămânând orfan încă de mic, sfântul a fost neîncetat mângâiat de harul lui Dumnezeu. Tatăl său, trecând la cele veşnice, sfântul a rămas în grija mamei sale, dimpreună cu alţi şase fraţi.

El pleacă de acasă spre a nu fi înrolat cu forţa în armată otomană care, din anul 1393, stăpânea această regiune. La vârsta de numai 14 ani, el va intra ca monah în Mănăstirea Buna Vestire, mănăstire zidită pe locul numit "Colina neprihăniţilor", undeva în Atica, Grecia. Pe atunci, peninsula grecească Atica nu era încă sub ocupaţie otomană.

În mănăstirea de pe Muntele Amoman, lângă Nea Makri, vreme de mai bine de 27 de ani, Sfântul Efrem cel nou va lua urma lui Hristos întru toate, atât în vieţuire curată cât şi în pătimire înfricoşătoare. După oarecare vreme, sfântul este hirotonit preot (ieromonah).

În anul 1416, otomanii cei păgâni ocupă şi peninsula Atica, unde se afla mănăstirea sfântului. În anul 1424, atacând mănăstirea, păgânii îi omoară pe toţi călugării pe care îi găsesc în ea, afară de Sfântul Efrem cel nou, care nu se afla în mănăstire în acel ceas, ci într-o peşteră de lângă mănăstire, în care obişnuia să se nevoiască. Mănăstirea a fost aproape distrusă, fiind pângărită şi jefuită, iar călugării decapitaţi.

Peste încă un an, păgânii otomani vor ataca din nou mănăstirea, cu această ocazie prinzându-l şi pe Sfântul Efrem. ***În ziua de 14 septembrie 1425, dată în care sfântul împlinea 41 de ani, el a fost luat rob de către turcii cei păgâni. Înălţarea Sfintei Cruci, a cărei sărbătoare se prăznuia în acea zi, a coincis cu urcarea Sfântului Efrem cel nou pe crucea pătimirilor. Vreme de opt luni şi jumătate, turcii păgâni îl vor supune pe sfânt la chinuri groaznice, chiar în curtea mănăstirii sale.***

Supuşii diavolului, văzând că Sfântul Efrem a rămas calm, netulburat şi luminos, au început a-l tortura într-un chip crunt. Sfântul a pătimit groaznic, sălbăticia păgânilor turci fiind de neimaginat. El a fost pironit cu cuie de un copâţ (dud) ce încă mai există în acel loc, spânzurat fiind cu capul în jos, iar mai apoi străpuns cu mulţime de cuie lungi, de fier, în vreme ce în pântece i s-a înfipt un lemn aprins, care îi ardea interiorul.

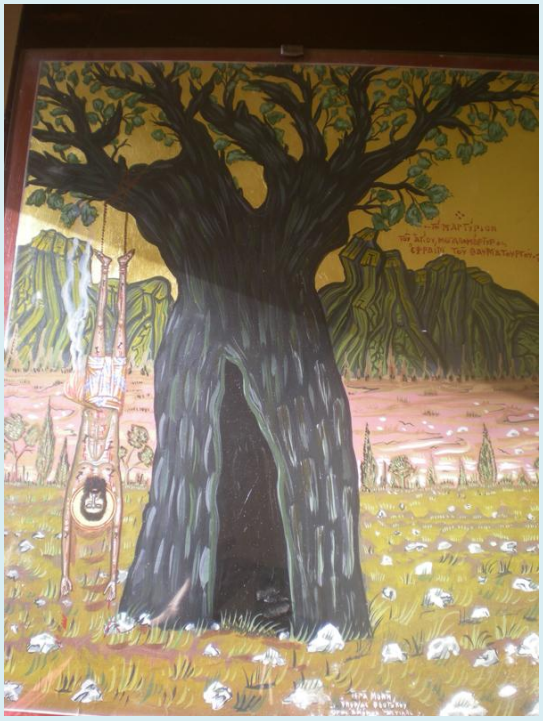

Sfântul Efrem cel nou a adormit în Domnul în ziua de 5 mai 1426, într-o zi de joi, în jurul orei 09.00, în vârstă fiind de numai 42 de ani. Bătaia şi tortura zilnică nu l-au făcut pe Sfântul Efrem să renunţe la Hristos şi să devină musulman. Sfintele lui moaşte au fost descoperite în data de 3 ianuarie 1950.

Descoperirea moaştelor Sfântului Efrem cel nou - 3 ianuarie 1950

Atât viaţa, cât şi faptele şi martiriul sfântului, dimpreună cu Sfintele lui moaşte, au rămas tăinuite vreme de mai bine de cinci sute de ani. Din rânduiala lui Dumnezeu însă, Sfântul Efrem cel nou va fi descoperit în ziua de 3 ianuarie 1950.

În acea vreme s-a ridicat o mănăstire de maici pe locul celei vechi, în care a vieţuit o vreme Sfântul Efrem cel nou. Stareţa de atunci, maica Macaria, adormită în Domnul la data de 23 aprilie 1999, se plimba printre ruinele mănăstirii celei vechi, primind gândul despre mulţimea Sfintelor Moaşte ce au hrănit acel pământ sfânt.

Vreme îndelungată, maica s-a rugat lui Dumnezeu să o învrednicească de a-i descoperi măcar unul dintre mulţimea sfinţilor martirizaţi în acel loc.

În chip minunat, maicii i s-a descoperit să sape într-un anumit loc din zonă. Chemând pe unul dintre muncitorii ce munceau la mănăstire, maica i-a arătat locul cu pricina şi l-a rugat să sape acolo. Nevrând, muncitorul a plecat la treaba lui.

Maica s-a ruga însă lui Dumnezeu să nu îi ajute aceluia. Încercând să muncească cele spre care plecase, muncitorul nu izbuti nimic, toate mergându-i pe dos. Aducându-şi aminte de maică stareţă, el veni şi făcu ascultare.

Muncitorul începu să sape, oarecum mâhnit de această cerere lipsită de rost. Săpând grăbit şi fără de grijă, maica l-a rugat să sape mai lin, spre a nu stica Moaştele pe care le va găsi. Luată în râs, muncitorul a continuat până ce dăde de Capul unui sfânt, minunat mirositor. Înmărmurit, muncitorul a căzut la pământ.

Plecând muncitorul, maica a îngenuncheat şi a sărutat cu mare evlavie sfintele Moaşte. Săpând cu mâinile sale, ea a dat peste mânecile rasei sfântului, păstrată neputrezită, precum şi peste corpul întreg al unui sfânt mucenic.

Săvârşind în acel loc slujba Vecerniei, maica auzi în spatele ei paşii unui bărbat ce păşea sigur pe el.

Dintr-o dată, auzi zicându-i-se: "Cât timp vrei să mă mai laşi aici?" În acea clipă, ea văzu înaintea ei un călugăr înalt, cu barbă până la piept.

Maica i-a răspuns, zicând: "Iartă-mă, dar mâine, cum se luminează de ziuă, voi avea grijă de tine." Atunci, sfântul s-a făcut nevăzut.

A doua zi, maica Macaria a curăţat Sfintele Moaşte şi le-a aşezat în Altarul bisericii mănăstirii, înaintea lor aprinzând o candelă. În aceeaşi noapte, Sfântul Efrem cel nou i-a apărut maicii, în vis, spunându-i numele său, cât şi cele despre viaţa lui. Mai apoi, maica le va aşeza înaintea sfintei lui icoane, spre închinare şi mângâiere celor ce vin şi cad cu credinţă înaintea lor.

Mai multe amănunte despre Sfântul călugăr Efrem avea să afle o femeie angajată la fundaţia mănăstirii. Acesteia, sfântul i s-a arătat în vremea rugăciunii, zicându-i: ***"Sunt marele mucenic Efrem. M-am născut la 14 septembrie, ziua Sfintei Cruci şi tot la 14 septembrie de Sfânta Cruce a început mucenicia mea, pe când aveam patruzeci şi doi de ani. Să îi spui Macariei să-mi ridice un mic paraclis în cotitura drumului. Acolo obişnuiam să stau să mă odihnesc. Mormântul mi-a fost o peşteră. Barbarii şi mort mă torturau."***

În data de 29 aprilie 1966, sfântul i s-a arătat unei alte măicuţe, căreia i-a descoperit cele legate de moartea lui martirică.

Moaştele Sfântului Efrem cel nou se află în biserica centrală a mănăstirii, ele săvârşind nenumărate minuni.

Viaţa şi pătimirile Sfântului Efrem cel nou - Marele mucenic din Nea Makri, Grecia

Sfântul Efrem cel nou - marele mucenic, marele tămăduitor, grabnicul ajutător întru toate nevoile şi marele făcător de minuni - s-a născut în Grecia pe data de 14 septembrie 1384 (de ziua Sfintei Cruci).

Sfântul Efrem cel nou a rămas orfan de tată încă de mic copil, astfel că el împreună cu ceilalţi 6 fraţi ai săi au fost îngrijiţi numai de mama sa evlavioasă.

La vârsta de 14 ani, Sfântul Efrem cel nou a intrat ca monah în Mănăstirea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu de pe Colina Neprihăniţilor, din regiunea grecească Attica (de lângă localitatea Nea Makri).

Pe data de 14 septembrie 1425 (tot de ziua Sfintei Cruci, când Sfântul Efrem cel nou împlinea 41 de ani de viaţă şi 27 de ani de aspră nevoinţă călugărească), Sfântul Efrem cel nou a fost luat în robie de către turcii care au atacat mănăstirea de pe Colina Neprihăniţilor, iar ceilalţi călugări din obştea sa au fost decapitaţi.

Turcii l-au torturat de nenumărate ori şi în multe feluri pe Sfântul Efrem cel nou, timp de 8 luni, în speranţa că-l vor face să se lepede de credinţa ortodoxă şi să se facă musulman. Văzând că nu reuşesc să-l convingă, turcii au hotărât să-l omoare.

Astfel, turcii l-au spânzurat pe Sfântul Efrem cel nou de un copac (mai exact de un dud, care mai există şi astăzi în acel loc) cu capul în jos, i-au străpuns trupul cu multe cuie lungi, de fier, apoi i-au înfipt în pântece un tăciune aprins.

În urma acestor chinuri cumplite, Sfântul Efrem cel nou, marele mucenic, şi-a dat sufletul în mâinile Domnului, pe data de 5 mai 1426, la vârsta de 42 de ani.

Vreme de peste 500 de ani, nimeni nu a ştiut nimic despre acest mare mucenic, iar în data de 3 ianuarie 1950, monahia Macaria a descoperit, prin revelaţie dumnezeiască, Sfintele moaşte ale marelui mucenic Efrem cel nou, precum şi viaţa şi pătimirile sale.

De aceea, Sfântul Efrem cel nou, marele mucenic din Nea Makri (Grecia), este sărbătorit de două ori pe an: pe 3 ianuarie (ziua aflării Sfintelor sale moaşte) şi pe 5 mai (ziua adormirii sale întru Domnul, în urma chinurilor cumplite suferite ca mare mucenic).

Pătimirile Sfântului Efrem cel nou - marele mucenic din Nea Makri, Grecia

Martiriul Sfântului Efrem cel nou - marele mucenic din Nea Makri - a durat 8 luni:

- *a început pe data de 14 septembrie 1425 (de ziua Sfintei Cruci, care este şi ziua de naştere a Sfântului Efrem cel nou), când turcii au cotropit Mănăstirea aflată pe Colina Neprihăniţilor (Nea Makri - Grecia) şi au ucis pe ceilalţi monahi prin decapitare, iar pe Sfântul Efrem l-au luat în robie;*
- *s-a sfârşit pe data de 5 mai 1426, într-o zi de marţi, la ora 9 dimineaţa, când Sfântul Efrem cel nou şi-a dat sufletul în mâinile Domnului, în urma chinurilor cumplite la care fusese supus (a fost spânzurat cu capul în jos, în pântece i-au înfipt un tăciune aprins şi i-au sfâşiat carnea).*

În toată această perioadă de 8 luni de robie, turcii l-au chinuit zi de zi pe Sfântul mare mucenic Efrem cel nou, pentru a-l determina să-şi lepede credinţa ortodoxă şi să se facă musulman.

Pătimirile suferite de Sfântul Efrem cel nou, marele mucenic din Nea Makri, au fost descoperite prima dată monahiei Macaria, apoi şi altor credincioşi din Grecia.

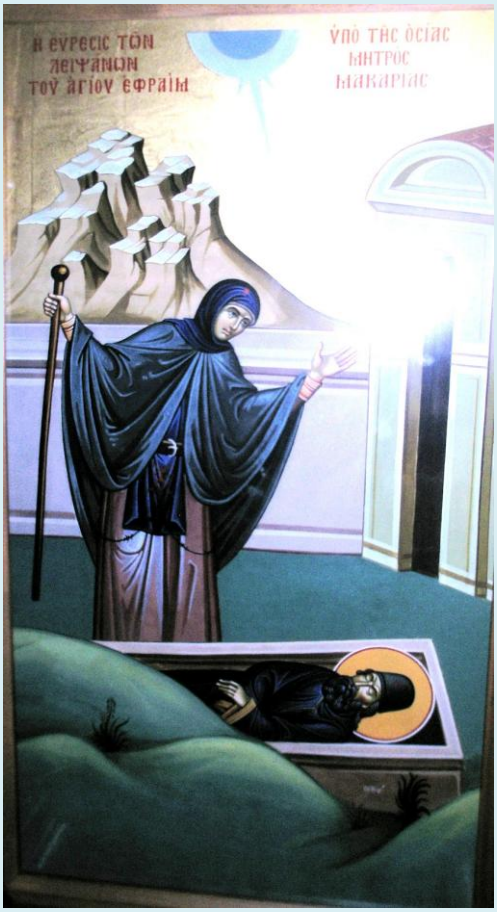

Sfântul Efrem cel nou li s-a arătat acestor oameni uneori aievea (în realitate), iar alte ori s-a arătat în vis, pentru a-i îmbărbăta şi a le promite ajutorul său (pe care

oamenii l-au primit neîntârziat), apoi Sfântul Efrem le-a dezvăluit o parte din chinurile cumplite pe care le-a suferit pentru că şi-a păstrat credinţa ortodoxă.

***

Un credincios din Atena a văzut într-o vedenie înspăimântătorul martiriu al marelui mucenic şi tămăduitor Efrem.

Iată cum descrie acesta pătimirile marelui mucenic Efrem cel nou: "I-am văzut pe sălbaticii şi turbaţii necredincioşi coborând de pe coasta muntelui, însetaţi de sânge şi de răzbunare împotriva monahilor creştini. Ţelul lor era de a-i ucide pe călugări, după ce îi vor fi supus la chinuri cumplite. Toţi strigă şi îşi rotesc săbiile deasupra capului, dând naştere unei atmosfere pline de sălbăticie şi brutalitate.

Ei sosesc la mănăstire, în această mică oază cu chiliile ei albe şi cu bisericuţa lor: loc nevinovat şi neprihănit, deschis care Dumnezeu şi dăruit oamenilor, cu uşurinţă cotropit de cei sălbăticiţi.

Încep să-i supună la aspre chinuri pe monahi. Dintre toţi, Sfântul Efrem este cel mai paşnic şi cel mai netulburat. Acest lucru îi scoate din minţi. Astfel, în vreme ce altora le taie capul cu săbiile, pe Sfânt îl pun în lanţuri pentru a-l căzni şi pentru a-i înfrânge voinţa cea către Dumnezeu, pentru a-l sili să se lepede de credinţa sa.

Îl închid într-o mică celulă, fără mâncare şi fără apă. Îl bat zi de zi, îl chinuiesc, îl umilesc, îi cer să-şi lepede credinţa. Zilele trec fără ca ei să dobândească ceea ce râvnesc. Sfântul rămâne nestrămutat în credinţa faţă de Dumnezeul Cel adevărat, astfel că ei decid să pună capăt vieţii lui, după ce mai întâi îl chinuiseră în chip înspăimântător.

Atunci îl scot pe Sfânt din mica închisoare şi îl duc la copacul muceniciei sale, dudul care în aceste zile este plin de frunze, toate verzi. Îl atârnă cu capul în jos şi încep să-l bată cu turbare. Îl lovesc, îl înjură, îşi bat joc de el, Îl iau în râs pe Dumnezeul lui:
- Unde este Dumnezeul tău ca să te ajute acum?

Sfântul nu-şi pierde bărbăţia. Se roagă:
- Doamne, nu ţine seama de vorbele acestor oameni, însă facă-se voia Ta.

Îi smulg barba, îl tiranizează. Puterile lui se sleiesc. Unul, cu o bucată de fier, îl loveşte în cap cu turbare, în partea stângă, lângă sprânceană. Veşmintele sale sunt zdrenţuite, trupul îi este aproape dezgolit, rănile fără de număr. Dar ei încă nu

sunt sătui de sânge. Ar vrea să-l mai chinuiască. Atunci, unul din cei care îl martirizează ia o bucată de lemn aprins şi i-l înfundă cu putere în pântece (în buric). Urletele sale sunt sfâşietoare, durerea lui nemăsurată. Ochii îi sunt sângerii. Sângele îi curge din pântece cu îmbelşugare, dar ei nici acum nu se opresc. Iau de la capăt aceleaşi cazne dureroase, de mai multe ori. Trupul său se zbate ca şi cel al unui peşte când îl scoţi din apă. Toate mădularele sale sunt cuprinse de spasme. Şi, curând, Sfântul nu mai are putere să vorbească. Puterile îl părăsesc, mai poate doar să se roage întru sine şi să-I ceară iertare lui Dumnezeu. Din gură îi curge sânge şi salivă, în acelaşi timp. Pământul de sub el s-a adăpat cu sângele său, care curge din belşug. Îşi pierde cunoştinţa.

Păgânii îl socotesc mort. Cu o sabie taie frânghia care îl ţine agăţat în copac şi trupul lui cade la pământ. Dar nebunia care îi mână nu se opreşte. Îl lovesc cu picioarele, îl bat, chiar şi acum, când îl cred mort...

După câtăva vreme Sfântul îşi vine puţin în fire. Cu puţinele puteri care i-au mai rămas, îşi întredeschide pleoapele. Se roagă şi îi aud glasul inimii:
- Doamne, în mâinile Tale încredinţez duhul meu.

Degetele sale se înfig de durere în pământ şi, în această clipă, sufletul său se desparte de trupul lui de mucenic. Atunci Îngerul Domnului se pogoară din Cer. În mâini ţine o pernă roşie, din catifea. Deasupra aşează sufletul Sfântului şi se suie spre Cer. Atunci văd Îngeri înşiraţi la dreapta şi la stânga, alcătuind o mare cărare cerească, iar Îngerul Domnului trece prin mijlocul lor, însoţindu-l pe Sfântul Efrem către Domnul.

Iar Domnul îl întâmpină, zicându-i: "Vrednic eşti, Efrem căci pe Hristos l-ai mărturisit!"

***

Ceea ce s-a întâmplat în continuare cu Sfântul mare mucenic Efrem cel nou a fost descoperit într-o vedenie unei călugăriţe de la Sfânta Mănăstire Bunavestire din Nea Makri, Grecia.

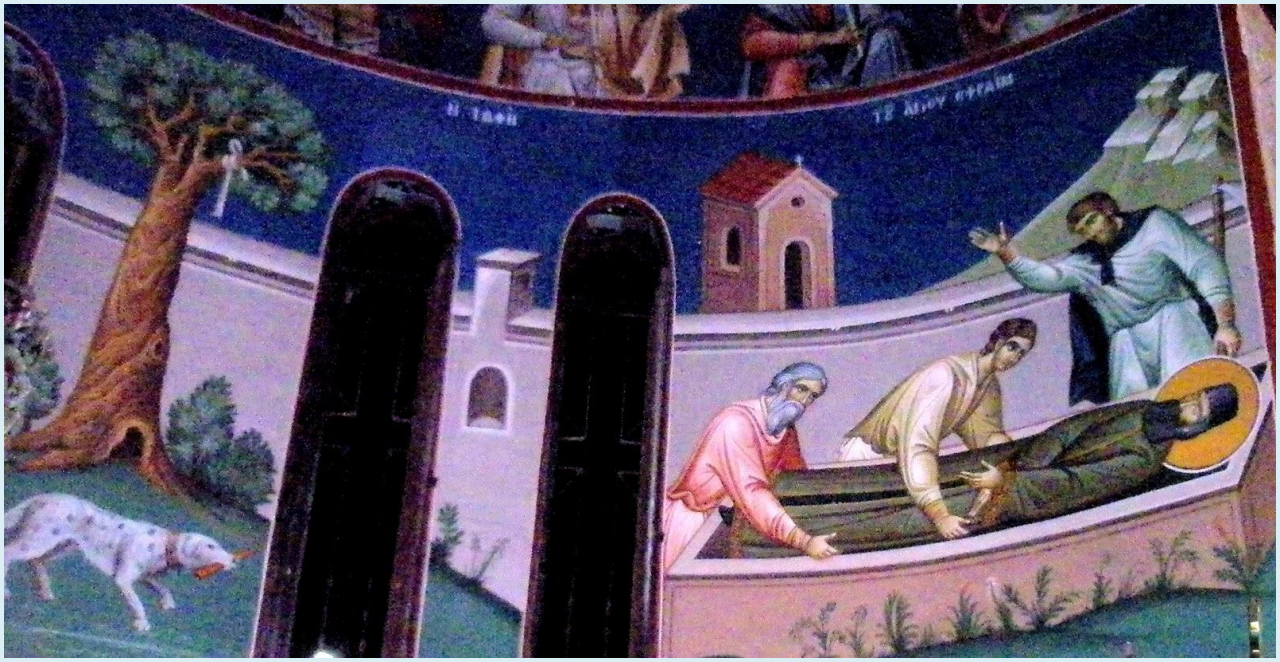

Măicuţa a văzut cum un câine din mănăstirea din acele vremuri, alb cu pete negre, care trăise în vremea Sfântului, se ţinea pe aproape de copacul scorburos (este vorba despre dudul de care a fost spânzurat Sfântul Efrem cel nou, dud care există şi astăzi, în jurul căruia s-a construit în zilele noastre un paraclis).

Câinele era foarte nefericit şi lacrimile îi curgeau din ochi. Atunci, trei ţărani intrară în mănăstire; pe dată câinele începu un du-te-vino între ţărani şi copacul cel scorburos, lătrând.

Unul din bărbaţi a înţeles că se întâmplă ceva. Se apropiară şi văzură trupul însângerat şi ciopârţit al Sfântului. Au săpat o groapă şi au aşezat trupul în ea. După ce ei au luat trupul Sfântului, câinele alergă la scorbură şi luă o bucată din trup, căzută în urma numeroaselor chinuri la care fusese supus, şi, ţinând-o cu delicateţe între dinţi, o puse în mormânt laolaltă cu trupul Sfântului. Apoi oamenii acoperiră mormântul şi plecară.

***

În iunie 1971, Sfântul Efrem cel nou - marele mucenic din Nea Makri - i s-a arătat în vis unei măicuţe de la Mănăstirea sa de pe Colina Neprihăniţilor, şi i-a dezvăluit o parte din chinurile la care a fost supus de acei otomani necredincioşi.

Sfântul Efrem i-a spus cu glasul său blând:
"- Dacă ai şti cât am pătimit, chiar şi la cap ... " şi i-a arătat cu mâna:

"- Mi-au înfipt cuie mari şi mi-au pironit capul de un copac."

Sfântul şi-a făcut Semnul Sfintei Cruci şi a continuat:
"- Cu multe, foarte multe cuie."

***

Unei alte maici de la Mănăstirea sa de pe Colina neprihăniţilor (Nea Makri), Sfântul Efrem cel nou i s-a arătat tot în vis şi i-a spus că a suferit foarte mult în timpul martiriului său care a ţinut 8 luni, mai ales în ultima zi, când păgânii i-au înfipt un lemn aprins în pântece, astfel că măruntaiele sale ardeau, în timp ce trupul îi era străpuns cu multe cuie, din acelea cu care fusese răstignit Domnul nostru Iisus Hristos.

(Cartea"Viaţa, arătările, minunile, acatistul şi paraclisul Sfântului Efrem cel nou, grabnicul ajutător şi marele făcător de minuni", Editura Sofia, Bucureşti, 2008, Ediţia a II-a)

Viaţa Sfântului mare mucenic şi tămăduitor Efrem cel nou

Numele său din lume a fost Constantinos Morfis şi s-a născut în oraşul Trikala (Grecia), în 14 septembrie 1384, în ziua prăznuirii Sfintei Cruci. Sfântul Efrem a rămas de mic orfan de tată şi a crescut în multe nevoi dimpreună cu mama sa văduvă şi cei şase fraţi ai lui. Dar harul lui Dumnezeu a mângâiat adeseori inimile lor, iar mai apoi a ridicat din mijlocul lor un mare Sfânt al Bisericii Mântuitorului Hristos.

În anul 1393, oraşul Trikala din regiunea Thessalia a fost cucerit de otomani, iar în 1395, în Tesalonic au început „recrutările" de noi soldaţi pentru armata turcă. Aceşti soldaţi, numiţi şi ieniceri, nu erau nimic altceva decât băieţi şi tineri creştini cu vârsta cuprinsă între 14 şi 20 de ani. Ei erau luaţi cu sila de mici din familiile lor, fiind crescuţi într-un regim cazon şi auster de către turci, spălându-li-se minţile şi fiind îndoctrinaţi cu credinţa islamică. Ajunşi la vârsta la care puteau fi sacrificaţi pentru ţelurile sultanului, ei deveneau armata de bază şi totodată corpul de elită al soldaţilor Imperiului Otoman.

Pe când avea 14 ani, în 1398, pentru a nu fi luat cu sila în oştile turceşti, Sfântul Efrem şi-a părăsit mama văduvă şi fraţii şi a intrat în Mănăstirea Buneivestiri de pe Muntele Amonon din Attica, unde a vieţuit vreme de aproape 27 de ani, trăind în

curăţie, ascultare şi mari nevoinţe pustniceşti, devenind locaş al Sfântului Duh. După ce a împlinit 30 de ani, Sfântul Efrem a primit hirotonia întru preot.

În anul 1424, turcii au cotropit Mănăstirea şi au distrus-o, măcelărindu-i ori decapitându-i pe toţi călugării din obşte; deoarece Sfântul Efrem se nevoia într-o peşteră pustnicească, a fost izbăvit de această moarte cumplită. Însă în timpul unei razii din toamna anului 1425, Sfântul a fost aflat de turci în Mănăstire şi a fost robit deîndată. Din ziua de 14 septembrie, când împlinea 41 de ani, Sfântul Efrem şi-a început urcuşul mucenicesc, căci vreme de opt luni şi jumătate turcii l-au chinuit în fel şi chip, nădăjduind să-l facă să se lepede de Hristos şi să-l mărturisească pe Alah drept dumnezeu. Astfel, ziua de 14 septembrie a devenit pentru Sfântul Efrem o a doua naştere prin crucea pătimirilor.

Rămânând netulburat şi luminos prin rugăciune şi credinţă, Sfântul Efrem a fost torturat în chip cumplit de către turci, chiar în curtea Mănăstirii în care se nevoise atâţia ani. Apoi turcii l-au închis într-o cămăruţă mică, fără hrană sau apă, bătându-l în fiecare zi şi sperând că-l vor birui şi se va lepăda de Hristos pentru a deveni musulman. Vreme de mai multe luni, Sfântul Efrem a îndurat chinuri şi torturi groaznice. Când turcii au priceput că, orice vor face, Sfântul va rămâne credincios lui Hristos, au hotărât să-l omoare la praznicul Învierii, spre mai multă batjocorire a creştinătăţii.

Din pricină că turcii nu au izbutit să-l înfrângă pe Sfântul Efrem prin nici un fel de căznire, dar şi pentru ca el să nu fie o pildă de stăruinţă în credinţa în Hristos, păgânii l-au spânzurat cu picioarele în sus de un dud şi i-au înfipt un tăciune aprins în pântece. Rugăciunea către Dumnezeu a fost nedezlipită de buzele Sfântului Efrem şi astfel a avut putere să biruiască până în sfârşit toate caznele agarenilor, iar sufletul şi l-a dat lui Dumnezeu tot întru rugăciune.

În vremea celor din urmă pătimiri ale Cuviosului Mucenic, batjocoritorii turci strigau către el: „Unde este Dumnezeul tău?! De ce nu te ajută?!”, iar Sfântul Efrem se ruga astfel: ***„O, Dumnezeule, nu ţine seama de cuvintele acestor oameni, ci facă-se voia Ta, căci Tu le-ai rânduit pe acestea!”.***

Din cele descoperite Maicii Macaria în chip dumnezeiesc, aflăm că atunci când turcii l-au atârnat pe Sfântul Efrem de dud, l-au bătut până l-au sleit de puteri. Ca să îl trezească din starea de sfârşeală, au început să-l tragă de barbă şi să i-o smulgă. Din pricina multelor bătăi, hainele Sfântului erau numai zdrenţe, trupul fiindu-i acoperit mai mult de răni şi sânge decât de veşminte. Priveliştea era cutremurător de jalnică. Cu toate acestea, îndrăcirea turcilor nu avea măsură şi

pofta lor nebună nu se sătura de sânge. Atunci, unul dintre chinuitori a luat un tăciune aprins şi, luându-şi avânt, l-a înfipt cu toată puterea în pântecele Sfântului Efrem. Durerea va fi fost atât de mare, încât mintea omenească nu poate să şi-o închipuie şi să o cuprindă în cuvinte. Sângele curgea din pântece, însă turcii nu s-au oprit nici acum. Trupul Sfântului se zvârcolea de durere şi toate mădularele îi erau o rană. Apoi, din pricina suferinţei, Sfântul şi-a pierdut puterea de a mai grăi şi s-a rugat Domnului în taină să îi ierte păcatele. Din gura lui au tâşnit sânge şi salivă, iar pământul dimprejur era deja înroşit de sânge şi de bucăţi din carnea lui.

Gândindu-se că a murit, turcii l-au dat jos din copac, iar trupul Sfântului a căzut la pământ, îndrăcirea lor nu avea saţ în cruzime, aşa încât au început să lovească cu piciorul în Sfânt şi să-l bată cu toată puterea.

După o vreme, Sfântul Efrem a deschis ochii şi a rostit: ***„Doamne, în mâinile Tale încredinţez duhul meu”***, şi odată cu aceste cuvinte sufletul lui a părăsit trupul. Era la ora 9 dimineaţa, în ziua de 5 mai a anului 1426 – fiind atunci Marţea Luminată, a treia zi de Paşti. Turcii au făcut acest lucru spre a defăima şi urâţi marele praznic al Învierii Domnului, însă nu ne îndoim că la plecarea lor din viaţa aceasta, Dumnezeu le-a arătat că acela pe care l-au chinuit cu atâta bestialitate a dobândit viaţa fără de moarte.

Turcii au batjocorit şi ciopârţit trupul Sfântului după ce acesta şi-a încredinţat duhul în mâinile lui Dumnezeu, dar mai apoi rămăşiţele pământeşti au fost adunate şi îngropate cu cinste de către ţărani creştini din împrejurimile Mănăstirii.

(Fragmente din ”Sfântul Efrem cel nou. Viaţa, acatistele, paraclisul, rugăciuni la felurite trebuinţe”, Editura Sophia)

Înfăţişarea Sfântului Efrem cel nou, marele mucenic din Nea Makri, Grecia

Iată care sunt trăsăturile Sfântului Efrem cel nou - marele mucenic din Nea Makri, Grecia - aşa după cum Sfântul Efrem însuşi s-a arătat aievea (în realitate) sau în vis monahiei Macaria şi altor credincioşi.

Sfântul Efrem cel nou era:

- *înalt de statură (aşa după cum este înfăţişat şi în multe icoane),*
- *măsliniu la înfăţişare,*
- *cu ochii mici, rotunzi şi cu uşoare riduri pe la colţuri;*
- *barba sa era puţin buclată, de culoare neagră şi îi acoperea gâtul, apoi se despărţea într-o parte şi în alta şi în faţă;*
- *purta uneori îmbrăcăminte călugărească, alteori veşminte preoţeşti;*
- *în mâna stângă ţinea o flacără foarte strălucitoare, iar alteori o lumânare strălucitoare,*
- *iar cu mâna sa dreaptă binecuvânta;*
- *este sobru şi foarte trist (aşa cum apare şi în icoane);*
- *este foarte slab, având trupul aproape scheletic.*

Sfântul Efrem cel nou - Sfintele moaşte

Descoperirea moaştelor Sfântului Efrem cel nou

După mai bine de 500 de ani, Dumnezeu a descoperit - pe data de 3 ianuarie 1950 - moaştele pline de har ale Sfântului mare mucenic Efrem cel nou, moaşte care răspândesc o mireasmă dumnezeiască şi care sunt izvor de tămăduire pentru cei care li se închină cu credinţă şi îi cer ajutor Sfântului Efrem cel nou.

Moaştele Sfântului Efrem cel nou

Sfintele Moaşte ale Sfântului Efrem cel nou au fost descoperite de stareţa Mănăstirii Buneivestiri (monahia Macaria) prin revelaţie dumnezeiască, astfel:

În timp ce se plimba printre ruinele vechii mănăstiri, monahia Macaria se ruga Bunului Dumnezeu să-i descopere pe unul dintre Sfinţii care s-au nevoit la acea mănăstire şi care şi-a dat viaţa pentru apărarea credinţei ortodoxe.

Maica Macaria s-a rugat mult timp şi după o vreme, a auzit un glas care i-a spus: ***"Sapă acolo şi vei afla ceea ce doreşti."*** şi i s-a arătat în chip tainic un colţ de pământ din pridvorul mănăstirii. Mai târziu, acelaşi glas a răsunat mai puternic şi i-a poruncit: "Sapă acolo şi vei afla ceea ce doreşti!".

Într-o zi, stareţa i-a spus unui muncitor care ajuta la repararea mănăstirii să sape în zonă care i se arătase în revelaţia dumnezeiască. Dar omul nu ascultă de maica stareţă şi săpa undeva mai departe de locul indicat de tainicul glas. După ce a încercat în 3-4 locuri şi a dat de pietre de fiecare dată, muncitorul s-a întors la locul pe care i-l arătase maica la început şi a început să sape nervos.

Stareţa Macaria îl rugă să lucreze cu atenţie, deoarece acolo putea fi îngropat cineva. Când a ajuns la o adâncime de 1,7 metri, muncitorul a descoperit craniul unui om şi în aceeaşi clipă, s-a răspândit împrejur o mireasmă de nespus. Muncitorul a amuţit, s-a îngălbenit la faţă şi maica l-a rugat să o lase singură puţin.

Racla cu moaştele Sfântului Efrem cel nou

Monahia Macaria a îngenuncheat cu evlavie şi a îmbrăţişat rămăşiţele Sfântului, presimţindu-i adânc măreţia martiriului. Sufletul ei s-a umplut de bucurie, deoarece aflase o mare comoară. Cu multă grijă, maică a îndepărtat pământul şi a descoperit Sfintele moaşte întregi.

Maica şi-a dat seama că este vorba de un preot, deoarece, dând la o parte pământul din dreptul mâinilor, maica a zărit marginile mânecii unei haine preoţeşti. Haina era foarte curată, nu avea nici cea mai mică urmă de praf; era cusută grosolan, având o cusătură precum cele din vremurile de demult, iar grosimea firului era mai mare de 1 milimetru.

Prima arătare a Sfântului Efrem cel nou

În timp ce stareţa Macaria curăţa moaştele de pământ, s-a înserat şi a început să plouă, astfel că maica a lăsat moaştele într-o nişă deasupra mormântului şi s-a dus să citească Vecernia. Maica se ruga singură în biserică şi deodată, a auzit paşi care veneau dinspre mormânt şi au ajuns până la uşa bisericii.

Paşii erau puternici şi hotărâţi, ca ai unui bărbat viguros. Paralizată de spaimă, monahia Macaria nu s-a întors şi a auzit un glas spunându-i: ***"Până când mă vei lăsa acolo? Şi el, care mi-a pus capul aşa … !"***

Dându-şi seama că cel care s-a apropiat era Sfântul pe care tocmai îl descoperise, maica s-a întors şi l-a văzut. ***Sfântul era înalt de statură, cu ochi mici, rotunzi şi cu uşoare riduri pe la colţuri. Barba sa era neagră şi puţin ondulată. Purta îmbrăcăminte călugărească şi în mâna stângă ţinea o făclie foarte strălucitoare, iar cu mâna sa dreaptă binecuvânta.***

Maica s-a umplut de bucurie, frica i-a dispărut şi i-a spus Sfântului: ***“Iartă-mă, mâine, îndată ce Dumnezeu va face să răsară zorii zilei, mă voi îngriji de tine.”*** Sfântul s-a făcut imediat nevăzut.

Sfântul Efrem cel nou îşi dezvăluie numele

A doua zi, Stareţa Macaria a luat Sfintele moaşte, le-a curăţat, le-a pus într-o firidă în Sfântul Altar şi a aprins o candelă alături. În aceeaşi seară, maica l-a văzut în somn pe Sfântul nou descoperit stând în picioare în biserică şi ţinând alături o icoană în mărime naturală, îmbrăcată în argint şi lucrată de mână. Lângă el se afla un policandru, sub care maica a aprins o lumânare de ceară curată. Sfântul i-a spus: ***“Îţi mulţumesc mult! Mă numesc Efrem.”***

Puterea moaştelor Sfântului Efrem cel nou

Moaştele Sfântului Efrem cel nou sunt tămăduitoare . Mulţi oameni bolnavi care s-au atins de moaştele Sfântului Efrem cel nou - sau care au fost însemnaţi în Semnul Sfintei Cruci cu Sfintele sale moaşte - s-au vindecat complet, indiferent de ce boală sufereau. Aceştia s-au rugat cu lacrimi Sfântului Efrem şi şi-au pus toată nădejdea în el.

Unii au citit Acatistul Sfântului Efrem cel nou şi/sau Paraclisul Sfântului Efrem cel nou, alţii i-au promis diferite daruri în schimbul vindecării, alţii pur şi simplu l-au rugat cu credinţă fierbinte şi evlavie să-i însănătoşească, iar pentru unii oameni s-au rugat alţii Sfântului Efrem, deoarece aceştia erau pe patul de moarte şi nu se puteau ruga.

Sfântul Efrem a auzit rugăciunile acestor oameni şi i-a vindecat foarte grabnic de bolile de care sufereau. Astfel, prin atingerea sau însemnarea în semnul Sfintei Cruci cu moaştele Sfântului Efrem cel nou, mulţi oameni s-au vindecat de:

- *cancer,*
- *paralizie,*
- *orbire,*
- *amnezie gravă,*
- *dureri puternice de cap, iar*
- *alţii s-au ridicat de pe patul de moarte.*

Moaştele Sfântului Efrem cel nou răspândesc mireasmă

Moaştele Sfântului Efrem cel nou din Nea Makri răspândesc uneori bună mireasmă, pentru a le întări credinţa celor din jur sau pentru a-şi demonstra sfinţenia.

Astfel s-a întâmplat atunci când mănăstirea a fost vizitată de mitropolitul locului, care nu era convins de sfinţenia Sfântului Efrem cel nou. Pentru a verifica dacă moaştele din raclă sunt într-adevăr ale unui Sfânt, mitropolitul şi-a pus mitra pe racla cu Sfintele moaşte, zicându-şi: "Dacă este un Sfânt, nu-i va plăcea să o pun acolo, dar o voi lăsa, totuşi, ca să-mi dea un semn". Iar semnul a venit imediat, deoarece, la sfârşitul Sfintei Liturghii, din raclă a început să izvorască încontinuu mir sfinţit, ca o pâclă albă, groasă de 80 cm şi lungă de 10 m, făcând rotocoale şi răspândind o mireasmă de negrăit.

("Viaţa, arătările, minunile, acatistul şi paraclisul Sfântului Efrem cel nou, grabnicul ajutător şi marele făcător de minuni", Editura Sofia, Bucureşti, 2008, Ediţia a II-a)

Fotografii realizate la Mănăstirea Sfântul Efrem cel nou, Nea Makri-Grecia

Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou

Fotografii realizate la Mănăstirea Sfântul Efrem cel nou, Nea Makri-Grecia

Sfântul Efrem cel nou – La Taifas - Patimile şi descoperirea Sfintelor sale moaşte

Fotografii realizate la Mănăstirea Sfântul Efrem cel nou, Nea Makri-Grecia

Unul din cei mai nou-descoperiţi sfinţi ai zilelor noastre este Sfântul Efrem cel nou. Cum nici o lumină nu poate fi ţinută sub obroc prea mult timp, acest minunat sfânt a fost descoperit în secolul XX de către o măicuţă de la Mănăstirea Buna Vestire din oraşul grecesc Nea Makri.

Astăzi, mănăstirea care adăposteşte moaştele sfântului este una din cele mai vizitate locuri din Grecia. Se mai numeşte şi Colina neprihăniţilor. Sfântul este prăznuit la data de 3 ianuarie - ziua aflării Sfintelor Moaşte şi pe 5 mai - ziua morţii sale martirice.

Viaţa

Sfântul Efrem cel nou s-a născut sub numele de Constantin, în ziua prăznuirii Sfintei Cruci, lucru deloc întâmplător. ***Acest sfânt avea să cunoască el însuşi drumul şi crucea patimilor care duc spre Mirele Hristos - destinaţia dorită de sfânt încă din tinereţe. Efrem cel Nou s-a făcut monah pe când avea numai 14 ani. Moartea cumplită suferită de mucenic s-a petrecut când acesta avea 42 de ani.***

Fericita descoperire a moaştelor sale s-a făcut print-o mare minune în 1950, pe data de 3 ianuarie. Sfântul său trup este întreg. Din el izvorăşte un miros bine-plăcut de mir. De aceea el este numit şi tămăduitorul, întrucât mirul care curge de la icoana sa este făcător de minuni.

Petrecând 27 de ani în mănăstire, sfântul a dus o viaţă liniştită dar aspră, de rugăciune şi post. El a urmat lui Hristos în toate, inclusiv în moartea mucenicească pe lemn. Datorită stării sale îmbunătăţite, Sfântul Efrem cel nou a fost hirotonit ieromonah (preot).

Mănăstirea în care se afla sfântul a fost atacată în anul 1442 de către otomanii păgâni. Întreaga Peninsulă Atica fusese ocupată de turci cu câţiva ani înainte. Mănăstirea a fost pângărită şi distrusă de păgâni. Toţi călugării din mănăstire au fost ucişi prin decapitare, cu excepţia Sfântului Efrem. Acesta se afla în acel ceas

într-o peşteră din afara mănăstirii – un loc tăinuit în care monahul obişnuia să petreacă în mare nevoinţă duhovnicească.

Un an mai târziu, otomanii s-au reîntors, prinzându-l de această dată şi pe Sfântul Efrem cel nou. În data de 14 septembrie, ziua în care împlinea 41 de ani, sfântul a fost luat rob de turci. Aceasta este ziua predestinată de Dumnezeu începutului pătimirilor sale. Sfântul a fost torturat opt luni şi jumătate, în curtea mănăstirii. Însă chinurile groaznice la care a fost supus n-au reuşit să-l facă pe acesta să se lepede de credinţă. Ba mai mult, el se arăta netulburat de cele ce se petreceau, având mereu faţa luminată. Vâzând acestea, turcii s-au înflăcărat şi mai mult de mânie şi l-au chinuit într-un chip şi mai crunt. Numai o minte diavolească putea să scornească mulţimea chinurilor cu care l-au schingiuit păgânii pe sfântul mucenic.

Patimile

Interiorul Paraclisului Sfântului Efrem cel nou din Nea Makri, Grecia - Copacul de care a fost spânzurat Sfântul Efrem şi icoana sa în mărime naturală.

Patimile sale au fost după cum povesteşte însuşi sfântul într-un vis în care s-a arătat:

- *a fost pironit cu cuie de un copac şi spânzurat cu capul în jos, întocmai ca în martiriul apostolilor lui Hristos.*
- *A fost apoi străpuns cu o mulţime de cuie lungi de fier în tot corpul.*
- *În pântece i-au înfipt un lemn aprins care i-a ars interiorul.*

Astfel s-au încheiat chinurile trupeşti ale Sfântului mucenic. Sălbăticia torturilor suferite nu l-au făcut pe sfânt să lepede credinţa creştină şi să se facă musulman. ***El a adormit în Domnul pe 5 mai, într-o joi – ziua patimilor Mântuitorului.***

Aflarea moaştelor

Neprihănitele sale moaşte au fost aflate prin descoperire dumnezeiască după cinci sute de ani. În anul 1950 s-a construit o nouă mănăstire de maici pe locul celei vechi. Stareţa mănăstirii, maica Macaria se gândea mult la mulţimea sfinţilor martiri cau au pătimit acolo şi dorea cu evlavie să afle moaştele a măcar unuia dintre aceştia. Multă vreme s-a rugat maica să îi împlinească Domnul cererea. Şi minunea s-a petrecut după cum urmează:

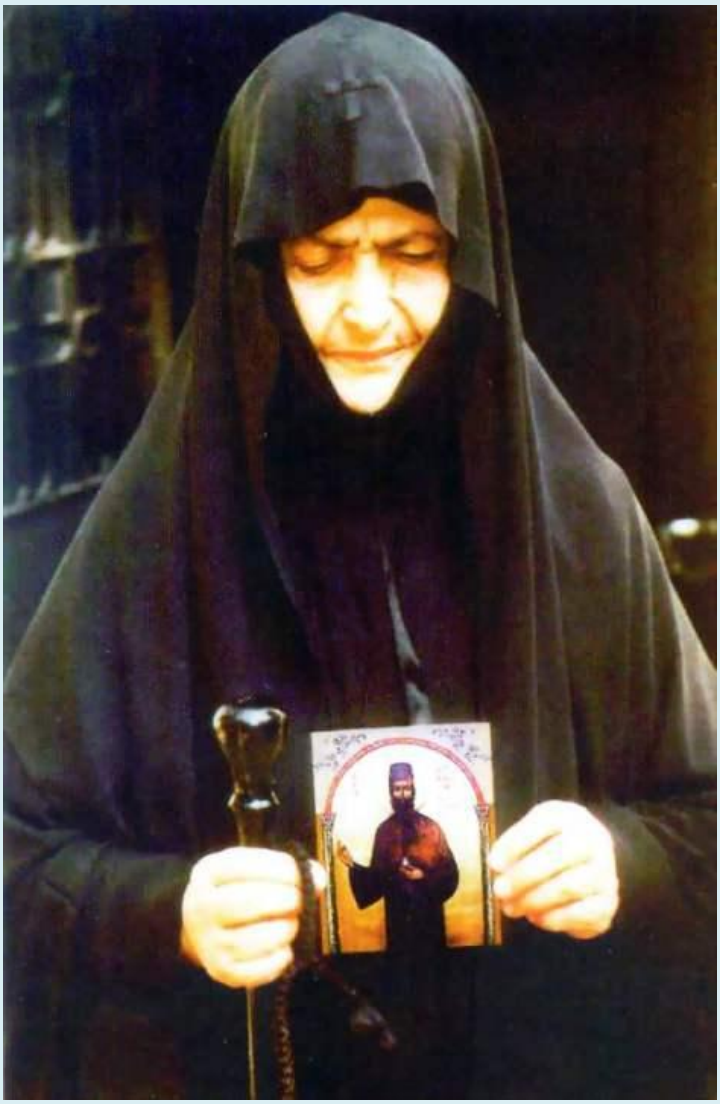

Maica Macaria Desipri care a aflat moaştele Sfântului Efrem cel nou

Maica a primit un gând de sus cu privire la un anumit loc din zonă şi astfel s-a grăbit să roage pe unul din muncitori să sape acolo. Acesta însă nu a dorit să împlinească cererea maicii, crezând că glumeşte. Maica atunci s-a rugat lui Dumnezeu să-l întoarcă pe muncitor. Ducându-se în treaba lui, muncitorul nu a mai fost în stare de nimic.

S-a întors aşadar mâhnit şi a început să sape, lipsit de orice credinţă că va găsi ceva. Maica i-a cerut să sape mai uşor, ca nu cumva să atingă din greşeală Moaştele. Muncitorul a râs, dar la scurt timp a dat de Capul unui sfânt care emana un miros minunat. Vâzând acestea, muncitorul a căzut la pământ de spaimă. Maica a îngenunchiat de bucurie şi s-a rugat cu evlavie. A săpat mai departe cu mâinile, găsind mânecele rasei sfântului monah şi apoi corpul întreg al acestuia, păstrat neputrezit, în pefectă stare.

În acel loc s-a săvârşit mai târziu slujba Vecerniei. În timpul slujbei, maica a auzit în spatele ei paşii unui bărbat care păşea apăsat pe pământ. Dintr-o dată a auzit următoarele: ***”Cât timp vrei să mă mai laşi aici?”***

Întorcându-se, maica a văzut un călugăr înalt, cu barba lungă până la piept. Aceasta i-a făgăduit că mâine, când se va lumina de zi va avea grijă de el. Maica a împlinit făgăduinţa, şi a doua zi a curăţat Sfintele Moaşte, aşezându-le în altarul bisericii.

În noaptea aceea, sfântul s-a arătat din nou maicii, în vis, destăinuindu-i numele şi viaţa lui.

Moaştele au fost apoi aşezate în faţa sfintei sale icoane, spre rugăciune şi închinare.

Aflarea moaştelor Sfântului mare mucenic Efrem cel nou, Grecia (3 ianuarie)

Aflarea moaştelor Sfântului mare mucenic Efrem cel nou se săvârşi la 3 ianuarie 1965 de către maica Macaria Desipri, egumena Mănăstirii Nea Makri din Grecia.

Ai sfinţit locurile prin care ai trecut, prea cuvioase, şi toată firea cea necuvântătoare s-a umplut de buna mireasmă a harului Duhului Sfânt, care se odihneşte întru tine. Ridică-ne şi pe noi din nesimţirea sufletească şi din stricăciunea bolilor trupeşti, împărtăşindu-ne cu darurile cele bogate care se fac lucrătoare prin sfinţitele tale rugăciuni. (din Paraclisul Sfântului Efrem cel nou)

Moaştele Sfântului Efrem cel nou – localizare

Intrarea în Mănăstirea Buneivestiri (Nea Makri)

Moaştele Sfântului Efrem cel nou - marele mucenic din Nea Makri (Grecia) - se găsesc întregi la Sfânta Mănăstire a Buneivestiri a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu (cunoscută şi sub numele de "Mănăstirea Sfântul Efrem") din localitatea Nea Makri, regiunea Attica - Grecia (aproape de Atena).

Localitatea Nea Makri se află în provincia Attica, la nord-est de capitala Greciei – Atena. La poalele Munţilor Penteli, în partea de vest a oraşului Nea Makri, este situată Mănăstirea Sfântului Efrem cel nou, marele făcător de minuni.

Harta Mănăstirii Sfântului Efrem cel nou din Nea Makri

http://sfantul-mare-mucenic-efrem-cel-nou.blogspot.ro/2011/01/moastele-sfantului-efrem-cel-nou-nea.html

Pe harta de mai jos puteţi vedea unde este situată Mănăstirea grecească – steguleţul roşu cu eticheta A – care adăposteşte Sfintele Moaşte întregi ale Sfântului Efrem cel nou, precum şi o scurtă descriere a acestei mănăstiri.

Instrucţiuni de utilizare a hârtii:

- → *pentru a afla mai multe detalii despre această mănăstire, faceţi click pe steguleţul roşu sau pe litera A;*
- → *pentru a deplasa harta: fie folosiţi săgeţile din colţul stânga-sus al hărţii, fie faceţi click-stânga pe mouse şi trageţi mouse-ul în direcţia opusă celei dorite, fără a ridica degetul de pe butonul stâng al mouse-ului;*
- → *pentru a mări (apropia) sau micşora (depărta) imaginea din zona locaţiei dorite: fie faceţi dublu-click sub steguleţul roşu, fie mutaţi imaginea dorită (de sub steguleţ) în centrul hârtii şi apoi apăsaţi butoanele "+" sau "-" din colţul stânga-sus al hărţii;*
- → *implicit harta apare aşa cum este văzută din satelit; dacă doriţi să vedeţi frontierele, străzile şi toate rutele dintre localităţi, apăsaţi butonul "Map" din colţul dreapta-sus al hărţii; iar pentru a vedea formele de relief, apăsaţi butonul "Ter" din dreapta-sus; pentru a reveni la vederea din satelit, folosiţi butonul "Sat".*
- → *pentru a vedea harta aşa cum era la început, reîncărcaţi pagina curentă: fie daţi Refresh la pagina din browser, fie apăsaţi tasta F5.*

View Moaştele Sfântului Efrem cel nou – Marele Mucenic din Nea Makri (Grecia) – mare tămăduitor, grabnic ajutător în toate nevoile şi mare făcător de minuni în a larger map

Adresa Mănăstirii Sfântului Efrem cel nou din Nea Makri

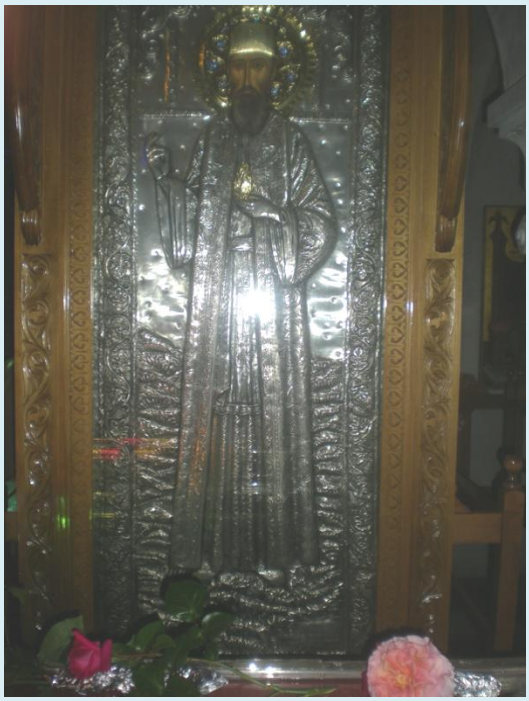

Pentru a ajunge la Mănăstirea Sfântului Efrem cel nou – cunoscută şi sub numele de Mănăstirea Buneivestiri – se merge din Piaţa Centrală a oraşului Nea Makri pe strada Sfânta Parascheva aproximativ 3 kilometri spre vestul oraşului. (Απο την κεντρική πλατεία της Νεας Μάκρης, μέσω της οδού Αγίας Παρασκευής 3 χλμ.)

Adresa Mănăstirii Sfântului Efrem cel nou din Nea Makri este următoarea (adresa este scrisă în limba greacă)

Άγιος Εφραίμ
Ιερά Κοινοβιακή Μονή
Ευαγγελισμού της Θεοτόκου
190 05
Νέα Μάκρη
Τηλ. 22940-91202

Observaţie: Pentru a suna din România în Grecia trebuie să formaţi 00 sau + înaintea numărului de telefon, iar prefixul pentru Grecia este 30. Deci numărul de telefon – care trebuie format din România – al Mănăstirii Sfântului Efrem cel nou este: 00302294091202 sau (echivalent) +302294091202.

Codul Poştal al localităţii Nea Makri este 190 05.

Traducerea în limba română a acestei adrese este:

Sfântul Efrem – noul mucenic
Sfânta Mănăstire a Buneivestiri a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu
Cod Poştal: 190 05
Localitatea Nea Makri din periferia Attica, municipiul Marathon
Grecia
Telefon: 22940-91202

Traducerea în limba engleză a acestei adrese este:

ANNUNCIATION MONASTERY
HOLY NEW MARTYR EPHRAIM
NEA MAKRI – ATTICA
190 05
GREECE
PHONE: 22940-91202

Pentru a trimite o scrisoare acestei mănăstiri greceşti, este bine să scrieţi adresa în limba greacă sau în limba engleză. Conţinutul scrisorii (şi al pomelnicului – dacă doriţi să trimiteţi unul) ar trebui scris tot în greacă sau engleză, eventual franceză (pentru că nu cred că măicuţele de la mănăstire ştiu limba română).

Canonizarea Sfântului Efrem cel nou

Liturghia şi Slujba de canonizare a Sfântului Efrem cel nou - 5 mai 2011

Moaştele Sfântului mare mucenic Efrem cel nou au fost descoperite în mod miraculos în anul 1950 şi datorită nenumăratelor vindecări miraculoase şi a minunilor săvârşite de acest mare mucenic din Nea Makri, Biserica ortodoxă a Greciei l-a recunoscut ca Sfânt în anul 1998.

Anul acesta - 2011 - Sfântul Efrem cel nou, marele mucenic din Nea Makri, a fost canonizat şi trecut în rândul Sfinţilor şi de către Patriarhia Ecumenică de la Constantinopol, conform scrisorii cu numărul de protocol 217 din ziua de 11 martie 2011, a Prea Fericitului Patriarh Ecumenic Bartolomeu al Sfintei şi marii Biserici a lui Hristos din Constantinopol.

Această hotărâre patriarhală şi sinodală a fost comunicată poporului grec prin Enciclica cu nr. 10 din 5 aprilie 2011. Actul patriarhal şi sinodal consemnează faptul că Sfântul şi slăvitul cuvios mucenic Efrem cel nou - cel din Muntele Neprihăniţilor - a fost înscris de curând în dipticele Sfinţilor Bisericii Ortodoxe, iar pomenirea sa se săvârşeşte pe data de 5 mai a fiecărui an, iar găsirea Sfintelor sale moaşte se sărbătoreşte pe data de 3 ianuarie a fiecărui an.

Enciclica cu nr. 10 o găsiţi tradusă în limba română aici, mai jos;

Sărbătoarea canonizării Sfântului mare mucenic Efrem cel nou din Nea Makri a avut loc pe data de 5 mai 2011, la Sfânta Mănăstire a Buneivestiri din Nea Makri, Grecia - mănăstire care adăposteşte Sfintele sale moaşte.

Înregistrări Video de la privegherea Sfântului Efrem cel nou - săvârşită pe 4 mai 2011, în ajunul sărbătoririi sale - şi de la Slujba de canonizare a acestui mare mucenic din Nea Makri - slujba săvârşită în ziua pomenirii sale: 5 mai 2011 - găsiţi mai jos: (dacă nu apare vreun videoclip în Mozilla Firefox 4.0.1, apăsaţi Ctrl+F5)

Privegherea Sfântului Efrem cel nou - Mănăstirea Buneivestiri din Nea Makri, Grecia - 4 mai 2011:
http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=ZSVv9c7hvzU#!

Liturghia sinodală şi canonizarea Sfântului Efrem cel nou - Mănăstirea Buneivestiri din Nea Makri, Grecia - 5 mai 2011:
Partea I
http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=ByPFxUfchO8

Dumnezeiasca Liturghie şi canonizarea Sfântului Efrem cel nou - Mănăstirea Buneivestiri din Nea Makri, Grecia - 5 mai 2011:
Partea a II-a
http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=DPS6KZGbpuE

Litania Sfântului Efrem cel nou - Mănăstirea Buneivestiri din Nea Makri, Grecia - 5 mai 2011:
http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=dX8pXlDvzEU

Enciclica cu nr. 10

Sfânta Mitropolie a Kifisiei, Amarousi-ului şi Oropos-ului
Nr. Prot. 256
Kifisia, 5 aprilie 2011

Către evlaviosul sfinţit cler, către frăţiile monahale şi către poporul numit sfânt din Sfânta noastră Mitropolie

„Trecerea în rândul Sfinţilor a cuviosului mucenic Efrem cel nou, făcătorul de minuni”

Iubiţi fii ai Bisericii**,**

„vieţile fericiţilor bărbaţi,
predate nouă în scris,
ca nişte icoane însufleţite ...
spre imitarea faptelor bune
ne sunt puse înainte”

(Sfântul Vasile cel mare)

Cercetarea vieţii sfinţilor, ale cuvioşilor şi martirilor credinţei noastre atot-neprihănite este o datorie sfântă a tuturor. Îndeletnicirea credincioşilor cu cercetarea acestei mulţimi nesfârşite a aleşilor lui Dumnezeu constituie o posibilitate prielnică şi de Dumnezeu hărăzită de a dobândi puteri duhovniceşti, de a ne întări credinţa şi de a ne îmbărbăta, aşa încât călcând pe urmele paşilor Sfinţilor şi imitând viaţa şi luptele lor şi ţinând poruncile Domnului să devenim împreună-cetăţeni cu Sfinţii, aşa cum literal întăreşte Pavel, apostolul neamurilor.

Sfinţenia nu se limitează, desigur, la o anumită perioadă a vieţii Bisericii noastre, nici nu este un fruct oprit pentru cei mai mulţi. Este o aspiraţie comună şi o poruncă, o invitaţie a Domnului adresată tuturor. Sfinţi întâlnim neîntrerupt din primele veacuri creştine - uneori mai mulţi, alteori mai puţini - până în zilele noastre. Printr-o credinţă profundă şi prin faptele noastre bineplăcute lui Dumnezeu, prin ţinerea cu credincioşie a poruncilor Domnului şi prin viaţa noastră în Hristos să ne înălţăm treptat la sfere mai înalte de duhovnicie, să ne sfinţim, să ne desăvârşim, aşa încât la sfârşitul nostru să ni se dăruiască cununa sfinţeniei ca preţioasă biruinţă, ca prea frumos câştig al vieţii noastre în Hristos.

Această înaintare către desăvârşire şi sfinţenie nu este lesnicioasă. Lupta este dură şi războiul nevăzut necruţător. De aceea mulţi dintre noi ne vlăguim, ne descurajăm, abandonăm efortul. Cu toţii însă suntem „chemaţi” la lăcaşurile Raiului.

Sfinţii sunt locuitori ai Raiului, aproape de tronul Domnului. Nu s-au rupt însă de om şi nu sunt nepăsători faţă de el, de nevoile şi de problemele lui. Sunt foarte multe mesajele pe care ni le trimit şi foarte clare mărturiile lor de dragoste faţă de cei care apelează la ei. Ţin mereu urechea deschisă, aleargă înainte spre a ajuta, sunt împreună-pătimitori şi îmbărbătează, scapă din nevoi şi vindecă de boli.

Un asemenea locuitor al Raiului, martir al credinţei şi cuvios, este şi cel de curând trecut în rândul Sfinţilor Bisericii noastre, Sfântul cuvios mucenic Efrem cel nou,

făcătorul de minuni, cel din Sfânta Mănăstire a Buneivestiri a Născătoarei de Dumnezeu de pe muntele Neprihăniţilor, de lângă Nea Makri, din Sfânta noastră Mitropolie.

Socotim că este binecuvântarea lui Dumnezeu să ni se rânduiască nouă, celui mai mic între episcopi, să pornim demersurile de recunoaştere şi trecere a acestuia în rândul Sfinţilor Bisericii Ortodoxe, spre folosul tuturor.

De aceea, cu deosebită bucurie şi veselie duhovnicească, prin prezenta noastră enciclică vă anunţăm că Sfântul Sinod al Bisericii Greciei, prin enciclica cu nr. de protocol 1664/958/22-3-2011, a adus la cunoştinţă cu bună-plăcere că „potrivit scrisorii cu numărul de protocol 217, din ziua a 11 a lunii martie, a.c., a Prea Fericitului Patriarh Ecumenic Bartolomeu al Sfintei şi Marii Biserici a lui Hristos din Constantinopol, urmând practica şi rânduiala în vigoare a Sfintei noastre Biserici, a fost înscris de curând în dipticele Sfinţilor Bisericii noastre Sfântul şi slăvitul cuvios mucenic Efrem cel nou, cel din muntele Neprihăniţilor, care s-a săvârşit în chip martiric şi a cărui pomenire se săvârşeşte pe 5 mai a fiecărui an, iar găsirea moaştelor sale se sărbătoreşte pe 3 ianuarie a fiecărui an”, după cum consemnează actul patriarhal şi sinodal emis cu privire la aceasta.

Prin urmare, părinteşte vă îndemn ca la dumnezeieştile Liturghii să cinstiţi şi cu imne de laudă să prăznuiţi pe Sfântul şi slăvitul cuvios mucenic Efrem cel nou, făcătorul de minuni, în zilele de pomenire ale acestuia, ca totdeauna să avem mijlocirea lui către Dumnezeu.

Potrivit celor de mai sus şi în concluzie ***ne rugăm ca Domnul şi Dumnezeul nostru, Cel minunat întru Sfinţii Săi, pentru rugăciunile Sfântului şi slăvitului cuvios mucenic Efrem cel nou, făcătorul de minuni, să ne acopere şi să ne păzească pe noi pe toţi, care cu evlavie îl cinstim pe Sfântul făcător de minuni şi să ne călăuzească la păşunile mântuitoare.***

Al vostru rugător înflăcărat către Domnul şi către Sfântul Efrem,
mitropolitul vostru, † Chiril al Kifisiei, Amarousi-ului şi Oropos-ului

Sărbătoarea canonizării Sfântului Efrem cel nou va avea loc în data de 5 mai 2011

(Traducere Anna Theodorou)

Ce trebuie făcut pentru a primi ajutorul Sfântului Efrem cel nou

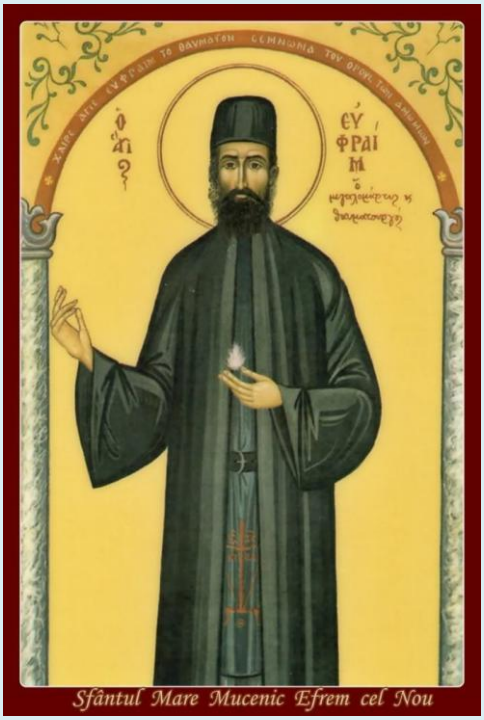

Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou

Iată ce au făcut oamenii care au fost ajutaţi de Sfântul Efrem cel nou, marele mucenic din Nea Makri, Grecia:

- ✓ *i s-au rugat Sfântului Efrem cel nou cu lacrimi fierbinţi, cu multă credinţă, evlavie şi dragoste,*
- ✓ *unii i-au citit Paraclisul şi/sau Acatistul cât mai des (chiar şi zilnic),*
- ✓ *dacă nu aveau timp şi problema trebuia rezolvată urgent, oamenii doar l-au chemat din toată inima în ajutor, simplu, fără o rugăciune specială, ci spunând numai: "Sfinte Efrem cel nou, ajută-mă să ...(şi spuneau problema pe care o aveau)!"*
- ✓ *cei care aveau probleme mai dificile, i-au promis Sfântului Efrem cel nou diverse daruri (flori, ceară curată, candele, etc.)*
- ✓ *cei care şi-au permis, au mers la Mănăstirea sa din Nea Makri şi s-au închinat la Sfintele sale Moaşte şi le-au rugat pe maici să îi însemneze în Semnul Sfintei Cruci cu Sfintele sale moaşte,*
- ✓ *mai ales cei care au avut nevoie să fie vindecaţi de o boală (incurabilă) sau să fie dezlegaţi de vrăji, farmece sau alte legături necurate, au trimis la Mănăstirea sa din Nea Makri haine, iar printr-o scrisoare le rugau pe maici să atingă aceste haine de Icoana Sfântului Efrem cel nou şi de Sfintele sale Moaşte, apoi, imediat după ce se îmbrăcau cu aceste haine sfinţite, se vindecau sau îşi rezolvau problemele,*

- ✓ *au trimis pomelnice, bani sau alte daruri la Mănăstirea sa din Nea Makri (şi au primit ulterior răspuns de la maici)*

Uneori, ajutorul Sfântului Efrem cel nou a venit atât de repede, încât Sfântul i-a ajutat pe unii oameni chiar înainte de a termina rugăciunea către el sau imediat după aceasta.

După ce primesc ajutorul dorit:

⇒ *oamenii trebuie să nu uite să-i mulţumească Sfântului Efrem cel nou,*

⇒ *iar cei care îi fac promisiuni, trebuie să nu uite să le îndeplinească.*

Celor care au uitat să-şi respecte promisiunea făcută, marele mucenic din Nea Makri li s-a arătat în somn sau aievea (în realitate) şi i-a mustrat, reamintindu-le ce au promis.

Sfântul Efrem cel nou - marele mucenic din Nea Makri - face minuni uimitoare şi azi şi le va veni întotdeauna în ajutor celor care îl cheamă cu credinţă, evlavie şi dragoste, aşa după cum a mărturisit Sfântul Efrem cel nou însuşi unor creştini:

"Nu voi înceta să vin!".

Sfântul mare mucenic Efrem cel nou – Minuni

Marea putere făcătoare de minuni a Sfântului Efrem cel nou - marele mucenic din Nea Makri, Grecia

Datorită minunilor uimitoare pe care le săvârşeşte zilnic, Sfântul Efrem cel nou este cunoscut în toată lumea. Oamenii care au primit ajutorul Sfântului Efrem cel nou nu uită să îi mulţumească Sfântului, astfel că la mănăstirea sa din Nea Makri sosesc mereu daruri pentru Sfântul Efrem.

Acest mare mucenic din Nea Makri a primit de la Atotputernicul Dumnezeu puterea de a săvârşi multe şi mari minuni pentru că a suferit chinuri îngrozitoare pentru mărturisirea credinţei ortodoxe.

Sfântul Efrem cel nou din Nea Makri (Grecia) este supranumit "super-grabnic ajutător în toate nevoile" deoarece îi ajută pe oameni foarte repede şi în orice problemă.

Minunile Sfântului Efrem cel nou

Sunt prezentate mai jos câteva din minunile săvârşite de Sfântul Efrem cel nou - marele mucenic din Nea Makri.

- **ajutor la examene**

- **vindecări**
  - *de boli incurabile sau greu vindecabile: cancer, epilepsie, leucemie, paralizie, orbire, diabet;*
  - *de toate bolile: amnezie, polinucleoză, hemoragii, boli de inimă, boli ale creierului, insuficienţă hepatică, piatră la rinichi, bronşită astmatică, dureri de oase şi articulaţii, dureri de ochi şi alte boli ale ochilor, dureri de stomac şi de pântece, dureri groaznice de cap şi multe altele.*
  - *de răni;*

- **salvări din primejdii**
  - *de pe patul de moarte,*
  - *de la sinucidere - Sfântul Efrem cel nou este, prin excelenţă, salvatorul celor deznădăjduiţi,*
  - *din accidente,*
  - *din foc (din incendii),*
  - *de la înec (din inundaţii),*
  - *din furtuni,*
  - *în operaţii,*
  - *din comă datorată supradozei de droguri - Sfântul Efrem cel nou este, prin excelenţă, ocrotitorul celor dependenţi de droguri;*

- **ajutor în procese**
  - *a salvat din închisoare;*

- **rezolvări de probleme legate de acte**
  - *proprietăţi ipotecate,*
  - *permise de şedere în străinătate, etc;*

- **rezolvări de probleme legate de calculatoare**
  - *a deblocat programe informatice*
  - *a reparat fişiere corupte*

- **izgoneşte demonii**

- **întăreşte credinţa**

Icoana sa:

- *izvorăşte mir ceresc,*
- *izgoneşte demonii;*

Sfintele sale moaşte:

- *tămăduiesc (vindecă) de boli pe cei care le ating cu evlavie, smerenie şi multă credinţă,*
- *au izvorât mir ceresc pentru a întări credinţa celor care se îndoiau de sfinţenia sa;*

Arătări ale Sfântului Efrem cel nou:

- *arătări în vis,*
- *arătări în realitate;*

Ajutor la examene

(Icoană - Mănăstirea Sfântul Efrem cel nou, Nea Makri)

Relatări ale unor minuni uimitoare săvârşite de Sfântul mare mucenic Efrem cel Nou - în care a ajutat numeroşi elevi şi studenţi (români şi greci) să treacă (uneori cu nota maximă) cele mai dificile examene (licenţă, disertaţie, etc.).

Rugăciunea mamei atrage reuşita copilului

Citisem cu ceva vreme în urmă despre minunile pe care Sfântul Efrem le-a făcut pentru copii şi mi-am adus aminte de el… când am avut nevoie, văzând acest site. Sfântul Efrem m-a ajutat împreună cu Maica Domnului şi Sfinţii Nicolae, Ioan Rusul şi Nectarie.

Anul trecut, fiul meu a participat la o Balcaniadă, în urma căreia a primit oferta de a învăţa gratuit într-un liceu particular. Condiţia ca să îşi păstreze această gratuitate pentru anul ce vine era ca în acest an să obţină un loc între primele 10 la o olimpiadă naţională. La vremea aceea, ni s-a părut relativ uşor. Ne gândeam că poate n-o să fie primul, poate nici printe primii cinci, dar între primii zece tot ar trebui să fie!

Pe lângă matematică, băiatul meu a fost la toate pregătirile organizate în liceu şi la o materie la care avusese succes, alergând de la una la alta şi obosind peste măsură. Surpriza a fost că la sfârşit nu s-a mai calificat la naţională! Eram dezorientaţi şi îndureraţi.

Am căutat să nu dăm prea mare importanţă acestei ratări (deşi era „negru la faţă de supărare“ – atunci am văzut ce înseamnă expresia) ca să se poată aduna, căci săptămâna următoare urma calificarea la naţionala de matematică. Mi-am dat seama că asta era împlinirea unei părţi din dorinţa mea, că necalificarea era o condiţie să se ocupe mai mult de matematică, altfel ar fi ales cealaltă disciplină, unde se simţea mai sigur pe el. Mă simţeam responsabilă pentru această ratare şi eram tensionată, întrebându-mă dacă şi cealaltă parte a rugăminţii mele se va împlini.

S-a calificat pe un loc bun, dar emoţiile cele mari de-abia acum începeau. Concurenţa e acerbă, copiii se pregăteau cu seriozitate şi mult efort, de ani de zile. Băiatul meu avea doar pregătirea de la ore şi temele (nu prea multe) pe care le primea la şcoală. Fără Dumnezeu, era greu să-mi imaginez o clasare finală între primii 10! Şi cum fără îndoială nu se putea, atunci mi-am zis că altădată trebuie să fiu atentă ce îmi doresc!

M-am întors cu disperare la sfinţii mei, care m-au ajutat şi în alte rânduri (am intrat la facultate, după cum am rugat-o pe Maica Domnului, fix cu acea medie care îmi permitea să primesc bursă, nici o sutime în plus sau în minus).

Deşi eram foarte obosiţi din cauza emoţiilor şi a nopţilor nedormite, iar băiatul ratează concursurile când e obosit, deşi eram atât de îngrijoraţi, sfinţii nu ne-au lăsat şi băiatul a avut o clasare foarte bună. Şi da, va putea rămâne cu fruntea sus în liceu, şi ce mare bucurie, atât pentru clasare (locul 6-7 la egalitate cu un alt băiat), cât mai ales pentru că Dumnezeu nu ne-a trecut cu vederea.

Mulţumesc sfinţilor noştri!

Lucreţia

P.S. Am văzut la olimpiadă copii purtând cruciuliţă, am auzit un altul (care s-a şi clasat primul în anul lui de studiu) că mergea să se închine în acel oraş la sfinte moaşte, iar când ne-am strâns înaintea uneia dintre probe, se simţea miros de mir, semn că şi alţii ceruseră ajutor. Cu siguranţă copiii nu vor uita ajutorul primit şi îl vor purta pe Dumnezeu în suflet!

Ce ne mai răsfaţa pe noi sfinţii

Vreo săptămână, m-am tot tânguit ce să fac. Îmi doream de multă vreme să merg la Cuvioasa Parascheva, la Iaşi. Într-un weekend, ASCOR organiza un pelerinaj de 3 zile în Moldova. Mi-am zis: „Nu se poate. Asta-i şansa mea. Dacă nu merg acum cât sunt încă studentă, cine ştie când o să mai am ocazia?”.

Singurul „impediment” era prezentarea pe care trebuia să o susţin în marţea de după acest pelerinaj. Trebuia să fie o prezentare serioasă, exigenţele erau mari, aveam la dispoziţie o săptămână, dar aveam în acelaşi timp cursuri şi mai îmi doream să merg şi la conferinţele cu părinţii duhovniceşti…

Subiectul prezentării: o scurtă dezbatere actuală în jurul conceptului de autobiografie. Ceea ce însemna că trebuia să expun evoluţia în timp, cum este înţeles azi, deci o sinteză a ceea ce au scris câţiva teoreticieni literari.

Cărţile şi materialele la care aveam acces erau majoritatea în limba franceză. Abia anul acesta încep să mă familiarizez cu lectura în această limbă. Citesc cu mare greutate totuşi… Am primit de la profesoara mea o carte de vreo 300 pagini. Am citit un singur capitol de acolo. Stăteam în sala de lectură şi mă descurajasem la un moment dat, nu reuşeam să înteleg mai nimic.

Am întrebat o colegă: „Ce Sfânt crezi e grabnic ajutător ca să poti pricepe franceza?”. Ea mi l-a arătat cu degetul pe Sfântul Efrem din iconiţa pe care o aveam pe masă. Tot acolo aveam şi o carte cu minunile sale. Am deschis-o să citesc un condac măcar. Iar pe pagina anterioră ce să văd?! Ultima minune din carte se numea „Sfântul mi-a ajutat să îmi iau certificatul de cunoaştere a limbii franceze”. Am început să râdem amândouă. Ce ne mai răsfaţă pe noi sfinţii…

Totuşi, în legătură cu acest pelerinaj la Iaşi, nu eram hotărâtă întru totul. Si mi-am zis: „Cum să merg la Cuvioasa aşa? Ori merg cu toată inima, ori nu merg deloc”. Atunci am sunat pe fata care se ocupa cu organizarea. Prea târziu. Nu mai erau locuri… Asta pot păţi căldiceii…

La numai o zi (era miercuri cred) sunt anunţată că s-a mai închiriat un microbuz. Deci, până şi pentru zăbavnica de mine s-a găsit un loc. Iată că Sfinţii nu dispreţuiesc pe nimeni. A fost un pelerinaj chiar deosebit. Am vizitat locuri pe care nu le-am mai văzut niciodată – am fost pentru prima dată la Cuvioasa, am văzut maici şi oameni deosebiţi. Într-un cuvânt, mult, foarte mult folos duhovnicesc.

Luni dimineaţa, prezentarea mea nu era nici măcar în stadiul de ciornă. Aveam doar notiţe de lectură şi acestea bineînţeles insuficiente. Când oboseam mă mai rugam Maicii Domnului, Sfintei Ana, Sfântului Nicolae, Sfântului Efrem şi bineînteles, Cuvioasei Parascheva, pe care o simţeam mai aproape decât până acum, aşa cum simţi o nouă prietenă.

Nu am rămas cu o imagine clară asupra conceptului de autobiografie. Nu am reuşit să deduc o concluzie. Marţi, până după-masă (cursul era de la ora 16:00), am întocmit însă vreo 5 pagini de sinteză din ceea ce apucasem să parcurg. M-am concentrat doar pe 3 autori… Profesoara a fost mulţumită, cred… Cel puţin nu a avut nici o manifestare potrivnică. La Catedrala din Iaşi o rugasem pe Cuvioasa să iasă bine prezentarea. Cererea mi-a fost ascultată. Mulţumesc, Sfântă Maică Parascheva!

Ana-Maria, Cluj-Napoca

Sfântul mi-a ajutat să îmi iau certificatul de cunoaştere a limbii franceze

Mă numesc Maria Panaretou, sunt din insula Kerkira şi sunt elevă în clasa a treia de gimnaziu. Nu o să vă răpesc mult timp. Aş vrea ca diploma mea de cunoaştere a limbii franceze să o publicaţi într-una din cărţile dumneavoastră, deoarece am obţinut-o mulţumită sfântului.

Am dat examen la limba franceză şi anul trecut, dar nu l-am trecut. Mama v-a trimis cu puţin timp în urmă o scrisoare cu minunile sfântului pe care le-a trăit în viaţa ei. Cu puţin timp înainte să dau şi anul acesta examenul de limbă franceză, destul de deznădăjduită, am stat de vorbă cu mama.

Mi-a spus să mă rog Sfântului Efrem şi, dacă am credinţă, voi lua diploma. Mi-a propus că, dacă se va întâmpla aşa, vom trimitem o copie a diplomei pe adresa mănăstirii. Şi într-adevăr, sfântul nu s-a lăsat mult rugat şi m-a ajutat să reuşesc.

V-aş ruga să faceţi o mică rugăciune pentru mine, ca să am rezultate bune la şcoală şi anul acesta. Vă mulţumesc că mi-aţi acordat şi mie din timpul dumneavoastră citind rândurile acestea puţine – dar care mărturisesc o experienţă proprie care pentru mine are o mare însemnătate.

Maria Panaretou, Localitatea Sfântul Nicolae,
Kanalia, Kerkira

(Mărturie preluată din cartea Noi minuni ale Sfântului Efrem. Minuni cu copii născuţi şi nenăscuţi, Editura Egumeniţa/ Cartea Ortodoxă, 2009, p.196)

Bunătatea Sfinţilor care depăşeşte deadline-ul

Aveam de scris un eseu la Metode în cercetarea ştiinţifică (e vorba de cercetarea literară) până într-o zi de vineri în sesiune. Nu-mi veneau idei. De o săptămână citeam (cursuri, critică literară) şi nu mă puteam aduna să scriu, mi-era groază şi, ce-i drept, nu-mi plăcea nici materia.

Joia de dimineaţă se slujea Sfânta Liturghie şi eram nedumerită, mă temeam că voi fi destul de obosită şi nu voi da randament. M-am tot socotit ce să fac şi până la urmă m-am dus. Dacă nu m-aş fi dus, m-aş fi lipsit de Sfânta Împărtăşanie…

După ce m-am întors, am început să scriu. O zi întreagă până seară pe la ora 19, am scris cam o pagină (în condiţiile în care erau necesare 5). La un moment dat, am plecat din sala de lectură, puţin descumpănită, îmi era prea somn.

Văzând că sunt singură în camera de cămin, am luat Acatistul Sfântului Nicolae şi l-am citit. I-am zis Sfântului că nu prea am şanse să o scot la capăt fără mijlocirea lui (mă mai ajutase Sfântul în situaţii-limită de atâtea ori).

După ce am citit acest acatist, m-am odihnit cam o oră şi m-am trezit, apucându-mă de lucru cu nădejde. Toată noaptea am scris până la ora 6 dimineaţa cele încă 4 pagini, când i-am trimis profesorului varianta finală.

Poate vă întrebaţi de ce am stat aşa de mult pentru câteva pagini. Trebuia să aplic nişte teorii de la curs pe un text (am ales romanul Adela de Garabet Ibrăileanu). Mi se părea constrângător să rămân într-o zonă cu conceptele şi interpretările acelea. Nu credeam în ele, mi se păreau complicate şi inutile.

Pe de altă parte, îmi recunosc limitele: gândesc destul de lent… Menţionez că profesorul ne ceruse să încercăm să finalizăm până joi seara pentru ca el să poată corecta. Deşi nu am respectat termenul limită, teama dispăruse. Eram împăcată că am terminat.

A doua zi urma susţinerea orală a lucrării, însoţită de întrebări. Spre uimirea mea, profesorul venise la examen cu lucrarea mea printată şi m-a acceptat. La susţinere, nu am răspuns prea bine…

O parte din notă se compunea şi dintr-un test dat cu o săptămână în urmă. Aici m-a ajutat Sfântul Efrem cel Nou. Deşi am avut la dispoziţie o oră şi jumătate, am scris o pagină în ultimele 5 minute; eram sigură că voi lua notă mică, speram chiar la un

5. Mai aveam o nădejde datorită activităţii de la seminar, dar asta nu făcea totul… Problema mea era aceeaşi: nu puteam să jonglez cu acele teorii de la curs. Cu toate acestea, când am auzit rezultatul, nu mi-a venit să cred: nota 9!

Îi mulţumesc Sfântului Nicolae că m-a întărit foarte mult. Mă impresionează blândeţea sa. Ne răspunde cu grăbire! Mulţumesc şi Sfântului Efrem că mi-a ascultat rugăciunea în timpul testului!

Ana-M., Cluj-Napoca

Sfântul Efrem cel grabnic ajutător!

În primăvara anului trecut am aflat pentru prima dată de existenţa acestui Sfânt atât de grabnic ajutător. M-am hotărât pentru prima dată să-i citesc acatistul la îndemnul unei prietene atunci când eu şi soţul meu ne căutam cu disperare un loc de muncă.

După ce am citit acatistul de câteva ori, am fost sunată pentru interviu şi după alte câteva zile de aşteptare şi rugăciuni, am aflat că am primit postul.

Am început să citesc cartea despre viaţă şi minunile Sfântului şi să-mi doresc foarte mult să ajung în Grecia să mă închin la Sfintele Moaşte ale Sfântului Efrem, dar îmi dădeam seama că este o dorinţă care nu o să se realizeze în viitorul apropiat. Se pare că m-am înşelat!

În iunie am aflat că o să se facă pelerinaj în Grecia, dar acest pelerinaj urma să aibă loc exact după nuntă, în perioada în care eu şi soţul meu vroiam să mergem în luna de miere. Eu eram foarte entuziasmată de idee şi i-am propus soţului meu să mergem în luna de miere în pelerinaj în Grecia.

La început nu a vrut să accepte, dar după câteva zile s-a gândit că ar fi o idee bună şi iată că în septembrie am ajuns să ne închinăm la moaştele minunatului şi grabnic ajutătorului Sfânt Efrem. Câtă bucurie şi cât folos duhovnicesc am avut e greu de exprimat în cuvinte!

Trecuseră două luni de când ne întorseserăm din Grecia când Dumnezeu a îngăduit să trecem printr-o încercare: mama mea căzuse pe gresie şi se lovise foarte tare la cap, astfel încât a stat două săptămâni în spital, iar eu a trebuit să merg la spital şi să am grijă de ea. Ne era foarte teamă să nu i se fi adunat vreun cheag de sânge la cap.

Am apelat din nou la ajutorul Sfântului Efrem, i-am citit acatistul şi am uns-o pe mama în fiecare seară cu ulei de la candela Sfântului din Grecia. În ziua în care a fost dusă la tomograf, minune, i s-a spus că nu are nimic la cap. Atât eu cât şi mama mea am izbucnit în plâns şi i-am mulţumit Bunului Dumnezeu şi Sfântului Efrem.

O vreme nu am mai citit acatistul însă când am dat de greu, mai exact când am aflat că o să am un examen destul de greu la literatură hispano-americană, la îndemnul unei prietene, am citit din nou acatistul cu multă nădejde.

Trebuie să recunosc că înainte de acest examen mă cam tenta să copiez, dar tot îmi ziceam că nu vreau să fac acest lucru, că e păcat şi că o să mă ajute cumva Maica Domnului şi Sfântul Efrem, şi totuşi mă gândeam că dacă nu o să ştiu nimic o să încerc să copiez măcar câteva idei.

În seara dinaintea examenului, după ce am citit acatistul, m-am culcat şi am visat cu Sfântul Efrem care îmi zâmbea şi îmi dădea sentimentul că o să mă ajute la examen.

A doua zi dimineaţă m-am trezit cu un sentiment de bucurie şi nădejde şi înainte să plec la examen m-am rugat din nou Sfântului Efrem şi Maicii Domnului, cred că cel mai mult m-am rugat să-mi ajute să nu copiez şi să-mi pice unul din cei patru autori pe care îi ştiam foarte bine.

Când am ajuns în sala de examen, profesorul ne-a dictat subiectul, iar eu eram în culmea fericirii: mi-a picat exact subiectul pe care îl ştiam cel mai bine, i-am mulţumit Sfântului Efrem şi am început să scriu.

Deşi la început eram oarecum sceptică în privinţa acestui Sfânt acum pot să mărturisesc că sunt convinsă că mă va ajuta mereu şi că îi ajută pe toţi cei care se roagă cu nădejde.

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururi fericite!

Andreea E., Facultatea de Litere,
Cluj Napoca, 2013

Rugăciunea mamei

Am promis că o să scriu (şi vreau să mă ţin de cuvânt), să spun la toată lumea cât de mult m-a ajutat pe mine Sfântul Efrem şi ce minuni a făcut pentru mine:

Fiul meu cel mic, nu putea să-şi termine lucrarea de disertaţie pentru masterat din cauza unui virus la stomac, care-i dă o stare de oboseală continuă.

Când începusem să-mi pierd orice speranţă, am fost îndemnată de sora mea să mă rog la Sfântul Efrem cel Nou, despre care nu ştiam nimic.

Puţin cam sceptică, m-am rugat, şi a doua zi, chiar o minune s-a întâmplat: fiul meu m-a anunţat că a terminat-o. Am rămas uimită, nu-mi venea să cred urechilor ce aud, căci de atâta timp tergiversa şi deodată mă anunţă că a terminat-o!

Prinzând curaj, am continuat cu rugăciunile ca să-şi termine corecturile cât mai curând (ne era teamă că îi va lua mult timp), dar a terminat în 2-3 ore, apoi ca să-şi depună dosarul pentru masterat (cu toate formalităţile administrative necesare), şi în final să-şi ia examenul de disertaţie la masterat, pe care l-a trecut cu 10.

Tot Sfântul Efrem mă ajută ori de câte ori pic în deznădejde: citesc Rugăciunea celor deznădăjduiţi şi asta îmi mai dă câte un imbold.

Minunat şi grabnic ajutător este Sfântul Efrem!

Ps. Vreau doar să mai adaug că în ultima sesiune a fiului meu m-am rugat la Maica Domnului, care m-a ajutat la fel de mult şi de grabnic.

Roxana, Paris

Un examen, două minuni

Ţin să mulţumesc pentru postarea mărturiei "Etapa abstractă", pentru că, la scurtă vreme de la citirea ei, am avut şi eu un examen la limba română, materie la care am fost bună dintotdeauna cu darul lui Dumnezeu, deci nu puteam accepta ideea de a lua o notă ruşinoasă, ori, mai rău, de a pica examenul – ceea ce ar fi fost posibil deoarece nu-mi finalizasem portofoliul, fără de care teoretic nu se putea intra în examen.

Cu o zi înainte de examen aveam finalizate doar 3 teme din 12 şi nici partea teoretică nu o stăpâneam prea bine. Aşa că în noaptea respectivă am dormit doar o oră, pe perioada nopţii reuşind să mai avansez cu încă 2 teme.

Aşadar, aveam în final mai puţin de jumătate din necesar (nu îmi mai găseam nicăieri în casă şi nici în locul de depozitare a caietelor vechi nici un caiet sau carte ajutătoare din liceu, din perioada pregătirii pentru bacalaureat), astfel încât a trebuit să fac totul bazându-mă doar pe cunoştinţele mele. Nici măcar internetul nu mă prea putea ajuta la temele respective şi oricum era nevoie de multă muncă pentru fiecare temă în parte.

Aşa se face că m-am dus la examen cu 5 teme din 12 şi cu partea teoretică insuficient aprofundată, dar cu gândul că măcar să văd cum va decurge în cazul colegilor, neştiind dacă eu voi putea intra să dau examenul din moment ce nu aveam portofoliul complet.

Dar pentru că mai erau vreo 2 persoane în situaţia mea, am predat şi eu portofoliul aşa cum era. Înainte de asta m-am rugat la Maica Domnului, Sfântul Efrem cel Nou, Sfântul Nectarie, Sfântul Nicolae, Sfântul Serafim de Sarov şi la Sfântul Înger păzitor să mă ajute, să facă o minune.

Nu ştiu de ce, doar Sfântului Efrem cel Nou i-am promis ceva în schimbul ajutorului, de aceea tind să cred că am avut parte de intervenţia sa minunată. Deşi întrebările au fost multe şi grele, cu ajutorul sfinţilor am luat o notă mare.

Însă nota finală avea să fie anunţată abia în urma citirii portofoliilor de către doamna profesoară. Aici a fost săvârşită o nouă minune, întrucât, în ciuda portofoliului incomplet, nota mea nu a fost modificată, cu toate că pe colegii care nu au prezentat deloc potofoliul i-a picat, indiferent de nota luată la examen, iar altora dintre cei care aveau portofoliul incomplet, aşa ca mine, le-a scăzut trei puncte din nota de examen.

Mare este Dumnezeu întru sfinţii Săi!

Danina

„Etapa abstractă”

A doua minune mare pe care a făcut-o Sfântul Efrem în viaţa mea de studentă a fost aproape leită primei – vezi mărturia Doamne, ce tare e Sfântul Efrem!, din 15 ianuarie.

În sesiune, aşteptam să intrăm la examenul oral de Literatură română contemporană, după ore de aşteptare în tensiune, prelungită de pauză de masă a profesorilor. Aveam sentimentul că toate s-au învălmăşit în mintea mea şi nu mă mai puteam concentra deloc la ce citeam.

Răsfoiam paginile în gol şi-mi dădeam seama că starea mea de „nu mai ştiu nimic” tulbura de fapt mândria de a nu dezamăgi domeniul de studiu cel mai drag mie – literatura – şi pe profesorii la a căror părere despre mine ţineam fără să recunosc. Am încercat să mă opresc din orice gând şi L-am rugat pe Dumnezeu să mă ajute să accept fără dramă orice va veni.

Am intrat, în sfârşit, în sală, am extras biletele – curs, seminar – şi m-am întors la loc, citindu-le. Subiectul de curs era din etapele de creaţie ale lui Nichita Stănescu (poet drag mie), iar cel de seminar, chiar dintr-un text prezentat de mine în cadrul unui seminar.

Poziţia mea părea privilegiată – aveam subiecte frumoase – până ce mi-am dat seama că nu am insistat pe niciunul din ele atunci când am învăţat tocmai pe considerentul că îmi plac şi mă voi descurca.

Nu-mi aminteam toate etapele de creaţie (erau 5), iar la seminar nici nu-mi venea să mă gândesc. Simţeam că trebuie să se-ntâmple ceva ca să nu-l pic şi mi-a venit un gând al părintelui Pantelimon de la Oaşa, care spunea că abia atunci când nu mai poţi tu, vine harul lui Dumnezeu. Şi atunci I-am zis, Doamne, nu mă descurc, e timpul să faci ceva!

Am lăsat subiectul de curs neterminat şi am scris tot ce mi-am amintit la seminar. Apoi, m-am trezit în faţa examinatorilor cu schiţa discursului neterminată (fiind timidă în astfel de situaţii şi destul de dezordonată în gândire, nu mă descurc să vorbesc liber fără să am ideile clar schiţate undeva).

La curs, aveam schiţate trei etape, despre care am început să vorbesc, poticnindu-mă la nişte detalii importante pe care mi le aminteam greşit. În condiţiile altor

examene orale, cu astfel de confuzii aş fi fost picată pe loc, dar acum profesorul mă lămurea şi mă lăsa să continui.

Înainte de ultima etapă pe care mi-o aminteam, mi-am zis „ce-o să fac după ce termin şi cu ea?!" şi mi-a venit în gând Sfântul Efrem, „Sfinte Efrem, ajută-mă!" Atunci profesorul mi-a spus: „Etapa aceasta doar o amintiţi şi treceţi la următoarea". Eu am înţeles greşit, credeam că mi se cere să amintesc şi nişte subclase, profesorul m-a oprit şi mi-a zis din nou: „Nu, treceţi direct la etapa abstractă."

Era etapa cea mai importantă, îmi amintisem înainte că era vorba de 11 Elegii, dar nu mai ştiam denumirea… şi, lucru minunat care m-a făcut după examen să zâmbesc cu gura până la urechi, mi-a fost dat s-o aud chiar din gura profesorului examinator.

Am început să vorbesc, nu incoerent cum mă aşteptam (nu mai aveam nimic pe foaie), ci doar cu multe digresiuni şi completări sau paranteze care pe profi i-au amuzat. De ultima etapă de care n-aveam habar, nu m-a mai întrebat nimeni. La seminar, totul a fost mult mai paşnic. Asistentul nu m-a oprit, nu m-a contrazis, chiar m-a ajutat să-mi găsesc cuvintele, când m-a provocat să răspund la câteva întrebări de completare.

S-au înţeles câteva secunde şi profesorul de la curs mi-a spus că am avut un răspuns bun, la Nichita cu mici scăpări pe care să mi le revizuiesc, că a auzit că am avut prezentare şi intervenţii la seminar, nu foarte multe, am completat eu. M-a şocat bunăvoinţa amândurora, vorbeau cu mine pe un ton neaşteptat de colocvial.

Când am spus că prezentarea mi-a fost chiar pe subiectul de seminar, profesorul de curs a zis: „Asta înseamnă că sunteţi o persoană norocoasă, şi dacă sunteţi o persoană norocoasă, nu puteţi avea decât 10". I-am întins carnetul şi buimăcită, am vrut să mă-ntorc la loc fără să am de ce, m-am răsucit pe călcâie şi am ieşit cu ochii deja prea umezi ca să mai pot face ceva.

Slavă lui Dumnezeu pentru lucrarea Sfinţilor Lui şi pentru toate câte le face ca să ne cucerească sufletele!

Lavinia, Cluj-Napoca

115 subiecte în 3 zile

Am aflat de curând de existenţa Sfântului Efrem de la tatăl meu. El a început să îmi povestească câteva dintre minunile lui, axându-se mai mult pe cele care au dat roade la examene.

Eram în prima mea sesiune, şi, fiind o persoană destul de sensibilă, am devenit foarte stresată. Nu aveam în gând decât să iau note mari, doar la asta îmi stătea capul…

Trecusem cu bine de primele 5 examene, dar eram foarte obosită, pentru că nu mă puteam odihni. Ultimul, al 6-lea examen, era unul dintre cele mai grele, materia fiind destul de bogată (Teoria generală a Dreptului).

Aveam 115 subiecte, cu aproximativ 1-2 pagini la fiecare. Timpul era şi el foarte scurt, îmi rămăseseră 5 zile de la ultimul examen. În primele 2 zile nu am putut să fac mai nimic, aveam o durere îngrozitoare de cap.

Atunci m-am gândit să mă rog Sfântului Efrem şi Maicii Domnului să îmi treacă durerea, ca să pot învăţa. După ce am făcut unul dintre Paraclisele Sfântului Efrem, pur şi simplu, nu am mai avut nimic. Nu mă mai durea deloc capul.

Am început să învăţ. Cu cât citeam mai mult din subiecte, cu atât îmi dădeam seama că nu pot să învăţ în cele 3 zile rămase aproximativ 130 de pagini (limbajul juridic, deloc familiar mie, era unul dificil).

Am continuat să învăţ şi să mă rog, în dimineaţa dinaintea examenului am făcut Acatistul Sfântului Efrem şi am plecat la examen. Din cele 115 subiecte nu ştiam decât vreo 50.

Prima probă - grilă – era eliminatorie. Din 20 de grile, 11 am rezolvat corect, aşa că am putut intra în examenul scris.

Profesoara ne-a spus că vom avea 3 subiecte mai lungi (şi mă rugam să fie aşa, mă gândeam că sunt şanse mai puţine să nu ştiu) sau 5 subiecte mai scurte. De asta îmi era frică. Mi-au căzut 5 subiecte, toate cunoscute.

În timpul examenului mă rugam Sfântului Efrem să mă ajute, să mă lumineze şi să îmi vină ideile. Nu ştiu cum, dar ideile mi-au venit una după alta. Am reuşit să scriu aproape 6 pagini, nici nu credeam că e posibil…

Rezultatul aveam să îl primesc peste aproape o săptămână, dar eram liniştită, ceva înlăuntrul meu ştia că va fi bine. Am luat un 10, atât de neaşteptat (deşi, mulţi au picat chiar dacă scriseseră tot aşa de mult).

Mulţumesc lui Dumnezeu, Maicii Domnului şi Sfântului Efrem pentru tot ajutorul acordat. Nu uitaţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu, că nu aveţi nimic de pierdut. Dimpotrivă!

Alexandra

Mi-am găsit un sfânt protector

„Tânărul Antonie, originar din Creta şi student la medicină în Serbia, i-a scris maicii stareţe în aprilie 1994, pentru a-şi adăuga şi el propria mărturie la atâtea altele primite.

Aflase despre Sfântul Efrem de la o prietenă care îi adusese şi o carte. Fata îi spusese cât de mare făcător de minuni era sfântul şi cât de mult ajută sufletele mult încercate.

Înainte cu un an şi jumătate tânărul s-a aflat într-o situaţie critică în privinţa studiilor sale, riscând chiar exmatricularea, lucru care se întâmplase şi altora ce se găseau în aceeaşi situaţie. La scrierea acestor rânduri către mănăstire, a mărturisit că ar fi trebuit să se găsească în anul trei de facultate.

Prin intervenţia minunată a Sfântului Efrem în care începuse să creadă cu ajutorul prietenei lui, se afla acum din nou în primul an, reuşind să scape însă de situaţia de a fi dat afară. Prietena l-a uns cu ulei de la candela sfântului înainte de a se duce la şcoală să vadă ce se hotărâse în privinţa lui. I-a dat slavă lui Dumnezeu când nu s-a văzut pe lista celor exmatriculaţi.

În ciuda acestor lucruri a fost nevoit să ascundă adevărul părinţilor săi pentru a nu-i necăji. A mărturisit maicii stareţe nimicnicia sa şi viaţa de lenevie de până atunci pe care de acum încolo însă şi-o dorea cu totul altfel.

În acest scop îl rugă pe sfânt să îl ajute să îşi ia cu bine examenele, ca să nu mai fie nevoit să spună minciuni părinţilor. Voia ca de atunci încolo să le dea acestora adevărate motive de bucurie, bucurie îndelung căutată şi râvnită de-acum de sufletul lui.

Ştia că se află pe drumul cel bun, pe care dobândise şi un ajutor de nădejde în persoana Sfântului Efrem, protectorul lui.

A rugat-o în scrisoare pe egumena Macaria ca să facă rugăciuni pentru el, iar sfântului i-a trimis… o poezie”

(Mărturie preluată din cartea Noi minuni ale Sfântului Efrem. Minuni cu copii născuţi şi nenăscuţi, Editura Egumeniţa/ Cartea Ortodoxă, 2009, p.140-141)

10 şi bursă

Sfinţii lui Dumnezeu m-au ajutat mult în sesiune. Iată mărturia mea:

După ce am trecut de cea mai mare parte a verificărilor şi a examenelor, obţinând numai note maxime (însă doar cu ajutorul divin, pe care l-am simţit constant, deşi este greu de descris în cuvinte), iată-mă înaintea celui din urmă.

Anatomia mă înspăimânta prin numărul mare de pagini care trebuiau învăţate pe de rost. Deja epuizată (şi din cauza serviciului, dar mai ales din frica de eşec – mândrie?), am răsfoit neputincioasă cursurile şi am reţinut doar o mică parte din materie.

M-am întărit citind mărturiile de pe acest site şi am rugat o prietenă să citească Acatistul Sfântului Mare Mucenic Efrem pentru mine în timpul examenului (acelaşi lucru urma să-l facă şi soţul meu); tot ea mi-a împrumutat un medalion cu chipul sfântului.

Cu o zi înaintea examenului m-am rugat Maicii Domnului, Sfântului Nicolae şi Sfântului Nectarie. Cu o duminică în urmă, m-am spovedit şi m-am împărtăşit. Cu toate acestea (mică este credinţa mea…), îmi era, în continuare, teamă că o să pic.

Subiectele au fost dificile, dar în timpul examenului am simţit un curaj care nu-mi era propriu; am reuşit, împreună cu încă trei colege, să tratăm toate subiectele (sub privirile neaşteptat de îngăduitoare ale profesorului), unele complet, pe altele doar parţial.

Am plecat uşurate de la examen, fiind sigure de cinci-ul care ne asigura promovarea. Când am primit rezolvarea, minune: nota 10! Ceea ce înseamnă că voi lua şi bursă (la care nu mai îndrăzneam să mai sper).

Le mulţumesc tuturor sfinţilor care mi-au fost aproape. Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

Camelia R.
Facultatea de Medicină, Galaţi

Sfântul Efrem şi geometria descriptivă

Am aflat de ceva vreme de existenţa acestui sfânt care, încet-încet, a devenit unul din sfinţii dragi familiei mele, pe lângă Sfântul Nicolae, Sfânta Parascheva, Sfântul Arhanghel Rafail şi alţii.

Deşi mama mea l-a descoperit în urmă cu ceva timp şi ne-a tot povestit întâmplări şi minuni din viaţa sfântului, eram impresionată, într-adevăr, însă nu mă simţeam încă atât de apropiată de Sfântul Efrem.

Aflându-mă în prima sesiune din viaţa de student, teama mea cea mai mare implica examenul la materia cea mai grea cu care am avut de-a face, şi anume geometria descriptivă.

Am învăţat, la probleme mă descurcam, însă la partea de teorie existau încă posibile subiecte pe care nu le-aş fi putut rezolva deoarece nu înţelegeam atât cât ar fi trebuit. Din 42 de subiecte posibile, numai printr-o minune mi-ar fi putut pica exact subiectele potrivite.

M-am gândit să mă rog Sfântului Efrem, aşa că în seara dinaintea examenului i-am luat acatistul şi l-am citit. Pe măsură ce citeam, îl simţeam pe sfânt din ce în ce mai apropiat, ca pe un nou prieten pe care eram tare încântată să-l cunosc… L-am simţit mai aproape decât în tot acest timp în care am auzit poveşti despre el. Poate acum era momentul să-l descopăr cu adevărat…

A doua zi, la examen, am primit întâi problema, urmând să rezolvăm apoi partea de teorie. Îl aveam pe Sfântul Efrem lângă mine, într-o iconiţă cu el în buzunar. În timp ce rezolvam problema, deşi mă descurcam la astfel de probleme, la un moment dat m-am blocat pur şi simplu, mă încurcasem în atâtea puncte şi linii.

Atunci m-am gândit la Sfântul Efrem şi vorbeam cu el în gând ca şi cum ar fi fost colegul meu de planşetă: „Sfinte, dacă ştii geometrie măcar puţin, ajută-mă, te rog, să ies din încurcătură!”

Nu ştiu cum, dar până la final am reuşit să termin problema, cu puţin ajutor de la colega de lângă mine, cu o parte făcută de mine… dar parcă totul a venit de la sine.

Au urmat 15 minute de pauză, după care începea partea teoretică, implicând câte un bileţel pentru fiecare student cu câte două subiecte de rezolvat într-un timp relativ scurt.

Pe măsură ce asistenta împărţea bilete colegilor din faţa mea, stăteam ca pe ghimpi deoarece ştiam că sunt şanse foarte mici să îmi pice exact ce ştiam. Eram totuşi liniştită pentru că în sinea mea mă gândeam că sfântul n-o să mă lase.

Când mă uit pe bileţelul meu, ce să văd? Exact două din cele mai uşoare subiecte, pe care am reuşit să le rezolv chiar la timp! Parcă Sfântul Efrem mi-a ales exact biletul care trebuia şi l-a pus în mâna asistentei.

Astfel, Dumnezeu mi-a demonstrat încă o dată că nu mă lasă la greu, iar sfinţii, că pot fi nişte prieteni de nădejde, chiar dacă, de cele mai multe ori, nu meritǎm.

Cât mai multă lume trebuie să afle despre Sfântul Efrem, căci, într-adevăr, este mare făcător de minuni! Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

Diana, Bucureşti, 2013

Doamne, ce tare e Sfântul Efrem!

Sfântul Efrem cel nou mi s-a făcut cunoscut cu adevărat în vara anului trecut. Aflasem până atunci despre viaţa lui miunună şi neştiută pentru atâta vreme de la bisericuţa studenţilor din Haşdeu şi mai spicuiam câte ceva din discuţiile colegei mele de cameră cu o prietenă de la facultate, discuţii neasemuit de entuziaste şi „uimite" de puterea şi repeziciunea cu care Sfântul se coboară să-i ajute pe cei aflaţi la vreme de încercare.

Amândouă aveau propria poveste şi propria experienţă minunate care dădeau mărturie pentru ajutorul pe care acest Sfânt cunoscut mie doar din cuvintele altora îl revărsa peste credincioşii care îi solicită sprijinul.

Mă simţeam stingherită ascultându-le, nu pentru că nu le credeam – încercam să alung gânduri care-mi dădeau târcoale, şoptindu-mi „poate exagerează puţin fetele" – şi pe care nu le simţeam ale mele, dar poate pentru că mi-era greu să fiu părtaşă întru totul la entuziasmul lor sincer, neavând nici măcar o minimală experienţă a unei întâlniri personale cu Sfântul Efrem în rugăciune.

Îi spuneam, îl rugam, totuşi, în gând, în acele momente, să-mi ierte atitudinea sceptică pe care nu voiam să mi-o asum, să mă ajute şi pe mine să-l cunosc, căci eram încredinţată, pe măsură ce fetele reveneau la acest subiect, că ele nu bat nicidecum câmpii.

Am început să-i citesc viaţa şi acatistul, mai târziu am primit o insignă cu icoana Sfântului. Apoi a venit sesiunea. Eram stresată şi obosită, aveam un examen oral la literatură engleză, mă simţeam total nepregătită şi mi-era ciudă că nu puteam să mă liniştesc şi să cred lui Dumnezeu că voi ieşi cu folos din această situaţie.

Îmi aşteptam rândul, aveam insigna primită în mână şi mi-am dat seama că n-o s-o pot lăsa pe bancă ca la un examen scris, căci va trebui să mă deplasez în faţa examinatorilor, aşa că mi-am luat inima în dinţi şi am pus insigna în piept. Când am extras biletele, am avut iniţial o reacţie de panică – nu citisem cartea, ca apoi să-mi dau de rând că subiectul era foarte comun – Jane Eyre between reason and passion – şi pe lângă asta, al doilea subiect care constă în interpretare de text avea ca obiect de analiză exact textul care-mi ilustra primul subiect.

Cu alte cuvinte, am avut acelaşi subiect şi la partea de teorie, şi la partea de analiză. Abia când examinatorul mi-a zis 'lucky person you are' mi s-au trezit ochii din tensiunea examenului şi mi-am dat seama cine mă ajutase. Sfântul Efrem

a făcut cu mine o minune în aşa fel încât să ştiu că mă cunoaşte, mizând pe frumuseţea detaliului. Şi atunci am zis „Doamne, ce tare e Sfântul Efrem!”

Am ieşit cu o bucurie de nedescris, am intrat într-o altă sală de curs şi-mi venea să plâng ca un copil bucuros că cineva anume, pe care sufletul său îl dorea ca prieten, a binevoit să-i ţină companie. De atunci relaţia cu sfinţii mei dragi mi-a devenit mult mai apropiată, mai personală, mai conştientă…şi aşa am înţeles şi de ce zicea Dan Puric că „e timpul să ne punem sfinţii în inimă!”

Lavinia, Facultatea de Litere din Cluj-Napoca, anul III

Curaj!

Mi-au dat lacrimile citind minunile care au fost scrise de voi toţi. Numai suferinţă am avut până la vârsta aceasta, deşi sunt tânără. Am 24 de ani, dar viaţa mi-a dat multe necazuri, pe care nu le-am trecut cu brio.

Sunt bolnavă, acum şi studentă în anul III. Din păcate, nu am reuşit să termin facultatea o dată cu generaţia mea. Repet anul III a doua oară, iar anul II l-am repetat de 2 ori. Din cauza bolii nu am reuşit să ajung la examene.

Sunt deznădăjduită pentru că nu am reuşit să termin facultatea. Sufăr de o boală mai grea. Uit mult. Asta datorită unor accidente avute la cap.

Recent, mi-am procurat şi eu acatistul Sfântului Efrem cel nou. Am mai prins curaj după ce am citit de 2 ori acatistul. Mulţumesc Sfinte Efrem!

Vă rog pe cei care aţi postat minunile Sfântului Efrem cel nou să vă rugaţi şi pentru mine, pentru sănătate şi reuşită la examene.

Florica

După 5 examene restante, iar o foaie goală

Am îndrăznit să-l întreb pe Sfântul Efrem, uneori chiar obraznic, cine este şi s-a făcut cunoscut mie prin multe minuni. Nu înţelegeam de ce atâţia oameni au dragoste pentru acest sfânt.

Sunt studentă în anul IV la Facultatea de Drept. După anul universitar anterior am rămas cu cinci examene restante pentru sesiunea din toamnă.

Primul examen a fost cel de drept comercial, materie la care în sesiunea din vară am dat profesorului foaia de examen goală. Am primit subiectele şi mi-am dat seama că voi fi nevoită să fac acelaşi lucru şi acum în toamnă. Amintindu-mi de blândele mustrări pe care le-am primit că nu am scris nimic şi pentru ruşinea de oamenii dragi care ştiam că se roagă pentru mine am început să scriu pe una din foile de examen:

„Sfinte Mare Mucenice Efrem cel Nou, roagă-te lui Dumnezeu pentru mine păcătoasa! Cum i-ai ajutat pe atâţia, ajută-mă şi pe mine, măcar că sunt nevrednică. Dacă ar fi după cunoştinţele mele, aş da iar foaia goală. Dar tu poţi. Pentru rugăciunile tale, ale Preacuratei şi pururea Feciorei Maria, ale Sfântului Ierarh Nicolae şi ale tuturor celor care se roagă pentru mine să ne miluiască Dumnezeu pe toţi, amin.’’

I-am spus Sfântului Efrem că voi scrie despre minune dacă mă va ajuta şi pe mine. Şi am început să scriu frânturi de idei puse cum am putut unele lângă altele. Am ieşit necăjită din examen, mă gândeam că nu-l voi trece. S-a dovedit contrariul: prima notă pe care am aflat-o era de la acest examen şi era… 5. Nu numai că mi-am trecut examenul, dar am obţinut îndeajuns de multe credite încât să trec în anul IV. Să nu lăsaţi niciodată foaia goală, eu am făcut ascultare şi nu mi-a părut rău.

La următoarele examene am cerut iar ajutorul sfinţilor şi am trecut cu bine peste toate. Din cinci examene, am trecut trei: drept comercial, contracte speciale şi succesiuni şi am rămas cu examenele de procedură penală (mă gândesc că poate unora le va folosi dacă precizez acest lucru).

I-am mărturisit unei fete, ştiind că îl are ca ocrotitor pe Sfântul Efrem, neputinţa mea de a mă apropia de acest sfânt şi nemulţumirea că eu nu îl cunosc şi mi-a zis să citesc o dată acatistul sfântului şi voi vedea… Spun şi eu acum, chemaţi-l în ajutor, precum el însuşi i-a spus unei femei căreia i s-a arătat că nu o va uita, aşa nu ne va uita nici pe noi.

Am trecut cu vederea ajutorul Sfântului cu un alt examen la care, înainte de a merge, m-am pus în faţa icoanei sale şi am citit câteva grile de la un test din timpul anului. Multe din grile s-au regăsit, cu mici modificări, pe foaia de examen.

Sfântul Efrem a fost cu mine chiar şi atunci când învăţam. În timpul sesiunii am citit materia alături de o prietenă care învăţa pentru examenul de licenţă. Avea la gât un medalion cu o bucăţică din papucul sfântului. Ulterior, Sfântul Efrem mi-a dăruit şi mie unul.

Dumnezeului nostru slavă!

Nicoleta-Silviana
Cluj-Napoca, 2012

Vindecări

(Icoană - Mănăstirea Sfântul Efrem cel nou, Nea Makri)

Sfântul Efrem cel nou a vindecat complet şi rapid cancerul la sân şi la stomac

O altă mare minune săvârşită de Sfântul Efrem cel nou - marele mucenic din Nea Makri, Grecia - este descrisă de Arhimandritul Ţâţos Bouriyakis din Halandari (Grecia).

Arhimandritul relatează - într-o scrisoare pe care a trimis-o la Mănăstirea Sfântului Efrem cel nou din Nea Makri (pe 3 noiembrie 1980) - despre sora lui care suferea de înspăimântătoarea boală a cancerului de 5 ani şi din această cauză a fost operată la piept. Dar sora Arhimandritului avea şi o umflătură mare la pântece de câţiva ani. Timp de 5 ani de zile, bolnava a purtat un brâu, la recomandarea medicilor.

Pe data de 23 aprilie, acea doamnă a fost binecuvântată cu Sfintele Moaşte ale Sfântului Efrem cel nou şi imediat, umflătura a dispărut; la fel au dispărut şi semnele vizibile ale cancerului de la piept. Biopsia făcută ulterior a confirmat vindecarea de cancer.

(Această minune este luată din cartea "Viaţa, arătările, minunile, acatistul şi paraclisul Sfântului Efrem cel nou, grabnicul ajutător şi marele făcător de minuni", apărută la Editura Sofia, Bucureşti, în anul 2008, Ediţia a II-a.)

Sfântul Efrem cel nou a vindecat epilepsia

Sfântul Efrem cel Nou ajută pe oamenii din toată lumea

Aşa cum se spune şi în Paraclisul său, Sfântul Efrem cel Nou - marele mucenic din Nea Makri (Grecia) - le vine în ajutor atât oamenilor din Grecia, cât şi celor din alte colţuri ale lumii - Sfântul Efrem cel Nou nu trece pe nimeni cu vederea, atunci când este chemat în ajutor cu credinţă.

Vestea minunilor uimitoare pe care le săvârşeşte Sfântul Efrem cel nou s-a răspândit cu repeziciune în toată lumea. Oameni din toate părţile planetei aleargă la Sfântul Efrem cel Nou, cerându-i ajutorul în toate problemele lor - fie că e vorba de boli incurabile, primejdii, procese sau alte nevoi.

Oameni din toată lumea, fie vin în Grecia, la Mănăstirea Sfântului Efrem cel nou din Nea Makri - pentru a se închina la Sfintele moaşte întregi ale marelui mucenic - , fie trimit scrisori, pomelnice şi daruri la această Sfântă Mănăstire - pentru a primi ajutorul Sfântului Efrem cel nou, chiar dacă sunt departe de el.

Sfântul Efrem cel nou a vindecat epilepsia

Despre minunile mari pe care le săvârşeşte Sfântul Efrem cel nou a auzit şi o doamnă din America, care suferea de boală incurabilă numită epilepsie. Având o credinţă puternică, această doamnă şi-a pus toată nădejdea în Sfântul Efrem cel Nou şi a trimis la Mănăstirea sa din Nea Makri o haină de-a sa, rugându-le într-o scrisoare pe maici să o atingă de icoana Sfântului Efrem şi să facă asupra ei semnul Sfintei Cruci cu Sfintele sale Moaşte.

Stareţa Macaria de la Mănăstirea Sfântului Efrem mărturiseşte că, atunci când a atins haina de icoana Sfântului Efrem cel nou, această icoană a scârţâit de 3 ori. Apoi maicile au trimis haina înapoi în America.

În clipa în care doamna din America a îmbrăcat haina primită din Grecia, boala ei (epilepsia) a încetat !!!

Plină de recunoştinţă, când a văzut că s-a tămăduit, doamna a venit tocmai din America în Grecia, la Mănăstirea Sfântului Efrem cel Nou – Marele Mucenic din Nea Makri - pentru a mulţumi Sfântului pentru marea binefacere pe care a primit-o de la el.

(Această minune este luată din cartea "Viaţa, arătările, minunile, acatistul şi paraclisul Sfântului Efrem cel nou, grabnicul ajutător şi marele făcător de minuni", apărută la Editura Sofia, Bucureşti, în anul 2008, Ediţia a II-a.)

Sfântul Efrem cel nou a vindecat leucemia

O doamnă din Grecia avea o soră care suferea de dureri groaznice de burtă, pierdea mult sânge şi slăbea pe zi ce trece. A fost transportată de urgenţă la un spital din Atena, dar tratamentul recomandat de medici nu îi făcea nici un bine, dimpotrivă - îi mergea din ce în ce mai rău.

În acele zile, sora bolnavei l-a văzut pe Sfântul Efrem cel nou ieşind din pământ, înconjurat de o lumină strălucitoare.

Sfântul Efrem i-a spus:
- Am venit să te încredinţez că eu o voi vindeca pe sora ta. Promite-mi, doar, că o vei convinge să nu se opereze. Şi, dacă vrei, vino cu mine să-ţi arăt oameni cu membrele amputate din pricina acestei boli.

Sfântul i-a mai spus că îi va reînnoi bolnavei sângele, care avea atunci 1,8 milioane de globule roşii.

Apoi, Sfântul Efrem cel nou a condus-o pe sora bolnavei într-un loc în care erau mii de oameni fără mâini şi fără picioare. Sfântul Efrem slujea în acel loc şi a sfătuit-o să se împărtăşească regulat.

După această vedenie, doamna i-a spus surorii bolnave cu mare emoţie tot ce a văzut. În ziua acestei vedenii, analiza sângelui a arătat 3,8 milioane de globule roşii, iar a doua zi arăta 3,3 milioane, iar în ziua externării - 3,8 milioane de globule roşii.

Mai târziu, fosta bolnavă de leucemie - vindecată de marele mucenic din Nea Makri - şi-a botezat copilaşul la Mănăstirea Sfântului Efrem cel nou.

(Această minune este luată din cartea "Viaţa, arătările, minunile, acatistul şi paraclisul Sfântului Efrem cel nou, grabnicul ajutător şi marele făcător de minuni", apărută la Editura Sofia, Bucureşti, în anul 2008, Ediţia a II-a.)

Sfântul Efrem cel nou a vindecat paralizia

Odată, la slujba de priveghere pentru praznicul Sfântului Efrem cel nou, marele mucenic din Nea Makri, a fost adus la Mănăstirea sa de pe Colina neprihăniţilor un bolnav care avea picioarele paralizate.

Acest om plângea din toată inima şi se ruga şi îşi mărturisea păcatele cu sinceritate şi îl implora pe Sfântul Efrem cel nou să-i redea sănătatea. Această scenă emoţionantă i-a impresionat pe ceilalţi oameni din biserică, astfel că plângeau şi ei împreună cu bolnavul.

Când alaiul a ieşit din biserică şi s-a îndreptat - împreună cu Sfintele Moaşte ale Sfântului Efrem cel nou - spre mormântul Sfântului, bolnavul strigă şi mai tare:
"- Sfinte al lui Dumnezeu, fie-ţi milă de mine şi de copiii mei!"

Şi deodată bolnavul s-a ridicat brusc, fără ajutor, şi-a făcut semnul Sfintei Cruci şi a început să meargă pe picioarele sale către mormânt, odată cu alaiul. Atunci s-a petrecut marea minune: bolnavul de paralizie s-a vindecat!

După vindecare, acest om mergea pe la cafenelele şi bodegile pe care le frecventase înainte de a se îmbolnăvi şi arăta tuturor oamenilor marea minune pe

care a făcut-o Sfântul mare mucenic Efrem cel nou cu el, şi îi sfătuia pe oameni să aibă credinţă şi să dea slavă lui Dumnezeu.

Sfântul Efrem cel nou, marele mucenic din Nea Makri, a vindecat şi un copil paralizat care a fost adus la Mănăstirea sa de pe Colina neprihăniţilor

De asemenea, a mai vindecat şi un alt paralitic ţintuit la pat, în urma rugăciunilor stăruitoare făcute de familia sa.

Rudele acestuia veneau în genunchi de multe ori la Mănăstirea Sfântului Efrem cel nou şi plângeau la Sfintele sale Moaşte, cerând vindecarea paraliticului.

După vindecare, omul şi-a reînceput lucrul şi lucrează pentru familia lui şi dă slavă lui Dumnezeu şi Sfântului Efrem cel nou pentru vindecarea minunată.

(Această minune este luată din cartea "Viaţa, arătările, minunile, acatistul şi paraclisul Sfântului Efrem cel nou, grabnicul ajutător şi marele făcător de minuni", apărută la Editura Sofia, Bucureşti, în anul 2008, Ediţia a II-a.)

Sfântul Efrem cel nou a vindecat bolile de inimă

O doamnă din Atena relatează maicilor de la Mănăstirea Sfântului Efrem cel nou cum marele mucenic din Nea Makri a vindecat-o pe mama ei care era grav bolnavă de inimă.

Această doamnă a mers la Mănăstirea Sfântului Efrem cel nou (care este şi Mănăstirea Buneivestiri) din Nea Makri şi l-a rugat fierbinte pe Sfântul Efrem cel nou să-i vindece mama.

La două zile după vizita făcută la mănăstire, starea de sănătate a bolnavei s-a îmbunătăţit considerabil, iar analizele făcute ulterior au confirmarea vindecarea completă.

După această minune, doamna a mers împreună cu părinţii săi la Mănăstirea Sfântului Efrem cel nou, ca să-i mulţumească marelui mucenic pentru ajutorul primit. În timp ce vorbea cu stareţa mănăstirii, doamna a simţit o mireasmă foarte puternică.

(Această minune este luată din cartea "Viaţa, arătările, minunile, acatistul şi paraclisul Sfântului Efrem cel nou, grabnicul ajutător şi marele făcător de minuni", apărută la Editura Sofia, Bucureşti, în anul 2008, Ediţia a II-a.)

Sfântul Efrem cel nou a vindecat de piatră la rinichi

O doamnă credincioasă, auzind de minunile uimitoare pe care le săvârşeşte Sfântul Efrem cel nou, l-a rugat cu credinţă puternică şi cu lacrimi fierbinţi pe marele mucenic din Nea Makri să o vindece, deoarece avea dureri cumplite la rinichi, dureri pricinuite de o piatră care se formase acolo.

Ajutorul Sfântului Efrem cel nou a venit imediat, căci, în timp ce se ruga, doamna a eliminat piatra la rinichi, iar durerile au încetat imediat.

(Această minune este luată din cartea "Viaţa, arătările, minunile, acatistul şi paraclisul Sfântului Efrem cel nou, grabnicul ajutător şi marele făcător de minuni", apărută la Editura Sofia, Bucureşti, în anul 2008, Ediţia a II-a.)

Sfântul Efrem cel nou a vindecat constipaţia şi de dispepsia

Un călugăr din Sfântul Munte Athos mărturiseşte în mai 1977 despre minunea pe care a făcut-o Sfântul Efrem cel nou cu el, vindecându-l de constipaţie şi de dispepsie (tulburare a procesului de digestie, manifestată prin dureri, balonări, vărsături, etc.) - boli de care suferea de un an de zile şi pentru care lua medicamente, fără a reuşi să se vindece.

Monahul acesta, auzind că Sfântul Efrem cel nou - marele mucenic din Nea Makri (Grecia) - face multe minuni şi tămăduiri uimitoare (chiar de boli incurabile), a mers într-o zi la Mănăstirea Sfântului Efrem cel nou (de pe Colina neprihăniţilor, din Nea Makri), ca să se vindece.

Intestinul călugărului îi era blocat cu reziduuri uscate, adunate de-a lungul unei săptămâni, şi avea dureri abdominale groaznice. Nu avea nici poftă de mâncare şi nici nu îi era sete. Doctorii îl sfătuiseră să se opereze.

Monahul, când a ajuns la mănăstire, măicuţele au făcut asupra lui semnul Sfintei Cruci cu Sfintele Moaşte ale Sfântului Efrem cel nou, care răspândeau o mireasmă deosebită. Apoi călugărul a citit Paraclisul Sfântului Efrem cel nou (tot la mănăstire), după care a plecat spre Atena.

După ce a părăsit zona mănăstirii, reziduurile s-au evacuat, iar durerile au dispărut. De atunci, aparatul digestiv al monahului funcţionează normal.

(Această minune este luată din cartea "Viaţa, arătările, minunile, acatistul şi paraclisul Sfântului Efrem cel nou, grabnicul ajutător şi marele făcător de minuni", apărută la Editura Sofia, Bucureşti, în anul 2008, Ediţia a II-a.)

Salvări din primejdii

(Icoană - Mănăstirea Sfântul Efrem cel nou, Nea Makri)

Sfântul Efrem cel nou a salvat din accident de maşină

O tânără a relatat maicilor de la Mănăstirea Sfântului Efrem cel nou din Nea Makri, cum a fost salvată de marele mucenic dintr-un accident de maşină.

Tânăra se afla, împreună cu 2 colegi, în maşina care îi ducea la şcoală, într-un sat din afară Kalamatei. La un moment dat, maşina a căzut într-o prăpastie adâncă de 35 de metri, după care maşina s-a izbit de trunchiul unui copac.

În timp ce se rostogoleau, tânăra a cerut ajutorul Sfântului Efrem cel nou şi minunea s-a petrecut: elevii au fost salvaţi de la o moarte sigură; mai mult decât atât, nu s-a spart niciun geam şi nimeni nu a fost rănit !!!

Sfântul Efrem cel nou i-a salvat într-un mod cu totul miraculos, doarece el este mereu gata să vină în ajutorul celor care i-l cer cu mare credinţă.

(Această minune este luată din cartea "Viaţa, arătările, minunile, acatistul şi paraclisul Sfântului Efrem cel nou, grabnicul ajutător şi marele făcător de minuni", apărută la Editura Sofia, Bucureşti, în anul 2008, Ediţia a II-a.)

Sfântul Efrem cel nou a salvat din furtuni pe mare

Sfântul Efrem cel nou, marele mucenic din Nea Makri, este un mare făcător de minuni, deoarece, atât marea, cât şi toate stihiile, i se supun.

Sfântul Efrem cel nou a mai făcut şi alte minuni domnului pe care l-a ajutat la proces (salvându-l de la închisoare), de această dată salvându-i echipajul din furtuni pe mare.

Acest domn cumpărase cu multe sacrificii un vaporaş şi îl aştepta de câteva zile. Vaporul întârzia deoarece fusese pe mare o furtună puternică şi familia acestui domn se îngrijora pentru echipaj.

Într-o zi, în timp ce se odihnea, a văzut în vis vaporul sosind în port, tras cu o parâmă de Sfântul Efrem cel nou, care mergea pe valuri.

Înainte de a termina de povestit soţiei sale visul, un grec a venit în fugă şi le-a spus foarte bucuros:
- A sosit! A sosit!

Au alergat toţi plini de bucurie şi, ajungând în port, cu lacrimi în ochi, au văzut vaporul sosind. Şi-au făcut Cruce şi au mulţumit din toată inima Sfântului Efrem cel nou pentru această nouă minune.

Câţiva greci care se îngrijoraseră şi ei pentru vaporaş, au întrebat pe familia acestui domn:
- Spuneţi-mi, ce Sfânt vă este ocrotitor?

Atunci soţia domnului le-a arătat iconiţa Sfântului Efrem cel nou, pe care o purta permanent cu ea. Şi toţi s-au închinat Sfântului Efrem cel nou, căci văzuseră minunea.

Când a sosit căpitanul, le-a povestit că furtuna făcuse stricăciuni în sala maşinilor şi că navigase fără cârmă. Dar în fiecare seară vedeau la proră o lumină care îi călăuzea şi, în ciuda vântului înfricoşător şi în ciuda motoarelor care nu se mai aflau în stare de funcţionare, nu au pierdut direcţia. Şi cu această lumină prezentă tot timpul la proră, au ajuns în port teferi şi nevătămaţi.

Sfântul Efrem cel nou a mai făcut şi o altă minune cu acelaşi vaporaş, dar de data aceasta era încărcat cu cai, iar proprietarul (domnul pe care Sfântul Efrem cel nou l-a ajutat la proces, salvându-l de la închisoare) era şi el prezent la bord. Vaporul a fost prins din nou într-o furtună puternică. Caii se agitau, vasul stătea să se răstoarne dintr-un moment în altul, dar se arată din nou o lumină la proră, care i-a călăuzit.

În scurt timp au ieşit din furtună, în vreme ce lângă ei valurile erau înalte cât munţii. Vaporul a înaintat apoi pe o mare liniştită şi toţi s-au însemnat cu semnul Sfintei Cruci. Fuseseră izbăviţi încă o dată. Sfântul Efrem făcuse o nouă minune.

(Această minune este luată din cartea "Viaţa, arătările, minunile, acatistul şi paraclisul Sfântului Efrem cel nou, grabnicul ajutător şi marele făcător de minuni", apărută la Editura Sofia, Bucureşti, în anul 2008, Ediţia a II-a.)

Sfântul Efrem cel nou a salvat din comă datorată supradozei de droguri

Sfântul Efrem cel nou - marele mucenic din Nea Makri (Grecia) - este cunoscut în toată lumea atât ca mare tămăduitor, grabnic ajutător în toate nevoile, cât mai ales că salvator al celor deznădăjduiţi - mai ales al celor care vor să se sinucidă - şi ocrotitor al celor dependenţi de droguri.

Acţiunea binefăcătoare a marelui mucenic din Nea Makri s-a răsfrânt şi asupra unui tânăr american, care, în anii '90, se afla într-o situaţie disperată: consuma din abundenţă droguri, nu avea viaţă de familie stabilă, nici educaţie religioasă şi se îndrepta astfel către o grabnică nenorocire.

Acestui tânăr i s-a arătat într-o noapte necuratul (adică diavolul) în chipul unui om bătrân şi urât, şi i-a spus:
-Eu sunt prietenul tău şi vreau să ne întâlnim ca să mă cunoşti.

Necuratul l-a sfătuit apoi pe bietul tânăr să se urce la volanul maşinii sale şi să conducă cât poate de repede pe un anumit drum, până la o întorsătură situată la marginea unei răpi adânci. Tânărul a făcut întocmai, dar, când a ajuns aproape de râpă, a reuşit să apese frână în ultima clipă, evitând astfel prăbuşirea. Apoi s-a întors acasă tremurând de spaimă.

Două nopţi mai târziu, bătrânul cel hidos - care era de fapt necuratul - i s-a arătat din nou şi, înverşunat şi plin de mânie, i-a poruncit:
-Sunt foarte dezamăgit că nu ne-am întâlnit. Urcă-te din nou la volan şi să conduci cât poţi de repede, dar de data aceasta să nu mai frânezi.

În mod ciudat, tânărul s-a simţit silit să facă ceea ce i s-a cerut. Urcându-se din nou la volan, tânărul s-a dus cu viteză maximă drept în râpă. Deşi maşina sa a fost distrusă, tânărul a scăpat în mod miraculos, doar cu nişte zgârieturi şi contuzii şi cu un şoc puternic.

La câteva săptămâni după ce a ieşit din spital, necuratul i s-a arată din nou în chipul bătrânului hidos şi i-a spus:
-Sunt supărat pe tine că nu ţi-ai ţinut promisiunea. La noapte însă ne vom întâlni sigur! Pune în seringă o doză dublă de drog.

Tânărul s-a simţit iarăşi nevoit să asculte porunca şi a intrat astfel în comă, datorită supradozei. Fiind dus la spital, medicii i-au spus familiei că este posibil să nu supravieţuiască, şi, chiar dacă va supravieţui, va fi într-o stare de semi-conştienţă. Nu i s-a acordat nici o şansă de însănătoşire.

În ciuda pronosticului nefericit dat de medici, după două săptămâni tânărul s-a trezit pe deplin conştient şi le-a mărturisit celor din jur că văzuse un om care semăna foarte tare cu un monah luminos.

Acest om venise la el şi îi spusese:

-M-am rugat pentru tine... Dumnezeu ţi-a mai dat o şansă. Vei trăi, dar trebuie să-ţi îndrepţi viaţa. Vei merge în Grecia să vizitezi locul unde se odihnesc oasele mele, pentru a-I mulţumi lui Dumnezeu că ai fost salvat. Numele meu este Efrem.

(Această minune este luată din cartea "Viaţa, arătările, minunile, acatistul şi paraclisul Sfântului Efrem cel nou, grabnicul ajutător şi marele făcător de minuni", apărută la Editura Sofia, Bucureşti, în anul 2008, Ediţia a II-a.)

Ajutor în procese

(Icoană - Mănăstirea Sfântul Efrem cel nou, Nea Makri)

Sfântul Efrem cel nou a ajutat în procese

Un domn grec a ajuns, din cauza unei neatenţii, în închisoare. A început să piardă casele sale, ale copiilor săi, ale fraţilor şi ale socrilor săi.

În timp ce stătea în celula sa din închisoare, a văzut în faţa lui un călugăr cu o lumânare în mână, care i-a spus:
- Să-ţi păstrezi credinţa şi bărbăţia! Eu îţi voi ocroti familia, nu te îngrijora pentru ei. Te voi ocroti şi pe tine. Voi reveni înainte de judecarea ta.

După asta, călugărul s-a făcut nevăzut şi o bună mireasmă a umplut celula mică şi umedă în care acel domn era închis.

Domnul l-a recunoscut pe Sfântul Efrem cel nou din Nea Makri, deoarece îl cunoştea foarte bine din icoane, iar Sfântul Efrem s-a mai arătat familiei sale.

După 20 de zile, când acest domn era neliniştit deoarece nu ştia când va avea loc procesul, a venit din nou la el acelaşi călugăr - care era Sfântul Efrem cel nou - cu aceeaşi lumânare în mână, şi i-a spus:
- Am venit iar. De ce eşti neliniştit? Procesul va fi pe 3 septembrie. Voi fi acolo. Păstrează-ţi credinţa!

Şi a dispărut din nou, lăsând în urma lui o mireasmă cerească.

În dimineaţa procesului, în celulă, acest domn a închis ochii pentru o clipă şi a văzut sala de judecată şi l-a văzut şi pe Sfântul Efrem cel nou, care i-a spus:
- Haralambos, ridică-te, nu te teme, sunt aici, eşti nevinovat.

Plin de încredere în ajutorul Sfântului Efrem cel nou, domnul a mers la proces şi deşi nimeni nu se aştepta la o sentinţă favorabilă, după ceva vreme domnul a ieşit din închisoare.

Drept recunoştinţă, acest domn a vizitat împreună cu familia sa Mănăstirea Buneivestiri din Nea Makri, care adăposteşte Sfintele sale Moaşte. Când s-au închinat la Sfintele sale Moaşte, au simţit o mireasmă cerească, semn că Sfântul Efrem era atât de aproape de ei.

(Această minune este luată din cartea "Viaţa, arătările, minunile, acatistul şi paraclisul Sfântului Efrem cel nou, grabnicul ajutător şi marele făcător de minuni", apărută la Editura Sofia, Bucureşti, în anul 2008, Ediţia a II-a.)

Rezolvări de probleme legate de acte

(Icoană - Mănăstirea Sfântul Efrem cel nou, Nea Makri)

Sfântul Efrem cel nou a rezolvat probleme legate de acte

În anul 1967, un domn din Atena a cumpărat pe credit un magazin. A dat un acont de 100.000 de drahme (unitatea monetară din Grecia acelor ani) şi urma să plătească restul prevăzut de contract până în 1970. Magazinul a fost plătit, dar proprietarul îl ipotecase şi nu vroia să încheie actele prin care cumpărătorul să devină proprietar.

Au trecut 3 ani şi magazinul a rămas tot ipotecat. Sora cumpărătorului a primit într-o zi o carte despre Sfântul Efrem cel nou - marele mucenic din Nea Makri, marele tămăduitor, grabnicul ajutător în toate nevoile şi marele făcător de minuni.

Aflând despre marea putere făcătoare de minuni a Sfântului Efrem cel nou, cumpărătorul s-a rugat împreună cu sora lui la Sfântul Efrem cel nou să-l ajute să rezolve problema cu actele, iar sora cumpărătorului i-a promis Sfântului Efrem cel nou că-i va aduce şapte kilograme de ceară curată.

Abia au trecut câteva zile şi actele au fost redactate în formă finală, iar cumpărătorul a devenit proprietarul magazinului cu ajutorul marelui mucenic din Nea Makri.

(Această minune este luată din cartea "Viaţa, arătările, minunile, acatistul şi paraclisul Sfântului Efrem cel nou, grabnicul ajutător şi marele făcător de minuni", apărută la Editura Sofia, Bucureşti, în anul 2008, Ediţia a II-a.)

Rezolvări de probleme legate de calculatoare

(Icoană - Mănăstirea Sfântul Efrem cel nou, Nea Makri)

Sfântul Efrem cel nou a deblocat programe informatice şi a reparat fişiere corupte

O persoană lucra pe computer într-un fişier mare, de 750 MB; lucrase de dimineaţă până pe la ora 16:30. La un moment dat a rectificat o greşeală din fişier, dar, în acel moment, programul a afişat "internal error: bad record index", după care s-a închis automat. A încercat de mai multe ori să redeschidă fişierul, dar în zadar: nu a reuşit. Întrucât se mai confruntase cu această eroare şi altă dată, ştia că remedierea coruperii fişierului nu putea fi soluţionată.

De fiecare dată, programul deschidea fişierul în aceeaşi secţiune, se bloca, iar apoi se închidea imediat. În această situaţie nu există decât o singură soluţie: să revină la etapa în care fişierul se afla dimineaţa (fişierul fusese salvat pe un disc extern). Dar în această variantă, ar fi pierdut o zi întreagă de muncă.

Această persoană şi-a adus aminte că Sfântul Efrem cel nou din Nea Makri l-a mai ajutat odată tot într-o problemă informatică (diferită de aceasta), care părea tot aşa, fără ieşire. Aşadar, s-a rugat şi acum Sfântului Efrem cel nou şi a făcut de trei ori semnul Sfintei Cruci peste computer.

Spre marea sa uimire, nu numai că a reuşit să deschidă fişierul, ci a putut să şteargă integral secţiunea coruptă. Astfel, şi-a salvat întreaga zi de muncă şi s-a convins încă o dată de marea putere făcătoare de minuni a marelui mucenic din Nea Makri, putere care se răsfrânge nu numai asupra bolilor, primejdiilor, proceselor, actelor, ci şi asupra calculatoarelor, fişierelor şi programelor informatice.

(Această minune este luată din cartea "Viaţa, arătările, minunile, acatistul şi paraclisul Sfântului Efrem cel nou, grabnicul ajutător şi marele făcător de minuni", apărută la Editura Sofia, Bucureşti, în anul 2008, Ediţia a II-a.)

Sfântul Efrem cel nou - Mărturii ale minunilor săvârşite în zilele noastre - "Îi voi ajuta pe mulţi înainte să vină suferinţele, înainte să vină nenorocirile!"

„Voi face multe minuni"

La Nea Makri, în Attica, la renumitele moaşte ale Sfântului Efrem cel nou, Stareţei Macaria Despiri - care este o persoană foarte duhovnicească – i-a fost dat să audă de la Sfântul Efrem aceste cuvinte: ***"Voi face multe minuni!"***

Deoarece Sfântul Efrem face multe minuni - adică e în foarte mare măsură un făcător de minuni - el se aseamănă duhovniceşte cu Sfântul Rafail din Mitilene.

„Voi face multe minuni" - i-a spus Sfântul Efrem, Stareţei Macaria când i s-a arătat nemijlocit.

„Îi voi ajuta pe mulţi înainte să vină suferinţele!… înainte să vină nenorocirile".

Am auzit eu însumi aceasta de mai multe ori de la egumena Mănăstirii de la Nea Makri. Este o persoană foarte duhovnicească, ea fiind cea căreia i s-a descoperit Sfântul Efrem. Acesta a fost îngropat vreme de 500 de ani şi el însuşi i-a arătat egumenei locul unde era îngropat. Ea a săpat în acel loc şi a găsit moaştele. Sfântul

Efrem face multe minuni. Fără îndoială, având în vedere scrierile şi proorociile Părinţilor, din pricină că nu ne pocăim, ne sunt pregătite suferinţe…

teolog Nikolas Sotiropoulos, Grecia

***

Puterea minunilor şi a dragostei tale aprinde şi în inimile noastre flacăra credinţei, Sfinte Părinte Efrem, iar lucrările tale minunate odrăslesc în vieţile noastre dintru tărâmul cel pururea înflorit al dumnezeieştilor daruri. Mângâie-ne cu mireasma iubirii de osteneală şi însuşi fă ca să rodească în noi sămânţa credinţei, ca întru umilinţă să-ţi grăim: ***Bucură-te, mare mucenice al lui Hristos, căci picăturile sângelui şi ale ostenelilor tale s-au făcut dumnezeiască ploaie de daruri pentru noi, cei de la sfârşitul veacurilor!***

Întemniţatul suedez

Numele meu este T. M. în prezent locuiesc în Suedia, deşi sunt grec de origine. Cu doisprezece ani în urmă am fost învinuit de o crimă pe care nu am săvârşit-o şi am fost condamnat la trei ani de închisoare. M-au închis într-o celulă întunecoasă, în care am stat vreme de cinci luni, aşteptând judecarea recursului, care a fost stabilit pentru ziua de vineri, 18 decembrie a anului 1981.

În noaptea dinspre joi spre vineri m-am trezit pe neaşteptate pe la ora trei, am tresărit şi fără să fi reuşit măcar să-mi dau seama că deja nu mai dormeam, am sărit în picioare. ***Înaintea mea stătea un om şi îmi zâmbea. El era desculţ, îmbrăcat într-o haină albă, înalt şi slab, având o barbă deasă şi capul neacoperit, iar ochii săi erau albaştri, senini şi blânzi.***
Eu l-am întrebat în suedeză:
- Cine eşti?

El mi-a zâmbit din nou şi mi-a răspuns în limba greacă:
- Mâine la judecată vei fi eliberat.

Atunci eu am repetat:
- Cine eşti? De unde ştii aceasta?

Iar el mi-a zis din nou cu un surâs pe buze:
- Mâine vei fi în libertate.

Fiind copleşit de uimire, eu m-am întors să văd dacă era deschisă uşa. Aceasta era zăvorâtă. Atunci mi-am îndreptat iarăşi privirea către oaspetele meu şi în clipa aceea s-a petrecut un lucru pe care nu voi putea să-l uit până la sfârşitul zilelor mele: silueta acestui om s-a ridicat în colţul cel de sus al celulei şi acolo a dispărut. Eram încredinţat că am devenit martorul unei minuni pe care a săvârşit-o Mântuitorul Hristos. Apoi, după ce m-am însemnat cu semnul Crucii, am adormit.

În dimineaţa următoare am fost dus la tribunal. Acolo am petrecut câteva ceasuri şi iată că, în cele din urmă, judecătorul s-a ridicat şi a rostit:

- Sunteţi liber.

Eu am căzut în genunchi, mi-am făcut semnul Sfintei Cruci, apoi am ieşit din clădirea Curţii de Apel. I-am sunat pe părinţi ca să le spun că am fost eliberat. Spre marea mea uimire, ei ştiau deja despre această. „Cum? Cum aţi aflat?" – am exclamat eu atunci. Ei mi-au răspuns că le-a vestit despre aceasta sora mea, care se rugase în ajun prea cuviosului Efrem în Mănăstirea de la Nea Makri.

Am sunat-o pe sora mea. Ea mi-a istorisit cum a mers joi seara la mănăstirea Sfântului Efrem ca să se roage pentru mine; acolo, în timp ce se ruga ea a simţit că Sfântul Efrem a auzit-o şi eu voi fi eliberat. Atunci i-a sunat pe părinţi şi le-a povestit despre aceasta, despre evenimentul care avea să se întâmple abia în ziua următoare. Lucrul acesta a fost cu atât mai uimitor, cu cât nici unul dintre ei nu cunoştea data în care avea să aibă loc judecarea recursului.

Cu câteva zile mai târziu sora mea mi-a trimis prin poştă o icoană cu chipul Sfântului Efrem şi o carte despre dânsul. L-am recunoscut îndată în icoană pe oaspetele meu cel învăluit în taină. În scurt timp am ajuns în Grecia şi am mers de îndată la Mănăstirea sa ca să-i mulţumesc Sfântului pentru mila pe care mi-a trimis-o Dumnezeu printr-însul.

T. M., Stockholm, 1981, Suedia

***

De nebiruit este milostivirea ta, Sfinte mare mucenice Efrem, căci ea îşi are obârşia în dragostea cea dumnezeiască lucrătoare întru toate cele de trebuinţă pentru mântuirea noastră. Pentru aceea cădem la tine cu umilinţă şi te rugăm, slobozeşte-ne din temniţa răutăţilor noastre cele de toate zilele, ca să-ţi cântăm cu recunoştinţă şi bucurie: ***Bucură-te, Sfinte Efrem, poartă deschisă către cereasca Împărăţie!***

Amnezia

Monahia M. dintr-o mănăstire din Attica i-a scris maicii stareţe Macaria de la Mănăstirea Buneivestiri a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, care se găseşte pe Colina neprihăniţilor, următoarele lucruri:

Din pricina unei mari deprimări sufleteşti am ajuns să sufăr de amnezie şi am devenit precum o legumă. În anul 1982 am fost nevoită să mă internez pentru câteva zile în spitalul Ignateon, însă la vremea aceea nu mai pricepeam absolut nimic, nici că eram bolnavă, nici că mă găseam în spital.

În timp ce mă aflam în această stare îngrozitoare, am simţit deodată prezenţa unui monah în salonul meu. El era de statură înaltă, slab, cu chipul ascetic, având tenul închis la culoare, întocmai precum este închipuit în sfânta sa icoană. Din clipa aceea am devenit din nou eu însămi şi mi-am recăpătat memoria. Monahul s-a apropiat de mine cu un surâs îndurerat pe buze, s-a aşezat pe pat lângă mine şi fără a rosti nici un cuvânt, a început să mă privească.

- Ce este cu tine, copila mea?

- Eu nu ştiu ce-i cu mine - i-am răspuns.

- Magdalena, oare de ce te-au adus aici? a întrebat el din nou. Înainte să te fi adus aici, ei trebuiau să te ducă la Sfântul Rafail, care voia să te vindece în numele său, iar apoi să te aducă în casa mea.

- Nu ştiu unde mă aflu şi cine m-a adus aici – i-am răspuns eu monahului.

- Să-i spui doamnei Liza ca dumneaei să-i zică domnului Haris să te scoată de aici şi să te aducă în casa mea. Noi, monahii, copila mea nu trebuie să venim aici, pentru că pe noi aici ne iau în derâdere.

- Unde se găseşte casa dumneavoastră şi cine este domnul Haris? l-am întrebat eu. Eu nu-l cunosc pe omul Acesta.

Iar el a continuat:
- Haris este o bună cunoştinţă de-a mea.

- Ce îi voi spune? Cine sunteţi? Care e numele dumneavoastră? am început eu a îngăima.

- Spune-i lui Haris că mă cheamă Efrem. El ştie unde se găseşte casa mea; zi-i să te scoată de aici cât mai repede şi să te aducă la mine.

Monahul s-a ridicat de pe pat şi m-a binecuvântat. Eu i-am sărutat mâna şi el a dispărut.

În urma plecării sale, am simţit înlăuntrul meu o mare putere şi mi-am amintit tot ce se întâmplase cu mine în ultima vreme, şi am priceput unde mă aflu.

Ieşind din spital, am împlinit porunca Sfântului Efrem şi am fost să mă închin în sfântul său locaş.

După ce am vizitat mănăstirea sa, Sfântul a venit la mine în vis şi m-a întrebat cu chipul înseninat de bucurie:
- Ei, acum mă recunoşti, Magdalena? Atunci când erai în casa mea eu stăteam lângă tine.

- Dar eu nu v-am văzut! Unde eraţi?

- Acolo, lângă tine – mi-a răspuns monahul.

Făcând asupră-mi semnul Crucii, el a dispărut din nou.

Fie binecuvântat numele Dumnezeului nostru şi al Sfântului Efrem, care m-a vindecat.
Îi voi mulţumi pururea pentru această binefacere!

Monahia M., 1982, Grecia

***

Caldă ocrotire află întru tine cinul monahicesc, prea cuvioase Efrem, dobândind putere în a purta ostenelile căii celei strâmte şi împovărate cu numeroase ispitiri. ***Ajută-ne şi nouă, Sfinte Părinte, învăţându-ne să biruim prin răbdare toate neajunsurile şi neputinţele care ne despart de plinirea cuvântului celui veşnic prin care şi noi am dobândit fiinţă.***

Nu mă mai doare nimic!

Mă durea foarte tare un picior şi nici un medic, de nici un fel de specialitate, nu mă putea ajuta cu nimic. Starea mea se înrăutăţea progresiv şi s-a ajuns până acolo că din pricina durerilor nesuferite nu mă mai puteam ridica în picioare. Cei din familia mea au hotărât să mă ducă la Atena pentru a mă interna în spital, unde urmau să mi se facă investigaţiile necesare şi să mi se prescrie un tratament.

Îndată ce am ajuns la Atena, i-am rugat pe ai mei ca, mai întâi de toate, să mă ducă la Mănăstirea Sfântului Efrem şi abia mai apoi la doctor. Ei îmi spuneau cu toţii:

- Să mergem pentru început la medic, iar după aceea la Sfântul.

Însă eu am stăruit asupra hotărârii mele şi ei m-au dus, totuşi, la Mănăstire la Sfântul Efrem, făcătorul de minuni. Cum să vă redau, cum să vă transmit acele simţiri pe care le-am trăit atunci când maica stareţă a făcut semnul Crucii asupra capului meu cu sfintele moaşte ale marelui mucenic Efrem?! În clipa aceea au încetat durerile cele nesuferite şi eu am zis către ai mei:

- Ascultaţi-mă, pe mine nu mă mai doare nimic!

- Dar este oare cu putinţă una ca asta?

- Da, pe mine nu mă mai doare absolut nimic!

Acum merg singură, fără ajutorul altora, fiind în stare să urc şi să cobor scările uşor.

Îţi mulţumesc ţie din adâncul sufletului meu, Sfinte Efrem, făcătorule de minuni!

Eu, cea nevrednică, îţi voi fi recunoscătoare până la sfârşitul vieţii mele.

Polixenia Z., Licaonia, 1982, Grecia

***

Am umblat în căile acestei vieţi, iar paşii mei n-au fost fără de greşeală, prea bunule Părinte Efrem, de aceea şi puterile sufletului şi ale trupului mult mi s-au slăbănogit. ***Milostiveşte-te spre mine, Sfinte al lui Dumnezeu, ca prin darul tău să-mi redobândesc sănătatea şi să păşesc pe calea cea strâmtă şi dumnezeiască a Evangheliei.***

Sfinte al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi, păcătoşii!

Doamna G. Z. din Atena, care în urmă cu mulţi ani fusese vindecată de paralizie, a trimis această scrisoare Mănăstirii de la Nea Makri:

De îndată ce a început Postul mare al anului 1982, am fost cuprinsă de o dorinţă nestăvilită de a reciti viaţa Sfântului mare mucenic Efrem. De asemenea, îmi doream foarte mult să-l văd, pentru că nu-l mai văzusem pe Sfânt de zece ani, de atunci de când m-a vindecat de paralizie. Îl chemam zi şi noapte.

Era dimineaţă. La mănăstire trebuia să înceapă Liturghia Darurilor mai înainte sfinţite. În zorii zilei, pe la ora cinci, l-am trezit pe soţul meu deoarece trebuia să îl ducă pe preot la mănăstire. Apoi m-am culcat din nou şi am văzut în vis că mă găseam în locaşul mănăstiresc şi stareţa m-a trimis să aprind candelele. Intrând în biserică, l-am văzut pe Sfântul Efrem stând în faţa iconostasului. El stătea înaintea uşilor împărăteşti cu faţa îndreptată spre altar şi, cu un adânc simţământ de cucernicie şi smerenie, lua parte la Liturghia pe care o slujeau Îngerii. De îndată ce l-am zărit pe Sfânt – un ascet înalt de statură şi lat în umeri – am strigat foarte tare şi toţi oamenii care stăteau afară, au intrat în biserică, dorind să vadă ce s-o fi întâmplat cu mine. Venind înăuntru, aceştia au încremenit pe loc, fiindcă l-au văzut şi ei pe Sfântul Efrem.

Marele mucenic Efrem a început să ne înveţe că la rugăciune trebuie să stăm cu mare frică şi cucernicie. Lăuntric, eu strigam către dânsul:
- Sfinte al meu, Sfinte al meu!

El şi-a întors privirea către mine şi atunci m-am simţit aşa de parcă m-ar fi certat. Apoi a zis că mai întâi de toate e de trebuinţă să-L iubim pe Dumnezeu, să avem teamă sfântă în timp ce se săvârşeşte Dumnezeiasca Liturghie şi să cerem de la Sfinţi rugăciunile lor mijlocitoare.

- Ah, de aş putea să văd chipul Sfântului Efrem! am grăit eu înlăuntrul meu.

Atunci peste capul său a pogorât o cunună strălucitoare şi s-a oprit într-o asemenea poziţie, încât am reuşit să văd foarte lămurit chipul Sfântului Părinte. Un simţământ de smerenie mi-a copleşit sufletul. Când Sfântul a văzut că dorinţa mea a fost împlinită, strălucirea a dispărut. El a privit spre mine, apoi s-a întors către altar…

Îi mulţumesc Sfântului Efrem, care mi-a auzit rugăciunea şi a împlinit dorinţa mea cea arzătoare. Mă rog lui ca să-i dăruiască lumii întregi, prin harul lui Dumnezeu, liniştea sufletului şi a trupului. O, făcătorule de minuni, Sfinte al meu Efrem…

G. Z., Atena, 1982, Grecia

***

Adâncindu-te în suspinul rugăciunii, ai sfinţit Colina neprihăniţilor prin ostenelile tale, Sfinte Părinte Efrem, iar prin săvârşirea Sfintei Liturghii te-ai adus cu totul prinos Mântuitorului Hristos. ***Miluieşte-ne şi pe noi, cuvioase Mucenice, ca să ne învrednicim de lucrarea trezviei prin care inima pricepe că Dumnezeu neîncetat este tuturor de faţă.***

Scrisoare către Maica Stareţă Macaria

Astăzi, iubită maică stareţă, Atotmilostivul Dumnezeu şi marele mucenic Efrem ne-au învrednicit să vizităm Mănăstirea sfinţiei voastre, din care noi, fiind binecuvântaţi, am plecat mai apoi copleşiţi de bucurie.

Fie preaslăvit iară şi iară numele Marelui Dumnezeu, Care ni i-a dăruit nouă pe Sfinţi, ca prin mijlocirea lor să ne putem odihni de ostenelile vieţii noastre atât de împovărate cu greutăţi.

Binecuvântata voastră Mănăstire este învăluită într-un fel de slavă şi strălucire deosebită. Fiece om, după ce vizitează acest sfânt locaş, simte în sufletul său o schimbare binefăcătoare, capătă puteri duhovniceşti şi îşi continuă cu mai multă răbdare călătoria sa pe calea cea anevoioasă a vieţii.

Mănăstirile noastre sunt nişte oaze duhovniceşti. Ele aduc un mare folos oamenilor, liniştind sufletele cele obosite, care află aici „împărăţia” păcii.

Iar acum, cinstită maică stareţă, ascultaţi minunea pe care harul lui Dumnezeu, prin mijlocirea Sfântului Efrem, a săvârşit-o cu noi, nevrednicii.

Cu câteva zile în urmă, una dintre surorile mele cele după duh mi-a dat o carte cu viaţa şi minunile Sfântului Efrem. Eu am citit-o cu multă luare-aminte şi l-am rugat pe făcătorul de minuni s-o vindece şi pe mama mea, căreia i-au tăiat de curând sânul stâng din pricina unei formaţiuni canceroase. Doctorul care o trata se temea

ca tumoarea malignă ar putea să apară din nou. Ne aflam într-o stare de tensiune necontenită.

În seara aceea m-am rugat cu multă durere în inimă Sfântului Efrem. Şi iată că noaptea, în vis, mama mea s-a văzut pe sine stând în biserica mănăstirii. Fără ca încă să conştientizeze cele ce petreceau cu dânsa, ea l-a văzut pe Sfânt zugrăvit într-o icoană, iar apoi el dintr-odată s-a înfăţişat înaintea ei viu, faţă către faţă, cu singura deosebire că acum era îmbrăcat în veşminte şi din întreaga sa fiinţă izvora lumină. Chemând-o la sine, el a luat-o de umeri şi a scuturat-o atât de puternic, încât după aceea mama a mai simţit vreme de câteva zile o durere în tot trupul. Apoi, cu multă purtare de grijă, el i-a zis:

- Din clipa aceasta tu vei fi sănătoasă.

Am uitat să vă spun că la început el a spus că se numeşte Efrem.

Astăzi noi am venit să i ne închinăm, să-i mulţumim pentru tămăduirea mamei mele şi să luăm binecuvântare de la sfintele sale moaşte. Rugaţi-vă, maică stareţă, ca harul său să ne umbrească pe noi pururea, oriunde ne vom afla.

Despina Mustaka, Atena, 26 decembrie 1982, Grecia

***

Împărăţie a păcii şi loc de alinare ne este Mănăstirea ta, mare mucenice Efrem, căci aici s-a plinit întru tine voia cea din veci a lui Dumnezeu, arătându-te părtaş dumnezeieştii firi, iar nouă dăruindu-te grabnic folositor şi ocrotitor. Scutură degrab şi de pe noi lepra mulţimii păcatelor, ca pururea să îţi cântăm: ***Bucură-te, Sfinte Efrem, bărbat dumnezeiesc ce dăruieşti seninul milostivirii de Sus!***

Numai un Sfânt

Trecuseră deja mai mult de trei ani de când sufeream din pricina unei dureri îngrozitoare la un picior. Rana pe care o aveam producea puroi şi din ea curgea sânge neîncetat. Am fost investigat de medici în multe spitale ale Montrealului… am suferit patru operaţii la acel picior, însă rana nu se vindeca nicicum.

Într-o seară l-am visat pe Sfântul Efrem stând de faţă dimpreună cu cei şapte ucenici ai săi. El mi-a cercetat piciorul bolnav. Din clipa aceea rana mi s-a închis şi

s-a prins. Numai un Sfânt a putut să mă izbăvească de acea durere cumplită şi de boala aceea înfricoşătoare.

F. F, Montreal, 1983, Canada

***

Cercetările milostivirilor tale se fac lucrătoare şi celor care nu te cunosc, Sfinte Părinte Efrem, şi săvârşind tămăduiri minunate îi umpli de bucurie pe cei ce ţi se roagă şi îţi grăiesc: ***Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, bunătate şi sfinţenie fără de hotar!***

Licoarea tămăduitoare

Vreme de zece ani am suferit de astm alergic. Căutându-mi vindecarea, am umblat prin toate spitalele prin care a fost cu putinţă, dar nicăieri nu m-au putut ajuta. Doctorii mi-au spus că nu mă voi vindeca niciodată. Am mers pentru a face un tratament chiar şi în Bulgaria, însă nici acolo nu mi-au putut fi de nici un ajutor. Ajunsesem să beau pastilele doar aşa, ca să mă consolez cumva. Starea în care mă găseam era foarte gravă. Fără oxigen curat, nu puteam nici să dorm, nici să respir liber. Nu puteam nici măcar să beau puţină apă, nici rece, nici caldă. Eram într-o stare dezastruoasă.

Auzind despre mulţimea minunilor săvârşite de Sfântul Efrem, am alergat îndată să mă închin la moaştele sale şi să mă rog lui pentru tămăduire.

Era o zi de joi, în 23 ianuarie, anul 1983, când eu, dimpreună cu toată familia mea, am vizitat pentru a doua oară binecuvântata mănăstire. Ne-am închinat Sfântului Efrem şi eu, cu lacrimi fierbinţi şi multă credinţă, din adâncul cel mai tainic al sufletului meu, l-am rugat să facă în aşa fel încât aghiazma lui să devină pentru mine licoare aducătoare de tămăduire.

Şi iată că s-a întâmplat o minune! Din ziua în care am luat şi am băut din apa ce fusese sfinţită la mănăstire, m-am vindecat de boala mea şi acum îl slăvesc pe Dumnezeu şi pe Sfântul Lui, Marele Mucenic şi făcător de minuni Efrem, pentru darul Său cel nepreţuit.

Îţi mulţumesc, Sfinte al meu Efrem, din toată inima şi te rog să fii pururea alături de noi, făcându-te nouă mijlocitor şi ajutător întru toate nevoile.

Roaba ta Stamatina H., Atena, 1983, Grecia

***

Prin credinţă se primenesc sufletele noastre, prea cuvioase Efrem, iar prin râvna pentru rugăciune am gustat o picătură din puterea minunată a sfinţeniei tale. Miluieşte-ne, Sfinte Părinte, ca şi piepturile noastre să cuprindă pecetea iubirii dumnezeieşti şi astfel cu recunoştinţă să-ţi cântăm: ***Bucură-te, Mare Mucenice Efrem, cascadă a milostivirilor dumnezeieşti!***

Oare m-ai uitat?

Eram foarte bolnavă şi într-o noapte s-a întâmplat să fiu chinuită de cumplite dureri de rinichi şi de ficat, întrucât aceste organe îmi erau inflamate. Nu puteam să stau întinsă în pat, de aceea am şezut toată noaptea în fotoliu. Pe la orele patru ale dimineţii – nu-mi amintesc dacă dormeam sau eram doar înţepenită de durere – am văzut că mă găsesc în biserica Sfântului Ioan Botezătorul, în vremea slujbei de priveghere. Deodată s-a apropiat de mine un monah înalt şi slab, cu faţa palidă şi cu barbă neagră. Sora care stătea lângă mine m-a întrebat cine este acest călugăr.

- E Părintele Grigorie! – i-am răspuns eu, însă monahul mi-a atins umărul cu blândeţe şi a rostit:

- Copilă, eu nu sunt Grigorie, sunt Efrem. Uite-te la mine. Oare m-ai uitat?

Inima a început să-mi bată cu putere; simţeam o bucurie de nedescris. M-am aplecat şi i-am sărutat mâna, iar el m-a binecuvântat. Ridicându-mi capul, am văzut că e foarte înalt de statură. În timp ce îl priveam cum zâmbea, am simţit cât este de plină lumea noastră de lumina lui Dumnezeu. Îmi doream să stau de vorbă cu dânsul, însă el a dispărut dinaintea ochilor mei, de parcă s-ar fi topit într-un nor. După ce m-am trezit, am simţit că sunt sănătoasă şi plină de putere.

În anul 1983 m-am îmbolnăvit de bronhopneumonie. În această perioadă, odată, în timp ce eram trează, în prezenţa altor câtorva maici, mi s-a arătat Sfântul Mare Mucenic Efrem sub chipul unui monah. Era înalt, cu o faţă palidă şi foarte slab, cu părul negru. A intrat în chilia mea şi a zis:

- Îngăduie-mi să mă aşez puţin ca să mă odihnesc! Sunt foarte obosit, de vreme ce mi-am petrecut ziua întreagă la spital, printre cei ce se găsesc în suferinţe şi

cheamă numele meu neîncetat. Iată, am intrat şi la tine, ca să-mi spui cum te simţi.

- Cum aş putea să mă simt, Părintele meu? Tare mă chinuiesc. Sunt doborâtă de dureri cumplite, mi-e greu să respir!

El mi-a răspuns:
- Da, pe acestea toate le ştiu. Mai rabdă puţin şi nu te teme. Hristos va birui.

Suferind mult din pricina bolii mele, m-am hotărât să-l întreb pe oaspetele meu:
- De ce te-au chinuit?

Atunci el mi-a răspuns:
- Pentru Hristos, copila mea! Îmi cereau să mă lepăd de Hristos şi nu încetau să mă chinuiască, pentru că eu tăgăduiam să fac acest lucru. Iar pentru că n-au izbutit să o facă, m-au chinuit ca nişte fiare. Iată, priveşte! a rostit el, dându-şi la o parte rasa şi arătându-mi o rană imensă. Prin ea i se vedeau măruntaiele, iar pe marginile ei, de jur împrejur, rămăsese sângele care fusese ars.

Apoi mi-a grăit aceste cuvinte:
- Dragostea mea pentru Hristos mi-a dat bărbăţie intru suferinţele mele şi Hristos a biruit. De aceea îţi zic eu ţie: de nimic nu te teme, El va birui! O, copila mea! Nu este nimic mai frumos decât a suferi pentru Hristos!

Neînţelegând încă deplin că acesta era Sfântul Efrem, am zis:
- Părinte, trebuie că aveţi dureri groaznice; aveţi nevoie să vă vadă doctorii mei, domnul şi doamna Haralambulos (aceştia erau medicii care mă îngrijeau)! Ei îi cinstesc şi îi iubesc pe monahi. Trebuie să mergeţi la dânşii, Părinte; ei ar putea să vă tămăduiască.
El a zâmbit şi a răspuns:
- Copilă, eu am suferit în trecut. Acum nu mai sufăr. După cum ţi-am mai spus, dragostea mea pentru Hristos m-a făcut biruitor. Iar acum e timpul să plec. Voi veni într-o altă zi.

I-am sărutat mâna El m-a binecuvântat şi a plecat. După câteva zile s-a întors:
- Am venit să te văd.

I-am răspuns:
- Încă mi-e rău, dar atunci când sunteţi de faţă, mi-e foarte uşor, am pace în suflet şi îmi doresc să părăsesc această lume; nu mai am puteri.

El mi-a răspuns cu seriozitate:
- Copilă, încă nu ţi-a venit vremea să pleci. Mai este un lucru pe care trebuie să-l ducem la bun sfârşit împreună, de aceea te rog să mai rabzi puţin. Dar, nu te teme! Eu te-am luat sub ocrotirea mea.

Cuvintele lui m-au făcut să cred cum că ar fi doctor, şi atunci l-am întrebat dacă ar putea să se îngrijească şi de celelalte maici care erau bolnave.

El mi-a răspuns:
- Am destule leacuri pentru a le vindeca pe toate, însă ele trebuie să mai sufere încă o vreme pentru dragostea lui Hristos. Lupta aceasta e cel mai bun lucru care poate fi. Ea este vrednică de a fi purtată. Cum altfel îşi vor dovedi ele dragostea lor către Dumnezeu şi către Domnul Iisus?

Atunci i-am răspuns:
- Fie după cum ziceţi, Părinte! am rostit eu.

Dintr-odată am înţeles că îl cunosc de undeva şi l-am întrebat:
- Părinte, iertaţi-mă, nu sunt încredinţată, dar mi se pare că v-am mai văzut undeva. Chipul sfinţiei voastre îmi pare a fi cunoscut, însă nu pot să-mi amintesc cine sunteţi.

El a zis:
- Oare nu-ţi aminteşti cum am venit la tine în spitalul Ignateon? Acolo ne-am întâlnit pentru întâia oară.

- Dar unde locuiţi acum? am întrebat eu.

- Casa mea este la Nea Makri, mi-a spus el.

- Şi care vă este numele?

- Efrem! şi-a dezvăluit, în sfârşit, numele oaspetele meu.

Şi totuşi, eu încă nu pricepusem că acesta era Sfântul Efrem cel nou.

Apoi mi-a spus:
- Mi-a venit vremea să plec, copilă. Mai am de cercetat încă mulţi bolnavi. Voi veni la tine din nou să văd în ce stare te găseşti.

I-am sărutat mâna, iar el m-a binecuvântat şi a plecat.

În ziua următoare el iarăşi a venit, la aceeaşi oră:
- Ei, ei, ei! Copila mea, încă eşti foarte slăbită şi, dacă aşa va merge treaba, mă tem că nu vei rezista. Trebuie să-l rogi pe doctorul Dionisios să-ţi dea o doză mai mare din medicamentul pe care îl primeşti.

În acel moment, lucrul acesta m-a uimit şi l-am întrebat:
- Vă cunoaşteţi cu doctorul Dionisios?

El mi-a răspuns:
- Da, eu îl cunosc destul de bine, dar el nu mă ştie. De aceea spune-i să vină în casa mea, ca să mă cunoască. Şi aş dori ca, îndată după ce te vei întrema, să veniţi la mine împreună, să-mi faceţi curăţenie prin casă, căci maicile au nevoie de o întărire duhovnicească. Veniţi şi veţi lua bucurie.

Apoi el m-a binecuvântat. Iar în timp ce eu îi sărutam mâna mi-a zis:

- Nu mă voi mai întoarce aici; acum e rândul tău să mă vizitezi.

Dar, spre uimirea mea, peste câteva zile Sfântul Efrem a revenit:
- Copila mea, eu n-aş mai fi venit, dar am făcut-o dintr-o pricină de mare însemnătate. Se cuvine să-ţi spun că pentru ca să te poţi întrema, eu trebuie să-ţi dau ceva.

Apoi el a scos din buzunar o cutiuţă mică şi mi-a întins o linguriţă cu leacuri, spunându-mi următoarele cuvinte:

– Îţi dau aceasta pentru că eşti foarte slăbită. Te vei însănătoşi.

În mână el avea o cruce cu care m-a binecuvântat. Eu i-am sărutat mâna şi el a plecat. Din clipa aceea am început a mă simţi atât de bine trupeşte şi sufleteşte, de parcă nici n-aş fi fost bolnavă niciodată. Şi îndată m-am ridicat în picioare.

monahia M., 1983, Grecia

***

Indurând cu dragostea lui Hristos toate pătimirile mucenicești, ai biruit puterea morţii, Sfinte Părinte Efrem, iar chinuitorii tăi turbau de mânie văzând statornicia mărturisirii tale. Pentru aceea şi noi, minunându-ne de puterea ce ţi-a dat-o

Mântuitorul, te lăudăm cu osârdie şi îţi grăim cu bucurie: ***Bucură-te, Sfinte Efrem, rana sfinţită ce vindecă mulţimea durerile noastre!***

[...]

***

Cu îmbrăţişarea ta sfântă cuprinzi întreaga fire omenească, prea blândule Părinte Efrem, iar suspinul tău se pogoară până în întunericul cel mai dinafară, revărsând asupra noastră în chip nevăzut slava cea neţărmurită a Învierii Domnului Hristos. Picură şi în inimile noastre un strop din această lumină, ca să ne învrednicim şi noi a-ţi zice intru cunoştinţa Adevărului: ***Bucură-te, Sfinte Efrem, chip străluminat al iubirii veşnice a Sfintei Treimi!***

***

Tot zbuciumul s-a stins!

În urmă cu două zile mi s-a întâmplat să descopăr lipsa cărţii de identitate. Am căutat-o îngrijorat deoarece în următoarea perioadă aveam nevoie stringentă de ea pentru a soluţiona o serie de probleme. Apoi, văzând zădărnicia căutării, am început a mă ruga Sfântului Efrem. Cartea cu mărturiile vindecărilor sale, a bunului său ajutor fusese lectura predilectă din ultima vreme şi adesea mi se întâmplă să mă gândesc la martiriul său şi la acea mănăstire căreia îi oferă protecţie şi spre care îi aduce pe cei credincioşi lui. După rugăciuni improvizate, amestecate cu disperarea pierderii actului, s-a instalat, ca o boare delicată, liniştea. Tot zbuciumul s-a stins. Toată tulburarea a fost lepădată.

A doua zi am parcurs acatistul Sfântului Efrem. Cu încredere şi cu aceeaşi blândă linişte am străbătut fiecare icos şi condac, ştiind că Sfântul mă va asculta. Şi, aparent din întâmplare, am descoperit, în spatele unei icoane, documentul. I-am mulţumit Sfântului cu multă bucurie.

Apoi mi-am dat seama că nu atât aflarea actului este miezul unui miracol, ci starea liniştitoare. Că, într-o vreme a tulburării şi grabei, el oferă odihnă. Că, preocupaţi de problemele noastre, dornici a fi înţeleşi de Sfinţi cât mai apropiaţi temporal de noi, ne aflăm alinare şi speranţa la un pătimitor monah din veacul al XV-lea. Şi, graţie lui, ne apropiem de Domnul Dumnezeu, percepând limpede dulceaţa iubirii Sale.

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururi fericite!

Armand D., 23 iunie 2008, România

***

Cu dumnezeiască linişte ne întâmpini Sfinte Părinte Efrem, biruind nestatornicia lumii şi arătându-ne calea cea tainică spre rugăciunea roditoare de blândeţe. ***Pentru aceea ne închinăm înaintea ta, mare mucenice şi te rugăm să stârpeşti din inimile noastre neghina cea amară a relelor îngrijorări.***

Incendiul de la Nea Makri

Vara anului 2009 a fost deosebit de secetoasă şi dogoritoare pentru partea de sud a Greciei. Cu preponderenţă au fost afectate împrejurimile capitalei elene, unde, datorită căldurilor excesive au izbucnit incendii de proporţii care s-au întins pe mari suprafeţe. Aşa se face că la sfârşitul lunii august a acestui an, deasupra Atenei plutea un nor uriaş de fum, care era atât de dens, încât împiedica să treacă lumina soarelui. Efectele acestor incendii s-au dovedit a fi devastatoare, şi nenumăraţi oameni s-au înscris ca voluntari pentru a ajuta echipajele de pompieri din zonele calamitate. Puterea focului a mistuit vegetaţia şi copacii de pe suprafeţe uriaşe, iar întinderea acestor perdele de foc înspre periferiile urbane a creat multă panică. Elicopterele speciale ale pompierilor îşi încărcau tancurile de apă direct din mare pentru a fi mai aproape de locul incendiilor şi a fi mai eficiente în stingerea lor. Pe bună dreptate se poate spune că grecilor le-a fost dat să trăiască un adevărat coşmar.

Între regiunile afectate de aceste incendii a fost şi sudul Marathonului, zona unde se afla orăşelul maritim Nea Makri. În partea vestică a acestei localităţi se înalţă Muntele Penteli, la ale cărui poale se profilează Colina neprihăniţilor, unde se află Mănăstirea şi moaştele Sfântului mare mucenic Efrem cel nou. Incendii de proporţii au izbucnit şi pe Muntele Penteli, iar datorită vânturilor intense ele au cuprins aproape întregul masiv muntos, autorităţile locale declarând că incendiul a creat o perdea de foc ce se întindea pe o lungime de 4 kilometri.

În zorii zilei de 24 august 2009, la ora 5 dimineaţa, focul a coborât de pe munte şi a ajuns în vecinătatea imediată a Mănăstirii, iar maicile au fost evacuate din sfântul locaş, începând cu cele vârstnice. Echipajele de pompieri şi misiunea voluntarilor ciprioţi care îi ajutau pe aceştia, aruncau apă şi nisip în strădania lor oarecum inutilă de a lupta cu puterea şi mărimea infernală a flăcărilor. Tot ce mai stătea

împotriva acestor văpăi era dangătul clopotelor Mănăstirii şi rugăciunile săvârşite către Sfântul Efrem. Focul pur şi simplu a făcut ravagii în împrejurimile locaşului monahal. Cu toate acestea, Mănăstirea Sfântului Efrem s-a izbăvit de la distrugere în ultima clipă, când flăcările uriaşe au ajuns la câţiva paşi de zidurile aşezământului. Imaginea era dezolantă şi nespus de înfricoşătoare: siluetele clădirilor mănăstireşti se conturau pe un cer de un roşu-oranj, care strălucea sinistru din cauza valvătăilor incendiilor din împrejurimi. Flăcările se apropiau de zidurile Mănăstirii cu foarte mare putere, dar s-au oprit la câţiva metri. Totul s-a petrecut pe neaşteptate: cu toate că după puterea de înaintare a incendiului Mănăstirea ar fi trebuit să fie literalmente mistuită, în clipa când focul s-a apropiat la doar câţiva paşi de latura vestică a clădirilor, vântul s-a schimbat brusc şi a început să bată din direcţia opusă.

Aşa se face că flăcările incendiului au fost îndepărtate necrezut de repede de Mănăstire. Vestea despre minunea săvârşită aici a început să se răspândească cu putere încă din dimineaţa aceleiaşi zile, când unul dintre voluntarii ciprioţi care i-au ajutat pe pompieri, a descoperit în cenuşa din apropierea zidurilor Mănăstirii o icoană a Sfântului Efrem care, deşi trecuse prin pârjol, s-a păstrat integral având doar slabe urme de distrugere pe margini, în rest rămânând neafectată de flăcări.

În împrejurările dramatice ale incendiului au fost evacuate din Mănăstire câteva zeci de maici. Moaştele Sfântului Efrem au rămas nestrămutate, el însuşi fiind cel care şi-a păzit racla şi locaşul închinat lui. Dovada este minunea pe care a săvârşit-o prin oprirea acestui incendiu, dar şi faptul că de a doua zi, lucrurile au reintrat în rânduiala firească, iar credincioşii s-au putut închina iarăşi sfintelor sale moaşte şi aceasta niciunde altundeva decât acolo unde el a fost descoperit şi proslăvit de Dumnezeu.

Despre cele petrecute la Mănăstirea Sfântului Efrem au scris atât publicaţiile elene, cât şi marile agenţii de ştiri. Pentru a înţelege proporţiile incendiului este deosebit de edificatoare înregistrarea video prezentată de BBC, realizată chiar din interiorul Mănăstirii, în zorii zilei de 24 August 2009. Această înregistrare poate fi vizionată la adresa: http:/ /news.bbc.co.uk/2/hi/8217932.stm.

Privitor la acest eveniment, mai multe ziare şi agenţii de ştiri au preluat cuvintele unei maici din obştea Mănăstirii, evacuate din pricina incendiului. Iată ce spunea această maică: „Flăcările au fost de 30 de metri de înalte. Din fericire au venit şi ne-au salvat”. Cuvintele acestei maici par a fi inspirate de panica pe care a trăit-o, însă înregistrarea video prezentată de BBC atestă că mărturia monahiei e adevărată, iar ceea ce i-a fost dat să vadă a fost realmente înfricoşător.

Rămânem încredinţaţi că acela care a salvat cu adevărat Mănăstirea şi obştea maicilor nu a fost nimeni altul decât Sfântul Mare Mucenic Efrem, care cu siguranţă a fost chemat cu ardoare în rugăciune de către în întreaga obşte a Mănăstirii sale.

***

S-au aprins pietrele, verdeaţa şi pomii cu focul cel văzut şi simţit, Sfinte Părinte Efrem, ca să ne aducă aminte că intru ele este pecetluit cuvântul cel de foc al Duhului Sfânt care le dăruieşte făptura. Am uitat cuvioase Efrem, obârşia noastră cea de Sus şi înnoirea primită în focul Botezului, pentru aceea alergăm către tine cu grăbire şi te rugăm cu lacrimi: ***aprinde şi în inimile noastre focul dragostei de Dumnezeu, ca să nu fim pârjoliţi de văpaia cea întunecată şi amarnică a pustiirii şi nesimţirii.***

(din: Sfântul mare mucenic şi cuvios Efrem cel nou. Mărturii ale minunilor săvârşite în zilele noastre, Editura Sophia, 2012)

“Familia ortodoxă”: Îl consider pe Sfântul Efrem ca un tată ocrotitor

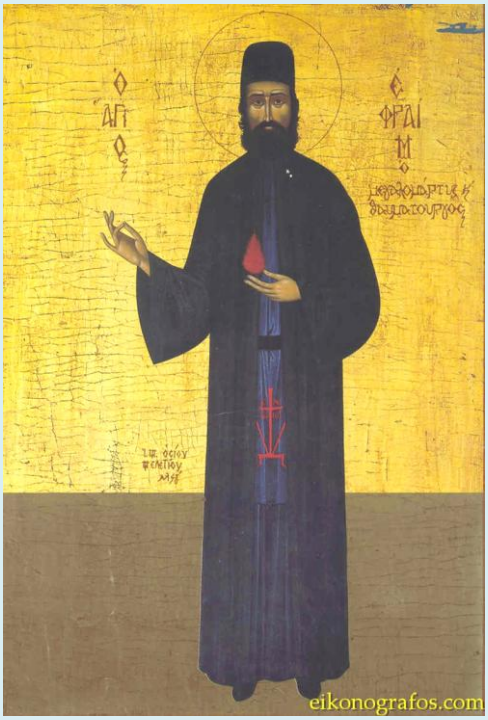

Sfântul Efrem a sosit la noi în casă printr-o carte, “Noi minuni ale Sfântului Efrem - minuni cu copii născuţi şi nenăscuţi”. Această carte m-a impresionat de la început. Am început să o citesc parcă fără oprire şi tot aşteptam să se întâmple ceva (voiam să mi se arate şi mie în vis, să-mi îndeplinească şi mie cam tot ce voiam - fără să mă gândesc că eu, poate, nu merit). Am citit şi Acatistul care era la sfârşitul cărţii, chiar de mai multe ori la rând, dar, spre dezamăgirea mea, nu s-a întâmplat nimic deosebit, aşa că am început să uit şi să mă iau cu alte treburi.

Şi aşa a trecut o perioadă de timp, până când, într-o zi de Duminică, la biserică m-am întâlnit cu o cunoştinţă care, văzând cartea cu Sfântul Efrem la pangar, mi-a zis că sfântul a ajutat-o şi voia să meargă în Grecia să se închine la sfintele lui moaşte. Bineînţeles că mi-am reamintit de sfânt şi am început să-i citesc din nou Acatistul şi de data aceasta, de câte ori ajungeam la cuvintele “Veghetor al celor care vor să se închine la sfintele tale moaşte”, îmi venea în minte: “Eu nu pot ajunge niciodată acolo!”. Toate acestea s-au întâmplat în anul 2008, cred, pe la începutul verii. Spre sfârşitul lunii octombrie, cunoştinţa mea a reuşit să ajungă la Nea Makri şi mi-a adus de acolo o icoană cu Sfântul Efrem, aghiazmă şi ulei de la candela sfântului. De când am primit această icoană, parcă totul s-a schimbat! Îl simţeam tot timpul cu mine şi parcă aveam mai multă siguranţă în ceea ce făceam, mă simţeam ocrotită…

În anul 2009, de Crăciun, fiul meu cel mic m-a anunţat că s-a hotărât să se căsătorească. Nunta a avut loc în iulie 2010. A fost o nuntă frumoasă, am avut bucuria de a veni la slujba Înalt-preasfinţitul Casian şi mai mulţi preoţi. A fost ceva înălţător. Am fost foarte bucuroşi că pe copiii noştri i-a binecuvântat ierarhul locului, binecuvântare care sunt sigură că i-a ajutat în încercarea prin care aveau să treacă. Eu citeam în continuare Acatistul sfântului, dar nu zilnic. Pe 1 septembrie 2010, tinerii căsătoriţi ne-au dat vestea că vor avea un copil. Erau foarte bucuroşi. La ecograf, doamna doctor le-a spus că va fi băiat şi că se va naşte între 2 şi 6 mai. Atunci m-am gândit că ar fi frumos să-i pună numele Efrem, cu atât mai mult cu cât avea să se nască în prejma sărbătorii sfântului – 5 mai. I-am spus fiului meu, tatăl copilului şi bineînţeles a zis că va vorbi şi cu soţia lui şi vor hotărî împreună.

“Sfântul Efrem a intervenit de fiecare dată…”

Dar în luna ianuarie 2011, doctoriţa le spuse că se observă în cutia craniană a pruncului existenţa unui chist, li s-a sugerat ideea de a-l avorta, dar nu au fost de acord, spunând că ce le va da Dumnezeu, aceea vor duce. Până să aflăm de această problemă, deja soţul meu se hotărâse să citească şi el, timp de patruzeci de zile, Acatistul sfântului. Atunci ne-am pus nădejdea în ajutorul Sfântului Efrem, despre care citisem că ajutase mulţi copii bolnavi, şi am înţeles că sfântul va avea un rol foarte important şi în cazul nostru. De fapt, sfântul deja se implicase în viaţa tinerei familii odată cu nunta lor, când aparatul de filmat a surprins ca primă imagine icoana sfântului primită din Grecia… Pe mine mă frământă gândul cum aş putea să trimit un pomelnic la mănăstirea de la Nea Makri, pentru ajutorul acestui prunc. Şi atunci, copiii s-au hotărât să mergem personal, lucru care mi se părea foarte, foarte greu - ceva irealizabil pentru mine. Şi totuşi, după Bunavestire din anul 2011 am plecat şi cu ajutorul lui Dumnezeu, al Maicii Domnului şi al Sfântului Efrem am ajuns în Grecia.

Fiind plecaţi pentru prima dată, ne-a fost foarte greu, dar tot sfântul a mijlocit pentru noi şi am întâlnit doi preoţi români stabiliţi acolo, care ne-au îndrumat şi ne-au ajutat să ne închinăm la moaştele mai multor sfinţi (Sfântul Dimitrie Izvorâtorul de Mir, Sfânta Anisia, Sfântul Vasilie Mărturisitorul, Cuvioasa Theodora din Tesalonic, Sfinţii Rafail, Nicolae şi Irina, în Thessalonic şi împrejurimi). Apoi am ajuns şi la Nea Makri, unde pot spune că am simţit ce nu am simţit, poate, niciodată: multă linişte sufletească şi multă speranţă. Am luat aghiazmă şi ulei de la candela sfântului. Am uitat să spun că înainte de plecare comandasem unui pictor icoana Sfântului Efrem, pe care am luat-o cu noi şi am atins-o de racla sfântului.

După aceea am mers pe insula Eghina şi ne-am rugat şi la Sfântul Nectarie, iar la finalul pelerinajului am fost şi la Sfântul Ioan Rusul. Şi aşa, plini de bucurie, ne-am întors acasă întăriţi sufleteşte, i-am dat mamei pruncului, care nu a putut să ne însoţească în pelerinaj din cauza sarcinii înaintate, ulei şi aghiazmă, după care ne-a mărturisit că acum poate suporta mai uşor orice ar urma. Şi aşa s-au încheiat cele nouă luni, s-a născut acest prunc pe 4 mai 2011, în ajun de ziua Sfântului. Nu a avut dureri mari, a născut uşor un copil aparent sănătos - Efrem Ciprian. A doua zi, copilului i s-a făcut ecografie şi s-a constatat existenţa chistului, iar medicii s-au hotărât că peste şase săptămâni să mai facă alt control. Dar Sfântul Efrem nu ne-a lăsat - şi se revine asupra deciziei, se fac analize, şi rezultatul este trimis unui medic neurochirurg, considerat a fi cel mai bun din România. Acesta spune că poate să îi dea un rezultat concret doar după ce va face un RMN.

Auzind recomandarea pentru RMN, doctoriţa neonatolog le-a spus părinţilor că trebuie să fie pregătiţi pentru orice, adică este posibil copilul să nu mai iasă viu de acolo. Cred că vă închipuiţi prin ce au trecut aceşti părinţi – nu sunt cuvinte, când vine o aşa veste din partea unui medic… Aşa că ne-am hotărât să botezăm copilul înainte de examenul RMN. Atunci micul Efrem a fost externat şi l-am botezat în biserica Sfânta Ecaterina din Bucureşti. Copilul nu dădea nici un semn că ar fi bolnav, doar când şi când se îneca, asemenea unui copil mic ce nu-şi poate coordona respiraţia cu înghiţitul.

La o săptămână, am făcut o programare la un centru de RMN. Acum nu mai era nici o problemă şi s-a rezolvat fără nici un incident. Dar Sfântul Efrem a fost prezent şi acum, nu ne-a lăsat. Au arătat clişeul la primul neurochirurg, iar acesta a zis că ar trebui să îl mai vadă peste trei luni, că nu este nimic grav. Apoi, au mers şi la cel de-al doilea medic neurochirurg, la fel au primit răspunsul — că nu este de operat, să mai aşteptăm, într-adevăr, am mai aşteptat, dar nu atât cât ne-au spus medicii, ci cât a îngăduit Dumnezeu prin rugăciunile Sfântului Efrem: doar o săptămână, pentru că au trimis rezultatul RMN-ului în Italia, la mama fetei, care lucrase acolo şi acum aştepta să se întoarcă acasă. Ea a dus aceste analize la o clinică de pediatrie, secţia de neurochirurgie, la doctorul care era de gardă. Acesta, când a privit clişeul (acelaşi clişeu pe care l-au văzut şi medicii din România), a zis clar că acest copil va muri în scurt timp, deoarece chistul este amplasat pe centrii respiraţiei şi se va sufoca. Deci, nu era treaba de lăsat peste trei luni. Lucru foarte adevărat, pentru că şi eu observasem ca pruncul se îneca când respira. Medicul din Italia i-a spus că trebuie operat de urgenţă, iar operaţia va costa foarte mult – cam în jur de 200.000 de euro, în afară de cazare, care costă 1.500 de euro pe zi, iar spitalizarea putea fi de treizeci de zile sau mai mult, nu era nimic sigur. Foarte mult pentru noi, de fapt imposibil de strâns această sumă.

Şi aici a intervenit Sfântul Efrem, ca de fiecare dată

Când am aflat de sumă, am început să plâng şi i-am spus sfântului: „Sfinte Efrem, ai grijă de el, că şi tu eşti ocrotitorul lui de la Botez! Noi nu avem aceşti bani, nu avem cum să facem rost de aşa sumă mare…”. Era singurul mod de a rezolva această mare problemă. Părinţii copilului nu aveau nici unul salariu, nu aveau nici un venit. Aşa că singurul nostru ajutor era Sfântul Efrem. Şi, într-adevăr, nu a întârziat prea mult. La numai două ore, acelaşi medic i-a spus să aducem copilul în regim de urgenţă. Nu este o minune? O minune mare!

“…a început să plângă, întinzând mânuţele spre icoană”

Am plecat cu maşina, fiindcă medicul ne-a interzis să facem deplasarea cu avionul, deoarece era riscant pentru copil, aşa că exact când micul Efrem împlinea o lună, noi ieşeam din ţară. Nu ştiu dacă vă imaginaţi, să mergi cu un copil aşa de mic la un drum aşa de lung! Dar sunt convinsă că datorită sfântului care ne-a însoţit permanent, copilul s-a comportat minunat pe tot parcursul (douăzeci şi şapte de ore de mers continuu). A fost internat în regim de urgenţă şi, pe data de 23 iunie 2011, a fost operat de o echipă de doctori. La operaţie a participat şi directorul spitalului, care operează doar cazurile foarte grave. Operaţia a durat de la ora 8 până la ora 16. Chistul fiind amplasat pe toţi centrii nervoşi, nu a putut fi extirpat în totalitate. În urma intervenţiei chirurgicale, medicii au declarat că ceea ce a mai rămas nu ar trebui să mai crească. După trei luni, în urma controlului, medicii au constatat că, într-adevăr, chistul nu a mai evoluat, ci a stagnat. La vârsta de opt luni, la sărbătoarea Naşterii Domnului, i-am dat icoana Sfântului Efrem în mânuţe, pe care a atins-o de trei ori cu fruntea şi apoi a sărutat-o, după care a început să se joace cu ea. De câte ori vedea o icoană, se bucura, râdea, întindea mânuţele spre ea. Vreau să spun că făcea deosebirea între icoană şi tablou, la acesta din urmă nu avea nici o reacţie.

La un an după operaţie, au mers din nou pentru controlul medical şi rezultatul a fost surprinzător pentru medici, care au exclamat:

“Este o minune ce s-a întâmplat cu acest copil!”.

Chistul se resorbise în cea mai mare parte. Ne rugam Sfântului Efrem să îl aibă în grijă şi la următorul control, de la finele lunii mai 2013. Aş vrea să mai spun că făgăduisem sfântului că, dacă va fi bine, vom merge cu pruncul, când va împlini un an, la Nea Makri. Şi aşa am făcut. Dar nu am cuvinte şi nu am cum să mă exprim la felul cum a reacţionat acest copil în vârstă de un an după ce l-am aşezat pe racla

cu sfintele moaşte, unde a stat aproximativ un sfert de oră foarte liniştit. Când l-am coborât, săruta şi lipea fruntea de raclă de la un capăt la altul. Apoi l-am dus şi la icoana Sfântului Efrem de pe catapeteasmă, în faţa căreia râdea şi se bucura, iar când am vrut să plecăm, a început să plângă, întinzând mânuţele spre icoană. Atâta bucurie pe el, şi efectiv nu voia să plece de acolo! Nu mai spun că a rezistat foarte bine şi pe drum, atât el, cât şi mămica lui, care la vremea aceea era însărcinată, aşteptând al doilea copil, care avea să fie o fetiţă - Maria Efremia, acum având şase luni.

Ţin să menţionez că de la Botez şi până am plecat în Italia, copilul a fost împărtăşit în fiecare zi cu Sfintele Taine, aşa cum îi sfătuieşte Sfântul Efrem pe părinţi în minunile sale. De asemenea, a fost împărtăşit şi pe când se afla internat în spital, şi după aceea săptămânal. Sfânta Împărtăşanie şi rugăciunile sfântului l-au salvat.

Eu, personal, îl consider pe Sfântul Efrem ca un tată ocrotitor, tot timpul îl simt lângă mine şi cum mă ajută de foarte multe ori.

Îi mulţumesc bunului Dumnezeu şi Măicuţei Domnului şi Sfântului Efrem, Sfântului Nectarie, Sfântului Ioan Rusul, Sfinţilor Rafail, Nicolae şi Irina, Sfântului Dimitrie Izvorâtorul de Mir, Sfântului Mina, Sfântului Nicolae, Sfântului Ciprian, Sfântului Dimitrie Basarabov, Sfântului Spiridon şi tuturor sfinţilor lui Dumnezeu pe care i-am chemat în ajutor.

Camelia, Galaţi

(din revista “Familia ortodoxă”, nr. 5 (52)/2013)

Sfântul Mare Mucenic Efrem cel nou - Binevesteşte despre dragostea lui Dumnezeu

De ce plângi? Opreşte-te din plâns şi ascultă ce-ţi voi spune! Eu sunt Sfântul Efrem. Dragostea pe care tu o cauţi - dragostea cea adevărată o are numai Dumnezeu. El o dă tuturor făpturilor Sale, care îl iubesc pe Dânsul şi pe care şi El le iubeşte. Acum am venit ca să-ţi binevestesc despre dragostea lui Dumnezeu pentru tine. Atunci când ai această dragoste, nu trebuie să ţi fie frică de nimic, nici măcar de moarte! Dragostea lui Dumnezeu poate să te izbăvească şi să te ferească de necazuri şi de boli. Ea te poate păzi întocmai ca un zid, pe care nu-l va dărâma nici un om.

Să fii cu multă luare aminte, până în ultima zi a vieţii tale, ca să nu schimbi dragostea lui Dumnezeu pe iubirea omenească.

(Sfântul mare mucenic şi Cuvios Efrem cel nou - Mărturii ale minunilor săvârşite în zilele noastre)

Mirela Sova - Sfântul Efrem cel nou din Grecia, cel care îmbrăţişează suferinţa întregii lumi

Era în data de 24 mai (2012), spre seară. Tristeţe şi descurajare în familie. Unul dintre copii, cel mai mare, în vârstă de 12 ani, era bolnav. Viroză digestivă, dar şi amigdalită. Ceea ce înseamnă că de câteva zile, băiatul avea febră, dureri mari de cap, stare aproape continuă de vomă, cu vărsături la aproximativ orice mânca sau bea. Într-o săptămână slăbise 6 kg, ajunsese să zacă la pat şi să bea în ultimele zile doar ceai de mentă neîndulcit. Era livid şi nu se putea ridica singur din pat.

Evident, ne puneam problema, ca părinţi, să-l internăm. Medicamentele pe care i le dădusem le vomase. Eram hotărâţi: dacă starea lui continuă, în dimineaţa următoare, 25 mai, aveam să-l ducem la spital, de urgenţă. Ştiam şi ce ne aşteaptă, întrucât copilul mai fusese internat o dată, când era mai mic, pentru o problemă asemănătoare, şi stătuse la perfuzii câteva zile, după care îşi revenise.

Mecanic, am verificat căsuţa de mail în seara aceea. Nimic deosebit, dar... am zis să nu fie ceva la care trebuie să răspund. Pe când mă pregăteam să închid, observ un mail primit de la o prietenă, care îmi sugera să dau click pe un link, în legătură cu un SFÂNT SUPER GRABNIC AJUTĂTOR: Efrem cel nou. Desigur, am dat. Mi-am dat seama imediat că am în casă şi cartea despre acest Sfânt, chiar dacă nu am citit-o, aşa că am scos-o din raft îndată. Am răsfoit printre minunile Sfântului

despre care mai înainte nu ştiam nimic, m-am îmbărbătat şi apoi, am citit Acatistul Sfântului Efrem cel Nou, din carte. Nădejdea şi rugăciunea s-au unit, pentru băiatul nostru. Am făcut şi o promisiune, în gând: Sfinte Efrem, vindecă-l, iar eu voi povesti într-un articol minunea!

Toată noaptea am vegheat la capul lui, iar el a avut un somn destul de liniştit, iar dimineaţa, pe când el încă dormea, noi, părinţii, am venit să-l privim şi să hotărâm dacă-l ducem la spital sau nu.
- Cred că trebuie, a spus soţul.
- Nu, nu trebuie, nu am nimic! a rostit răspicat băiatul, sărind din pat, din somn, direct în picioare. Mi-e foame!

Dar noi, care ştiam mersul bolii, nu eram convinşi că poate mânca orice. De un lucru însă eram convinsă: că nu e nevoie să-l ducem la spital. El a început să meargă prin casă, cerând de mâncare. Pentru noi şi faptul de a-l vedea mergând era o minune. I-am dat doar alimente stricte: pâine prăjită, ceai de mentă neîndulcit. Lui tot îi era foame. Febră nu mai avea şi a putut lua medicamentele, atât pentru stomac, cât şi pentru gât. Deşi simţeam o bucurie şi vedeam practic minunea, nu îndrăzneam să-l hrănim cu orice. Însă am luat din nou cartea Sfântului şi am început să citesc mai multe dintre minunile lui, până când am dat de una foarte asemănătoare cu a noastră.

O citez:

“Am simţit ajutorul Sfântului Efrem legat de fetiţa noastră. Copiii mai mici fac uneori o viroză digestivă. Acest fel de viroză se manifestă la început prin vărsături, iar din pricina acestora, copilul intră în alte dezechilibre, într-o stare de cetoză şi astfel vărsăturile se autoîntreţin. Din această cauză, dacă un copil mic varsă de zece ori sau mai mult şi îl ţii în această stare fără tratament adecvat, nu-l mai poţi opri din vărsături. Orice îi dai pe gură el varsă, intră în dezechilibre metabolice şi numai cu perfuzie îşi mai revine. Printr-o astfel de situaţie am trecut cu fetiţa noastră când ea era mult mai mică şi avea vreo doi ani: am dus-o la spital, a primit perfuzie, ea şi-a revenit şi a doua zi am plecat acasă liniştiţi.

Când s-au întâmplat cele ce urmează, fiica noastră avea deja patru ani. Ea a vărsat toată noaptea, de nenumărate ori; cauza din care vărsa nu era gravă, însă era mai îngrijorător că ar fi putut să treacă în acea stare în care nu se mai putea opri din vărsături. I-am dat medicamente, dar le vărsa imediat şi acestea nu-şi puteau face efectul; chiar şi apa goală o dădea afară. Cu toate acestea, nu ne doream ca fetiţa să fie internată în spital. Am tot nădăjduit că se va opri, însă ea a

vărsat toată noaptea şi apoi şi în dimineaţa zilei de duminică. Am mers la biserică; fetiţa a vărsat de două ori în timpul Liturghiei şi pe ea n-am împărtăşit-o, de teamă că ar putea să verse. La amiază ne-am întors acasă şi am mâncat, dar fetiţa vărsa tot ce mânca. Din pricina acestei stări şi din oboseală de pe drum, ea s-a aşezat pe pat şi a dormit destul de mult. În timp ce dormea, eu stăteam în cameră şi mă tot gândeam la Sfântul Efrem şi am îndrăznit să-i cer milostivirea pentru fiica noastră. I-am făcut Sfântului o făgăduinţă.

Soţia mi-a spus că fiica noastră a depăşit deja acel moment de dezechilibru metabolic şi că e necesară perfuzia. Însă tot nădăjduiam să nu trebuiască să ajungem la spital. În timpul somnului, fetiţa noastră nu s-a mai trezit să verse. După ce s-a trezit, a fost foarte liniştită şi veselă, a mâncat şi s-a purtat de parcă nimic nu s-ar fi întâmplat. În mod normal, o astfel de boală se vindecă complet în câteva zile, însă fiica noastră s-a făcut bine atât de iute, prin mijlocirile şi grabnicul ajutor al Sfântului Efrem. Suntem încredinţaţi de acest lucru cu atât mai mult, cu cât, din punct de vedere medical, acesta este un caz atipic. Schimbarea atât de bruscă a stării de sănătate nu poate fi explicată nici logic, nici medical şi nici prin argumentul factorului fizic sau chimic."

("Viaţa, arătările, minunile, acatistul şi paraclisul Sfântului Efrem cel nou grabnicul ajutător şi marele făcător de minuni", Editura Sophia, 2008, p. 198)

...Ei bine, citind eu cu cutremur această minune, care se asemăna atât de bine, în unele puncte, cu ce ni se întâmpla nouă, am înţeles că nu trebuie să-mi mai fie frică. Băiatul meu poate mânca orice. Şi l-am servit cu tot ce a dorit, fără ca să-i mai fie rău vreun pic. În câteva zile s-a întremat cu totul, boala a trecut ca şi cum n-a fost. Iar pentru acest lucru, am mulţumit Sfântului Efrem cel nou, cuviosul mărturisitor şi lui Dumnezeu, Care ni l-a scos în cale. Şi am cerut iertare pentru puţina noastră credinţă.

Am întârziat publicarea acestui articol, cu mărturisirea minunii – după cum promisesem – deoarece am dorit mai întâi să citesc integral cartea despre Sfânt şi abia acum am reuşit să fac acest lucru. De altfel, de multe ori suntem grabnici în a cere şi zăbavnici la a mulţumi...

Cartea m-a impresionat prin mai multe aspecte: pornind de la ilustrarea grafică aparte, cu o grijă deosebită pentru fiecare pagină, cu desen ilustrativ pentru fiecare minune, care este însoţită şi de rugăciune specifică de mulţumire. În puţine cuvinte, voi spune că mărturisirea cuprinsă în carte este copleşitoare.

***

Viaţa Sfântului Efrem, mare mucenic şi tămăduitor, născut la 14 septembrie 1384, călugărit la vârsta de 14 ani în Attica, preoţit mai apoi, ne duce cu gândul la Patimile Domnului. În ziua când împlinea 41 de ani, este luat în robie de turci şi torturat mai multe luni de zile pentru credinţa sa, până la martiriul din 5 mai 1426. A fost spânzurat de un dud cu capul în jos, cu picioarele şi capul prinse în piroane, iar la sfârşit i s-a înfipt în pântece un cărbune încins. Vreme de 500 ani aceste lucruri nu au fost cunoscute oamenilor. Apoi Sfântul a început să se arate în viziuni, în vis şi să povestească viaţa sa, îndreptându-i pe aceştia spre mănăstirea sa de la Nea Makri. Moaştele Sfântului Efrem au fost descoperite în 3 ianuarie 1950, el fiind prăznuit la 3 ianuarie şi 5 mai.

Sfântul a devenit tot mai cunoscut în Grecia şi peste hotare, ca SUPER GRABNIC AJUTĂTOR, făcător de minuni şi foarte aproape de toţi cei care-i cer ajutorul. Prin harul lui Dumnezeu, s-au făcut cunoscute oamenilor şi cele mai mici detalii ale martiriului său, precum şi din modul în care Sfinţii îi ajută pe oameni până în zilele noastre.

Astfel, un credincios pe nume Kimo a povestit în 9 iulie 1982 despre martiriul Sfântului Efrem:

"Se roagă şi îi aud glasul inimii:
- Doamne, în mâinile Tale încredinţez duhul meu. Degetele sale se înfig de durere în pământ şi, în această clipă, sufletul său se desparte de trupul lui de Mucenic. Atunci Îngerul Domnului se coboară din Cer. În mâini ţine o pernă roşie, din catifea. Deasupra aşază sufletul Sfântului şi se suie spre Cer. Atunci văd Îngeri înşiraţi la dreapta şi la stânga, alcătuind o mare cărare cerească, iar Îngerul Domnului trece prin mijlocul lor, însoţindu-l pe Sfântul Efrem către Domnul. Iar Domnul îl întâmpină, zicându-i: - Vrednic eşti, Efrem, căci pe Hristos L-ai mărturisit." (op. cât.)

Iar mărturisirea şi martiriul Sfântului continuă. El ne ajută şi azi pe mulţi să ducem crucile noastre, mai mari sau mai mici, iar sfintele sale moaşte de multe ori au fost văzute brobonindu-se de sudoare, de mir, de sânge. În faţa mărturiilor, minunilor, viziunilor petrecute cu acest Sfânt rămânem muţi de uimire, ne smerim şi ne aducem aminte şi de alţi Sfinţi, Cuvioşi, Mucenici, Mărturisitori, pe care a binevoit Domnul să ni-i descopere în ultima vreme, atât din Grecia, cât şi din Rusia, România şi din alte părţi ale lumii: Sfinţii Rafael, Nicolae şi Irina de la Kareea Thermei (9 aprilie), Sfinţii Epictet şi Astion de la Halmyris (8 iulie), Sfântul Irodion de la Lainici (3 mai), Sfântul Ioanichie de la Muscel (26 iulie) şi mulţi alţii.

***

Prin puterea dragostei lui Hristos, păcatele, beteşugurile, neputinţele şi sfâşierile noastre lăuntrice le iei asupra ta, preablândule părinte Efrem, şi întru acest chip stai înaintea Tronului Dumnezeirii, înveşmântat cu preaslăvita haină a smereniei. Pentru aceea te rugăm să ne tămăduieşti pe noi, îndulcindu-ne cu o picătură din dumnezeiescul tău har, ca să nu fim biruiţi de mâhnirea cea amară care ne întâmpină în multe feluri.

(...) Înalţă cugetul meu cel pământesc şi dăruieşte-mi tămăduire trupului, dumnezeiescule Efrem, învrednicindu-mă şi pe mine de îndulcirea milostivirii şi a ocrotirii tale pământeşti. Păzeşte-mă întru acoperământul trezviei tale şi fii pogorâtor prunciei mele sufleteşti, căci tu însuţi cunoşti că nu pot bea decât laptele duhovnicesc al minunilor tale, iar pentru pâinea cea coaptă în focul nevoinţei şi al muceniciei tale încă nu am dinţi.

(...) Sărmani suntem noi, căci nu putem pricepe prietenia Sfinţilor lui Dumnezeu din pricină că suntem învăluiţi de negura cea deasă a poftelor pământeşti. Apropie-te şi de noi, Sfinte Efrem, şi împrăştiindu-ne toată pâcla sufletească, arată-ne strălucirile Soarelui Dreptăţii, întru care Toţi Sfinţii mărturisesc că ei una sunt întru Hristos Domnul.

Roagă-te pentru noi, Părinte Efrem, ca prin primirea Sfintelor Taine să biruim toată nesimţirea şi să se izvodească în noi chip de pocăinţă şi de nemincinoasă înnoire.

(din Paraclisul Sfântului Efrem cel nou, op. cât.)

Închei articolul acesta de mulţumire, cerând pentru noi, toţi, binecuvântarea Sfântului Efrem cel nou şi să se împlinească şi în noi cuvintele spuse de unul dintre credincioşii ajutaţi de Sfânt: "Îmi simt sufletul plin de dragoste, ca o mireasmă de liliac care îmi umple fiecare ungher al inimii şi al minţii. Îmi înfloreşte inima. Mii de flori liliachii, în delicata lor formă de cruce. Iată taina dragostei, a suferinţei, a mângâierii, a iertării."

Icoana izvorâtoare de mir a Sfântului Efrem cel nou de la Mănăstirea Sihăstria Rarău

Mergând pentru prima dată în Grecia, în anul 2010, am auzit despre Sfântul Efrem pentru prima oară. Nu ştiam nimic despre el până atunci. La un moment dat, ghidul ne spune: „Să mergem la Sfântul Efrem!” Dar nu ştia autocarul unde să meargă. A început în autocar o discuţie: „Dar ce, vreţi să ne omorâţi, pe aici? Cum să mergem la ora asta, aşa?” A venit o maşină, la un moment dat, şi a zis: „Pe aici e cărarea”, şi am ajuns imediat. Am intrat înăuntru, am văzut sfintele moaşte, ne-am închinat toţi, în genunchi, frumos şi la pangar am văzut că erau preţuri foarte mari la icoană şi nu aveam bani. Am plecat aşa.

Când am ieşit pe poarta mănăstirii, văd icoana respectivă, dar avea nişte defecte, nu avea nici de prins nimic, şi era pusă în spatele cortului. Şi eu dau să zic: „Vreau şi eu icoana asta”, dar m-a ajutat cineva care ştia greacă: „Vreau şi eu icoana asta!” Se uită vânzătorul, nici nu ştia ce să-mi zică, cât să-mi ceară, că o avea acolo pusă. Şi a zis: „Nu ştiu cum să cer, cât să cer”. Şi a cerut 15 euro. I-a dat omul respectiv, mi-a luat-o el şi am pus icoana aşa, strâns la piept, ţin minte, şi mergeam spre autocar, şi am spus: „Unde-o punem? Asta-i preţioasă! Unde-o punem?”

Am venit în România, şi am ţinut icoana o perioadă la un domn, Avram îl cheamă, că eu n-aveam unde să o ţin. La un moment dat, domnul Avram spune: „Părinte, la icoană se simte un miros, nu ştiu…

” Eu îi zic: „Ei, te-ai miruit matale. Eu ştiu de la ce simţi mirosul?”
A adus-o în casă, am pus-o pe perete. Icoana era pusă acolo unde e acum cea cu sfinţii închisorilor de la Aiud, de la toate închisorile. Şi, fiind acolo, în prima zi de Înviere, în seara de Înviere din 2010, eu eram pe Rarău şi am rugat pe două doamne care aveau cheia să vină să aducă sfânta lumină de Paşti în casă.

Când au venit să aducă sfânta lumină în casă, s-au înspăimântat: de la Sfântul Efrem curgea mir şi se vede şi acuma locul, se văd dârele, cum a curs… Şi mă sună şi-mi zic.

Dar eu zic: „Măi, aţi pătat voi cu ulei sau cine ştie cum…”

„Nu, părinte, că n-avem acolo candelă!”

Zic: „Staţi, măi, cuminte, măi, că nu-i nimic!”

Când am venit acasă, când am vrut mă odihnesc, m-am întins pe pat şi în momentul acela, am văzut şiroaie! Am înmărmurit! Îl sun repede pe părintele stareţ de la Rarău: „Părinte, curge mir…”

„Măi, sigur nu-i de la candelă?”

„Părinte, nu-i, că nu-i încă nici o candelă la sfântul!”

Un an de zile, n-am spus altora nimic.

După care, părintele stareţ a zis: „De-acum e vorba de o minune!”

Şi au început oamenii să vină să se închine. Am pus acel jgheab de cupru, să curgă mirul în sticlă. După aia, după ce am venit acasă, am văzut şi eu. După un an de zile, a venit părintele stareţ să se închine, a văzut minunea. A venit lume, miercurea şi vinerea a venit lume care se închina, şi au început minunile: enorme!

***

Una – s-o luăm de la început cu minunile – vine o bătrânică cu feciorul ei, pe la aproape 32 de ani, cred, care avea patima băutului, dar nu aşa… şi spirtul îl bea! N-

avea serviciu, stătea pe pensia ei, fuma. El n-a crezut, el nu credea sub nici o formă, venea că-l ruga mama lui; inclusiv mie mi-a băut din spirtul pe care-l aveam în casă. Inclusiv! Şi a venit a doua oară, a treia oară… Prima dată i-am zis aşa: „Eu cred cu adevărat că, dacă te uiţi la Sfântul Efrem şi crezi şi tu, ai să fii bine!” De fiecare dată, eu nu le-am dat multe sfaturi.
Atât îi îndemn pe toţi: „Du-te, vorbeşte cu sfântul, promite-i ceva, dacă poţi, sau roagă-l să te ajute. Dar, dacă ai promis, să nu uiţi ce ai promis!” A treia oară când a venit, băiatul şi-a găsit serviciu, s-a lăsat de vicii, a început să vorbească cu o fată, a început să devină om.

***

După care, o femeie care mergea în baston, de-abia se târâia, trebuia să meargă la operaţie, infiltraţii, câte şi mai câte; a venit primele zile, primele săptămâni, în baston. După aia, lăsa bastonul la uşă; acuma l-a lăsat de tot. Urcă scări, merge, totul este bine – slavă lui Dumnezeu şi sfinţilor Săi!

***

Mai este un caz al unui copil care trebuie să fie operat şi, de fiecare dată când trebuie să intre în operaţie, răceşte sau se întâmplă vreo problemă. A venit la Sfântul Efrem de câteva ori şi eu nădăjduiesc şi cred cu adevărat că sfântul o să-l ajute. Atât cere sfântul ăsta: să crezi! De atâtea ori – aici poate am greşit, i-am zis şi părintelui Ioan de la Rarău – nu ştiu, mi-e drag sfântul, dar de multe ori îndrăznesc mult aici, îl consider ca un frate.

Părintele Onufrie Căruntu

Mărturii noi despre minunile săvârşite de Sfântul Efrem cel nou prin icoana să izvorâtoare de mir pentru ediţia a doua a cărţii

Am fost impresionată de cantitatea mare de mir care izvorăşte din icoana Sfântului Efrem cel nou şi de mireasma puternică pe care o degajă. Foarte multă lume, aflată în dureri sufleteşti, trupeşti şi în necazuri şi-a găsit alinare la această icoană. Mare este Dumnezeu întru sfinţii Săi! (Constantina Zanfir, Bucureşti).

***

Îi mulţumesc lui Dumnezeu şi Sfântului Efrem cel nou pentru că am avut bucuria de a vedea cum curge mirul din sfânta icoană şi cum se fac multe minuni la ea. Doamne, ajută! (Maria Iolanda, Bucureşti).

***

Într-o zi, am plecat în grabă la o icoană făcătoare de minuni a Sfântului Efrem. Când am intrat, am mers să ne închinăm. În timp ce făceam asta, părintele relata o minune. Era vorba că, odată, când a pus în sticluţele pe care le dădea altora mir

amestecat cu ulei din comerţ, ca să îl înmulţească, să dea la mai multă lume, mir de la sfânt din icoană nu a mai curs. Când a văzut asta, a pus din nou doar mir de la sfânt. Când a terminat de povestit minunea, a dat fiecărei familii câte o sticluţă cu mir.

După câteva săptămâni, mi-a căzut un scaun de metal pe picior. Unghia de la un deget s-a închis la culoare, ar fi trebuit să îmi cadă. Tata era aproape sigur că o să îmi cadă unghia. Mă durea foarte tare, mai ales când mergeam. Degetul mi s-a învineţit. Şi într-o seară, după ce am terminat rugăciunea, tata mi-a dat cu mir de la Sfântul Efrem. Mi s-a retras vânătaia, din ce în ce mai repede. Apoi mi-am dat seama cât de mult m-a ajutat Sfântul Efrem. Acum nu mai am degetul învineţit, doar că mă doare puţin dacă apăs pe el. (Iustina V., 9 ani).

***

Pot să mărturisesc că din aprilie anul acesta (2012) am aflat de icoana Sfântului Efrem de la o doamnă, o enoriaşă. Şi am venit la icoană împreună cu ea. Şi din clipa în care am ajuns la icoană, şi am văzut-o cât e de plină de mir, ştiind că e făcătoare de minuni, din clipa aceea am început să mă rog tot timpul. Eu am avut probleme cu fata mea. A plecat de acasă. N-am mai ştiut nimic de ea; o fată care a fost cuminte s-a împrietenit cu cineva cu care nu trebuia. A plecat fata mea şi n-am mai văzut-o. Şi din cauza asta, ca mamă, am fost disperată. Cât m-am rugat şi cât am plâns la Sfântul Efrem să mă ajute! Sfântul mi-a adus fata acasă. După un interval de rugăciune, de plâns şi de multă milostenie, sfântul mi-a adus-o. E sănătoasă acum. Sper să fie şi înţeleaptă.

Dar minunea a săvârşit-o Sfântul Efrem. Când am văzut-o la uşă, că e întreagă şi că e fata mea, nu am avut cuvinte! Fata mea face peste câteva zile 28 de ani. A fost căsătorită, a divorţat şi, după divorţ, la vreo două luni, a cunoscut un băiat, a cărui prietenie a fost ceva nefast pentru ea. Nu ştiu cum a zăpăcit-o, de a plecat fata mea cu ce a avut pe ea şi am crezut că am pierdut-o definitiv. N-a mai luat legătura cu noi. I-a interzis să mai ia legătura cu părinţii, i-a interzis legăturile cu prietenii, a scos-o şi de la serviciu, ea nu a mai avut nici serviciu. Vă daţi seama ce a fost în sufletul nostru, prin ce-am trecut! Şi Sfântul Efrem m-a ajutat. Sfântul Efrem a făcut minunea asta pentru mine şi îi mulţumesc din tot sufletul.

O enoriaşă cu care ne întâlnim aici (la icoana Sfântului Efrem) a avut, tot aşa, probleme cu fata. În mare, vă spun. Fata doamnei lucra în Germania la un restaurant şi acolo i s-a făcut o înscenare cu un client. Fata, nevinovată, era cât pe aci să fie arestată în Germania. Clientului pe care l-a ser-vit i-a dispărut borseta cu tot ce a avut în ea. I s-a înscenat fetei. Fata a venit înnebunită în ţară, i-a spus

mamei. Mama, fiind credincioasă, a venit aici şi s-a rugat mult la Sfântul Efrem. Şi părintele Onufrie i-a spus mamei că fata ei e nevinovată, să o creadă, că n-are nici o vină. Cu ajutorul Sfântului Efrem, cu rugăciune multă, multă, i-a făcut o minune sfântul. S-a dus cu un avocat de aici din România, a pledat acolo pentru ea şi i-a descoperit nevinovăţia datorită unei poze. Deci poza aia arăta, de fapt, că fetei nici prin gând nu i-a trecut să facă aşa ceva. A apărut în poză cine i-a făcut respectivului paguba. Şi a scăpat fata.

Tot aşa, ştiu o doamnă căsătorită. Sunt tineri. Au făcut multă rugăciune şi doamna şi soţul şi Sfântul Efrem a ajutat-o să rămână gravidă şi a născut un copil. Fetiţa se apropie de un an şi e sănătoasă şi frumoasă. Voiam să vă spun că am fost plecată la Sihăstria Rarăului cu părintele şi de când vin aici nu am văzut atâta mir cât a putut să curgă din icoana Sfântului Efrem în zilele acestea, cât am stat acolo. Cred că s-a întâmplat asta pentru că ştia sfântul că o să vină multă lume să o vadă. Ştiţi cât mir a putut să dea! Curgea încontinuu! A venit lumea şi îşi punea mirul în şerveţele. Minuni enorme face! (Hermina Căruntu).

***

Prima dată, părintele mi-a zis: „Doamna Nan, Sfântul Efrem face foarte multe minuni, ajută foarte multă lume, este imposibil să nu vă ajute şi pe dumneavoastră! Vă rog să citiţi acatistul lui”. Şi ţin minte că am venit pe 8 martie 2012, destul de amărâtă aici, cu o floare la sfântul. M-am rugat eu acolo… Care era problema? Fiica mea e în America de vreo 10 ani de zile. Nu prea i se lega nimic. Nici ca viaţă personală, nici la serviciu. Nu demarau actele. Atunci, încurcătura era aşa de mare! Alesese fiica mea o variantă şi eu am spus de la bun început nu. Părintele a zis: „Rugaţi-vă cu nădejde, că sfântul face minuni”.

M-am rugat cu nădejde. Cum a lucrat sfântul în interval de 9 luni? S-au depus actele , deşi este un întreg proces, cu post scos la concurs, este o întreagă filosofie. Putea să dureze între 6 luni şi 2 ani. În plus, a cunoscut pe cineva. Până atunci, pe cine plăcea ea, nu o plăcea şi, pe cine o plăcea, nu îl plăcea ea. Şi uite aşa. Avea 31 de ani şi la vârsta asta cam începi să te gândeşti: „Domnule, ce nu este în ordine?” Acum a găsit pe cineva de care zice că este destul de mulţumită. Problema tinerilor de astăzi este că nu îşi fac familii. Eu eram căsătorită la vârsta asta. A întâlnit şi ea pe cineva, după ce m-am rugat la Sfântul Efrem. Acum am mai multă linişte în casă, am mai multă linişte în sufletul meu. Soţul meu suferă de o boală psihică de mulţi ani, a luat toate felurile de tratamente. Are o tulburare bipolară (depresie bipolară). Cu şaptezeci de mii de tratamente din acelea care te îngraşă! Te transformă într-o legumă până la urmă. Nu mai ia tratament, tinde spre normalitate, pare să fie un om normal. Asta e o boală în care nu se poate fără tratament, pentru

că ori te duci în sus, ori te duci în jos. Chiar şi acum, când am fost la Rarău, am văzut de sâmbătă până luni sticle întregi, puse în şir, de mir care a curs din icoana Sfântului Efrem.

Am adus o colegă de serviciu căreia îi spuneam că icoana izvorăşte mir. Nu credea. Asta era înainte de a-i face părintele instalaţia de colectare a mirului. Atunci curgea mirul pe perete. A luat ea maşina, a venit. Ca un făcut, când a intrat, ştiţi cum curgea mirul? Ca de la robinet. S-a aplecat, şi-a făcut o cruce şi nu i-a venit să creadă. Şi părintele i-a zis: „Ţineţi minte că mirul nici măcar nu pătează". I-a luat eşarfa, i-a înmuiat-o şi când a ajuns la serviciu cu ea, era uscată, n-a rămas pătată.

La icoana Sfântului Efrem au apărut mai multe obiecte, inele de aur. Şi l-am întrebat pe părintele ce s-a întâmplat. Zice: „Ce credeţi că s-a întâmplat? A venit o doamnă şi mi-a zis să mă rog, că soţul ei este grav bolnav de o boală incurabilă. A venit şi ea şi s-a rugat. A durat ce a durat şi soţul s-a internat în spital. A venit careva din familie şi i-a zis: «Mamă, doctorul ne-a spus că tata a murit». În momentul acela, ea ar fi zis: «Sfinte Efrem, nu-mi lăsa soţul să moară, că, dacă nu moare, eu dau tot aurul din casă». Peste un sfert de oră vine iar şi spune: «Mamă, e o greşeală, tata e viu». Iese omul din spital, se duce acasă. Doamna aceea a uitat promisiunea făcută. I-a apărut Sfântul Efrem: «Ce mi-aţi promis, doamnă?» Şi, aşa, doamna a apărut aici la părintele cu toate inelele de aur, de s-a şi mirat părintele". Eu am zis la toată lumea: „Citiţi acatistul lui, rugaţi-vă, că Sfântul Efrem chiar ajută!" (Paraschiva Nan, Bucureşti).

Noile minuni din Mănăstirea Sihăstria Rarău

O mare minune s-a întâmplat în data de 30 decembrie 2012 cu moaştele Sfântului Grigorie cel omorât de perşi în anul 614,după o conferinţă în legătură cu cipurile ce s-a ţinut în chilia părintelui Onufrie, moaştele Sfântului Grigorie au început să izvorească mir din abundenţă,

Dumnezeu vrând să arate prin asta că nu trebuie să primim CIPUL (Cardul de Sănătate...) puteţi vedea Minunea vizionând videoclipurile de mai jos:

https://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=ZsTcaCGCxkQ
https://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=udOczvsCi_U
https://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=tVs4n32b-r4
https://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=5NmL0TNi1Xs

Multe minuni s-au făcut la această icoană, am să vă spun una dintre ele: fata unui preot în vârstă de 11 ani traversa strada când a fost izbită din plin de o maşină, fata fiind lovită grav a fost dusă la spital în moarte clinică, tatăl ei aflând ce s-a întâmplat nu l-a denunţat pe cel responsabil de accident, ci a zis aşa să se facă voia lui Dumnezeu, între timp află de icoana Sfântului Efrem vine se roagă cu credinţă şi marea minune s-a întâmplat fata şi-a revenit din moarte clinică şi a început să se mişte, să mănânce...doctori nu-şi explică acest lucru pentru că acea fată nu mai avea creierul mic, spuneau că totuşi chiar dacă îşi revine o să rămână paralizată toată viaţa şi nu o să mai audă sau să vadă...

Sfântul Efrem este grabnic ajutător rugaţi-vă sfântului cu credinţă şi el singur o să vă ajute, cu ajutorul lui Dumnezeu o să apară o carte cu Minunile Sfântului Efrem cel nou care s-au făcut la această icoană cât de curând. Doamne Ajută !

În Mănăstirea Sihăstria Rarău se află icoana Sfântului Efrem cel nou care izvorăşte mir de 2 ani incontinu când o să facem rost de un aparat de fotografiat bun o să fotografiem în detaliu icoana ca să vedeţi şiroaiele de mir cum ies din icoană, sau poate chiar o să postăm un film. Hristos a Înviat !

Din mila lui Dumnezeu postăm noi imagini cu icoana Sfântului Efrem cel nou izvorâtoare de mir şi moaştele Sfântului Grigorie care izvorăsc mir şi Icoana Maicii Domnului, făcătoare de minuni şi izvorâtoare de mir care de curând a fost

adusă în chilia părintelui Onufrie,vreau să precizez că aceste icoane se află toate în chilia Ieroschimonahului Onufrie.

Noi minuni ale Sfântului Efrem. Minuni cu copii născuţi şi nenăscuţi

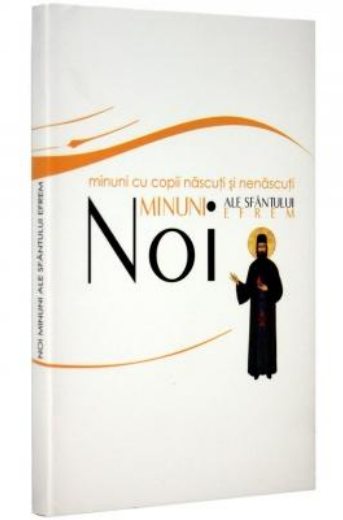

https://www.academia.edu/43109738/Noi_minuni_ale_Sf%C3%A2ntului_Efrem._Minuni_cu_copii_n%C4%83scu%C5%A3i_%C5%9Fi_nen%C4%83scu%C5%A3i

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-efrem-minuni-noi

https://archive.org/details/sf.-efrem-minuni-noi/mode/2up

„Îţi mulţumesc”

Auzisem multe despre tine şi despre minunile făcute de la oamenii din insulă. Eu, însă, sfântul meu Efrem, te-am cunoscut în nişte nopţi reci ale lui martie când după un examen de rutină am fost nevoită, spre totala mea surprindere, să aştept rezultatele unei biopsii, dacă am sau nu cancer.

Nu aveam pe atunci icoana ta. Numai o carte, dintre cele ce istorisesc minunile tale şi poartă chipul tău pe copertă. Am ţinut în braţe cartea cu minunile tale în toate acele nopţi reci ce păreau că nu se mai sfârşesc. Şi te rugam, sfinte, te rugam cu toată puterea sufletului meu să mă ajuţi. Într-o după-amiază de vineri a sunat telefonul. Am bănuit că nu putea fi altcineva decât doctorul. „Katerina, nu ai nimic din ceea ce ne-am temut”, mi-a spus.

Numai tu ştii, Sfinte Efrem, ce-am simţit în acele clipe. La tine am venit mai apoi să sărut prea cinstitele tale moaşte şi ca să îţi mulţumesc. Păzeşte familia mea şi pe toată lumea. Întinde-ţi mâinile tale şi ne apără de tot răul.

Îţi mulţumesc din adâncul sufletului pentru minunea ce mi-ai făcut-o mie păcătoasei. Ajută-mă ca să îţi construiesc un proschinitar ca să afle despre tine şi să ţi se închine cât mai multă lume în insula noastră.

Ajută-ne totdeauna,
Ecaterina Benetou, Chios

L-am dus cu maşina pe sfânt

„Binecuvântaţi, Maică!" Aşa îşi începe istorisirea S.K., în iulie 1996, la un an după o neobişnuită întâmplare, cerându-şi scuze pentru că întârziase atâta de mult cu relatarea întâmplării.

În vara anului 1995, călătorind de la părinţii ei către propria locuinţă din afara oraşului, pe la ora două noaptea, la cotitura de la Kifisia spre Dioniso a văzut un călugăr care i-a făcut semn cu mâna să îl ia. A oprit şi l-a întrebat unde merge. Acesta i-a răspuns că la Nea Macri. Femeia i-a spuse să urce.

Era un călugăr tânăr, brunet, cu o barbă lungă, neagră. Ducea cu el nişte obiecte care păreau nişte scânduri, pe care le-a aşezat în spate. I-a spus că de mult aştepta să îl ia cineva. Femeia s-a mirat cum, văzându-l în rasă, nu se găsise nimeni să îl ia până atunci.

Călugărul i-a spus că merge la Mănăstirea Sfântului Efrem. Întrebat fiind dacă aparţine acelei mănăstiri, a răspuns însă negativ.

Femeia scrie în continuare că auzise de Mănăstirea Nea Macri şi că îşi propusese să meargă într-o zi acolo.

Călătorul i-a povestit în continuare că merge periodic la acea mănăstire pentru a se odihni şi S.K. înţelese că acesta găsea acolo găzduire. Când femeia a spus că nu fusese niciodată acolo, a auzit că acea mănăstire era un loc unde se întâmplau lucruri minunate, că trebuie să meargă neapărat şi că Sfântul Efrem este făcător de minuni. Femeia şi-a întrebat tovarăşul de drum de ce mănăstire aparţine. A primit răspunsul că nu aparţine de nici o mănăstire. Au discutat multe lucruri, călugărul fiind când vesel, când înciudat, când înfuriat în legătură cu cele discutate.

Ceea ce îi atrăsese în mod deosebit atenţia a fost faptul că atunci când fusese vorba despre boli călugărul îi spusese că el avea leac pentru toate bolile sau pentru majoritatea, ceva de genul acesta. Acest lucru şi-l aducea bine aminte femeia,

deoarece fusese repetat cel puţin de două ori. S.K. se întrebă cum de oare putea avea un singur om atâtea reţete gândindu-se, desigur, la lucruri medicale.

Cam pe la mijlocul drumului călugărul şi-a desfăcut rasa şi a scos la iveală o cruce mare de lemn, pe care i-a întins-o şoferiţei ca să o sărute. După ce a făcut acest lucru femeia îi arătă şi ea micuţa cruciuliţă de lemn ce o avea de la o mănăstire din Creta.

Când au ajuns în apropiere de localitatea Nea Macri, şoferiţa a fost condusă pe nişte drumuri lăturalnice, de ţară, şi au ajuns în sfârşit la mănăstire. Călugărul i-a mulţumit politicos şi a rugat-o să coboare pentru a îi arăta Mănăstirea Sfântului Efrem, care avea, după cum spunea, atâtea şi atâtea lucruri vrednice de văzut. Femeia i-a răspuns că se grăbeşte şi, văzând că se insistă, i-a repetat că avusese de gând să vină şi că va face neapărat o vizită aici.

Într-adevăr, după câteva zile a sosit împreună cu familia. Când a intrat înăuntru şi l-a văzut pe sfânt în icoană s-a cutremurat... Era acelaşi cu călugărul pe care îl luase în maşină! Îi spuse soţului şi acesta a întrebat o călugăriţă dacă existau şi călugări la acea mănăstire. A primit răspunsul ferm că acolo erau doar călugăriţe. Insistând, bărbatul a întrebat dacă erau găzduiţi călugări. Răspunsul a fost negativ. Aceleaşi întrebări au fost puse de mai multe ori, mai multor călugăriţe şi în alte dăţi. De fiecare dată au primit însă acelaşi răspuns.

De atunci femeia a revenit de mai multe ori la Nea Macri, la marele mucenic al lui Hristos, Efrem, să i se închine şi să îl roage să le fie protector.

Sfântul nu a întârziat să le vină în ajutor, ajutând-o pe mama soţului să îşi revină repede cu bine de pe urma unei grele intervenţii chirurgicale. La rugăciunile fierbinţi ale soţului, acesta l-a visat pe sfânt că intra în casa mamei sale şi că se îndrepta către camera unde aceasta zăcea. După câteva zile totul a revenit la normal şi mama şi-a revenit complet.

„Terminând scrisoarea, laud numele marelui mucenic Efrem, care mi s-a înfăţişat mie, păcătoasei ca un călugăr simplu, pentru a deveni călăuzitor şi protector al familiei mele în momentele grele ale vieţii.”

Raluca Brodner - Mărturii despre Sfântul cuvios mucenic Efrem cel nou

În urmă cu 592 de ani, la data de 5 mai, pleca din această lume un monah grec, Efrem. Avea doar 42 de ani. Suflarea de viață i-a fost curmată violent, fiindcă nu a vrut să se lepede de credința ortodoxă. Jertfa martiriului l-a încununat ca sfânt. În mod deosebit, în ziua de 3 ianuarie 1950, au fost descoperite cinstitele sale moaște. De atunci, minunile pe care Sfântul cuvios mucenic Efrem cel nou le face indiferent de om, loc sau timp sunt necontenite. Consemnăm câteva mărturii ale credincioșilor întâlniți recent la racla sfântului taumaturg de la Mănăstirea Radu Vodă din Capitală.

În Arhiepiscopia Bucureștilor, fragmente din moaștele Sfântului cuvios mucenic Efrem cel nou se găsesc în Paraclisul istoric „Sfântul mare mucenic Gheorghe” din cadrul Reședinței Patriarhale, la Mănăstirea Radu Vodă și la Mănăstirea Chiajna-Giulești.

Din anul 2015, de când Sfântul Efrem cel nou a binevoit să rămână în biserica așezământului monahal ctitorit de Radu Vodă, mănăstirea l-a primit ca ocrotitor. Este așadar al treilea hram al sfântului locaș. Drept urmare, credincioși de pretutindeni vin să-i aducă închinare în ziua prăznuirii sale. Și sunt tot mai mulți cu fiecare an ce trece.

Prieten al celor bolnavi și singuri

„Mulți s-au vindecat de depresie, de cancer la racla Sfântului cuvios mucenic Efrem cel nou, care lucrează spre binele oamenilor împreună cu Sfântul Nectarie, ale cărui sfinte moaște le avem în mănăstire din anul 2002. Numai la vederea chipului Sfântului Efrem cel nou oamenii se luminează, se înveselesc și simt ajutorul lui prin citirea Acatistului sau a Paraclisului. Apoi, sunt nenumărate familiile care au dobândit prunci și pe care i-au numit Efrem sau Efremia. De asemenea, avem cazurile de vindecare sufletească, tot mai vizibile de la o zi la alta pentru noi duhovnicii, de renunțare la vicii precum: alcool, tutun, droguri, desfrânare, mânie, clevetire, invidie. Odată ce îl întâlnesc pe sfântul cuvios mucenic, oamenii devin mai buni, mai curați și înțeleg că de fapt tot rostul vieții noastre este să dăruim celorlalți”, remarcă protosinghelul Arsenie Nae de la Mănăstirea Radu Vodă.

Tânărul duhovnic ne-a împărtășit în continuare experiența doamnei Aristița, de 55 de ani, suferindă de o depresie severă, manifestată prin dependență de pastile, cu o permanentă teamă, insomnie și lipsa bucuriei. Totul era prăbușit în interiorul și în jurul acestei persoane. Preotul monah a sfătuit-o să citească Acatistul Sfântului

Efrem cel nou și după aproape două luni și-a revenit complet. Femeia continuă să vină la biserică, să se spovedească, să se împărtășească.

„Toți oamenii care vin la racla Sfântului Efrem cel nou sunt însetați de Dumnezeu. Și cei mai necredincioși dintre ei spun asta, după ce Îl descoperă. Mărturisesc cât de mult căutau ceea ce au aflat, numai că nu le spunea nimeni sau nu au știut dinainte cum să găsească această bucurie. Patimile care îi stăpânesc pe oamenii zilelor noastre sunt de fapt niște amăgiri, care îi transformă în robi până îi secătuie și ajung să-și dea seama că tot la Dumnezeu, prin sfinți, își recapătă sănătatea, dar numai dacă acceptă voit să-L descopere pe Dumnezeu”, explică protosinghelul Arsenie Nae.

„Doar privindu-l, îmi trimite de fiecare dată liniște, pace sufletească, bucurie, ajutor”, spune Alina, o tânără de 29 de ani, pictor iconar. „Îl știu de mulți ani pe Sfântul Efrem cel nou, chiar înainte de Sfântul Nectarie. L-am întâlnit într-un moment delicat din viața mea. M-a ajutat și de atunci m-am apropiat de biserică. Vin în fiecare zi la el”, zice pictorița, care a zugrăvit chipul sfântului în mai multe icoane și a observat că „de fiecare dată iese diferit”. Îndemnul blând și ferm al

acestei credincioase pentru semenii aflați în impas este „să se roage sfântului și cu siguranță o să-i ajute”.

„Din clipa aceea îi port un respect deosebit”

Rugăciunea și schimbarea modului de a trăi aduc vindecare de boală. O confirmă cazul unei mame din Giurgiu, diagnosticată cu o formă de cancer în fază avansată, relatat de un monah. „Bolnava cerea zi și noapte izbăvire de boală Sfântului Ioan Rusul. La un moment dat, un preot i-a dăruit ulei sfințit de la candela Sfântului Efrem cel nou și i-a spus că cei doi sfinți sunt prieteni, așa cum scrie și în Acatist, că în timpul vieții au făcut minuni împreună. Femeia a început să se roage cu putere Sfântului Efrem cel nou. În chip minunat i s-a arătat în vis și i-a spus: <O să te faci sănătoasă. Nu te îndoi>. După această arătare, doamna respectivă și-a refăcut analizele. Nici urmă de cancer. Acum e un om sănătos, în deplinătatea puterilor”, mărturisește călugărul care preferă să-și păstreze anonimatul.

Atins personal de puterea sfințeniei mucenicului Efrem, adaugă: „În 2011, am fost acasă la Sfântul Efrem cel nou, la Mănăstirea «Buna Vestire», aproape de localitatea Néa Makri, în Grecia. Nu știam nimic despre el. Toți pelerinii din grup vorbeau despre minunile sale. În gândul meu judecam și mă întrebam de ce toți se roagă sfântului acestuia. Când am intrat în biserică, am văzut racla cu sfintele moaște în partea dreaptă. Nu m-am putut apropia. M-a pătruns până la inimă o stare de umilință, de pocăință. Am plâns și i-am cerut sfântului iertare că l-am judecat. Am stat vreun sfert de oră până m-am putut apropia de raclă, după ce tot grupul de credincioși s-a închinat. Am simțit atunci puterea lui, deși nu știam viața lui, nimic despre minunile lui, și din clipa aceea îi port un respect deosebit. A lucrat tainic la inimă și m-a mustrat pentru gândul meu de judecată”.

Soții Ionel și Eugenia, ambii septuagenari, vin la Mănăstirea Radu Vodă de zeci de ani. „Pe Sfântul Efrem l-am adoptat imediat ce a venit lângă celălalt sfânt iubit al nostru, Nectarie. Numai când mă gândesc la el simt o ușurare sufletească. Pentru mine asta e viața: rugăciunea, postul, biserica. Eu prin sfinți duc greutățile bolii mai ușor”, se destăinuie vârstnicul. Soția Eugenia vorbește despre puterea credinței, care „ne ajută să ducem crucea de pe o zi pe alta. Îi mulțumim Sfântului Efrem pentru alinarea pe care o simțim în boală. Îi citim cât de des putem Acatistul. Ne bucurăm de fiecare dată când reușim să urcăm dealul mănăstirii și să-i mulțumim personal”.

Pr. Corneliu Dogaru - Efrem cel nou din Muntele neprihăniţilor

Sfântul Efrem cel nou este un sfânt cunoscut de puţin timp de credincioşii ortodocşi din România, purtând numele „grabnic ajutător în toate nevoile“. Deşi a trăit în secolul al XV-lea şi a fost martirizat la data de 5 mai 1426, este cinstit de credincioşi ca salvator al celor deznădăjduiţi şi ocrotitor al celor dependenţi de droguri. Anul acesta, prin aprobarea Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, Sfântul Efrem cel nou a fost trecut în rândul sfinţilor cinstiţi în calendarul nostru ortodox.

Născut în anul 1384 în oraşul grecesc Trikala, Sfântul Efrem (Constantinos Morfis după numele de botez) a plecat la 14 ani la Mănăstirea „Buna Vestire“, de pe Colina neprihăniţilor, părăsind casa părintească, pe mama văduvă şi cei şapte fraţi. A fugit din calea turcilor conduşi de Baiazid I, care începuseră răpirea tinerilor de 14-20 de ani pentru a-i înregimenta cu forţa ca ieniceri. În anul 1416, turcii au prădat peninsula Attika şi, în 1424, invadând mănăstirea, au omorât cu sabia toţi călugării. Sfântul Efrem era atunci în peşteră, sus în munte, şi când s-a întors, a găsit trupurile neînsufleţite ale monahilor. După un an, turcii au venit din nou şi,

găsindu-l pe sfânt, l-au supus torturii cu o barbarie rar întâlnită, timp de opt luni şi jumătate. Văzând că nu renunţă la credinţa sa, l-au atârnat cu capul în jos într-un copac bătrân, i-au străpuns trupul cu cuie şi, într-un final, i-au înfipt în pântece un tăciune aprins.

Moaştele sfântului, descoperite după 500 de ani

Timp de 500 de ani nu a ştiut nimeni de acest sfânt, până în 3 ianuarie 1950, când stareţa Mănăstirii „Buna Vestire“ de pe Colina neprihăniţilor (mănăstirea a fost restaurată în secolul XX şi transformată în mănăstire de maici), maica Macaria a descoperit în chip minunat sfintele sale moaşte. Despre viaţa sa, tot sfântul a povestit atunci când s-a arătat maicii sub chip de călugăr sau de preot.

În vara anului 1945, schimonahia Macaria vizita localitatea Nea Makri. A urcat să aprindă o candelă la ruinele mănăstirii de pe Colina neprihăniţilor, gândindu-se că se află pe un loc sfânt şi rugându-se la Dumnezeu să o învrednicească să i se arate vreunul din părinţii care vieţuiseră acolo. Şi-a încropit o chiliuţă şi a rămas în ea până la sfârşitul vieţii. Într-o zi, o voce lăuntrică i-a zis: „Sapă acolo şi vei găsi ceea ce doreşti“. Punând un lucrător de la mănăstire să sape, a găsit la 1,7 m moaştele întregi ale unui călugăr care fusese preot, după cum era îmbrăcat. Ploaia a început şi maica a lăsat moaştele unde le găsise şi a plecat la slujbă. După Vecernie, sfântul i s-a arătat maicii spunându-i: „Până când mă vei lăsa acolo jos?“ Era un călugăr înalt, brunet, cu barbă mare, în mâna stângă îi strălucea o lumină şi cu mâna dreaptă binecuvânta. Maica i-a cerut iertare şi a doua zi a luat moaştele, le-a curăţat şi le-a pus în altar, într-o firidă, şi a aprins o candelă. În acea noapte, sfântul i s-a arătat maicii în vis, spunându-i: „Îţi mulţumesc mult. Mă numesc Efrem“.

Descoperirile Sfântului Efrem cel nou

Unei femei, sfântul i-a descoperit cum a murit, şi, văzându-l aceasta cu o bisericuţă în mână, i-a spus aceste cuvinte: „mare mucenic Efrem“. Sfântul a continuat: „M-am născut la 14 septembrie, de ziua Sfintei Cruci, şi tot la 14 septembrie, la 42 de ani, am dat mărturie prin moarte mucenicească. Să îi spui maicii Macaria să îmi ridice un paraclis în cotitura drumului. Acolo voi sta şi mă voi odihni. Scorbura copacului mi-a fost mormânt. Necredincioşii m-au torturat chiar şi mort“.

În anul 1966, în ziua de 29 aprilie, monahia Macaria a primit din nou o descoperire de la sfânt: „Deodată, l-am văzut lângă mine, venise fără să păşească. A şoptit cu

multă evlavie: „Sfântul Efrem şi-a sfârşit viaţa mucenicește, sub turci, în anul 1426, pe 5 mai, la ora nouă dimineaţa“.“

În seara următoare, o altă monahie a avut un vis în care i s-a descoperit întreg martiriul sfântului. Fusese legat cu capul în jos de un copac bătrân şi în mijlocul pântecelui i s-a înfipt o bucată de lemn aprins, care îi ardea măruntaiele, în timp ce trupul îi era străpuns cu multe cuie.

Minunatele vindecări ale Sfântului Efrem cel nou

În anul 2010, un autocar cu pelerini din România a mers la Mănăstirea Sfântului Efrem, pentru a i se închina. La mănăstire, o americancă a rugat şoferul să o ia şi pe ea până în Atena, pentru a prinde avionul. Pe drum, le-a povestit că era între două avioane şi venise personal să îi mulţumească sfântului că o vindecase de o boală incurabilă: fusese internată în spital, iar comisia de medici, analizându-i situaţia, a decis să îi facă operaţie. I-au explicat riscurile şi şansele de reuşită şi au convins-o că era singura soluţie. Operaţia fusese programată pentru a doua zi. Dimineaţa, un tânăr medic a intrat în salonul ei şi s-a prezentat: „Sunt medicul Efrem, spune-le să îţi mai facă încă o dată analizele. Nu ai nevoie de operaţie“. La venirea medicilor, sala de operaţie fiind pregătită, pacienta a cerut reluarea analizelor, aşa cum îi spusese „medicul Efrem“. Medicii au ridicat din umeri, deoarece nu era nici unul cu acest nume, dar i-au îndeplinit cererea. După analize, au constatat că se vindecase şi nu mai era nevoie de operaţie. După rezultat, unul dintre medicii din comisie, grec de origine, i-a spus să vină şi să îi mulţumească Sfântului Efrem, la Nea Makri, lângă Atena, pentru minunea asta.

La mănăstirea sfântului se duc în fiecare an mii de pelerini, foarte mare parte din România, sfântul fiind grabnic ajutător în probleme ale lumii noastre contemporane, pline de agitaţie.

Sfântul este prăznuit pe 3 ianuarie (ziua aflării sfintelor sale moaşte) şi pe 5 mai (ziua încununării sale în cetele sfinţilor), fiind canonizat de Patriarhia Ecumenică de Constantinopol la data de 11 martie 2011.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât, în şedinţa din 22 mai 2014, ca sfântul să fie înscris cu numele şi în calendarul Bisericii noastre Ortodoxe.

Cărţi despre Sfântul Efrem cel nou şi minunile sale

S-au editat până acum, în România, 4 cărţi despre Sfântul Efrem cel nou - marele mucenic din Nea Makri - şi minunile sale.

- ***"Viaţa, arătările, minunile, acatistul şi paraclisul Sfântului Efrem cel nou, grabnicul ajutător şi marele făcător de minuni"***

apărută la Editura Sofia, Bucureşti, 2008, Ediţia a II-a.

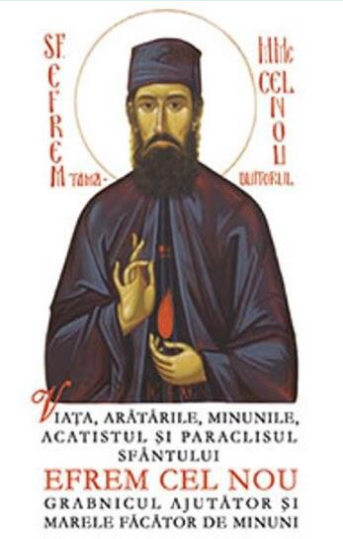

- ***"Sfântul mare mucenic şi cuvios Efrem cel nou. Mărturii ale minunilor săvârşite în zilele noastre"***

apărută la Editura Sophia, în anul 2012.

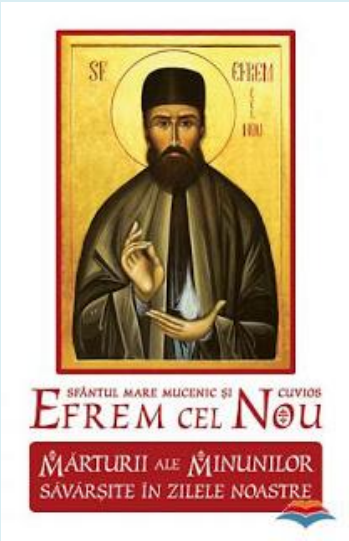

- ***"Noi minuni ale Sfântului Efrem. Minuni cu copii născuţi şi nenăscuţi"***

apărută la Editura Egumeniţa.

- ***"Sfântul Efrem cel nou. Viaţa, acatistele, paraclisul, rugăciuni la felurite trebuinţe"***

apărută la Editura Sophia, 2012.

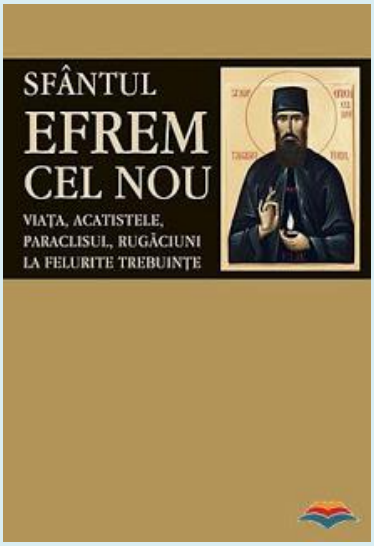

- *Sfântul Efrem cel nou - marele mucenic şi tămăduitor - Viaţa, minuni, paraclise, acatiste şi rugăciuni*

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-efrem-cel-nou-marele-muc-si-tamaduitor

https://www.academia.edu/49400706/Sf%C3%A2ntul_Efrem_cel_nou_marele_mucenic_%C5%9Fi_t%C4%83m%C4%83duitor_Via%C5%A3a_minuni_paraclise_acatiste_%C5%9Fi_rug%C4%83ciuni

https://archive.org/details/sf.-efrem-cel-nou-marele-muc.-si-tamaduitor

Mănăstirea Sfântul Efrem cel nou - Nea Makri

Teodor Danalache - Mănăstirea Sfântul Efrem cel nou - Nea Makri

Mănăstirea Sfântul Efrem cel nou, în vechime cunoscută drept Mănăstirea Buna Vestire, este una dintre cele mai vizitate mănăstiri din Grecia. Mănăstirea se află în regiunea Atica, în localitatea Nea Makri, în partea nord-estică a peninsulei, la o distanţă de numai 30 de kilometri în nordul Atenei, ea fiind deschisă zilnic, între orele 08.00-12.00 şi 17.00-19.00.

Mănăstirea Sfântului Efrem, una dintre cele mai vechi mănăstiri din Atica, este totodată şi cea mai mare mănăstire de pe Muntele Amomon. În vechime, mănăstirea era populată de o mulţime de călugări, mulţi dintre ei fiind martirizaţi de către păgânii otomani, în vremea în care aceştia se străduiau să ocupe Grecia.

Sfântul Efrem cel nou, ale cărui Sfinte Moaşte se află în biserica mănăstirii, este considerat ocrotitorul celor dependenţi de droguri, al celor cuprinşi de depresie şi al celor deznădăjduiţi.

Mănăstirea Sfântul Efrem cel nou din Nea Makri - scurt istoric

Mănăstirea Buna Vestire este zidită zidită pe locul numit "Colina neprihăniţilor", în nordul Atenei. În vremea zidirii mănăstirii, peninsula grecească Atica nu era încă sub ocupaţie otomană. În anul 1416, otomanii cei păgâni ocupă şi peninsula Atica, unde se află mănăstirea. În anul 1424, atacând mănăstirea, păgânii îi omoară pe toţi călugării pe care îi găsesc în ea, afară de Sfântul Efrem cel nou, care nu se afla în mănăstire în acel ceas, ci într-o peşteră de lângă mănăstire, în care obişnuia să se nevoiască. Mănăstirea a fost aproape distrusă, fiind pângărită şi jefuită, iar călugării decapitaţi. Peste încă un an, păgânii otomani vor ataca din nou mănăstirea, distrugând-o.

În anul 1945, maica Macaria a ajuns pe locul ruinatei mănăstiri închinate Bunei Vestiri a Maicii Domnului. Cu ajutorul lui Dumnezeu, maica a zidit aici o chilie, începând mai apoi să cureţe molozul şi să scoată la lumină ce a mai rămas în picioare din vechea mănăstire. De fiecare dată când maica mergea printre mormanele de pietre, se gândea în sine la faptul că o mulţime de călugări cu viaţă sfântă au primit cununa muceniciei în acest loc.

Vreme îndelungată, maica s-a rugat lui Dumnezeu să o învrednicească de a-i descoperi măcar unul dintre mulţimea sfinţilor martirizaţi în acel loc. În chip

minunat, maicii i s-a descoperit să sape într-un anumit loc din zonă. Chemând pe unul dintre muncitorii ce munceau la mănăstire, maica i-a arătat locul cu pricina şi l-a rugat să sape acolo. Nevrând, muncitorul a plecat la treaba lui. Maica s-a rugat însă lui Dumnezeu să nu îi ajute aceluia. Încercând să muncească cele spre care plecase, muncitorul nu izbuti nimic, toate mergându-i pe dos. Aducându-şi aminte de maica stareţă, el veni şi făcu ascultare.

Muncitorul începu să sape, oarecum mâhnit de această cerere lipsită de rost. Săpând grăbit şi fără de grijă, maica l-a rugat să sape mai lin, spre a nu strica Moaştele pe care le va găsi. Luată în râs, muncitorul a continuat până ce dade de Capul unui sfânt, minunat mirositor. Înmărmurit, muncitorul a căzut la pământ.

Plecând muncitorul, maica a îngenuncheat şi a sărutat cu mare evlavie sfintele Moaşte. Săpând cu mâinile sale, ea a dat peste mânecile rasei sfântului, păstrată neputrezită, precum şi peste corpul întreg al unui sfânt mucenic.

Săvârşind în acel loc slujba Vecerniei, maica auzi în spatele ei paşii unui bărbat ce păşea sigur pe el. Dintr-o dată, auzi zicându-i-se: "Cât timp vrei să mă mai laşi aici?" În acea clipă, ea văzu înaintea ei un călugăr înalt, cu barbă până la piept. Maica i-a răspuns, zicând: "Iartă-mă, dar mâine, cum se luminează de ziuă, voi avea grijă de tine." Atunci, sfântul s-a făcut nevăzut.

A doua zi, maica Macaria a curăţat Sfintele Moaşte şi le-a aşezat în Altarul bisericii mănăstirii, înaintea lor aprinzând o candelă. În aceeaşi noapte, Sfântul Efrem cel nou i-a apărut maicii, în vis, spunându-i numele său, cât şi cele despre viaţa lui. Mai apoi, maica le va aşeza înaintea sfintei lui icoane, spre închinare şi mângâiere celor ce vin şi cad cu credinţă înaintea lor.

Mai multe amănunte despre Sfântul călugăr Efrem avea să afle o femeie angajată la fundaţia mănăstirii. Acesteia, sfântul i s-a arătat în vremea rugăciunii, zicându-i: "Sunt marele mucenic Efrem. M-am născut la 14 septembrie, ziua Sfintei Cruci şi tot la 14 septembrie de Sfânta Cruce a început mucenicia mea, pe când aveam patruzeci şi doi de ani. Să îi spui Macariei să-mi ridice un mic paraclis în cotitura drumului. Acolo obişnuiam să stau să mă odihnesc. Mormântul mi-a fost o peşteră. Barbarii şi mort mă torturau."

În data de 29 aprilie 1966, sfântul i s-a arătat unei alte măicuţe, căreia i-a descoperit cele legate de moartea lui martirică. Moaştele Sfântului Efrem cel nou

se află în biserica centrală a mănăstirii, ele săvârşind nenumărate minuni. Maica Macaria a adormit în Domnul la data de 23 aprilie 1999.

Mănăstirea este zidită din piatră, în stil grecesc. Într-un mic paraclis lateral se găseşte o parte din copacul în care a fost martirizat Sfântul Efrem cel nou. În biserica, în parte stângă, se află o capelă unde o candelă stă de veghe la mormântul Sfântului Efrem. În partea dreaptă, se află Moaştele întregi ale sfântului. Mănăstirea Buna Vestire este cunoscută astăzi drept Mănăstirea Sfântul Efrem cel nou.

Mănăstirea Sfântul Efrem cel nou - Nea Makri – imagini

Nea Makri, Grecia

Nea Makri, Grecia

Nea Makri, Grecia

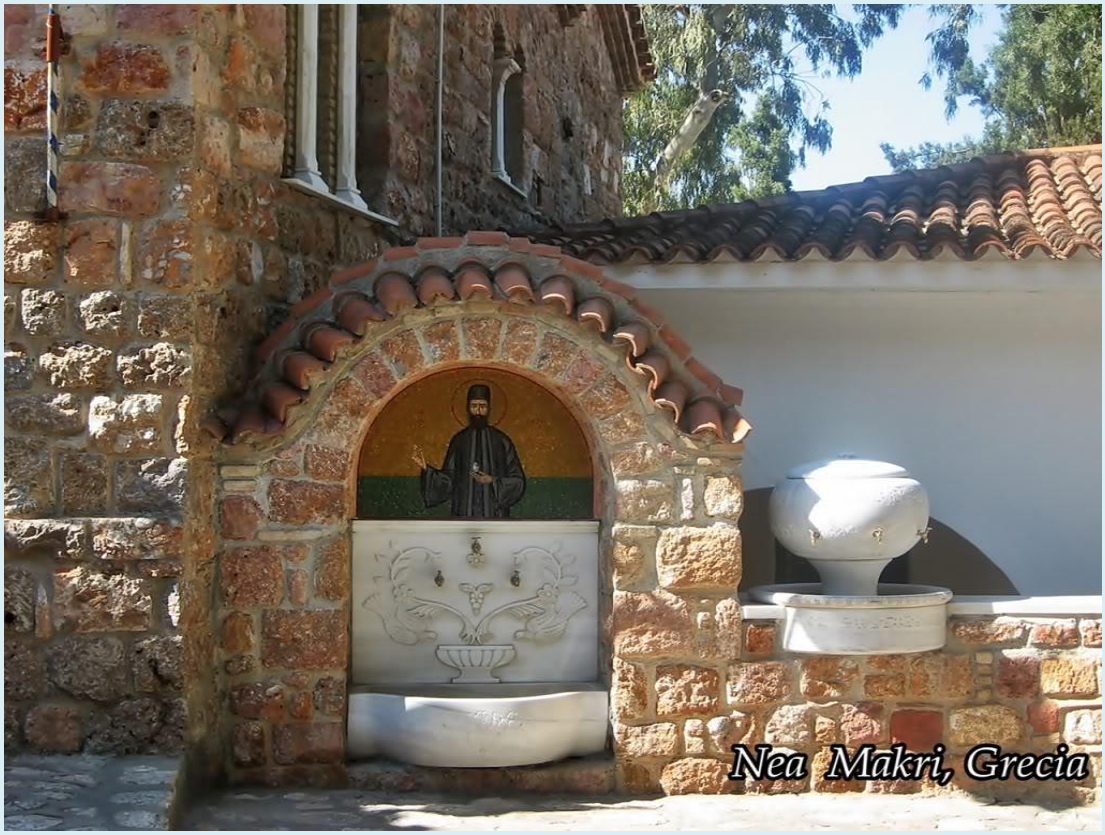
Nea Makri, Grecia

Izvorul de apă sfinţită de la mănăstirea sa

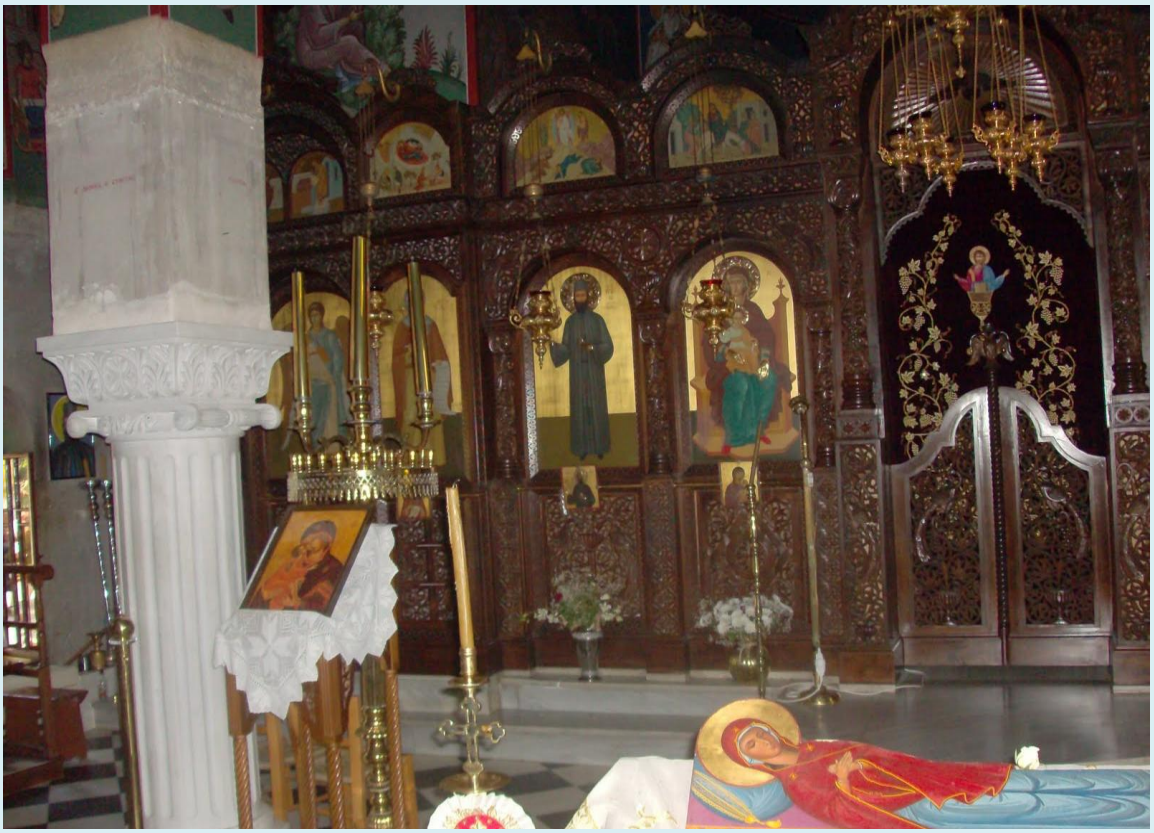

Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou

ΡΙΖΑ
ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

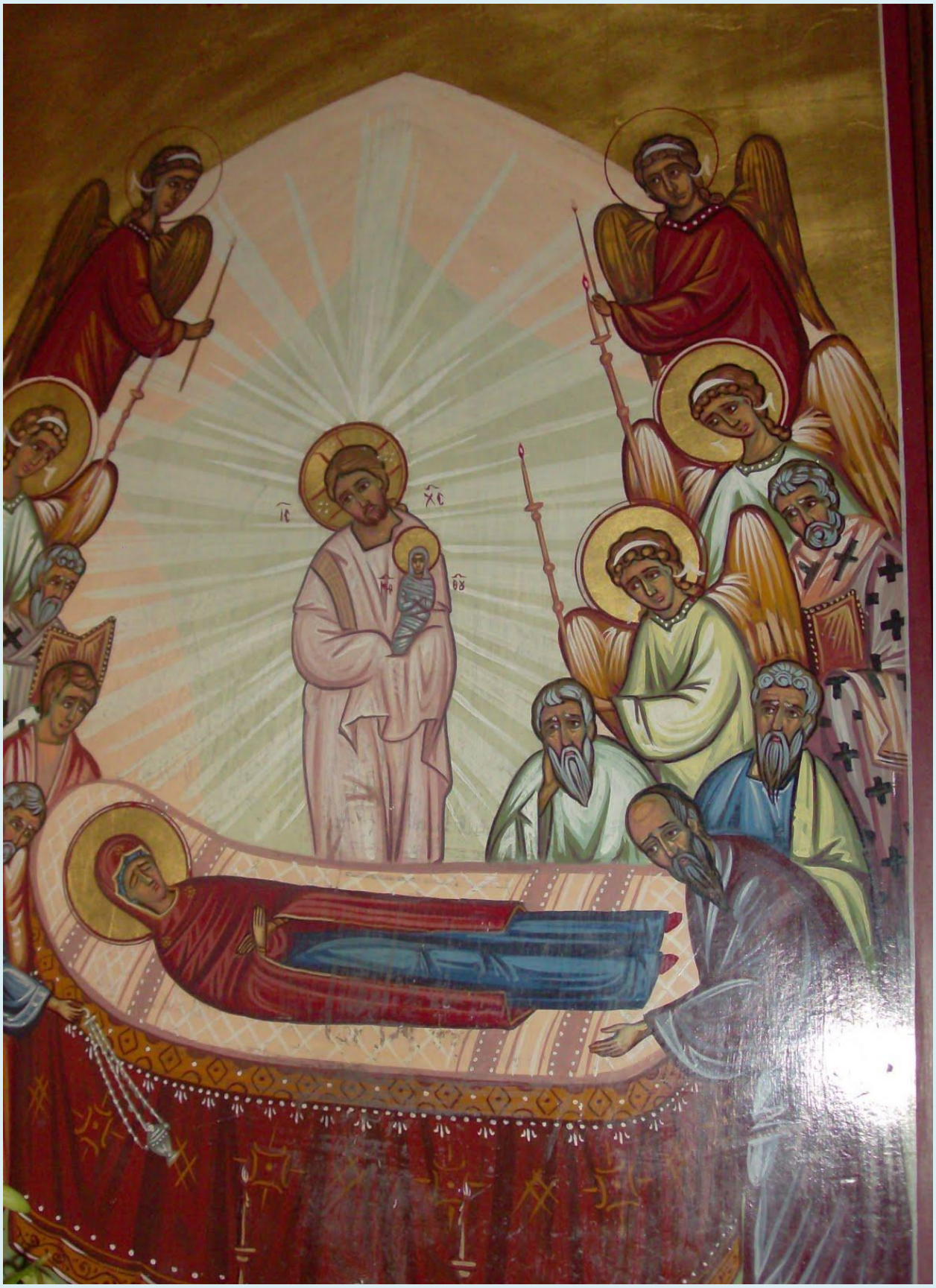

Ο ΑΓΙΟΣ
ΕΦΡΑΙΜ
Ο ΟΣΙΟΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ
Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ
ΓΑΒΡΙΗΛ

ΠΙΣ
Ο
μεγαλόμα
ρτυς
και θαυμα

Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou

Dud pe care Sfântul Efrem a fost martirizat

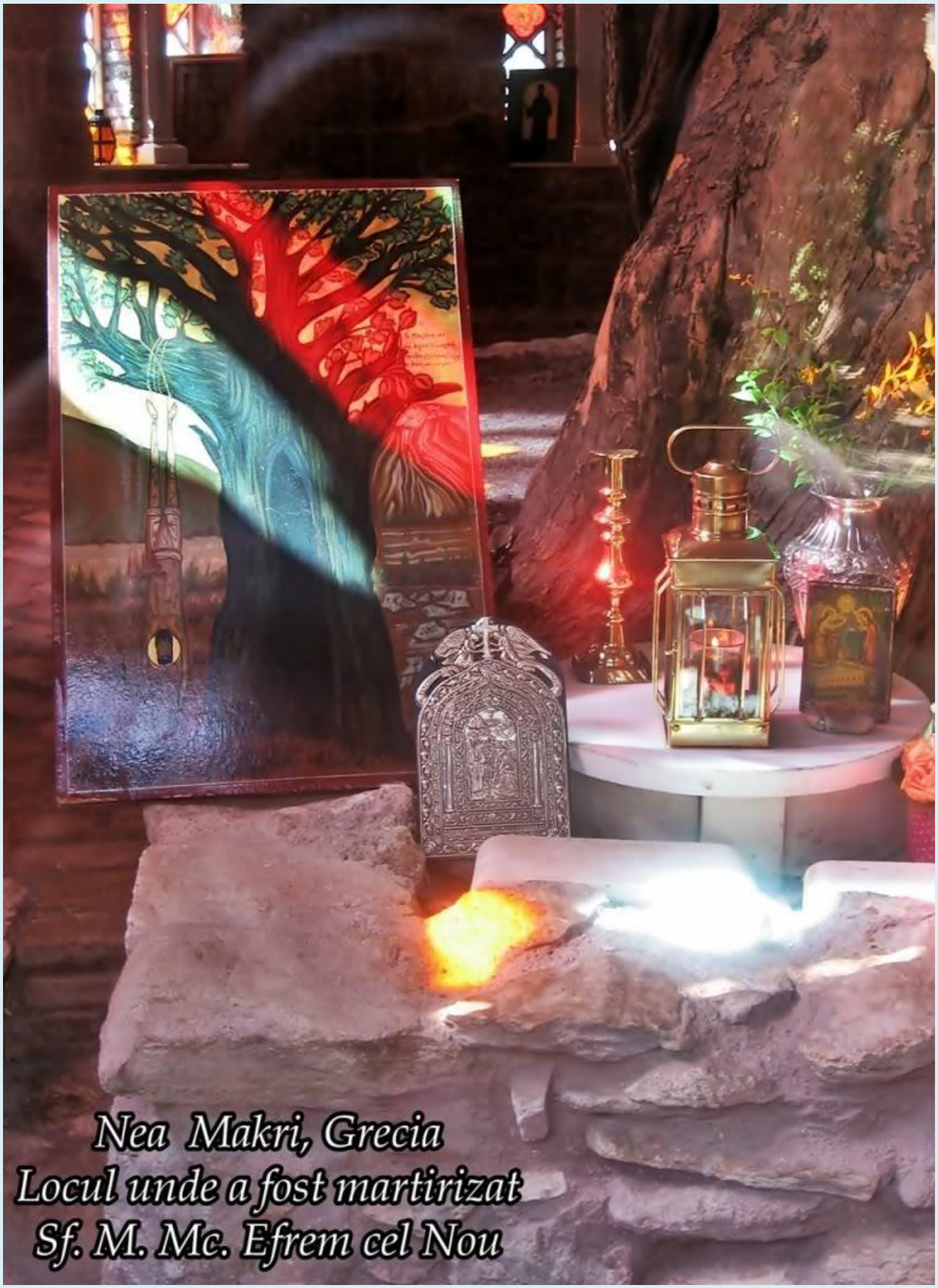
Nea Makri, Grecia
Locul unde a fost martirizat
Sf. M. Mc. Efrem cel Nou

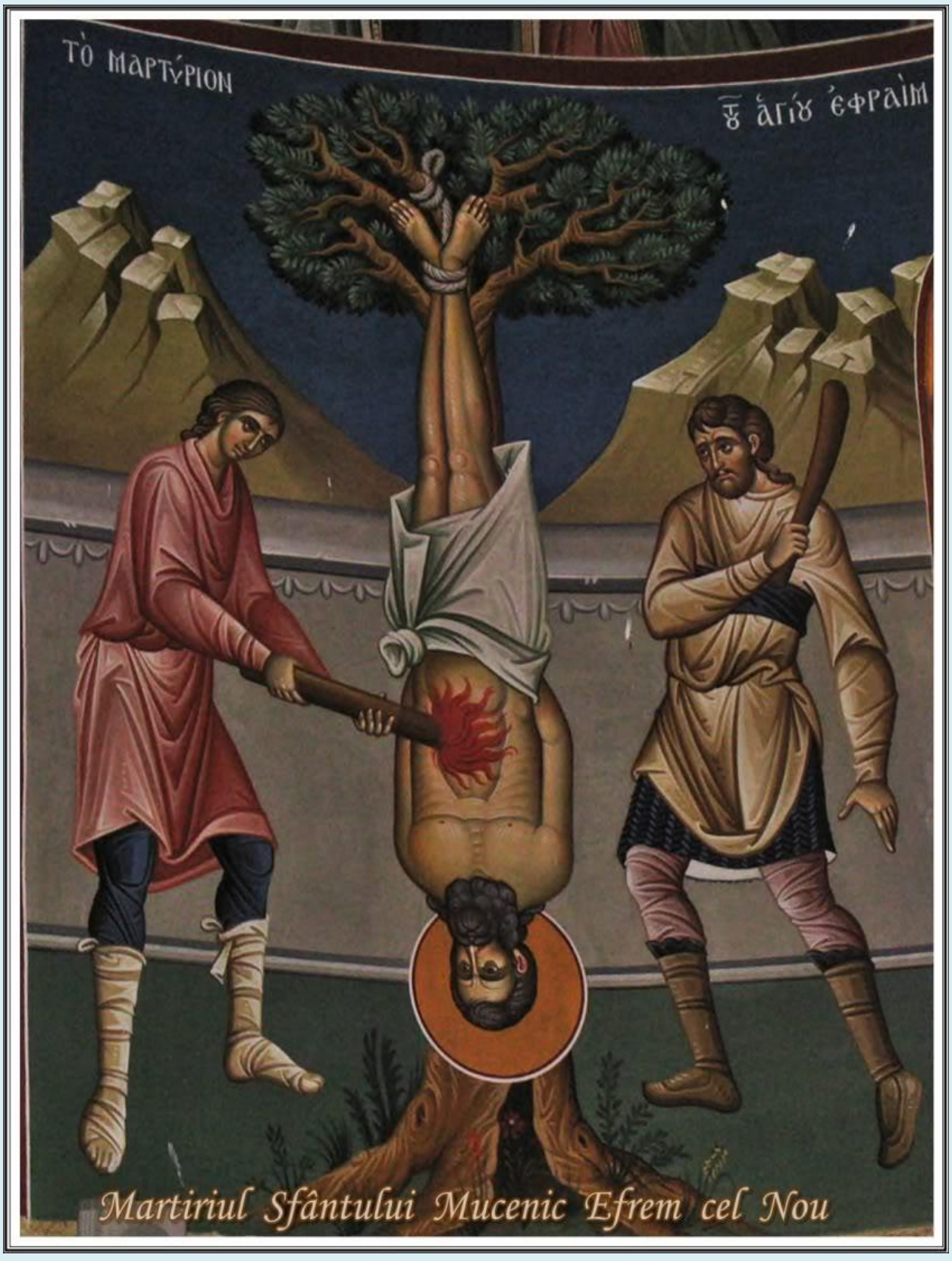

Martiriul Sfântului Mucenic Efrem cel Nou

Martiriul
Sf.M. Mc. Efrem cel Nou

Martiriul Sfântului Mare Mucenic Efrem cel Nou

Η ΕΥΡΕΣΙΣ ΤΩΝ ΛΕΙΨΑΝΩΝ
ΥΠΟ ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΜΗΤΡΟΣ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΦΡΑΙΜ
ΜΑΚΑΡΙΑΣ
Aflarea moastelor Sfântului Mucenic Efrem cel Nou

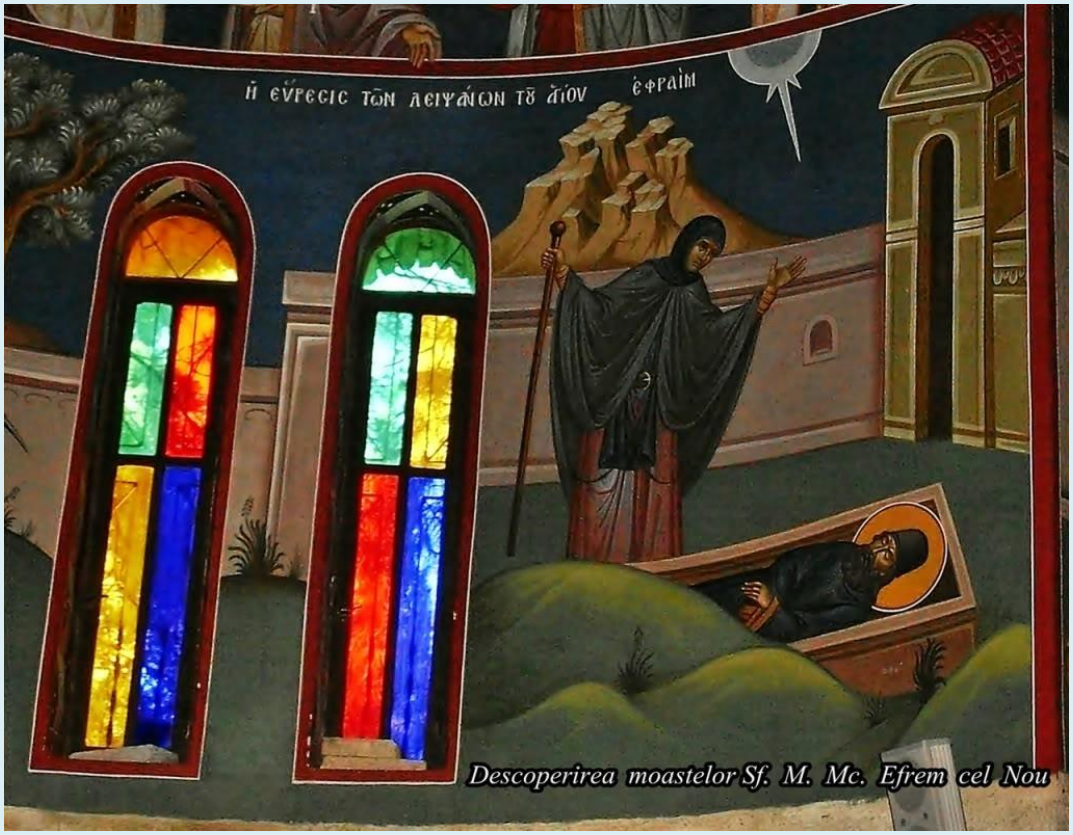

Descoperirea moastelor Sf. M. Mc. Efrem cel Nou

Descoperirea moastelor Sf. M. Mc. Efrem cel Nou

Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou

Silvia Moian - Amintiri printre Sfinţi - Sfântul Efrem cel nou

Un drum de la Atena duce spre o destinaţie nouă. Nu era în plan, dar Dumnezeu a rânduit aşa.

Chemarea sfinţilor? ***Mare este mila Domnului pentru noi păcătoşii. În marea Sa bunătate ne deschide toate drumurile spre mântuire şi ne arată mărturii vii. Oameni care au învins slăbiciunile trupului, care au luptat având unică ţintă mântuirea. Au iubit pe Hristos, i-au urmat şi au biruit.*** Dar noi ?

În sfârşit am ajuns într-o localitate denumită Nea Makri - Atica (Colina neprihăniţilor), unde se află mănăstirea în care se găseşte Sfântul Efrem cel nou, grabnic ajutător întru toate nevoile şi mare făcător de minuni.

O mănăstire de piatră în stil grecesc. Într-un mic paraclis lateral se găseşte o parte din copacul care a constituit locul pe care s-a jertfit acest mare Sfânt. A răbdat îndelung torturi de la cei necredincioşi până şi-a dat sufletul în mâna lui Dumnezeu.

În biserică, în partea stângă se află o capelă, unde o candelă stă de veghe la mormântul Sfântului Efrem. În partea dreaptă se află moaştele întregi ale minunatului Sfânt.

O raclă, Sfântul şi fotografia măicuţei care a avut chemarea să ducă până la capăt planul de a face cunoscută lucrarea acestui mărturisitor al Domnului. Păşesc cu emoţie. În minte mi-au apărut brusc rândurile citite din cartea în care se povestea despre descoperirea, arătările minunate şi minuni ale Sfântului Efrem.

Am simţit mustrarea conştiinţei pentru faptul, că deşi am citit şi am luat cunoştinţă despre acest Sfânt nou, l-am tratat cu indiferenţă. Am pus cartea în bibliotecă şi am uitat de ea.

Dar Sfântul a mijlocit să vin să-l văd cu adevărat, să îi simt sfinţenia de aproape, să mă ating de sfânta raclă şi să iau binecuvântare. De atunci nu îl mai pot uita.O mare încărcătură spirituală şi o abundenţă de duh sfânt îţi aprinde flacăra sufletului. Acesta e darul Domnului pentru pelerini, dar depinde apoi de tine, ca om cât timp vei menţine această flacără. Cât va străluci lumina ei ?

Acasă la Sfântul Efrem cel nou în Nea Makri

Astăzi a venit rândul să scriu despre Sfântul Efrem cel nou şi pelerinajul în locurile unde s-a nevoit, unde a suferit moartea martirică. Despre Sfântul Efrem cel nou nu ştiam mai nimic acum 3-4 ani. Am aflat despre acest mare făcător de minuni şi grabnic ajutător de la prietenii mei de pelerinaje.

De la Atena la Nea Makri nu este distanţa foarte mare. Indicatorul ne anunţă că mergem pe drumul cel bun spre Mănăstirea Bună Vestire.

Livezile de măslini ne-au ţinut companie pe marginea drumului. Am mers la Nea Makri după-amiaza şi era destul de cald, dar nu aşa de arşiţă ca la Bucureşti sau în Bărăgan.

Din loc în loc pitoreştile flori de leandru ne salutau vesele. De unde cunoşteau că suntem străini de aceste meleaguri?

Mănăstirea unde se găsesc moaştele Sfântului Efrem cel nou are hramul Bună Vestire de aceea se regăseşte scena amintită într-un frumos mozaic deasupra porţii.

Arbustii aceştia mediteraneeni mi-au amintit de Israel sau de sicomorul lui Zaheu vameşul din Biblie. Cu ramurile răsfirate spre cer parcă se roagă. „Am văzut cum

se bucură de Tine soarele care răsare şi am auzit corurile păsărilor slavoslovind. Am auzit cum foşnesc codrii, cântă vânturile şi apele susură cu taină despre Tine, am auzit cum Te propovăduiesc cetele luminătorilor prin mişcarea pe care le-ai rânduit-o, cu înţelepciune, pe nesfârşitele întinderi. Ce e lauda mea! Firea este ascultătoare, iar eu nu sunt. „

Priviţi ce zid frumos de piatră roşcovană are Mănăstirea! Leandrii ajută şi estetic şi olfactiv la realizarea unui loc plăcut aici la Nea Makri.

În această icoană Maica Domnului parcă ne aşteaptă cu braţele deschise la intrare şi ne invită cu un dor de mamă să venim în casa lui Dumnezeu şi să ne rugăm, să ne recăpătăm liniştea păşind pe aceste meleaguri rupte din Raiul ceresc.

Curtea Mănăstirii Bună Vestire- Nea Makri e micuţă, dar cochetă. Are un farmec aparte şi o ordine desăvârşită. La ora aceea nu erau pelerini foarte mulţi aşa că am putut vizita în linişte.

Aceasta este Biserica cea mare unde stau la loc de mare cinste moaştele Sfântului Efrem cel nou.

E atâta linişte şi pace în fiecare piatră, în fiecare colţişor de aici. Chiar şi culoarea aceasta plăcută aproape de natural a zidurilor te încântă.

Aici este locul unde se păstrează copacul de care a fost legat şi schinjuit Sfântul Efrem cel nou până şi-a dat sufletul.

Era încuiată uşa. Nu am putut intra să vedem mai de aproape, dar ne-am uitat un timp pe fereastră să studiem ce era înăuntru.

Am făcut câteva fotografii, dar nu au ieşit foarte clare pozele. Se distinge icoana cu Sfântul Efrem spânzurat cu capul în jos.

„Bucură-te, că veşmintele sufletului tău sunt cu sânge împurpurate
Bucură-te, căci cu pecetea mucenicească faptele ţi-s încrustate
Bucură-te, căci caznele păgânilor le-ai îndurat cu răbdare
Bucură-te, că ai râvnit să dobândeşti cununile nepieritoare”

Icoana Sfântului Efrem cel nou care ţine o flacără în palmă era sprijinită chiar de copac sau ce se mai păstrează în zilele noastre din acel arbore unde l-au legat turcii.

Aghiazmarul este chiar lângă încăperea unde stă arborele protejat. E uşor de găsit în curtea mică a Mănăstirii.

Nu ştiu cât am petrecut aici acasă la Sfântul Efrem cel nou pentru că noţiunea de timp nu mai are valoare când păşeşti pe tărâmuri dumnezeieşti.

Am luat la rând fiecare încăpere până am ajuns la Biserica cea mare care ascunde comoara Ortodoxiei de mare preţ.

„Sfinte mare mucenice Efrem, arătându-te în felurite chipuri celor cu inima curată şi dăruind har îmbelşugat celor ce cu râvnă îţi cantă ţie:
Bucură-te, slavă a călugăriei;
Bucură-te, stâlp al Ortodoxiei;
Bucură-te, curcubeu al luminii nezidite;
Bucură-te, că eşti părtaş al firii îndumnezeite;
Bucură-te, alabastru plin cu mirul lacrimii de umilinţă;
Bucură-te, surâs de bucurie izvorât din aspră nevoinţă;
Bucură-te, jertfă sfinţită prin război până la sânge.”

În Biserică în partea dreaptă se află racla cu moaştele întregi ale Sfântului Efrem cel nou. Ele au fost descoperite cu ajutorul lui Dumnezeu de către maica Macaria.

Sfantul Efrem cel nou i s-a arătat maicii Macaria şi i-a spus viaţa şi mucenicia lui. A fost schinjuit de turci care la final i-au înfipt un lemn aprins în abdomen. Dacă te gândeşti la sfârşitul sfântului te cuprinde groaza, dar dacă realizezi că pentru pătimirea lui, Dumnezeu i-a dat darul de a vindeca boli şi de a face mari minuni atunci e altceva.

Din Biserica mare am mers la pangar să cumpăr câte ceva. Pangarul este bine mascat. Din afară crezi că e un corp de chilii.

Acesta este pangarul. Doamna de la vânzare nu ştie engleză. Îţi alegi ce vrei să cumperi şi îţi face socoteala. Eu am cumpărat o iconiţă cu Sfântul Efrem. Lângă pangar este o mică Bisericuţă foarte frumoasă. Bătea soarele şi o lumina toată.

Catapeteasma simplă, dar plăcută mi-a plăcut. Am avut impresia că sunt într-un paraclis românesc.

Tot aici se găseşte o icoană mare a Sfântului Efrem cel nou şi una mai mică menită să ne amintească de descoperirea moaştelor.

Vreme de 500 de ani moaştele Sfântului Efrem cel nou au fost ascunse în mărun-taiele pământului până când maica Macaria le-a găsit.

Sub icoana Bunei Vestiri care la fel e de dimensiuni mari se găseşte un tablou care o înfăţişează pe maica Macaria ţinând o iconiţă cu Sfântul Efrem în mâini. Slavă lui Dumnezeu pentru toate descoperirile minunate arătate oamenilor.

Prin această mică porţiune a zidului am putut vedea un pic din gospodăria măicuţelor, adică ceea ce e ascuns privirilor pelerinilor. Pare o imagine ruptă din facerea lumii. Natura pură şi sălbatică!

În aşteptarea autocarului am mai surprins câteva imagini frumoase ca aceasta cu leandru înflorit şi cu vasul de lut/piatră lângă.

Nu ştiu cum se numeşte acest pomişor pe care l-am tot văzut la greci, dar e frumos tare. Să îi spunem „mărarul grecilor cu scoarţă”. Ce ziceţi?

Aceasta este parcarea. Priviţi ce pământ arid! Cât de binefăcătoare este umbra copacilor când căldura devine insuportabilă pentru oameni!

Ne-am luat la revedere cu greu de la Sfântul Efrem cel nou şi locurile lui minunate. Poate că Dumnezeu va îngădui să mai venim şi altă dată aici. Cine ştie? Acum când ne e dor de el mergem la Mănăstirea Radu-Vodă în Bucureşti pentru că o bucată din moaştele Sfântului Efrem cel nou a fost adusă aici.

La drumul de întoarcere spre Atena am admirat iar peisajul mediteraneean. Grecia e o ţară frumoasă, dar şi România are locuri minunate. Aici vezi altceva de aceea ţi se pare mai frumos. Să învăţăm să apreciem frumosul în orice combinaţie l-am găsi şi în orice parte a globului pământesc.

Mulţumim lui Dumnezeu că ne-a ajutat să ajungem aici acasă la Sfântul Efrem cel nou în Grecia! Kalispera! - καλησπέρα

Sursa:
https://elenushu.wordpress.com/2016/12/05/acasa-la-sfantul-efrem-cel-nou-in-nea-makri/

Cum au fost descoperite moaştele Sfântului Efrem cel nou

La mai bine de cinci veacuri de la mucenicia sa, moaştele Sfântului Efrem cel nou au fost descoperite în chip minunat de către stareţa Macaria, cea care a refăcut Mănăstirea de la Nea Makri.

***

În anul 1945, maica Macaria a mers la ruinele vechii Mănăstiri Buna Vestire, pe „Colina Neprihăniților", la poalele nord - estice ale Muntelui Penteli. Dintr-un imbold dumnezeiesc, a amenajat o chilioară în acel loc și a început să curețe ruinele vechii biserici și să o reconstruiască. Acolo medita adesea la faptul că pe acele pământuri viețuiseră monahi de-a lungul veacurilor și se ruga să afle sau să i se descopere măcar vreunul dintre toți aceia.

Astfel, la 3 ianuarie 1950, maicii Macaria i s-a descoperit în chip minunat să sape într-un anumit loc din zonă. Maica a chemat un muncitor să sape în locul în care o îndemnase inima. Deşi iniţial muncitorul s-a împotrivit, după multe cereri şi rugăminți, s-a înduplecat şi a început să sape. Locul avea o sobă pe jumătate dărâmată, un perete şi alte lucruri care arătau că în acel loc, cândva, s-a aflat chilia unui monah.
Primul lucru pe care l-au găsit a fost un cap de om. Și imediat s-a răspândit o mireasmă plăcută.

Plecând muncitorul, maica a îngenuncheat şi a sărutat cu mare evlavie sfintele moaşte. Săpând cu mâinile sale, ea a dat peste mânecile rasei sfântului, păstrată neputrezită, precum şi peste corpul întreg al unui sfânt mucenic.

Seara, pe când citea Vecernia, stareţa a auzit paşi ce veneau dinspre mormânt, răsunând până în ușa bisericii. Acolo l-a văzut pentru prima dată pe Sfântul Efrem. Era înalt, cu ochi mici, rotunzi, cu barbă lungă, neagră, ce îi ajungea până la gât, îmbrăcat în veşminte călugăreşti. Într-o mână ținea o flacără și cu cealaltă binecuvânta. A cerut să fie luat din locul în care era așezat.

A doua zi de dimineaţă, maica Macaria a curățat moaștele și le-a depus într-o raclă în katholikonul Mănăstirii.

În aceeaşi noapte, Sfântul Efrem cel nou i-a apărut maicii, în vis, spunându-i numele său, cât şi cele despre viaţa lui.

Astăzi, moaştele Sfântului Efrem cel nou se află în katholikonul mănăstirii, răspândind bună mireasmă şi săvârşind nenumărate minuni.

Maica Macaria a trecut la Domnul în ziua de 23 aprilie 1999.

© doxologia.ro

Site-uri despre Sfântul mare mucenic Efrem cel nou din Nea Makri, Grecia

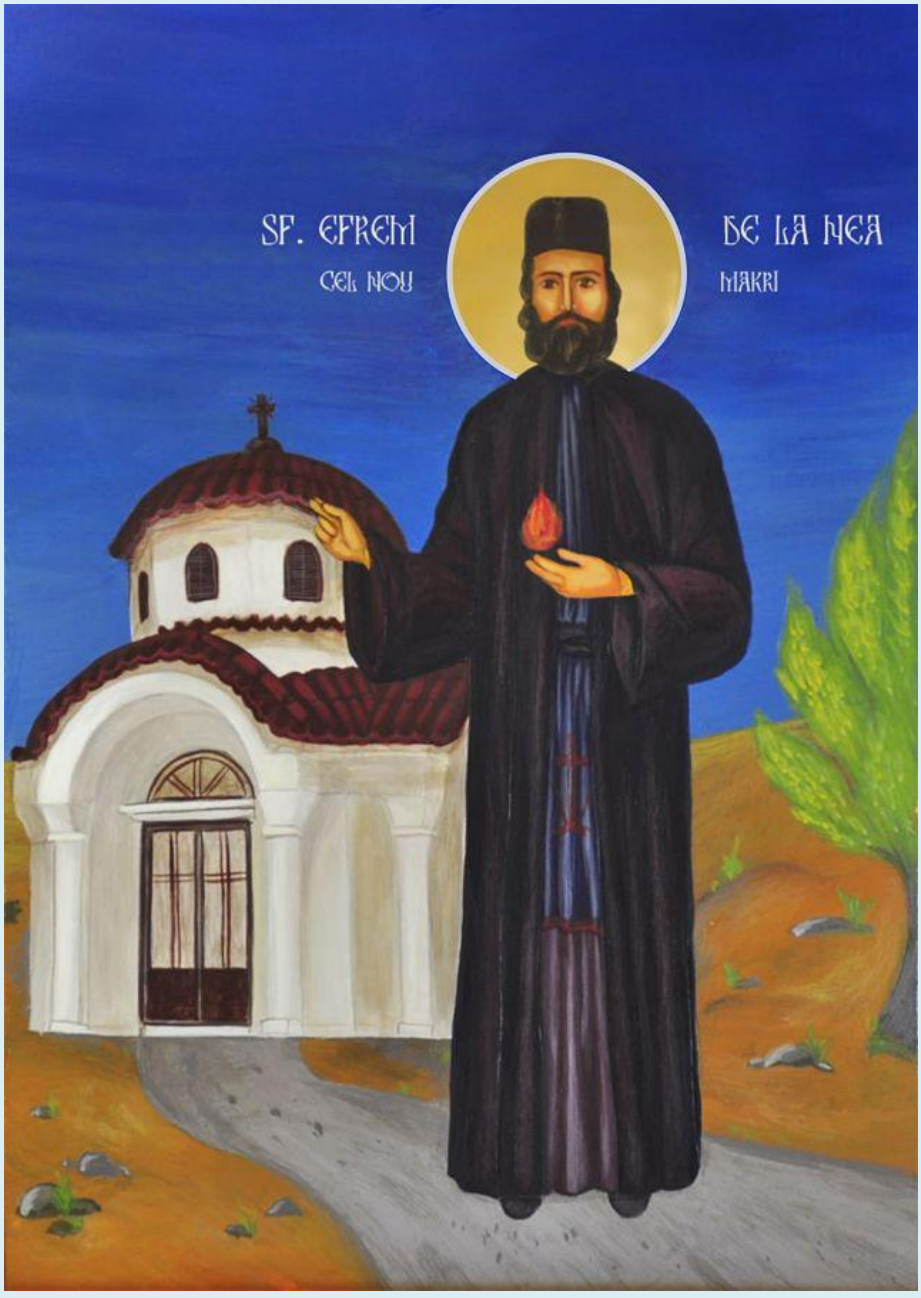

http://sfantul-mare-mucenic-efrem-cel-nou.blogspot.com/

http://sfantulefremcelnou.wordpress.com/

http://www.sfantulefremcelnou.ro/

Icoane

Sfântul mare mucenic Efrem cel nou din Nea Makri, Grecia - marele tămăduitor, grabnicul ajutător în toate nevoile şi marele făcător de minuni - este reprezentat în icoane astfel:

- *în mâna stângă are o flacără (de obicei roşie), semn al suferinţelor sale mucenicești, dar şi al dragostei sale imense faţă de Dumnezeu;*
- *degetele mâinii drepte sunt împreunate în semn de binecuvântare;*
- *are barbă neagră şi uşor ondulată;*
- *are îmbrăcăminte de călugăr.*

„STRĂLUCIT-AI TUTUROR CA O NOUĂ STEA, CÂND S-AU DESCOPERIT SFINTELE TALE MOAȘTE, PĂRINTE, IAR
CU STRĂLUCIREA MINUNILOR TALE LUMINÂND ÎNTREAGA LUME, PRIN MIJLOC ȘI SFÂRȘIND TU PLĂNEȘTE CERERILE CELOR CARE CU EVLAVIE ȚI SĂVÂRȘESC PRAZNICUL
SFÂNTUL
EFREM
CEL NOU

SFÂNTUL M. MC.
EFREM CEL NOU

SF. EFRE
CEL NO

Fragmentul din moaștele Sfântului Efrem cel nou care poate fi cinstit în aceste zile în Catedrala Patriarhală face parte din tezaurul Paraclisului istoric „Sfântul mare mucenic Gheorghe” al Reședinței patriarhale.

HRISTOS
A INVIAT

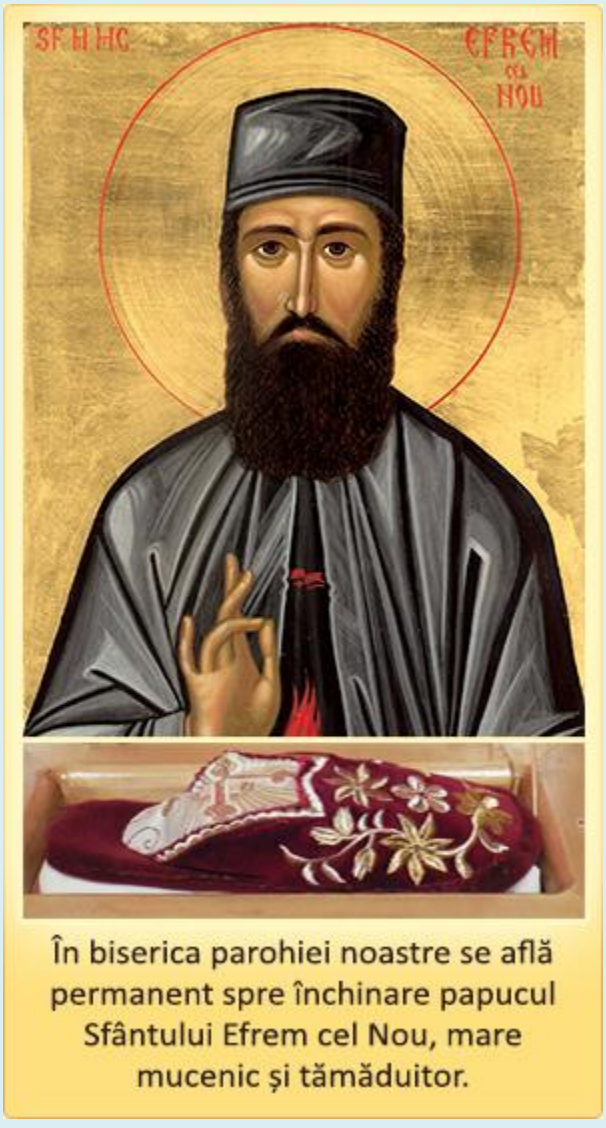

http://www.sfdumitrugalati.ro/?p=3172

Mănăstirea cu hramul Sfinţilor Dionisie Exiguul și Efrem cel nou, Comuna Târgușor, Constanța - Veşmintele Sfântului Efrem cel nou au fost aşezate în raclă şi de acum credincioşii care trec pragul mănăstirii le pot vedea în Biserică (mai, 2015)

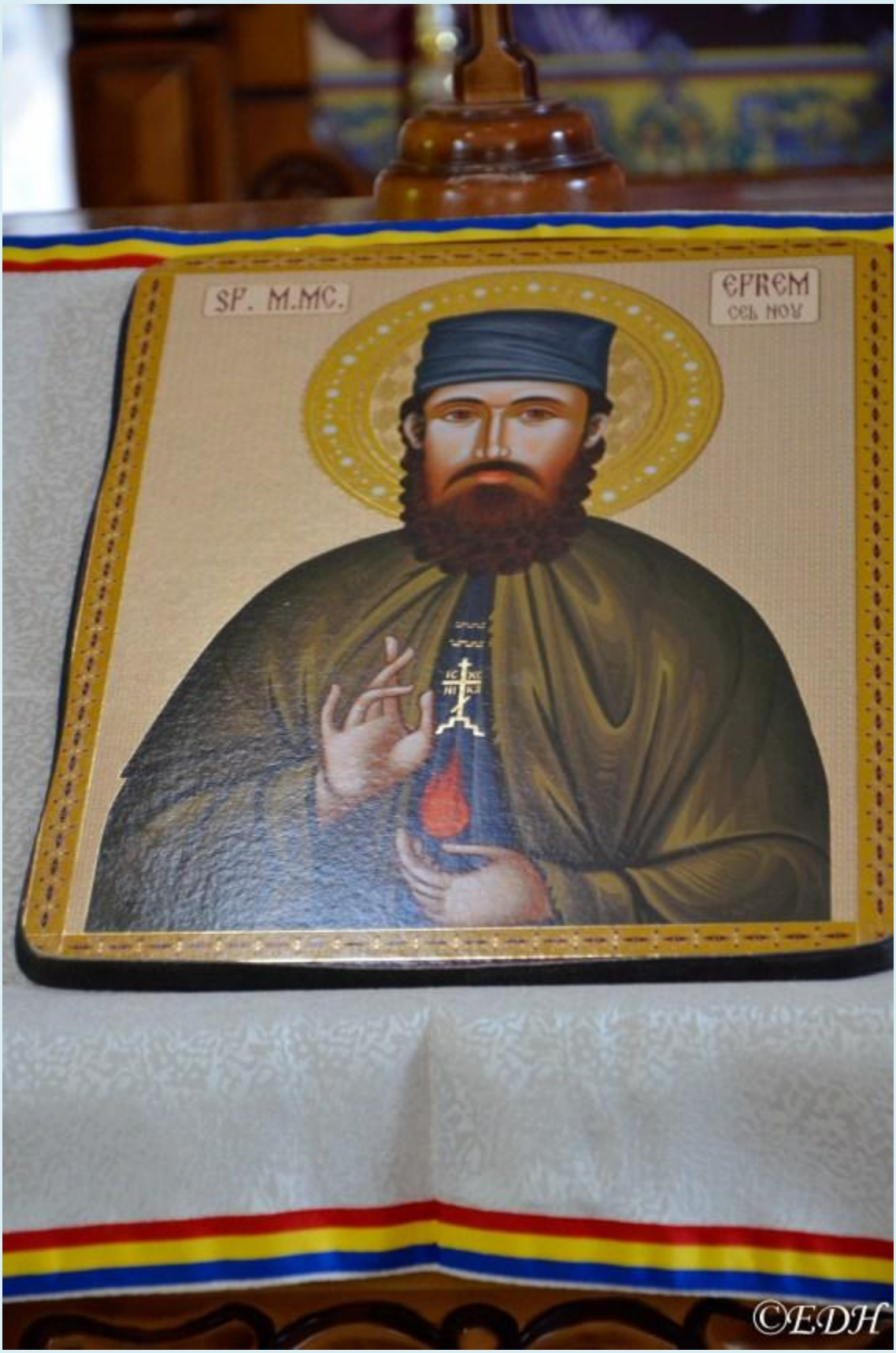
SF. M.MC.
EPREM
CEL NOU
©EDH

SF CUVIOS MUCENIC
EFREM cel NOU

Hramul Paraclisului Catedralei Mântuirii Neamului,
Sărbătoarea Sfântului Ioan Gură de Aur
Sfântul Ioan Gură de Aur
Duminică, 13 noiembrie 2016
Paraclisul Catedralei Mântuirii Neamului
Aducerea moaștelor Sfântului Efrem cel Nou
Sfântul Efrem cel Nou
Vineri 11 noiembrie - Duminică, 13 noiembrie 2016

Sfinte părinte Efrem te rugăm ai grijă de toţi copiii care fac parte din Biserica lui Hristos şi trezeşte râvna în toţi părinţii credincioşi ca să îi crească pe copii aproape de biserică, pentru a primi Sfintele Taine nu spre osândă, ci spre viaţa veşnică şi ca să înalţe împreună cu ei lui Dumnezeu cântarea: Aliluia!

Ajută-i, Sfinte părinte Efrem, pe toţi tinerii care vor să pornească pe calea familiei să facă alegerea cea mai bună, pentru ca nunta lor să fie binecuvântată de Dumnezeu şi în toate zilele vieţii lor să Îi cânte: Aliluia!

Prin dumnezeieştile tale rugăciuni Sfinte părinte Efrem ne eşti întâmpinare întru toate căile acestei vieţi şi de aceea cădem înaintea ta şi îţi cerem cu umilinţă: nu înceta a ne întări paşii pe cărările cele sfinte ale poruncilor lui Hristos-Dumnezeu.

Întăreşte-ne pe noi, prea cuvioase părinte Efrem, ca prin harul lui Hristos să rodim măcar mugurul gândului smerit şi al chipului de pocăinţă.

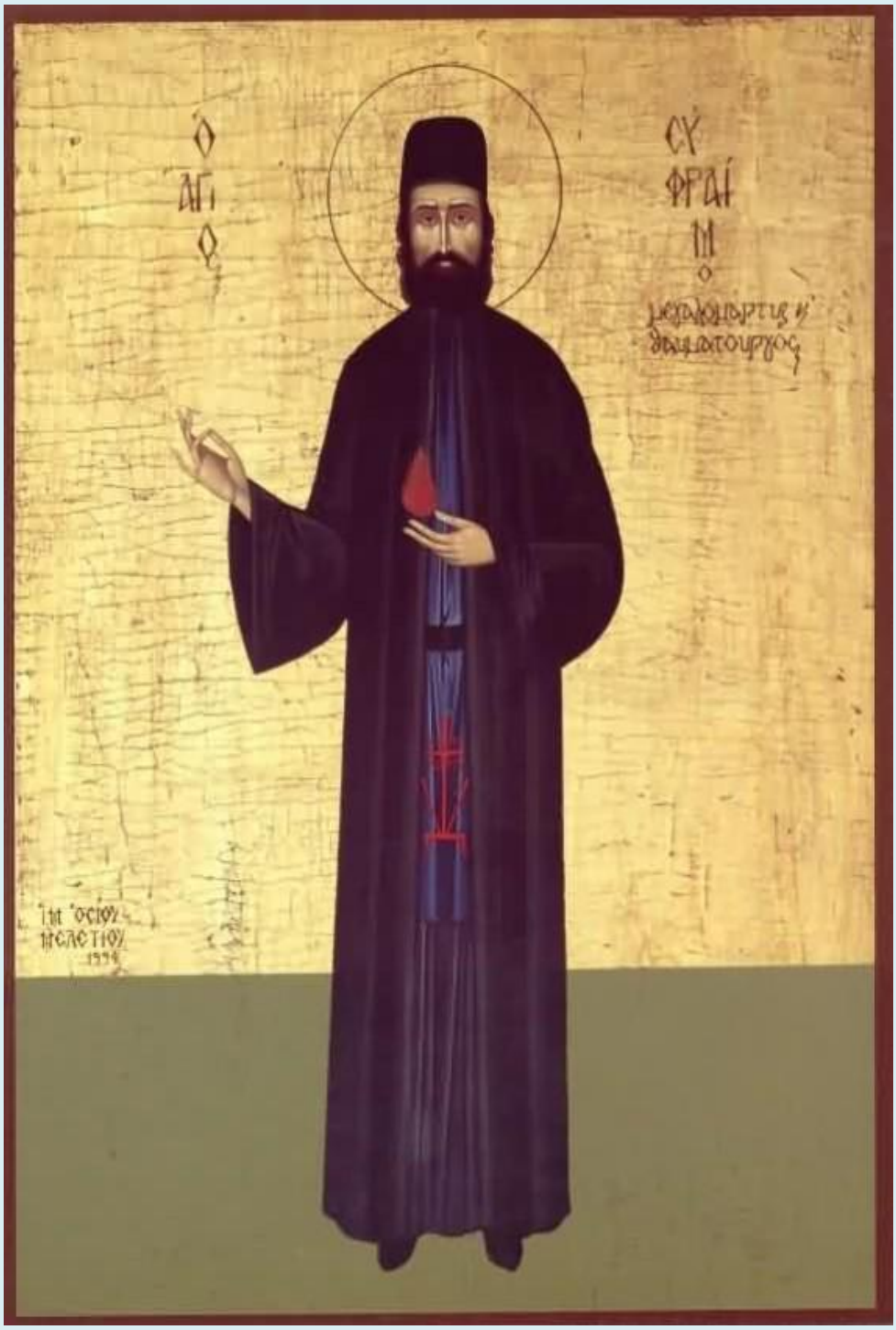

Învăţându-ne să fim cu luare-aminte şi recunoscători, ne izbăveşti de nesimţirea sufletească şi de împietrirea cea învârtoşată a mândriei, prea cuvioase mucenice Efrem pentru aceasta, te rugăm să veghezi în toată vremea asupra noastră şi luminându-ne cugetele cu raza smereniei, ridică-ne intru lucrarea evanghe-liceştilor porunci.

Sfinte părinte Efrem, îţi mulţumim pentru toate minunile pe care tu le faci pentru noi, neputincioşii, însă este cu cuviinţă a ne pleca înaintea ta şi a-ţi fi recunoscători şi pentru toate cele pe care smerenia ta nu vrea să le scoată la arătare.

Cu darul tău cel minunat vino şi în casa sufletelor noastre Sfinte părinte Efrem şi arătându-ţi puterea şi slava, trezeşte-ne din somnul netrezviei şi ne ridică spre lucrarea dumnezeieştilor porunci ale Domnului şi Mântuitorului nostru Hristos.

Învăţându-ne pe toţi dragostea cea adevărată a lui Hristos, eşti deopotrivă de aproape de cei din Grecia, din America ori din alte colţuri ale lumii şi pe nimeni nu treci cu vederea atunci când eşti chemat cu credinţă, Părinte mucenice Efrem pentru aceasta, închinându-ne sfinţeniei tale, ne rugăm grăind aşa: prea cuvioase părinte, nu trece cu vederea sufletele noastre, ci mijlocind pentru noi înaintea Mântuitorului, luminează-ne cu raza cea fierbinte a nădejdii nemincinoase.

Sfântul Efrem cel Nou

DRUMUL SPRE SFINȚENIE

Născut în Grecia, în secolul al XIV-lea, Sfântul Efrem a rămas orfan de tată încă de mic, iar la 14 ani a intrat în mănăstire.

Pe când avea 41 de ani a fost luat în robie de turcii care au atacat mănăstirea, ceilalți călugări fiind uciși.

Martiriul Sfântului a durat 8 luni, vreme în care a fost supus la cumplite chinuri, fiind spânzurat cu capul în jos, fiindu-i înfipt în pântece un lemn aprins și sfâșiată carnea.

Sfântul Efrem este cunoscut ca fiind grabnic ajutător și tămăduitor, protector al celor deznădăjduiți, dar și al celor care nu pot avea prunci.

Sfântul Efrem cel Nou este sărbătorit de două ori pe an, o dată pe 3 ianuarie, ziua aflării sfintelor sale moaște, și pe 5 mai, ziua trecerii sale la Domnul.

©doxologia.ro

Sfântul Efrem cel Nou

5 Mai

ORTHODOX POSTERS

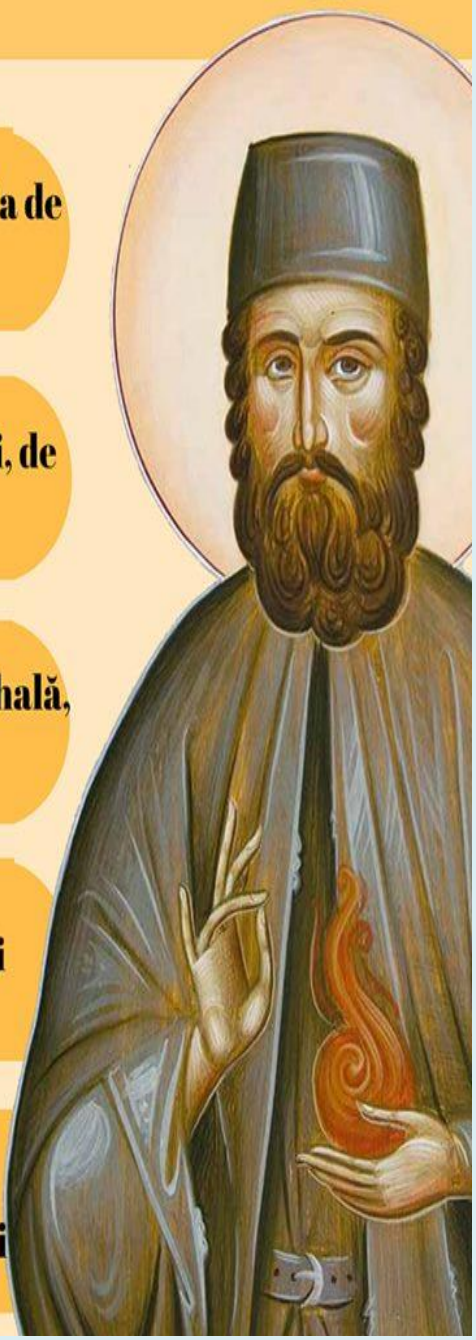

Sfântul Efrem cel Nou s-a născut în Grecia de ziua Sfintei Cruci;

A fost crescut, împreună cu ceilalți 6 frați, de mama lor evlavioasă;

La vârsta de 14 ani a intrat în viața monahală, ducând o viață aspră;

După 27 de ani de viață sihăstrească, a fost luat în robie de către turci, împreună cu alți frați împreună viețuitori;

După 8 luni, a fost ucis de către turci, deoarece nu voia să-și lepede credința, martiriul lui fiind descoperit pe rând mai multor oameni.

Sfântul Efrem cel Nou

Născut în Grecia, în secolul al XIV-lea, Sfântul Efrem a rămas orfan de tată încă de mic, iar la 14 ani a intrat în mănăstire.

Pe când avea 41 de ani a fost luat în robie de turcii care au atacat mănăstirea, ceilalți călugări fiind uciși.

Martiriul Sfântului a durat 8 luni, apoi a fost spânzurat cu capul în jos, fiindu-i înfipt în pântece un lemn aprins.

Sfântul Efrem este cunoscut ca fiind grabnic ajutător și tămăduitor, protector al celor deznădăjduiți, dar și al celor care nu pot avea prunci.

Sfântul Efrem cel Nou este sărbătorit de două ori pe an, o dată pe 3 ianuarie, ziua aflării sfintelor sale moaște, și pe 5 mai, ziua trecerii sale la Domnul.

portal ortodox
DOXOLOGIA.ro

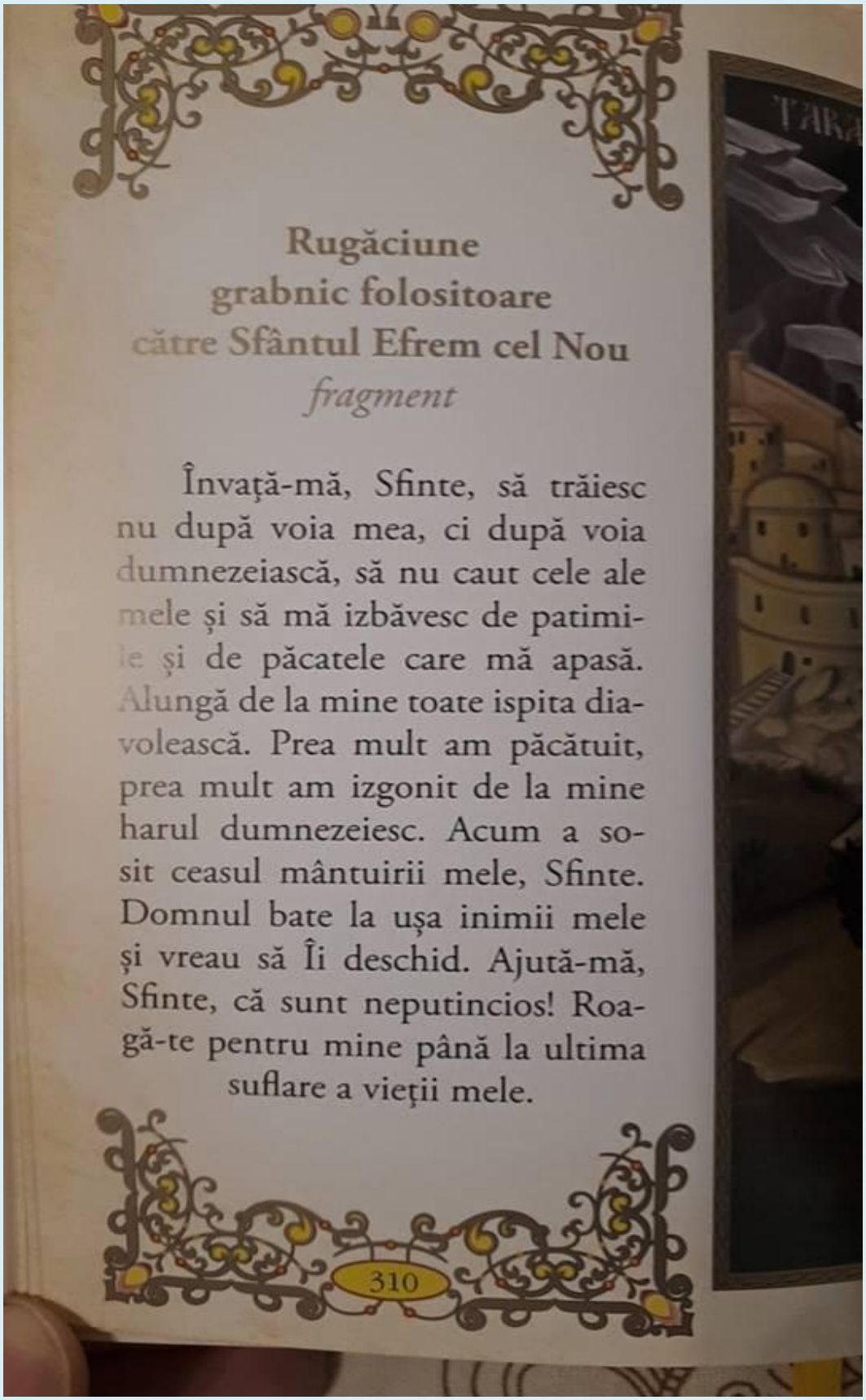

Rugăciune grabnic folositoare către Sfântul Efrem cel Nou

fragment

Învață-mă, Sfinte, să trăiesc nu după voia mea, ci după voia dumnezeiască, să nu caut cele ale mele și să mă izbăvesc de patimile și de păcatele care mă apasă. Alungă de la mine toate ispita diavolească. Prea mult am păcătuit, prea mult am izgonit de la mine harul dumnezeiesc. Acum a sosit ceasul mântuirii mele, Sfinte. Domnul bate la ușa inimii mele și vreau să Îi deschid. Ajută-mă, Sfinte, că sunt neputincios! Roagă-te pentru mine până la ultima suflare a vieții mele.

Descoperirea moaștelor Sfântului Mucenic Efrem cel Nou

3 Ianuarie

Vreme de peste 500 de ani, nimeni nu a știut nimic despre acest Mare Mucenic, iar în data de 3 ianuarie 1950, monahia Macaria a descoperit, prin revelație dumnezeiască, Sfintele Moaște ale Marelui Mucenic Efrem cel Nou, precum și viața și patimirile sale.

Troparul Sfântului Efrem cel Nou

Ai strălucit ca soarele pe Colina Neprihănitilor și ai urcat la Domnul pe calea martiriului, dându-ti sufletul sub loviturile necredincioșilor, Sfinte Părinte Efrem, Mare Mucenic al lui Hristos. Pentru aceasta, ai făcut ca dumnezeiescul har să se reverse neîncetat spre cei ce cu evlavie îti strigă tie: slavă Celui Ce ti-a dăruit putere, slavă Celui Ce ti-a dăruit harul tămăduirilor, slavă Celui Care dă tuturor tămăduiri prin tine.

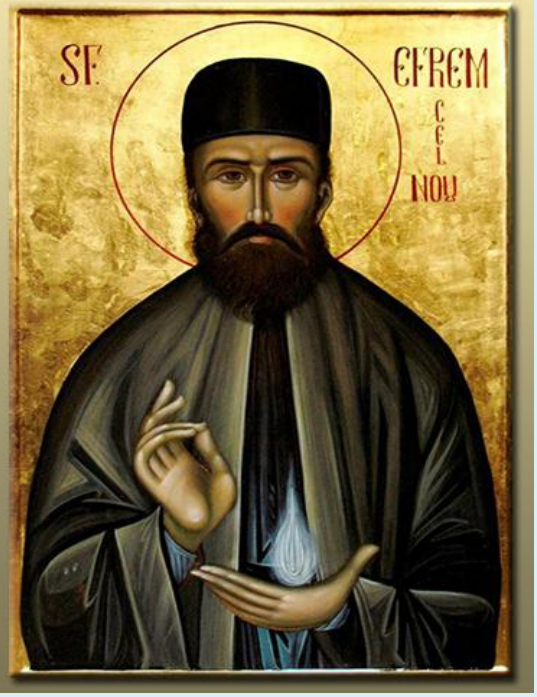

Bucură-te, Sfinte părinte şi mare mucenice Efrem, floare a Raiului care înmiresmezi casele creştinilor!